การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สุขุมาภรณ์ แคสิค

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6"

ของ นางสุขุมาภรณ์ แคสิค

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.วารีรัตน์ แก้วอุไร)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอื้อมพร หลินเจริญ)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

(ดร.อังคณา อ่อนธานี)

อนุมัติ

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล มุณีสว่าง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

26 ก.ค. 2561

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของรองศาสตรจารย์ ดร.วารีรัตน์ แก้วอุไร ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าของท่านมาเป็นที่ปรึกษา แก้ไข และให้คำแนะนำตลอดจนให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปอย่างสมบูรณ์

ขอขอบคุณกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะเพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สรวงพร กุศลส่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดสรวง ยุทธนา ดร.ยุวดี อยู่สบาย ดร.ปิ่นแก้ว ยังคำมั่น และดร.โรจนฤทธิ์ จันนุ่ม ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ คู่มือการใช้รูปแบบฯและเครื่องมือวิจัย

ขอขอบคุณ ดร.มงคล หมู่มาก ผู้จุดประกายฝันและแรงบันดาลใจในการศึกษาต่อปริญญาเอก ขอบคุณชาวหลักสูตรและการสอนรุ่นที่ 7 ที่คอยร่วมทุกข์ร่วมสุขกันตลอดเวลา 6 ปี

ขอขอบคุณผู้อำนวยการและเพื่อนร่วมงานโรงเรียนบ้านวังคอไหฯและโรงเรียนบ้านบึง ที่คอยช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาปริญญาเอก

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา น้องสาว สามี ญาติพี่น้องและเพื่อนของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน

สุขุมาภรณ์ แคสิค

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัย สุขุมาภรณ์ แคสิค

ประธานที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.วารีรัตน์ แก้วอุไร

ประเภทสารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ กศ.ด. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560

คำสำคัญ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ความสามารถในการสื่อสาร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ดังนี้ 3.1) ศึกษาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3.2) เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3.3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

การดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงพัฒนามี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นการศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสัมภาษณ์ครูผู้เชี่ยวชาญ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 คน 2) ขั้นการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หาคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน และทดลองนำร่องเพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน 3) ขั้นการทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบึง จำนวน 32 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง

ผลการวิจัยพบว่า

1. แนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ควรมีการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการใช้ภาษาและมีกิจกรรมให้ได้ฝึกพูดภาษา มีการให้ภาระงานที่มีความน่าสนใจและสนุกสนาน เหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ควรเป็นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) นำมาบูรณาการกับหลักสูตร และบริบทของตน

2. รูปแบบที่ขึ้นประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ การวัดและการประเมินผล มีกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) มีขั้นตอนย่อยคือ 1.1) การเข้าสู่เนื้อหา (Lead in) 1.2) การดึงความรู้เดิม (Elicitation)1.3) การอธิบาย (Explanation) 2) ขั้นการฝึก(Practice) และ 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) มีขั้นตอนย่อยได้แก่ 1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During-task) 3) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post-task) และผลการตรวจสอบคุณภาพรูปที่พัฒนาขึ้นพบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีค่าดัชนีประสิทธิผล .5327

3. ผลการใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า

3.1 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการที่พัฒนาขึ้น นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารด้านการฟัง อยู่ในระดับ ค่อนข้างดี ด้านการพูด อยู่ในระดับน่าพอใจ ด้านการอ่าน อยู่ในระดับพอใช้ และด้านการเขียน อยู่ในระดับ ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ภาพรวมอยู่ในระดับ น่าพอใจ

3.2 นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีความสามารถในการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับ มาก

Title	THE DEVELOPMENT OF A LEARNING MANAGEMENT MODEL BASED ON COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING AND TASK BASED LEARNING TO ENHANCE COMMUNICATIVE COMPETENCE FOR GRADE VI STUDENTS
Authors	Sukumapon Cacic
Advisor	Associate Professor Wareerat Kaewurai, Ph.D.
Academic Paper	Thesis M.Ed. in Curriculum and Instruction, Naresuan University, 2017
Keywords	Learning Management Model, Communicative Language Teaching, Task Based Learning, Communicative Competence

ABSTRACT

The research was 1) to study learning management to enhance grade VI students' communicative competence ; 2) to construct a learning management model based on Communicative Language Teaching and Task Based Learning and study its qualities; 3) to implement the learning management model and study its results on 3.1) students' communicative competence after using the learning management model 3.2) students' communicative competence by comparing pretest and posttest scores and 3.3) students' satisfaction toward the learning management model.

The research consisted of 3 steps of research and development processes: 1) studying teachers' learning management and the way to enhance students' communicative competence by conducting an interview with 5 English teaching experts; 2) constructing a learning management model which was evaluated by 5 experts and studying its quality by implementing it to a pilot group of 30 grade VI students to study an effective index; and 3) implementing the learning management model. Specific sample used for the experiment were 32 students of Banbung School.

The research results were as follows:

1. The learning management as a way to enhance student's communicative competence should provide language learning opportunities as well as include various

communicative activities. The tasks should be attractive, enjoyable and suitable to learners' age. Moreover, the assessment and evaluation of learning management should follow the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) and incorporate with school curriculum and context.

2. The learning management model consisted of principles, goals, contents, instructional processes, and measurements and evaluations. The learning management model consisted of 3 components; 1) Presentation (Lead in, Elicitation and Explanation) 2) Practice and 3) Production (Pre-task, During-task and Post-task). The experts agreed to the quality of the learning management model at the high level (4.33 of 5-level scales). The effective index of the learning management model was .5327.

3. When the learning management model was implemented, it was found that:

3.1 The students' listening competence was at fairly good level, speaking competence was at satisfactory level, reading competence was at sufficient level and writing competence was at marginal pass level. The overall competence was at satisfactory level.

3.2 The students' communicative competence after learning through the learning management model was higher than before learning at the 0.05 level of statistical significance.

3.3 The students' satisfaction toward the learning management model was at a high level (4.21 of 5-level scales).

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	คำถามในการวิจัย	7
	วัตถุประสงค์การวิจัย	7
	ความสำคัญของการวิจัย	8
	ขอบเขตของการวิจัย	8
	สมมติฐานของการวิจัย	11
	นิยามศัพท์เฉพาะ	11
2	**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	15
	หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	16
	แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	28
	การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	39
	รูปแบบการจัดการเรียนรู้	47
	ความสามารถในการสื่อสาร	54
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	81
	กรอบแนวคิดการวิจัย	88
3	**วิธีดำเนินการวิจัย**	89
	ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	89
	ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	92

สารบัญ

บทที่ หน้า

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 106

4 ผลการวิจัย 116

ตอนที่ 1 ผลศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 117

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 118

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 131

5 บทสรุป 136

การดำเนินการวิจัย 136

สรุปผลการวิจัย 139

อภิปรายผล 141

ข้อเสนอแนะ 146

สารบัญ

บทที่ หน้า

บรรณานุกรม 148

ภาคผนวก 155

ประวัติผู้วิจัย 327

สารบัญตาราง

ตาราง หน้า

1 แสดงการจำแนกผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มหลัก 19
2 แสดงเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 22
3 แสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนในระดับ A1 ด้านการฟัง 25
4 แสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนในระดับ A1 ด้านการอ่าน 26
5 แสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนในระดับ A1 ด้านการพูด 27
6 แสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนในระดับ A1 ด้านการเขียน 28
7 แสดงการสังเคราะห์หลักสูตรแกนกลางฯ 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาที่เป็นสากล (CEFR) 57
8 แสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด 79
9 แสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการสื่อสารด้านการอ่าน 80
10 แสดงการสรุปผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร 86
11 แสดงหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อทดลองในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น 102
12 แสดงการวิเคราะห์แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร 108
13 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด (ภาคปฏิบัติ). 110
14 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการสื่อสารด้านการเขียน (อัตนัย) 112

สารบัญตาราง

ตาราง หน้า

15 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 122

16 แสดงผลการประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 125

17 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 130

18 แสดงผลการการศึกษาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น 131

19 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น 132

20 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน .. 133

21 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การฟัง) 225

22 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การพูด) 226

23 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การอ่าน) 227

24 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การเขียน) 228

สารบัญตาราง

ตาราง **หน้า**

25 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบฯ 229
26 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้..... 230
27 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้..... 231
28 แสดงผลการคำนวณค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้..... 232
29 แสดงคะแนนความสามารถในการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนก่อนเรียนคะแนนรายด้านรวม 80 คะแนน และเทียบเป็นร้อยละ 234
30 แสดงคะแนนความสามารถในการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนหลังเรียนคะแนนรายด้านรวม 80 คะแนน และเทียบเป็นร้อยละ..... 235
31 แสดงการเปรียบเทียบผลการวัดความสามารถด้านการฟังก่อน-หลังเรียน..... 236
32 แสดงการเปรียบเทียบผลการวัดความสามารถด้านการพูดก่อน-หลังเรียน..... 237
33 แสดงการเปรียบเทียบผลการวัดความสามารถด้านการอ่านก่อน-หลังเรียน 238
34 แสดงการเปรียบเทียบผลการวัดความสามารถด้านการเขียนก่อน-หลังเรียน..... 239
35 แสดงการเปรียบเทียบผลการวัดความสามารถด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนก่อน-หลังเรียน (80 คะแนน) 240

สารบัญภาพ

ภาพ หน้า

1 ขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน..... 43
2 องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร..... 56
3 กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 88

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการใช้เครื่องมืออย่างหลากหลายในการแสวงหาความรู้ ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ในปัจจุบัน รวมถึงเป็นภาษาที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง โดยที่องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558, น. 9) แต่ในขณะที่โลกมีการเปลี่ยนแปลง ภาษาอังกฤษก็มีการเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกัน ตลอดเวลาที่มีการใช้ภาษาอังกฤษนั้น มีการใช้กันอย่างแพร่หลาย และมีวัตถุประสงค์ในการใช้งานแตกต่างกันเพิ่มมากขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา ทุก ๆ ที่มีการนำภาษาไปใช้ในด้านเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ แนวคิดเศรษฐกิจและการบริหารจัดการใหม่ๆ วรรณคดียุคใหม่ และสื่อสารมวลชน เหล่านี้เองก่อให้เกิดคำศัพท์เพิ่มขึ้นมามากมาย รวมถึงรูปแบบไวยากรณ์ วิธีการพูดและเขียนแบบใหม่ๆ ทำให้เกิดภาพชัดเจนว่า ปัจจุบันจำนวนของคนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นกว่าเจ้าของภาษา ปัจจุบันกำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเวลาที่ภาษาเพื่อการสื่อสารมีบทบาทเป็นสำคัญมากกว่าในอดีต ทั้งในด้าน เศรษฐกิจ การเมือง และการใช้ชีวิต (Graddol, 2000, pp.1-5)

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันจึงมีจุดมุ่งหมายที่ปรับเปลี่ยนไปตามกาลเวลา โดยเฉพาะยุคศตวรรษที่ 21 มีผู้เสนอแนวคิดของทักษะ ที่เป็นปัจจัยสนับสนุนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อันประกอบไปด้วย ทักษะในการสื่อสาร ทักษะการร่วมมือ การมีความคิดสร้างสรรค์และทักษะการคิดวิเคราะห์ หรือเรียกว่า ต้องมี 4C คือ Communication, Collaboration, Creativity และ Critical Thinking (Partnership for 21st Century Skills, 2007) ที่มีความสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเรื่องการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผู้เรียน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กล่าวถึงประเด็นสำคัญในการปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) โดยปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจาก การฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557, น. 1)

แต่เมื่อพิจารณาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยในปัจจุบัน จากรายงานของ Education First (2017, pp. 6-22) สถาบันสอนภาษาชั้นนำของโลก ได้รายงานดรรชนีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ(EF Proficiency Index) ของคนไทยซึ่งดรรชนีดังกล่าวได้มาจากการรวบรวมข้อมูลจากประชากรในวัยทำงานจำนวนกว่าหนึ่งล้านคน ใน 80 ประเทศที่ไม่ได้มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ทั่วโลก ผลปรากฏว่าในปี 2560 ความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่อันดับที่ 53 จาก 80 ประเทศ โดยจัดอยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถอยู่ในระดับต่ำ (Low Proficiency) และหากเปรียบเทียบเฉพาะประเทศ ในทวีปเอเชียที่ทำการวิจัย 20 ประเทศ ปรากฏว่าประเทศที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษสูงสุด ได้แก่ สิงคโปร์ รองลงมาคือ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินเดีย ฮ่องกง และเกาหลีใต้ ตามลำดับ ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยนั้นสูงกว่าเพียง 5 ประเทศ คือ ศรีลังกา คาซัคสถาน มองโกเลีย กัมพูชา และลาว เท่านั้น ผลการวิจัยพบว่าประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ยเพียง 49.87 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ 50 ทั้งที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษในระดับที่สูงมาก เด็กเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ถึงระดับมหาวิทยาลัยมากกว่า 10 ปี แต่ภาษาอังกฤษของประเทศไทย ยังอยู่ในลำดับที่ต่ำ

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ประจำปีการศึกษา 2559 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศอยู่ที่ร้อยละ 34.59 เมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2558 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 40.31 ปรากฏว่าผลคะแนนลดลง 5.72 คะแนน และเมื่อศึกษารายสาระการเรียนรู้พบว่าสาระภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญนั้น มีผลคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 35.50 (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2560) ผลคะแนนอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการการพัฒนาอย่างเร่งด่วนให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จะเตรียมเข้าไปสู่ระดับมัธยมศึกษา

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษและพื้นฐานความสามารถทางภาษาและการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของที่นักเรียนยังไม่บรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตรเท่าที่ควร หากพิจารณาจากวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มีอยู่หลากหลายในปัจจุบัน แนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริงนั้นคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558, น. 37) ซึ่งมีที่มาจากแนวคิดด้านการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ ไฮม์ส (Hymes,1972, p. 2) ที่เรียกว่า Communicative Language Teaching หรือ Notional Functional Approach (Richards and Rodgers, 2001, pp. 153 -154)

เพื่อให้นักเรียนนำความรู้ทางด้านภาษาไปใช้สื่อสารกับชาวต่างประเทศได้ โดยการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาในบริบท และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันตามสภาพแวดล้อม เน้นปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษาเพื่อให้โอกาสนักเรียนถ่ายทอดความคิดของตนเป็นภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียน การอ่าน รวมทั้งการใช้ภาษากาย ที่แสดงออกได้จากท่าทางและสีหน้าตามการสื่อความหมายตามความคิดของตน โดยมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเสนอ (Presentation) ขั้นฝึก (Practice) และขั้นใช้ภาษา (Production) (Byrne,1986)

เบเกอร์, และออร์ (Baker, & Orr, 2015, pp. 23-24)ได้เสนอแนวคิดการในสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยได้สรุปจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของนักวิชาการศึกษาหลายท่านว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนที่เป็นมากกว่าระเบียบวิธีที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งหมายความว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถสอนด้วยวิธีการและเทคนิคที่หลากหลาย ทฤษฎีที่อยู่เบื้องหลังการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือ หน้าที่หลักของภาษาคือการสื่อสารและการให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาด้วยการมีส่วนร่วมในการสื่อสารในสถานการณ์จริง ทักษะที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนแนวนี้คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ส่วนไวยากรณ์(การเขียนและการพูด) ยังคงมีความสำคัญ แต่จุดต่างอยู่ตรงที่ไวยากรณ์นั้นจะสอนในบริบทของการสื่อสารที่มีความหมายมากกว่าการแยกสอนไวยากรณ์ต่างหาก ทั้งนี้ เบเกอร์, และออร์ ได้สรุปการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามหลักทฤษฎีและงานวิจัยโดยมีสาระสำคัญได้ดังนี้

1. เน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยความถูกต้องและคล่องแคล่ว (A focus on effective communication with accuracy and fluency) ความสามารถในการสื่อสารเป็นเป้าหมายในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นสัมพันธ์กับความถูกต้องในด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ซึ่งต้องควบคู่ไปกับความคล่องแคล่วในด้านการพูดและการเขียน (Hym,1971) นอกจากนี้ คาเนล, และสเวน (Canale, & Swain,1980) ได้เพิ่มเติมจากแนวคิดของ ไฮมส์ โดยสรุปความสามารถที่จำเป็นในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพไว้สี่ประการ ประกอบด้วยความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical) ด้านวาทกรรม (Discourse) ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic) และด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic)

2. ความกล้าในการใช้ภาษาในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Risk-taking in Cooperative Groups) กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแสดงถึงการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ซึ่งเปิด

โอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและพัฒนาเป็นกลุ่มที่มีโครงสร้างของการเอื้อประโยชน์ต่อกันในกลุ่ม กลุ่มนั้นสำคัญยิ่งต่อการใช้ภาษาของนักเรียนที่ประหม่าต่อการพูดต่อหน้ากลุ่มใหญ่ กิจกรรมในกลุ่มเล็ก ๆ นั้นสร้างแรงจูงใจในการใช้ภาษาและกระตุ้นให้นักเรียนกล้าเสี่ยงในการใช้คำศัพท์และโครงสร้างภาษาใหม่

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะได้รับความนิยมทั้งในและต่างประเทศ แต่มีหลายประเทศที่ไม่ประสบความสำเร็จในการนำแนวคิดไปประยุกต์ใช้ ผลจากการศึกษาประเทศแถบเอเชียที่มีบริบทการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language) เช่นประเทศ จีน ฮ่องกง ญี่ปุ่น เวียดนาม ปากีสถาน สิงคโปร์และฟิลปปินส์ ที่มีบริบทและปัญหาคล้ายกับประเทศไทย พบว่า ปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่เป็นสิ่งที่ทำให้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จคือ วัฒนธรรมที่นักเรียนมีบทบาทเป็นเพียงผู้ถูกสอน และนักเรียนมีทัศนคติแง่ลบในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Koosha, & Yakhabi, 2013, p.3) ในทำนองเดียวกับผลการวิจัยของเซียวตง (Xiaotong, 2014, p.100) ที่ศึกษาสภาพปัญหาและข้อจำกัดของการประยุกต์ใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในประเทศจีน พบว่า บริบทของนักเรียนนั้นคุ้นเคยกับการสอนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิมและมีลักษณะทางวัฒนธรรมที่ไม่ค่อยกล้าใช้ภาษาในการสื่อสาร การนำเสนอความคิดเห็นกับผู้อื่นเป็นภาษาอังกฤษ อีกทั้งนักเรียนยังมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องการประนีประนอม ไม่มีการโต้แย้งกันด้วยเหตุผล และประการสุดท้ายคือการกลัวที่จะเสียหน้า หรือถูกผู้อื่นล้อเลียนหากพูดผิด จึงเป็นเหตุให้การนำเอาแนวคิดไปประยุกต์ใช้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ทฤษฎีหนึ่งที่สามารถนำมาเสริมให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้ก็คือการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning) ที่มีความแตกต่างจากการเรียนรู้แบบอื่นในแง่ของขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงาน (Task) ที่ต้องใช้ภาษาที่สอง แทนที่จะสอนภาษาที่สองให้แก่ผู้เรียน (Long, & Crook, 1992, p.89) และส่งเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษา โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาทั้งในและนอกห้องเรียนโดยไม่ต้องกังวลว่าจะมีความผิดพลาด (Willis, & Willis,2007, p.2) มีขั้นตอนสำคัญ 3 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างปฏิบัติภาระงาน (During-task) 3) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post - task) (Ellis, 2003, pp. 244-262) โดยประเภทของภาระงานที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนที่ควรนำไปใช้ในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ได้แก่ 1) การระบุรายการ 2) การเรียงลำดับและจัดหมวดหมู่ 3) การเปรียบเทียบ 4) การแก้ปัญหา

5) การแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว 6) งานสร้างสรรค์ (Willis,1996, pp.149 - 151) ซึ่งประโยชน์ของภาระงานมีหลายประการ เช่น ทำให้เกิดกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาสที่จะฝึกฝนภาษาของตนเองอย่างเป็นส่วนตัว ไปสู่กลุ่มย่อย แล้วจึงนำเสนองานนั้นต่อผู้เรียนอื่น ๆ ผู้เรียนจึงสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและคล่องแคล่วจากการเรียนรู้ลงมือปฏิบัติภาระงานและให้ข้อมูลย้อนกลับจากงานนั้น ๆ ได้ ประกอบกับในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถคัดเลือกรูปแบบของภาระงาน และเนื้อหาที่จะนำมาจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับช่วงวัย บริบทของผู้เรียน และ วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นการนำแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาบูรณาการกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจะช่วยให้นักเรียนสามารถวางแผนและออกแบบการปฏิบัติภาระงานด้วยตนเองผ่านการใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดี

โดยกระบวนการของแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ซึ่งสาระสำคัญได้แก่ 1) ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา 2) ขั้นฝึก (Practice) เป็นการฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้มาผ่านการทำความเข้าใจความหายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ และ 3)ขั้นใช้ภาษา (Production) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาด้วยตนเอง(ละเอียด จุฑานันท์, 2544, น. 100 -101) ซึ่งในขั้นตอนที่ 3 นี้ หากมีการเสริมขั้นตอนย่อยที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาด้วยตนเองในทุกกระบวนการ คือขั้นตอนของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจะเป็นส่วนช่วยให้กระบวนการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ขั้นตอนดังกล่าวประกอบด้วย 1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) เป็นการนำความรู้ทางภาษาของผู้เรียนที่มีอยู่ มาวางแผนการปฏิบัติภาระงาน 2) ขั้นระหว่างปฏิบัติภาระงาน (During-task) เป็นการปฏิบัติภาระงานด้วยการใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสารกันระหว่างผู้เรียน 3) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post - task) คือการสรุปผลการปฏิบัติภาระงาน การซักถาม ให้ข้อเสนอแนะ ตลอดจนข้อมูลย้อนกลับระหว่างผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาต่อไป เอลลิส (Ellis, 2003, pp. 244-262) ซึ่งในการนำแนวคิด ทฤษฎีทางการสอนภาษามาผสมผสานกันนั้นเอลลิส (Ellis, 2013, p.22) กล่าวว่าการนำขั้นตอนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มาผสมผสานกับวิธีการที่แตกต่างกันและตั้งอยู่บนแนวคิดพื้นฐานที่มีความดั้งเดิมกว่าเกิดเป็นวิธีการสอนแบบใหม่นั้น มิได้หมายความว่าวิธีที่ดั้งเดิมกว่าไม่ได้ผล แต่เป็นการให้เกียรติ เพิ่มคุณค่าของแนวคิดที่นำมาเป็นแนวคิดหลักของการสอน วัตถุประสงค์เพื่อต้องการช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการสื่อสารที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ในชีวิตจริง ทั้งนี้ และยังเป็นการลดความตึงเครียดของครูผู้สอนที่ไม่ต้องจัดการเรียนรู้โดยยึดติดกับแนวคิด หรือวิธีการสอนแบบใดแบบหนึ่ง

การที่จะเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสื่อสารนั้น การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นแนวทางสำคัญที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ จอยซ์ (Joyce, 2004, p. 7) ได้กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เปรียบเสมือนพิมพ์เขียวให้กับครู ในการที่จะจัดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น และสอดคล้องกับหลักสูตร ขณะเดียวกัน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ซึมซับเอาข้อมูล ทักษะ แนวคิด คุณค่า หลักการคิด และ ความรู้อันหลากหลายที่สามารถถ่ายทอดเอาความรู้สึกของตนเองออกมาได้ การสอนของครูมิใช่เพียงแค่ความรู้ แต่เป็นวิธีการที่จะเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวมาข้างต้น ได้เช่นกัน การที่จะจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดทั้งความรู้และทักษะทางภาษาโดยกระบวนการที่สอดคล้องกันโดยที่ผู้เรียนมีโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยไม่กลัวความผิดพลาด

จากหลักการดังกล่าวปรากฏผลการวิจัยทางด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาในต่างประเทศ ที่ประสบผลสำเร็จ เช่น อาเม็ด (Ahmed, 2013) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวความคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเทียบการสอนแบบไวยากรณ์และแปลกับนักเรียนเกรด 12 ในมหาวิทยาลัยท้องถิ่นของแคว้นปัญจาบ ประเทศปากีสถาน จำนวน 40 คน โดยนักเรียนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับปานกลาง ทำการทดสอบและบันทึกคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ทั้งสองกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สูงกว่า กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบไวยากรณ์และแปล ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอว่าหากผู้สอนมีการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสม นักเรียนสามารถที่จะพัฒนาพัฒนาทักษะการสื่อสารได้เพิ่มมากขึ้น ในทำนองเดียวกับผลงานวิจัยของ คาร์เลส (Carles, 2003) ที่นำทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไปทำการทดลองในประเทศฮ่องกง ซึ่งมีบริบทการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเหมือนกับประเทศไทย โดยให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา จำนวน 3 คน วางแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน กับนักเรียนประถมศึกษาอายุโดยเฉลี่ย 6 -7 ปี โดยเก็บข้อมูลในโรงเรียนประถมศึกษา 3 โรงเรียน ผลปรากฏว่านักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาที่ดีขึ้น ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อน เพื่อปฏิบัติภาระงานที่ครูมอบหมายให้สำเร็จลุล่วง กิจกรรมการจัดการเรียนรู้มีหลากหลาย ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานและผ่อนคลายในการเรียนอีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่ชี้ให้เห็นถึงผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผนวกกับผลการศึกษางานวิจัยในด้านการสอนภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานข้างต้นพบว่าทั้งสองแนวคิดมีหลักการสำคัญที่จะสามารถ

เสริมสร้างทักษะทางการสื่อสารภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน และยังไม่พบงานวิจัยที่นำหลักการของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาเป็นแนวคิดพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำถามในการวิจัย

1. แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นอย่างไร

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีองค์ประกอบและลักษณะอย่างไร และมีคุณภาพเป็นอย่างไร

3. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จะช่วยเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนได้หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์หลัก

เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. เพื่อใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

3.1 เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

3.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อน และ หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

3.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้รูปแบบการรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพและนำมาใช้เสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นใช้เป็นเครื่องมือสำหรับแก้ปัญหาและเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อนำไปใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

3. นักวิจัย ครู ผู้สอนและนักวิชาการสามารถนำหลักการ แนวคิด กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีขอบเขตการวิจัยตามขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนา 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตด้านเนื้อหา

แนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประมศึกษาปีที่ 6 ในด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ แนวคิดทฤษฎี ภาระงาน

ที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผลให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถมาตรฐานทางภาษาทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และการวัดและประเมินผลทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 5 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

แนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ มาจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เกี่ยวกับการรับสาร (การฟังและการอ่าน) และการส่งสาร (การพูดและการเขียน) และกรอบมาตรฐานความสามารถมาตรฐานทางภาษาทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ในระดับ A1 โดยเน้นบทสนทนาเกี่ยวกับการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้อยู่จริงในสังคม ด้านการฟังได้แก่ คำและวลีง่ายๆ ที่ได้ฟัง การทักทาย การกล่าวลา การซักถามข้อมูลคู่สนทนา คำและประโยคสั้นๆที่กล่าวช้า ๆ และชัดเจน และจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ ด้านการอ่าน ได้แก่ การจดจำคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่าย ๆ เข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เข้าใจแบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล คำแนะนำง่าย ๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ และข้อความสั้น ๆ ที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวัน ด้านการพูด ได้แก่ การทักทายและการกล่าวลา โต้ตอบถามคำถาม ขอให้พูดซ้ำ และขอความช่วยเหลือ ถามคำถามส่วนตัวง่ายๆ ถาม ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่ของบุคคลที่รู้จัก ซื้อของโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ สนทนาเรื่องชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลข และรับโทรศัพท์บอกชื่อตนเองและตอบคำถามง่ายๆ และด้านการเขียนได้แก่ การเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง ที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้นๆง่ายๆ กรอกข้อมูลตนเองในแบบฟอร์ม และเขียนบัตรอวยพรวันเกิด

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญที่มีความเชี่ยวชาญด้านการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผลสำหรับ

การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 คน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2. ดัชนีประสิทธิผล

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ มาจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เกี่ยวกับการรับสาร (การฟังและการอ่าน) และการส่งสาร (การพูดและการเขียน) และกรอบมาตรฐานความสามารถมาตรฐานทางภาษาทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ในระดับ A1 โดยเน้นบทสนทนาเกี่ยวกับการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้อยู่จริงในสังคม ด้านการฟังได้แก่ คำและวลีง่ายๆ ที่ได้ฟัง การทักทาย การกล่าวลา การซักถามข้อมูลคู่สนทนา คำและประโยคสั้นๆที่กล่าวช้า ๆ และชัดเจน และจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ ด้านการอ่าน ได้แก่ การจดจำคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่าย ๆ เข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เข้าใจแบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล คำแนะนำง่าย ๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ และข้อความสั้นๆที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวัน ด้านการพูด ได้แก่ การทักทายและการกล่าวลา โต้ตอบ ถามคำถามขอให้พูดซ้ำ และขอความช่วยเหลือ ถามคำถามส่วนตัวง่าย ๆ ถาม ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่ของบุคคลที่รู้จัก ซื้อของโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ สนทนาเรื่องชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลข และรับโทรศัพท์บอกชื่อตนเองและตอบคำถามง่าย ๆ และด้านการเขียนได้แก่ การเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง ที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้น ๆ ง่าย ๆ กรอกข้อมูลตนเองในแบบฟอร์ม และเขียนบัตรอวยพรวันเกิด โดยทำการทดลองจำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ คือหน่วย Meeting people จำนวน 16 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 1

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบึง จำนวน 32 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2. ตัวแปรตาม

2.1 ความสามารถในการสื่อสาร

2.2 ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถในการสื่อสารหลังการใช้รูปแบบ สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมความสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง รวมถึงสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้โดยที่ผู้เรียนไม่ได้คาดเดามาก่อน ผู้เรียนสนทนา นำเสนอ ตอบโต้ได้ด้วย ความคิดเห็นของตนเอง ครูมีบทบาทเป็นผู้คอยชี้แนะโดยที่ไม่แทรกแซงและแก้ไขในขณะที่ผู้เรียนใช้ภาษา มุ่งเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ควบคู่กับความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

2. การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ โดยมี กิจกรรม การกระทำชิ้นงาน หรือผลงาน ที่นักเรียนได้กระทำ และนำเสนอมาจากความเข้าใจ การคิด ให้ความร่วมมือกัน และร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติกิจกรรม โดยใช้ภาษาอังกฤษในการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ครูมีบทบาทเพียงคอยกำกับดูแล ให้คำแนะนำ และประเมินผล กิจกรรมทั้งหมดเน้นที่การใช้ภาษาสื่อความหมายก่อนความถูกต้องทางไวยากรณ์

3. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน หมายถึง แบบแผนของการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำอย่างเป็นระบบตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใช้เป็นแนวคิดหลักด้านกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสม ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้ผ่านการทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ และให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสมด้วยตนเอง และการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่นำมาเสริมในขั้นตอนของการใช้ภาษาในการสื่อสาร (Production) โดยมีหลักการสำคัญในการส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนด้วยการปฏิบัติภาระ

งานที่ใช้ความรู้ทางภาษาที่มีอยู่มาวางแผนการปฏิบัติภาระงานด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการกลุ่ม นำแผนไปปฏิบัติ และเมื่อปฏิบัติภาระงานแล้วสามารถระบุข้อดี ข้อด้อย ตลอดจนให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่เพื่อนและงานของตนเอง เพื่อเสริมสร้างความ สามารถในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว และมีความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล มีรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบดังนี้

3.1 หลักการ

3.1.1 ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสม ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้ผ่านการทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม คล่องแคล่วและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

3.1.2 ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานโดยใช้ความรู้ทางภาษาที่มีอยู่มาวางแผนการปฏิบัติภาระงานด้วยตนเองผ่านกระบวนการทำงานกลุ่ม นำแผนไปปฏิบัติ เมื่อปฏิบัติภาระงานแล้วสามารถระบุข้อดี ข้อด้อย ตลอดจนให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่เพื่อนและงานของตนเองเพื่อนำข้อมูลนั้นมาพัฒนาความสามารถในการสื่อสารให้ดียิ่งขึ้น

3.2 วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.3 เนื้อหาสาระ

เนื้อหาที่นำมาใช้ มาจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เกี่ยวกับการรับสาร(การฟังและการอ่าน) และการส่งสาร (การพูดและการเขียน) และกรอบมาตรฐานความสามารถมาตรฐานทางภาษาทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ในระดับ A1 โดยเน้นบทสนทนาเกี่ยวกับการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้อยู่จริงในสังคม ด้านการฟังได้แก่ คำและวลีง่ายๆ ที่ได้ฟัง การทักทาย การกล่าวลา การซักถามข้อมูลคู่สนทนา คำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวช้า ๆ และชัดเจน และจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ ด้านการอ่าน ได้แก่ การจดจำคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่าย ๆ เข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เข้าใจแบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล คำแนะนำง่าย ๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ และข้อความสั้นๆที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวัน ด้านการพูด ได้แก่ การทักทายและการกล่าวลา โต้ตอบ ถามคำถาม ขอให้พูดซ้ำ และขอความช่วยเหลือ ถามคำถามส่วนตัวง่าย ๆ ถาม ตอบ

เกี่ยวกับที่อยู่ของบุคคลที่รู้จัก ซื้อของโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ สนทนาเรื่องชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลข และรับโทรศัพท์บอกชื่อตนเองและตอบคำถามง่ายๆ และด้านการเขียนได้แก่ การเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง ที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้นๆง่ายๆ กรอกข้อมูลตนเองในแบบฟอร์ม และเขียนบัตรอวยพรวันเกิด

3.4 กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนของการจัดการกิจกรรมเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วย กระบวนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.4.1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา

3.4.2 ขั้นการฝึก (Practice) เป็นการฝึกผู้เรียนใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ

3.4.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์/ภาระงาน (Task) ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้จากขั้นนำเสนอเนื้อหาและขั้นการฝึกมาใช้ในการสื่อสารเพื่อปฏิบัติภาระงาน ที่ครูกำหนดให้ โดยผู้วิจัยกำหนดให้มีขั้นตอนในการปฏิบัติภาระงาน (Task) ดังนี้

1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task)
2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During - task)
3) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post- task)

3.5 การวัดและการประเมินผล

ประเมินความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร ได้แก่ ความสามารถด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

4. ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง การแสดงออกถึงการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในรูปของการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยสามารถปรับภาษาที่ใช้ให้มีความ

เหมาะสม กับวัตถุประสงค์ของการใช้งาน ว่าสื่อสารกับใคร หรือ เมื่อไหร่ ควรจะใช้ภาษาแบบไหน ให้เหมาะสมโดยสามารถวัดได้จากแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ด้านการฟัง เป็นการวัดความสามารถในการฟังการสนทนาจากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นคำและวลีง่ายๆ ที่ได้ฟัง การทักทาย การกล่าวลา การซักถามข้อมูลคู่สนทนา คำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวช้า ๆ และชัดเจน และจับใจความประกาศหรือข้อความง่ายๆสั้นๆ จากไฟล์เสียงแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน

ด้านการพูดเป็นการวัดความสามารถในการพูดจากสถานการณ์ที่กำหนดให้เกี่ยวกับการทักทายและการกล่าวลา โต้ตอบ ถามคำถาม ขอให้พูดซ้ำ และขอความช่วยเหลือ ถามคำถามส่วนตัวง่ายๆ ถาม ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่ของบุคคลที่รู้จัก ซื้อของโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบสนทนาเรื่องชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลข และรับโทรศัพท์บอกชื่อตนเองและตอบคำถามง่ายๆ โดยเป็นการสอบปฏิบัติ จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน

ด้านการอ่าน เป็นการวัดความสามารถในการอ่านเรื่องสั้น และสัญลักษณ์เกี่ยวกับคำวลีและประโยคง่ายๆ ที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน แบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล คำแนะนำง่าย ๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ ข้อความสั้น ๆ ที่ปรากฏในสถานการณ์ประจำวัน แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน

ด้านการเขียนเป็นการวัดความสามารถในการเขียนเรื่องสั้นเกี่ยวกับตัวเอง บุคคลใกล้ตัวที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้นๆง่ายๆ กรอกข้อมูลตนเองในแบบฟอร์ม และเขียนบัตรอวยพร จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน

5. ความพึงพอใจของผู้เรียน หมายถึง ความชอบหรือความรู้สึกในทางที่ดีที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในด้านเนื้อหาของรูปแบบ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล บทบาทผู้สอน และผลลัพธ์ที่เกิดจากรูปแบบ

6. ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) หมายถึง หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนโดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน ภายหลังจากที่ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้จากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. **หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**
   - 1.1 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
   - 1.2 คุณภาพผู้เรียน
   - 1.3 ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
   - 1.4 การใช้กรอบมาตรฐานความสามารถมาตรฐานทางภาษาทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
2. **แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร**
   - 2.1 ความเป็นมาของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
   - 2.2 ลักษณะสำคัญของแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
   - 2.3 ขั้นตอนในการดำเนินการสอน
   - 2.4 กลวิธีสอน
   - 2.5 ข้อดีและข้อจำกัดของแนวคิด
3. **การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน**
   - 3.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
   - 3.2 องค์ประกอบและการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
   - 3.3 ประเภทของภาระงานที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร
   - 3.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
4. **รูปแบบการจัดการเรียนรู้**
   - 4.1 ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
   - 4.2 การจัดกลุ่มของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
   - 4.3 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

4.4 การนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้

4.5 การหาดัชนีประสิทธิผล

5. **ความสามารถในการสื่อสาร**

5.1 ความหมายของความสามารถในการสื่อสาร

5.2 องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร

5.3 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร

5.4 บทบาทของครูในการจัดกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

5.5 การวัดและประเมินความสามารถในการสื่อสาร

6. **งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**

6.1 งานวิจัยในประเทศ

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1. **เป้าหมายและสาระการเรียนรู้**

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้ (กรมวิชาการ, 2551, น.1-71)

2. **ภาษาเพื่อการสื่อสาร** การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

3. **ภาษาและวัฒนธรรม** การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

4. **ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น** การใช้ภาษาต่าง ประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

5. **ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก** การใช้ภาษต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ

และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050 -1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระการเรียนเรียนรู้ที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ ที่ฟังและอ่าน
2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและ บทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน
3. เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน
4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ
3. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ
4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่าย ๆ
5. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว
6. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
2. เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตาราง แสดงข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน
3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

การใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1. ความเป็นมาของกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล

กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) คือ มาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษา ที่สภายุโรปจัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ การสอนและการประเมิน สภาแห่งสหภาพยุโรปได้กำหนดให้ใช้ CEFR ในการตรวจสอบความสามารถทางภาษา ปัจจุบัน CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นมาตรฐานในการจัดลำดับความสามารถทางภาษาของแต่ละบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557, น. 12-16)

CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในเป้าหมายการจัดการเรียนรู้/การพัฒนา โดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ ทั้งนี้ในเบื้องต้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

ตาราง 1 แสดงการจำแนกกลุ่มผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มหลัก

Level group	A		B		C	
Level group name	Basic User ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน		Independent User ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ		Proficient User ผู้ใช้ภาษาขั้นคล่องแคล่ว	
Level	A1	A2	B1	B2	C1	C2
Level name	Breakthrough Or beginner	way stage or elementary	Threshold or intermediate	Vantage or upper intermediate	Effective Operational Proficiency or advanced	Mastery or proficiency

ทั้งนี้ในแต่ละระดับได้กำหนดความสามารถในการใช้ภาษาไว้ดังนี้ (Council of Europe, 2015)

ระดับ A1 ผู้เรียนสามารถใช้และเข้าใจประโยคง่ายๆในชีวิตประจำวัน สามารถแนะนำตนเองและผู้อื่น ทั้งยังสามารถตั้งคำถามเกี่ยวกับบุคคลอื่นได้ เช่น เขาอยู่ไหน รู้จักใครบ้าง มีอะไรบ้าง และตอบคำถามเหล่านี้ได้ ทั้งยังสามารถเข้าใจบทสนทนาเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัดเจน โดยมีรายละเอียดในส่วนของความสามารถในการรับสาร (Receptive Competences) คือการฟังและการอ่าน ความสามารถในการส่งสาร (Productive Competences) คือการพูดและการเขียน โดยบูรณาการเอาความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ไว้ในการส่งสาร สรุปได้ดังต่อไปนี้

การรับสาร

ในด้านการฟังผู้เรียนในระดับ A1 สามารถเข้าใจคำและวลีง่ายๆที่ได้ฟัง สามารถเข้าใจคำศัพท์วันในสัปดาห์และเดือนในรอบปี สามารถเข้าใจจำนวนนับและราคาสินค้า สำนวนการทักทาย การกล่าวลา คำถามเพื่อขอข้อมูลคู่สนทนา เมื่อกล่าวอย่างช้า ๆ ชัด ๆ สามารถจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ ที่ชัดเจนได้ ในด้านการอ่าน สามารถจำชื่อคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่ายๆที่มีรูปภาพประกอบ เข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เข้าใจแบบฟอร์มและให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล เข้าใจคำแนะนำง่าย ๆ ที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบได้ และสามารถเข้าใจข้อความสั้น ๆ ที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวัน

การส่งสาร

ด้านการพูด ผู้เรียนสามารถทักทาย กล่าวลาง่ายๆ ถามทุกข์-สุข โต้ตอบเพื่อถามและตอบคำถามง่าย ๆ และสามารถขอให้คู่สนทนาพูดช้า แก้ไขคำพูด และขอความช่วยเหลือ ถามและตอบคำถามส่วนตัว ถาม-ตอบเกี่ยวกับที่อยู่บุคคลที่รู้จัก สิ่งของที่มีทั้งของตนเองและคู่สนทนา ถ้าคู่สนทนาพูดช้า ๆ และชัดเจน ซื้อของในร้านค้าด้วยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ สนทนาเรื่องในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลขง่าย ๆ รับโทรศัพท์ บอกชื่อตัวเองและตอบคำถามง่าย ๆ ได้ ในการการเขียน สามารถเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง ที่อยู่อาศัย ด้วยวลีสั้น ๆ ง่าย ๆ กรอกข้อมูลของตนเองในแบบฟอร์มของโรงแรมเช่น ชื่อ นามสกุล วันเดือน ปี เกิด เขียนการ์ด เช่น การ์ดอวยพรได้

2. การนำกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) มาใช้ปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในการนำกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) มาใช้ปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการดังนี้

1. ใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในเป้าหมายการจัดการเรียนรู้/การพัฒนา โดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ

2. ใช้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำระดับความสามารถทางภาษาที่กรอบอ้างอิง CEFR กำหนดไว้ในแต่ละระดับ มากำหนดเป้าหมายของหลักสูตรและใช้คำอธิบายความสามารถทางภาษาของระดับนั้น ๆ มากำหนดกรอบเนื้อหาสาระที่จะใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตร

3. ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยนำระดับความสามารถทางภาษาและคำอธิบายความสามารถทางภาษาที่กรอบอ้างอิง CEFR กำหนดไว้แต่ละระดับ มาพิจารณาจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกซึ่งทักษะทางภาษาและองค์ความรู้ตามที่ระบุไว้ เช่น ในระดับ A 1 ผู้สอนต้องจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ ใช้ภาษาแนะนำ ถาม-ตอบ ปฏิสัมพันธ์พูดคุยในเรื่องที่กำหนดไว้ในคำอธิบายดังตารางข้างต้นได้ การเรียนการสอนจึงต้องเน้นให้ ผู้เรียนได้ฟังและพูดสื่อสารเป็นหลัก ผู้เรียนจึงจะมีความสามารถตามที่กำหนด

4. ใช้ในการทดสอบและการวัดผล โดยใช้แบบทดสอบ/แบบวัดที่สามารถเทียบเคียงได้กับกรอบอ้างอิง CEFR เพื่อให้ได้ข้อมูลระดับความสามารถของผู้เรียนหรือผู้เข้ารับการทดสอบเพื่อการจัดกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรม หรือสื่อให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น อันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน/ผู้เข้ารับการทดสอบให้มีความสามารถตามเป้าหมาย/เกณฑ์ที่กำหน

ทั้งนี้ ในเบื้องต้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

ตาราง 2 แสดงเป้าหมายการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับนักเรียน	ระดับความสามารถทางภาษา	ระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป.6)	ผู้ใช้ภาษาขั้นเริ่มต้น	A1
ผู้สำเร็จการศึกษาภาคบังคับ (ม.3)	ผู้ใช้ภาษาขั้นเริ่มต้น	A2
ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.6/ปวช.)	ผู้ใช้ภาษาขั้นอิสระ	B2

ดังนั้น ในการประเมินหรือตรวจสอบผลการจัดการศึกษา หรือผลการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับข้างต้นหน่วยงานที่รับผิดชอบแต่ละระดับควรได้มีการทดสอบหรือวัดผล โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่เทียบเคียงผลคะแนนกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิง CEFR เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาผ่านเกณฑ์ระดับความสามารถที่กำหนดหรือไม่

3. กิจกรรมและกลวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)

ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ซึ่งมุ่งเน้นไปยังการสื่อสาร (Communicative Skills) ทั้งทักษะการส่งสาร (Productive Skills) และทักษะการรับสาร (Receptive Skills) โดยมีรายละเอียดของผู้เรียนในระดับ A 1 ดังต่อไปนี้

1. ทักษะการส่งสาร (Productive Skills) ประกอบด้วยทักษะการพูดและการเขียน (Speaking and Writing Skills)

ทักษะการพูด (Speaking Skill) หรือวจนภาษา (Verbal) นั้น ผู้พูดส่งสารโดยการพูดสื่อสารไปยังผู้รับสารหนึ่งคน หรืออาจมากกว่าหนึ่งคนก็ได้ เช่นการพูดในที่สาธารณะ การกล่าวสุนทรพจน์ การบรรยาย การพูดเพื่อให้ความบันเทิงแก่ผู้ฟัง การวิเคราะห์กีฬา ตลอดจนการโฆษณาขายสินค้า ทั้งนี้ ทักษะการส่งสารทางวจนภาษายังรวมไปถึง การอ่านออกเสียงข้อความ การอ่านบันทึก การอ่านข้อความจากสื่อชนิดต่าง ๆ (แผนภาพ รูปภาพ แผนภูมิ) ออกมาดัง ๆ แสดงบทบาทสมมติ การพูดโดยทั่วไปอย่างเป็นธรรมชาติ ตลอดจนการร้องเพลง เป็นต้น กรอบ CEFR กำหนด

คุณลักษณะของผู้เรียนในระดับ A 1 ไว้คือ "ผู้เรียนสามารถพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สถานที่ด้วยวลีสั้น ๆ ได้"

ทักษะการเขียน (Writing Skill) คือทักษะที่ผู้ใช้ภาษาเป็นผู้เขียนส่งสารโดยการเขียนข้อความเพื่อสื่อความหมายไปยังผู้อ่านหนึ่งคน หรือมากกว่าหนึ่งคน ตัวอย่างเช่น การกรอกแบบฟอร์ม หรือการเขียนตอบข้อคำถามต่าง ๆ การเขียนบทความสำหรับลงนิตยสาร หนังสือพิมพ์ หรือจดหมายข่าว การเขียนโปสเตอร์ การเขียนรายงาน การเขียนบันทึกเตือนความจำ การจดบันทึกเพื่อใช้ในการอ้างอิง การเขียนตามคำบอก การเขียนเรื่องราวตามจินตนาการ การเขียนจดหมายส่วนตัว หรือตลอดจนจดหมายที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจ โดยกรอบ CEFR กำหนดคุณลักษณะของผู้เรียนใน ระดับ A1 ว่า "ผู้เรียนสามารถเขียนวลี หรือประโยคพื้นฐานได้"

2. ทักษะการรับสาร (Receptive Skills)

ประกอบด้วยทักษะการฟัง (Listening Skill) และทักษะการอ่าน (Reading Skill)

ทักษะการฟังนั้นผู้ใช้ภาษาคือผู้ฟัง จะได้รับสารจากคู่สนทนาหรือผู้พูด ที่อาจจะมีคนเดียว หรือมากกว่าหนึ่งคน จากนั้นประมวลผลสิ่งที่ได้ฟังเพื่อทำความเข้าใจสารนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น การฟังประกาศในที่สาธารณต่าง ๆ (ข้อมูลข่าวสาร คำอธิบาย คำเตือน) การฟังสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรืออาจรวมไปถึงการฟังในสถานที่ที่มีการจัดประชุมสด เช่น โรงภาพยนตร์ การประชุมสัมมนา การแสดงมหรสพ หรือการฟังบทสนทาผ่านหูฟัง ในบางครั้งการฟังนั้นอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อจับใจความสำคัญ ฟังเพื่อข้อมูลบางประการที่เฉพาะเจาะจง ฟังเพื่อเข้าใจในรายละเอียดของเรื่อง และการฟังเพื่อตีความเป็นต้น

ในการกำหนดคุณลักษณะของผู้ใช้ภาษาตามกรอบ CEFR ได้ยกตัวอย่างของการฟังเพื่อความใจ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของภาษา การฟังเหตุการณ์สด การฟังประกาศและคำอธิบาย ตลอดจนสื่อที่เป็นเสียง หรือแถบบันทึกเสียง โดยในระดับ A1 กำหนดว่า "ผู้เรียนสามารถตามการพูดช้า ๆ ชัด ๆ และมีช่วงหยุดนาน ๆ เพื่อให้ผู้ฟังได้ทำความเข้าใจสิ่งที่ฟังได้"

ทักษะการอ่าน (Reading Skill) ผู้ใช้ภาษาในบทบาทของผู้อ่าน รับสารและประมวลผลจากข้อความที่ผู้เขียน ได้เขียนเพื่อสื่อสารออกมา ในที่นี้ผู้เขียนอาจมีเพียงหนึ่งคน หรือมากกว่าหนึ่งคน ตัวอย่างของการอ่านเช่น การอ่านเพื่อหาข้อมูลทั่วไป การอ่านเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการอ้างอิง/ใช้ข้อมูลในการทำงาน การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำ การอ่านเพื่อความบันเทิง ในคุณลักษณะของผู้ใช้ภาษาที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ เป็นรายละเอียดในการอ่านเพื่อความเข้าใจ อ่านจดหมาย การอ่านข้อมูลทั่วไป คำโต้แย้งและการอ่านคำอธิบายต่าง ๆ ในระดับ A1 ถูกกำหนดไว้ว่า

"ผู้เรียนสามารถเข้าใจข้อความสั้น ๆ ง่าย ๆ ได้ในครั้งแรกที่อ่าน เข้าใจชื่อ คำศัพท์ และวลีที่คุ้นเคย และสามารถอ่านซ้ำหากมีการร้องขอให้อ่านได้"

4. การประเมินความสามารถทางภาษาของผู้เรียนตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)

การประเมินความสามารถทางภาษาของผู้ใช้ภาษา สหภาพยุโรป โดยหน่วยนโยบายด้านภาษา (Language Policy Unit) (Council of Europe, 2015) ให้ความหมายไว้ว่า การทดสอบทางภาษาทุกประเภทคือรูปแบบของการประเมินผล แต่การประเมินผลนั้นยังประกอบไปด้วยรูปแบบต่าง ๆ อีกมากมาย ซึ่งตามธรรมเนียมปฏิบัติโดยทั่วไปนั้น การประเมินผลต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ

1. มีความเที่ยงตรง (Validity)
2. มีความน่าเชื่อถือ (Reliability)
3. มีความเป็นไปได้ (Feasibiity)

ในรายละเอียดตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถเป็นพื้นฐานในการช่วยสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลความสามารถในการสื่อสารได้อย่างหลากหลายตามวัตถุประสงค์ (Council of Europe, 2005, p.180) เช่นแบบการประเมินความสามารถในการสื่อสารด้วยตนเองหรือแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารโดยผู้สอน ตัวอย่างเช่น

1. แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เพื่อประเมินความสามารถในการสื่อสารแบบสรุปผลตอนปลายปี หรือสิ้นสุดคอร์ส โดยอาจสร้างแบบเป็นสองส่วนคือส่วนที่ต้องบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถูกประเมินและแบบตรวจสอบรายการ ในส่วนของความสามารถในการสื่อสาร เช่น ฉันสามารถแนะนำตนเองได้ ฉันสามารถบอกว่าฉันอยู่ที่ไหนได้ ฉันสามารถบอกอายุของตนเองได้ หรือ ฉันสามารถถามอายุคู่สนทนาได้ สามารถถามที่อยู่คู่สนทนาได้และถามอายุได้ เป็นต้น

2. แบบประเมินโดยเทียบกับเกณฑ์ (Grid) เพื่อใช้ประเมินระหว่างหรือปลายปีการศึกษา โดยที่ตัวชี้วัดการให้คะแนนจะแบ่งเป็นช่องๆตามลำดับคะแนนและความสามารถตัวอย่างประเด็นพิจารณาเช่น การสนทนา การอภิปราย การแลกเปลี่ยนข้อมูล แบ่งตามระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนแต่ละระดับ (Level)

โดยในระดับ A 1 มีการกำหนดความสามารถของผู้เรียนในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังต่อไปนี้

ตาราง 3 แสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนในระดับ A 1 ด้านการฟัง

Level	การฟังโดยรวม Overall Listening	การฟังคู่สนทนา Listen to interlocutor	การฟังการอภิปราย Listen in Discussion	การฟังประกาศ Listen to the Announcements
A1	-สามารถเข้าใจคำและวลีง่าย ๆ ที่ได้ฟังเช่น Excuse me, Sorry, Thank you เป็นต้น	-สามารถเข้าใจสำนวน การทักทาย การกล่าวลา เช่น Hello, Good morning, Good bye	-สามารถเข้าใจคำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวอย่างช้า ๆ และชัดเจนเมื่อฟังบทสนทนา	สามารถจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ และชัดเจน เช่น ที่สนามบินนานาชาติได้
	-สามารถเข้าใจคำศัพท์วันในสัปดาห์และเดือนในรอบปี -สามารถเข้าใจจำนวนนับและราคาสินค้า	-สามารถเข้าใจคำถามเพื่อขอข้อมูลส่วนตัวที่คู่สนทนากล่าวอย่างช้า ๆ ชัด ๆเช่น What's your name?, How old are you?, What's your address? เป็นต้น		

ตาราง 4 แสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนในระดับ A 1 ด้านการอ่าน

Level	การอ่านโดยรวม Overall Reading	การอ่านเพื่อหาข้อมูลเบื้องต้น Read for Orientation	การอ่านข้อมูลและข้อโต้แย้ง Read info & Argument	การอ่านคำสั่งชี้แจงขั้นตอน Read Instruction	การอ่านเอกสารโต้ตอบ Read Correspondence
A1	สามารถจำชื่อคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่ายๆ ที่มีรูปภาพประกอบ	-สามารถเข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น station, car park, no parking, no smoking, keep left	-สามารถเข้าใจแบบฟอร์มและให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล เช่น name, address, date of birth	-สามารถเข้าใจคำแนะนำง่ายๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีภาพประกอบได้	-สามารถเข้าใจข้อความสั้น ๆ ที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวันเช่น back at 4 o'clock

ตาราง 5 แสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนในระดับ A 1 ด้านการพูด

Level	การสนทนา Conversation	การแลกเปลี่ยนข้อมูล Information Exchange	การติดต่อกิจธุระ Transactions	การสนทนาทางโทรศัพท์ Telephoning
A1	-สามารถทักทายและกล่าวลาง่ายๆ ได้ -สามารถโต้ตอบเพื่อถามและตอบคำถามง่าย ๆ และขอพูดซ้ำแก้ไขคำพูดและขอความช่วยเหลือได้ -สามารถถามและตอบคำถามส่วนตัวง่ายๆ เช่น What's your name? How old are you? ถ้าคู่สนทนาพูดช้า ๆ และเอื้อต่อการเข้าใจ	-สามารถถามตอบเกี่ยวกับที่อยู่ บุคคลที่รู้จัก สิ่งของที่มีของตนเองและคู่สนทนา ถ้าคู่สนทนาพูดช้า ๆ และชัดเจน	-สามารถซื้อของในร้านโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ -สามารถสนทนาเรื่องในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลขง่าย ๆ เช่น ราคาสินค้า หรือหมายเลขโทรศัพท์	-สามารถรับโทรศัพท์บอกชื่อตัวเองและตอบคำถามง่ายๆเช่น When is Mr. Jones back?

ตาราง 6 แสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนในระดับ A 1 ด้านการเขียน

Level	การเขียนโดยรวม Overall Writing	การเขียนรายงานข้อมูลและข้อโต้แย้ง Report: Info & Argument	การเขียนเอกสารโต้ตอบ Correspondence
A1	-สามารถเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง ที่อยู่อาศัย ด้วยวลีสั้น ๆ และง่าย ๆ ได้	-สามารถกรอกข้อมูลของตนเองในแบบฟอร์มของโรงแรม เช่น ชื่อ นามสกุล วัน เดือน ปี เกิด และสัญชาติ	-สามารถเขียนการ์ด เช่น การ์ดอวยพรวันเกิด

แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1. **ความเป็นมาของแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร**

ในช่วงคริสตศักราช 1975 ได้มีการเสนอแนวการสอนแบบใหม่คือ การสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) ขึ้นโดยมีความเชื่อว่า ภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วย เสียง ศัพท์ โครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือระบบที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมาย การสอนภาษาจึงควรสอนให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสาร หรือสื่อความหมายได้ ไม่ควรสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างเท่านั้น ทั้งนี้เพราะในการสื่อสารนั้น ต้องใช้ภาษาเป็นสื่อเพื่อทำหน้าที่ต่าง ๆ เช่น โต้แย้ง ชักจูง ขออนุญาตฯลฯ ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะตามสภาพสังคม ที่แตกต่างกันออกไป (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, น. 106) วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้มีพื้นฐานจากแนวคิดที่ว่าภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษาคือเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งเดล ไฮมส์ (Dell Hymes) ได้ให้ความหมายว่าเป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะรู้ได้ว่าเมื่อไหร่ควรพูดและพูดอะไรกับใคร เมื่อไหร่ ที่ไหน และในลักษณะอย่างไร ซึ่งความสามารถในการสื่อสารที่เสนอโดย เดลไฮมส์เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป และในระยะต่อมา ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาต่างประเทศหลายคนก็ได้เสนอองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ ซึ่งการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้นั้น ควรจะต้องสอนสิ่งต่อไปนี้คือ

1.1 ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาหรือไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical Competence) อันได้แก่ การใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีองค์ประกอบทางภาษาคือ เสียง ศัพท์ โครงสร้างเป็นแกนในการสื่อความหมาย ในด้านทักษะการฟัง จะต้องเริ่มจากสามารถจำแนกเสียงได้ ไปจนถึงฟังข้อความในระดับความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจ ในด้านทักษะพูดจะต้องออกเสียงได้ถูกต้อง และสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาพอจะเข้าใจได้ ในทักษะอ่าน จะต้องรู้จักกลไกของการอ่านและสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจได้ และในด้านทักษะเขียน จะต้องรู้จักกลไกในการเขียนคือ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียบเรียงประโยคและใช้เครื่องสัมพันธ์ความ (Discourse Markers) ตลอดจนการเขียนข้อเขียนในลักษณะต่าง ๆ ได้

1.2 ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) อันได้แก่ ความสามรถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะกับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น รู้ว่าจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการเป็นต้น

1.3 ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง มีความเข้าใจและทำนายความข้างหน้าเกี่ยวกับรูปลักษณ์ของภาษาที่จะเกิดขึ้นในบริบท (Context) ได้ถูกต้อง

1.4 ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic Competence or Strategic Competence) คือ มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนการใช้กริยาท่าทาง สีหน้าและน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งในทางคำพูด (Verbal) และ ไม่ใช้คำพูด (Non-Verbal) เช่น การขยายความด้วยคำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่รู้หรือนึกไม่ออกในขณะนั้น การพยายามอธิบายโดยใช้กริยาท่าทางประกอบ เป็นต้น

2. ลักษณะสำคัญของแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จุดมุ่งหมายของวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม การจัดการเรียนการสอน จึงเน้นหลักสำคัญดังต่อไปนี้ คือ

2.1 ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่า เมื่อเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพิ่มขึ้นได้ นั่นคือ สามารถสื่อสารได้

ตามที่ตนต้องการ เช่น ในทักษะอ่าน เมื่อเรียนหรือฝึกแล้ว ผู้เรียนสามารถอ่านคำแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์บางอย่างได้ หรือในทักษะพูด ผู้เรียนสามารถพูดถามทางไปสถานที่ที่ต้องการจะไปได้ เป็นต้น

2.2 การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อสื่อสารมักต้องใช้หลายทักษะรวม ๆ กันไป และในบางครั้งต้องอาศัยกริยา ท่าทางประกอบ ดังนั้นผู้เรียนภาษาก็ควรจะได้ฝึกและใช้ภาษาในลักษณะรวมตั้งแต่เริ่มต้น

2.3 ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุดเพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุดอย่างยิ่ง เพราะผู้เรียนที่ทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ กิจกรรมในลักษณะนี้จึงมีความหมายและใกล้เคียงการสื่อสารในชีวิตจริงมาก นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษาควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย นั่นคือ ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน

2.4 ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น นอกจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาดังกล่าวแล้วยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย ดังนั้นนอกจากกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) แล้วกิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม เช่น เกม (Games) การแก้ปัญหา (Problem Solving) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) ย่อมมีบทบาทสำคัญที่สุด

2.5 ผู้เรียนไม่ต้องกลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็นเช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดหรือข้อผิดพลาดที่เกิดซ้ำบ่อย ๆ มิฉะนั้นอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, น.109 -110)

จากหลักการทั่วไปของการสอนภาษาที่กล่าวมาแล้ว อาจสรุปได้ว่า การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา (Use) ตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ และแม้จะให้ความสำคัญแก่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

(Fluency) แต่ก็มิได้ละเลยเรื่องความถูกต้องของภาษา (Accuracy) แต่อย่างใด การเรียนการสอนในแนวนี้จึงเน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริงให้มากที่สุด โดยฝึกในลักษณะทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) หรือลักษณะรวม จะทำให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

3. ขั้นตอนในการดำเนินการสอน

ในส่วนของขั้นตอนการดำเนินการสอนโดยใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในชื่อ The PPP (Presentation Practice Production) ซึ่งปรากฏขึ้นครั้งแรกในหนังสือชื่อ Teaching Oral English ของ เบิร์น (Byrne, 1986) ที่มีการสรุปขั้นตอนต่าง ๆ ไว้ดังนี้

The presentation stage: the teacher as informant

The practice stage: the teacher as conductor

The production stage: the teacher as guide

กล่าวโดยสรุปคือ ขั้นนำเสนอเนื้อหา ครูมีบทบาทเป็นผู้แจ้ง หรือให้ข้อมูลแก่ผู้เรียน ขั้นฝึกภาษา ครูมีบทบาทเสมือนผู้ควบคุม และขั้นใช้ภาษานั้นครูเป็นเพียงผู้ที่คอยชี้แนะเท่านั้น ต่อมามีนักการศึกษา นักวิจัยหลายท่านนำแนวความคิดนี้ไปปรับใช้และได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นเพราะมีความต้องการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนมีผลปรากฏว่า ขั้นตอนการสอนแบบ PPP ได้รับความนิยมสูงสุดในปีคริสตศักราช 2005 จนถึงปัจจุบัน ถึงแม้จะมีผู้เสนอแนวทางอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน และความนิยมลดลงบ้างเล็กน้อยก็ตาม (Oxfordjournals, 2015)

แอนเดอร์สัน (Anderson, 2016) นักการศึกษาชาวอังกฤษได้ทำการวิเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบ PPP จากรูปแบบดั้งเดิม และรูปแบบที่ถูกปรับเปลี่ยนจากนักการศึกษาและผู้วิจัยในยุคสมัยที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน สามารถสรุปได้ดังนี้

ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นการนำเสนอรูปแบบของภาษา ประกอบด้วย หลักไวยากรณ์ คำศัพท์ และส่วนประกอบที่เป็นประโยชน์ โดยผู้สอนจะเลือกและเรียงลำดับการนำเสนอในรูปแบบการสอนแบบตรง ที่จะเป็นการนำเสนอบริบทการใช้งานภาษา และจะตามมาด้วยขั้นตอนแบบอธิบายเป็นนัย หรือการสอนแบบอ้อม ในประเด็นของความหมายของคำ รูปแบบโครงสร้าง และการใช้งานของภาษาที่ได้นำเสนอไปในข้างต้น

ขั้นการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ในขั้นนี้โดยปกติจะประกอบไปด้วยกิจกรรมการเขียน เช่น การเติมคำลงในช่องว่าง (gap-fills) กิจกรรมการพูด เช่น การตามหาบุคคลตามข้อมูลบางส่วนที่ได้รับ (find someone who .....) และการฝึกการออกเสียง

ขั้นการใช้ภาษา (Production) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนมาผ่านกิจกรรมการใช้ภาษาแบบอิสระ ที่ถูกออกแบบมาเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาพูดแบบที่ควรใช้ในการสื่อสารในชีวิตจริง (ด้วยภาษาพูดหรือเขียน) เช่น กิจกรรมการแสดงบทบามสมมติ,การอภิปรายกลุ่ม,การโต้อบทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และการเขียนเรื่องราว โดยที่ครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำในด้านความถูกต้องของภาษาทีหลัง (Anderson, 2016, pp. 1-9)

ขณะเดียวกันนักการศึกษาของไทยก็ได้นำเสนอวิธีการสอนด้วยแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ปรับมาจากขั้นตอน PPP และได้เพิ่มเติมรายละเอียดการนำไปใช้ในชั้นเรียนสำหรับบริบทของประเทศไทย มีขั้นตอนการสอนดังนี้ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, น. 112 - 114)

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนแนวใด การเสนอเนื้อหาจัดเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญที่สุด ทั้งนี้เพราะในขั้นตอนนี้ ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้และฝึกใช้ภาษาในลำดับถัดไป จนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งแต่เดิมนั้น จุดประสงค์ของการเสนอเนื้อหามักจะมุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางภาษา อาทิเช่น ด้านการออกเสียง ความหมายของคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ สำหรับการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การนำเสนอเนื้อหาจะเน้นที่การให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาต่าง ๆ ด้วย ในการเสนอเนื้อหาอาจดำเนินการดังนี้

ผู้สอนนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) โดยในขั้นเริ่มแรกนี้ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนก่อนโดยอาจใช้รูปภาพ การเล่าเรื่องให้ฟังฯลฯ จากนั้นจึงเสนอเนื้อหาทางภาษาแก่ผู้เรียนฟังหรืออ่าน ในด้านเนื้อหาที่เสนอ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาต่างประเทศหลายคนเห็นพ้องกันว่าควรเป็นเนื้อหาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับอยู่ด้วย ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนา แต่ไม่ควรเป็นประโยคเดี่ยว ๆ และเนื้อหานี้นอกจากจะมีคำศัพท์และรูปแบบภาษาที่ต้องการนำมาสอนแล้วก็ควรจะมีคำศัพท์ หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาบ้างแล้วเพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ฟัง หรืออ่านได้บ้าง จากนั้นผู้สอนจะกระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) โดยตรวจสอบดูว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านเพียงใด เช่นถามคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือสามารถใช้ภาษาได้ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการเสนอเนื้อหามากนัก ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจเคยเรียนรู้เนื้อหาดังกล่าวมาบ้างแล้ว แต่ถ้าผู้เรียนตอบได้บ้างหรือไม่ได้เลย ผู้สอนต้องตระหนักว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบายเนื้อหาทางภาษาดังกล่าวให้ผู้เรียน

เข้าใจและในการสอนผู้สอนต้องอธิบาย (Explanation)และแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาภาษานั้นมีรูปแบบ วิธีการใช้และมีความหมายอย่างไร และถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบายก็ได้

2. ขั้นการฝึก (Practice/Controlled Practice) ขั้นการฝึกเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม(Controlled Practice) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำการฝึก โดยทั่วไปการฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน การฝึกแบบควบคุมนี้ ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการฝึกแบบกลไก (Mechanical Drill) หรือบางครั้งเรียกว่าการฝึกซ้ำ ๆ ตามตัวอย่าง จนกระทั่งสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้นได้แต่ยังไม่เน้นในด้านความหมาย ดังนั้นในการฝึกแบบนี้นักเรียนอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจความหมายของรูปแบบภาษาที่ใช้ฝึกก็ได้

สำหรับการฝึกนั้นมักจะเป็นการให้นักเรียนฟังตัวอย่างภาษาการฟังอาจให้ผู้เรียนฟังจากเทปหรือจากผู้สอนประมาณ 1 – 3 ครั้ง ในกรณีที่ผู้สอนเป็นผู้พูดให้ฟัง จะต้องออกเสียงหรือพูดอย่างเป็นธรรมชาติด้วยความเร็วปกติ จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดหรือออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่าง ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนฝึกพร้อมกันตามตัวอย่าง ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนฝึกพร้อมกันทั้งห้องหรือแบ่งฝึกทีละครึ่งห้องตามความเหมาะสม การฝึกในลักษณะนี้จะทำให้ทุกคนมีโอกาสฝึกด้วยตนเองพร้อม ๆ กับได้เรียนรู้การออกเสียงหรือการพูดจากเพื่อนคนอื่นด้วย หลังจากฝึกพร้อมกันแล้วผู้สอนสุ่มเรียกผู้เรียนให้ฝึกทีละคน ในขณะเดียวกัน ให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ ที่เหลือมีส่วนช่วยผู้ที่ถูกเรียกให้ฝึกเดี่ยวได้ ถ้าผู้เรียนคนนั้นมีปัญหาในการฝึก ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมแม้จะเป็นการฝึกทีละคนก็ตาม นอกจานี้ผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนแต่ละคนด้วย เพื่อให้รู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้ผู้สอนก็อาจตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนในด้านหมายได้ โดยถามคำถามง่ายๆ ให้ผู้เรียนตอบสั้นๆว่าใช่-ไม่ใช่ หรือ ถูก-ผิด เป็นต้น การฝึกแบบควบคุมนี้เน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาเป็นสำคัญ ฉะนั้นการฝึกในขั้นตอนนี้ควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Productive/Free Practice)

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดขั้นตอนหนึ่งของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาชั้นเรียนกับการนำภาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาโดยทั่วไปจึงมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ลองใช้ภาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่า ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อย

เพียงไร ซึ่งการที่จะถือว่านักเรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือการที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระ นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกในขั้นตอนนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกแบบควบคุม ซึ่งการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรมให้ เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรมและเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลการทำกิจกรรมในภายหลัง

ละเอียด จุฑานันท์ (2544, น. 100 -101) ได้เสนอขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) จะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วย การนำเสนอเนื้อหา สามารถดำเนินการได้ดังนี้

1.1 การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead in) ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนโดยใช้ภาพ หรือแผนที่ หรือเล่าเรื่องให้ฟัง จากนั้นจึงนำเสนอเนื้อหาโดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านเรื่อง ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ ในเนื้อหาจะต้องมีคำศัพท์รูปแบบภาษาที่ต้องการนำมาฝึก และควรมีคำศัพท์ สำนวน หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนรู้จักแล้วบ้าง

1.2 การดึงความรู้เดิม (Elicitation) ผู้สอนตั้งคำถาม 2–3 คำถามเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนอยู่ มากน้อยเพียงใด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องได้ ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการนำเสนอเนื้อหามากนัก

1.3 การอธิบาย (Explanation) อธิบายเนื้อหาทางภาษาที่จำเป็น เมื่อผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจ อาจนำเสนอรูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลาย (Function) นำเสนอวิธีการใช้และให้ความหมาย ถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนในการอธิบาย

2. ขั้นการฝึก (Practice) ให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มต้นด้วยการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ที่ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ การฝึกขั้นนี้จะเริ่มด้วยการฝึกแบบกลไก (Mechanism) อาจเป็นแบบฝึกหัดโครงสร้าง (Structure Exercises) ในรูปแบบต่าง ๆ โดยให้ทำซ้ำ ๆ ตามตัวอย่าง ให้สามารถจดจำและ

นำไปใช้ตามรูปแบบ จนเกิดความคล่องเป็นอัตโนมัติ (Automatism) ให้ผู้เรียนฟังประโยคตัวอย่างจากเทปหรือจากเสียงครูผู้สอน 1-3 ครั้ง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดโดยออกเสียงตามเป็นกลุ่มย่อยหรือทีละคน รูปแบบการฝึกที่ใช้อาจเป็นการฝึกเชื่อมโยงประโยค การฝึกพูดบทสนทนาสั้นๆ (Micro Dialogue) การฝึกขยายประโยค การใช้คำแทนที่ การฝึกตามสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น ผู้สอนจำเป็นต้องเตรียมสถานการณ์สำหรับฝึกไว้หลายรูปแบบให้ผู้เรียนค่อยๆถ่ายโอนโครงสร้างทางภาษาจากสถานการณ์หนึ่งไปสู่อีกสถานการณ์หนึ่งที่คล้ายคลึงกัน แล้วจึงให้สถานการณ์ใหม่เพื่อฝึกการใช้ให้คล่อง

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) การฝึกขั้นตอนนี้สำคัญที่สุด ทั้งนี้เพราะการฝึกนี้เปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน โดยทั่วไปมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์และชี้แนะแนวทางให้เท่านั้น ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นอิสระ ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดเหมือนการฝึกแบบควบคุม การได้เลือกใช้ภาษาเองทำให้เกิดความมั่นใจ ผู้สอนจะเป็นผู้ริเริ่ม หรือผู้จัดการขั้นเริ่มต้นกิจกรรม เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะดำเนินการเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลกิจกรรมในภายหลัง กิจกรรมการใช้ภาษาในขั้นนี้เช่น การแสดงบทบามสมมติ (Role PLay) การแสดงในสถานการณ์จำลอง (Simulation) จัดทำขึ้นเพื่อแก้ปัญหาที่ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ภายนอกได้ และเพื่อเป็นการเรียนที่เป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงมักใช้สื่อซึ่งเป็นของจริง เช่น บทความโฆษณาจากหนังสือพิมพ์ ข่าวจากวิทยุโทรทัศน์ การพยากรณ์อากาศ เมนูอาหาร ตารางเวลา เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า หลักการที่ผู้วิจัยได้ศึกษามาข้างต้นมีความคล้ายคลึงกัน อันเนื่องมาจากหลักการพื้นฐานเดียวกัน แต่หากพิจารณารายละเอียดจะเห็นถึงการอธิบายของนักการศึกษาไทยในส่วนของรายละเอียดการนำแนวคิดไปประยุกต์ใช้ที่มากกว่า ที่มีความเหมาะสมกับบริบทการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน แต่ยังคงแก่นของแนวคิดอยู่ก็คือ กระบวนการ PPP นั่นเอง

4. กลวิธีสอน

เนื่องจากลักษณะสำคัญของการสอนแบบแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นคือ สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เสมือนโลกที่ใช้ภาษาจริง ใช้การสื่อสารจริง การเตรียมสื่อการจัดการเรียนรู้จึงมีความสำคัญมาก นักการศึกษาหลายท่านให้ข้อคิดว่าควรจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ของจริง (authentic) ให้เหมือนกับสถานการณ์จริงมากที่สุด (Clarke, & Sillberstien,1977, p.51) ดังแนวคิดที่ว่า

1. สื่อของจริงให้ความรู้สึกถึงวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมาย
2. สื่อของจริงเป็นการเปิดรับภาษาที่แท้จริง
3. สื่อของจริงมีความสัมพันธ์กับความต้องการของผู้เรียน
4. สื่อของจริงสนับสนุนกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนรู้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น. 114-118) ได้เสนอวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. การใช้สื่อซึ่งเป็นของจริง (Authentic Materials)

เพื่อการแก้ไขปัญหาแก้ไขปัญหาซึ่งนักเรียนไม่สามารถนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ภายนอกได้ และเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ วิธีการสอนเพื่อสื่อสารมักใช้สื่อจริงในการสอนผู้สอนอาจคัดข้อความที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์จริง ๆ มาสอนและให้การบ้านโดยให้ผู้เรียนฟังการพูดจากวิทยุหรือโทรทัศน์จริง ๆ เช่น การพยากรณ์อากาศ อย่างน้อยก็ควรเป็นสื่อที่นำมาจากภาษาที่ใช้จริงอีกวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ได้คือ สื่อที่ไม่มีข้อความ หรือที่ไม่ต้องใช้ภาษามากนัก แต่ต้องสามารถนำมาอภิปรายได้อย่างกว้างขวาง เช่น เมนูอาหาร ตารางเวลา เป็นต้น

2. การเรียงประโยคที่จัดวางอย่างสับสน (Scrambled Sentences)

ผู้เรียนได้อ่านข้อความซึ่งเป็นประโยคที่เรียงไว้อย่างสับสนไม่เป็นลำดับและข้อความอาจจะมาจากเรื่องที่ผู้เรียนเคยเรียนแล้ว ผู้สอนจะให้ผู้เรียนเรียบเรียงประโยคใหม่ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่เรียน กิจกรรมนี้จะฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับ Cohesion และ Coherence โดยเรียนรู้ว่าประโยคต่าง ๆ เชื่อมต่อกันได้อย่างไร ซึ่งเป็นการเรียนรู้อีกระดับหนึ่งทางภาษาศาสตร์ โดยต้องรู้การอ้างอิงย้อนหลัง ซึ่งเป็นตัวสำคัญในการเชื่อมข้อความให้ต่อเนื่องกันในการเขียนข้อความ ผู้ในการเชื่อข้อความให้ต่อเนื่องกันในการเขียนข้อความ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนเรียบเรียงประโยคในบทสนทนาใหม่ให้ถูกต้อง หรืออาจให้จัดชุดรูปภาพให้เป็นเรื่องราวและเขียนประโยคประกอบเรื่องขึ้น เป็นต้น

3. เกมทางภาษา (Language Games)

ในการสอนเพื่อการสื่อสาร มีการนำเกมมาใช้อย่างแพร่หลาย นอกจากผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนานแล้วยังเป็นการฝึกการใช้ภาษาได้อย่างดี ตัวอย่างของเกมที่เป็นประโยชน์ต่อการฝึกภาษาได้แก่ การหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ตัวเลือก (Choice) และการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)

3.1 การหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เป็นการสมมติสถานการณ์ให้ผู้พูดไม่ทราบว่าเพื่อนในชั้นจะทำอะไรในสัปดาห์นี้จึงต้องไปหาข้อมูลมาเติมลงในช่องว่างให้ครบถ้วน

3.2 ตัวเลือก (Choice) ผู้พูดมีตัวเลือกว่า จะคาดการณ์ว่าเพื่อนน่าจะทำอะไรและจะใช้พูดอย่างไร

3.3 การให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ผู้พูดจะได้รับข้อมูลป้อนกลับจากสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่ม ถ้าผู้พูดได้รับคำตอบจากคนอื่น ถ้าผู้พูดได้รับคำตอบก็แสดงว่าสิ่งที่เขาพูดนั้นอื่นใจ

4. ภาพชุดเรื่องราว (Picture Strip Story)

ในกิจกรรมนี้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้รับภาพชุด คนหนึ่งในกลุ่มจะให้เพื่อนๆดูภาพแรกและให้ทายว่าภาพที่ 2 จะเกี่ยวกับอะไร ฉะนั้นจะมีข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เกิดขึ้นและผู้เรียนในกลุ่มไม่มีใครรู้ว่าภาพที่สองจะเป็นอะไร และจะใช้คำพูดในการทายว่าอย่างไร และจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ อาจจะไม่ใช่ในรูปประโยคแต่เป็นลักษณะของภาพ ซึ่งสามารถเปรียบเทียบได้กับการคาดคะเนของเขา กิจกรรมนี้เป็นเพียงตัวอย่างของการใช้เทคนิคการแก้ปัญหาในการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งนิยมใช้เพราะมีลักษณะครบทั้งสามประการ และผู้เรียนยังมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิด และทำงานร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ และยังได้ฝึกการสนทนาด้วย

5. บทบาทสมมติ (Role Play)

บทบาทสมมติมีความสำคัญในการสอนเพื่อการสื่อสาร เพราะผู้เรียนมีโอกาสฝึกสนทนาสื่อสารในสภาพสังคมต่าง ๆ และในฐานะต่าง ๆ กัน ในการใช้บทบาทสมมติ ผู้สอนจะกำหนดบทบาทของแต่ละคน โดยกำหนดว่าผู้เรียนจะแสดงเป็นใคร จะพูดว่าอย่างไรบ้าง หรืออีกแบบหนึ่งจะกำหนดว่าผู้เรียนแสดงเป็นใครอยู่ในสถานการณ์อะไร จะพูดเกี่ยวกับอะไร แต่สิ่งที่จะพูดผู้เรียนต้องคิดเอาเอง และเข้าถึงแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่า เพราะให้ตัวเลือกผู้เรียนมากกว่า บทบาทสมมตินี้มีข้อมูลที่หายไป (Information Gap) เมื่อผู้เรียนไม่แน่ใจว่าผู้อื่นจะพูดอะไรผู้เรียนจะได้รับข้อมูลป้อนกลับให้ทราบว่าสิ่งที่เขาพูดสื่อสานั้นเป็นอย่างไรด้วย

5. ข้อดีและข้อจำกัดของแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ข้อดีข้อแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้แก่

1. เป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนภาษา คือ มุ่งให้ผู้เรียนสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ชีวิตจริง

2. เป็นแนวคิดที่เน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกใช้ความคิดและมีความกล้าในการใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษา

3. ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นคู่และเป็นกลุ่ม รู้จักช่วยเหลือซึ่งกัน มีวินัย และความรับผิดชอบ

สำหรับข้อจำกัดของแนวคิดการสอนเพื่อการสื่อสาร มีดังนี้

1. แนวคิดการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้ ต้องการผู้สอนที่มีความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความเข้าใจด้านภาษาศาสตร์ เชิงสังคม การจัดกิจกรรม และการสร้างสถานการณ์ในห้องเรียนให้เหมือนจริง

2. เป็นแนวคิดที่เน้นความสามารถในการสื่อสาร มากกว่าความรู้ความสามารถในรูปแบบของภาษา ดังนั้นการวัดและประเมินผลตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร จะเน้นทักษะสัมพันธ์ และต้องวัดตลอดทั้งเทอม จึงจะเห็นพัฒนาการในการสื่อสารของผู้เรียน ผู้สอนจึงต้องวัดผลอยู่ตลอดเวลา และต้องมีความรู้ทักษะในการวัดผลแบบต่าง ๆ และนำมาใช้อย่างถูกต้อง จึงจะทำให้ประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เนื่องจากแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเปรียบเสมือนร่มใหญ่ที่มีแนวคิดย่อยประกอบอยู่มากมาย มีการนำเสนอ ประยุกต์เพื่อให้ผู้สอนได้นำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสมกับบริบทของแต่ละบุคคล จึงขอเสนอรายละเอียดโดยสังเขปของแต่ละแนวคิดในปัจจุบันที่มีกิจกรรมหรือสื่อในการดำเนินการจัดการเรียนรู้เป็นฐาน (Base) แตกต่างกันไปคือ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มเน้นกระบวนการ (Process-Based CLT Approaches) ประกอบไปด้วย การสอนแบบเน้นเนื้อหา (Content Based Instruction) และ การสอนแบบเน้นภาระงาน (Tasked Based Instruction) มีหลักการร่วมกันในการสร้างบรรยากาศกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ได้มากที่สุด

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเน้นผลงาน (Product-Based CLT Approaches) โดยประกอบด้วย การสอนแบบเน้นข้อความ (Text Based Instruction) และการสอนแบบเน้นสมรรถนะ (Competency Based Instruction) ซึ่งกลุ่มแนวคิดนี้ มุ่นเน้นไปที่ผลลัพธ์ หรือตัวความสำเร็จของผลงานหรือชิ้นงานที่ได้จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ มากกว่ากระบวนการที่ใช้ในห้องเรียน (Richard, 2006, pp. 27-36)

เมื่อพิจารณารายละเอียดในหลักการของสองกลุ่มแนวคิดข้างต้นจะพบว่ามีหนึ่งแนวคิดย่อยสำคัญ ตรงตามวัตถุประสงค์การทำวิจัยในครั้งนี้คือการเสริมสร้าง พัฒนาทักษะ

การสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน คือกลุ่มแนวคิดที่สอนภาษาโดยเน้นกระบวนการ ตามหลักการ (Process-Based CLT Approach) นั่นเอง

การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

1. ความหมายของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การสอนภาษาแบบเน้นภาระงานแตกต่างจากการสอนแบบอื่นในแง่ที่ว่า การสอนแบบเน้นภาระงาน ส่งเสริมความสามารถของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนทำงานหรือ ภาระงาน (Task) ที่ต้องใช้ภาษาที่สอง แทนที่จะสอนความรู้เกี่ยวกับภาษาที่สองแก่ผู้เรียน (Long, & Crook, 1992, p. 89)

คำว่าภาระงาน มีนักการศึกษาบางกลุ่มเรียกว่า งานปฏิบัติ แต่มีการแปลมาจากคำในภาษาอังกฤษคำเดียวกันคือ Task ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้คำว่าภาระงาน โดยความหมายของภาระงานนั้นได้รับคำจำกัดความจากนักการศึกษา และนักวิจัย ดังนี้

แคนด์ลิน (Candlin, 1987, p. 10) ให้ความหมายของภาระงานว่า หมายถึง กิจกรรมทางสังคมที่จัดเรียงลำดับไว้เป็นอย่างดี เพื่อให้ผู้เรียนได้แก้ปัญหา ซึ่งต้องอาศัยความรู้ของผู้เรียนที่มีอยู่เพื่อไปให้ถึงเป้าหมายของงานนั้น ๆ

ฟอสเตอร์, และสกีแฮน (Foster, & Skehan, 1996, p. 300) ให้คำจำกัดความของภาระงานว่า เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นไปยังการประเมินผลิตผลทางภาษาของผู้เรียน และประกอบไปด้วยการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

ริชาร์ด, และคณะ (Richard et al., 1985, p. 289) กล่าวว่า ภาระงาน คือกิจกรรมหรือการกระทำ ที่มาจากผลของกระบวนการความเข้าใจทางภาษา

นูแนน (Nunan, 1989, p. 10) กล่าวว่า ภาระงาน หมายถึง ชิ้นงานจากชั้นเรียนที่มาจากความเข้าใจ การบริหารจัดการ การสร้างสรรค์ และมีปฏิสัมพันธ์กันในชั้นเรียนในภาษาเป้าหมาย ในขณะเดียวกันผู้เรียนมุ่งเน้น ให้ความสำคัญของการสื่อความหมาย มากกว่ารูปแบบ ความถูกต้องทางภาษา

เอลลิส (Ellis, 2003, pp. 9 – 10) ได้ให้รายละเอียดของภาระงานที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ภาระงาน หมายถึง แผนการทำงานซึ่งเป็นเครื่องมือกำหนดการสอนหรือแผนสำหรับกำหนดกิจกรรมในรายวิชาที่สอน

2. ภาระงานเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่เน้นการสื่อความหมาย ซึ่งภาระงานต้องส่งเสริมผู้เรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีการปฏิบัติจริง มุ่งเน้นการใช้ภาษาสื่อความหมายในการปฏิบัติงาน

3. ภาระงานเกี่ยวข้องกับกระบวนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยกระตุ้นหรือส่งเสริมผู้เรียนให้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในการสื่อสาร เช่น การขอข้อมูล การถามตอบ และการซักถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง

4. ภาระงานเกี่ยวข้องกับทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งภาระงานสามารถเชื่อมโยงทักษะทั้ง 4 เข้าด้วยกัน เช่น ฟังหรืออ่านข้อความแล้วแสดงความเข้าใจด้วยการพูดหรือการเขียน

5. ภาระงานต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด ความรู้ความเข้าใจ เช่น การคัดเลือก การเรียงลำดับ การให้เหตุผล และการประเมินผลข้อมูล เพื่อที่จะทำให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

6. ภาระงานต้องมีความชัดเจนตามเป้าหมาย โดยแผนการทำงานนั้น ต้องกำหนดว่าภายหลังจากภาระงานที่ปฏิบัตินั้น เกิดผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จะได้ฝึกภาษาและเรียนรู้จากภาระงานนั้น ๆ

สรุปได้ว่า ภาระงาน หมายถึง กิจกรรม การกระทำ ผลงาน ที่นักเรียนได้กระทำ และนำเสนอมาจากความเข้าใจ การคิด ให้ความร่วมมือกัน และร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติกิจกรรม โดยใช้ภาษาอังกฤษในการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ครูมีบทบาทเพียงคอยกำกับดูแล ให้คำแนะนำ และประเมินผล กิจกรรมทั้งหมดเน้นที่การใช้ภาษาสื่อความหมายมากกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์ และควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายของภาระงานให้ชัดเจนเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างสูงสุด

ในทุกคำจำกัดความข้างต้น ล้วนแต่กล่าวถึง ภาระงาน ว่าเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นความหมาย และผลผลิต ดังที่ ลอง, และครุคส์ (Long, & Crookes, 1992, pp. 38-43) ได้อธิบายว่าภาระงานส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาที่สองเพราะ ภาระงานทำให้ผู้เรียนต้องใช้กระบวนการที่นำไปสู่การได้มาซึ่งความสามารถในภาษาที่สอง การสอนภาษาแบบอื่น ๆ ที่มีประสิทธิภาพน้อยกว่าการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานก็เพราะ การสอนภาษาแบบอื่น ๆ ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากผลการวิจัยด้านการเรียนรู้ภาษาที่สอง ไม่ว่าจะเป็นภาษาในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ประการที่หนึ่ง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคนทั่วไปไม่ได้เรียนรู้ส่วนต่าง ๆ ของภาษาที่สองทีละหนึ่งส่วน แล้วเรียนรู้ส่วนอื่น ๆ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ แต่คนทั่วไปเรียนรู้ส่วนต่าง ๆ ของภาษาที่สองในรูปแบบของกลุ่มความสัมพันธ์ ที่ซับซ้อนระหว่างความหมายทาง

ภาษาและรูปแบบทางภาษา ประการที่สอง ไม่มีหลักฐานการวิจัยทางด้านการเรียนภาษาที่สอง แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างของหน่วยการเรียนรู้ภาษาเช่น คำ โครงสร้างทางไวยากรณ์ หัวข้อ หรือ สถานการณ์ หน่วยการเรียนรู้ที่มีศักยภาพในการส่งเสริมการได้มาซึ่งความสามารถในภาษาที่สอง หรือการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ดังกล่าวทีละหน่วย แล้วเรียนรู้ส่วนอื่น ๆ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จะส่งเสริมการได้มาซึ่งความสามารถในภาษาที่สอง ด้วยเหตุผลดังกล่าว การสอนภาษาแบบเน้นภาระงานจึงมีศักยภาพมากกว่าการสอนภาษาแบบดั้งเดิม ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาที่สองของผู้เรียน

2. องค์ประกอบและการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

แนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน แบ่งออกเป็นสองแนวคิด (Skehan, 1996, p. 39) คือ การสอนภาษาแบบเน้นภาระงานแบบเข้ม (Strong Form) และการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานแบบอ่อน (Weak Form) การสอนภาษาแบบเน้นภาระงานแบบเข้ม ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า ภาระงาน ควรเป็นหน่วยสำคัญสำหรับการเรียนการสอนภาษา และส่วนอื่น ๆ ควรเป็นแค่ส่วนประกอบ ภาระการทำงาน มีคุณภาพเพียงพอที่จะทำให้เกิดพัฒนาการทางภาษาของสองผู้เรียน สำหรับการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานแบบอ่อน ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า ภาระงานเป็นส่วนสำคัญของการเรียนการสอนภาษา แต่งาน ฝังตัวอยู่ในบริบทที่ซับซ้อน งานเป็นองค์ประกอบที่จำเป็น แต่กิจกรรมก่อนการทำงาน (Pre-task activity) และ กิจกรรมหลังทำงาน (Post-task activity) ก็มีความสำคัญต่อการเรียนรู้เช่นกัน

การจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการความรู้ทางด้านไวยากรณ์ของผู้เรียนที่จัดภายใต้บริบทของการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร จะมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สอง มากกว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นเฉพาะการตอบสนองต่อความต้องการทางด้านความรู้ไวยากรณ์ของผู้เรียน หรือ เน้นเฉพาะการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเพียงอย่างเดียว (Lightbown, & Spada, 1983, p. 56) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำเอาการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานแบบอ่อน มาผสมผสานกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

สกีแฮน (Skehan, 1996, p. 67) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานแบบอ่อน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ก่อนการทำงาน (Pre task) มีจุดประสงค์หลักสองประการ

1. การสอนหรือแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักภาษา (คำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์) ที่จำเป็นสำหรับการทำงาน โดยสามารถบรรลุจุดประสงค์ได้สองวิธีคือ

1.1 ครูผู้สอนอาจคาดเดาภาษา (คำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์) ที่จำเป็นสำหรับการทำงานแล้วทำการสอน คำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ เหล่านี้แก่ผู้เรียนก่อนทำงาน หรือ

1.2 ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักภาษาที่จำเป็นสำหรับการทำงาน

2. เพื่อช่วยลดภาระการทำงานทางสมองของผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนทำงาน จุดประสงค์นี้สามารถบรรลุได้โดยกิจกรรมเช่น การให้ผู้เรียนดูวีดิโอเทป หรือฟังเทปบันทึกเสียงเจ้าของภาษา ที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับงานที่ผู้เรียนจะทำ หรือให้ผู้เรียนวางแผนทางด้านเนื้อหาและภาษาสำหรับงานที่จะทำ ก่อนการทำงาน (Task planning)

ขั้นตอนที่ 2 ในระหว่างการทำงาน (During Task) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนทำงาน และครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตการณ์ (Monitor) โดยครูผู้สอนจะเน้นให้ผู้เรียนสร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างความถูกต้องและความซับซ้อนของผลงาน และความคล่องแคล่วในการทำงาน

ขั้นตอนที่ 3 หลังการทำงาน (Post Task) ผู้เรียนทำงานให้เพื่อนในชั้นเรียนได้ชม หรือแสดงผลงานจากการทำงานแก่เพื่อในชั้นเรียน และควรมีการบันทึกวีดิโอเทป หรือบันทึกเสียงการทำงาน หรือการแสดงผลงานแก่ผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะสามารถดูและฟังในภายหลังเพื่อที่จะวิเคราะห์ความสามารถในการทำงานหรือคุณภาพในการนำเสนอผลงานของตน กิจกรรมเหล่านี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนปรับโครงสร้าง หรือความถูกต้องของความรู้ และทักษะของตนในท้ายที่สุด ผู้เรียนอาจทำงานเดิมซ้ำ หรือทำงานที่คล้ายคลึงกัน เพื่อเพิ่มพูนความถูกต้องและความซับซ้อนของผลงาน และความคล่องแคล่วในการทำงาน

วิลลิส (Willis, 1996, pp. 64-65) ได้นำเสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบเน้นภาระงานแบบอ่อน ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่หนึ่ง ก่อนการทำงาน (Pre Task) มีวัตถุประสงค์เพื่อ ให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับหัวข้อของงาน เข้าใจคำสั่งของงาน และเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักกับภาษา ที่จำเป็นสำหรับการทำงาน ในขั้นตอนนี้ ครูผู้สอนจะแนะนำและอธิบายหัวข้อของงาน ช่วยให้ผู้เรียนระดมความคิดเพื่อหาคำศัพท์และสำนวนที่จำเป็นสำหรับการทำงาน และตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจคำสั่งสำหรับการทำงาน ครูผู้สอนอาจให้ผู้เรียนดูวีดิโอเทป หรือบังเทปบันทึกเสียงการทำงานแบบเดียวกันหรืองานที่คล้ายคลึงกัน โดยเจ้าของภาษาหรือผู้ที่มีความสามารถทางภาษาในระดับสูง จากนั้นผู้เรียนอาจใช้เวลา 2-3 นาที เพื่อวางแผนการทำงานของตน

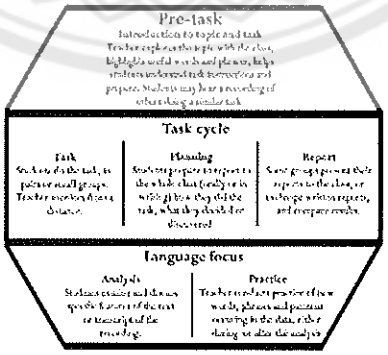
ขั้นตอนที่สอง วงจรการทำงาน (Task Cycle) ประกอบไปด้วยสามขั้นตอนย่อยคือ 1) การทำงาน 2) การวางแผนสำหรับการรายงานหน้าชั้นเรียน 3) การรายงานหน้าชั้นเรียน

1. การทำงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความคล่องแคล่วและความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการทำงานและคุณภาพของผลงาน และให้กำลังใจผู้เรียน

2. การวางแผนสำหรับการรายงานหน้าชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อ ให้ผู้เรียนมีเวลาได้รับความช่วยเหลือที่ผู้เรียนต้องการ เพ่อเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาสำหรับการรายงานหน้าชั้นเรียน โดยครูผู้สอนอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของการายงานหน้าชั้นเรียน และทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำทางด้านภาษาและช่วยผู้เรียนในการซักซ้อมการพูดรายงานหน้าชั้นเรียน หรือการจัดทำรายงานที่เป็นภาษาเขียน

3. การรายงานหน้าชั้นเรียนมีจุดประสงค์เพื่อ ชักจูงใจให้ผู้เรียนปรับปรุงภาษาของตน ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนรายงานหน้าชั้นเรียนเกี่ยวกับวิธีการทำงานที่ใช้สิ่งที่ผู้เรียนค้นพบ หรือเสนอรายงานที่เป็นภาษาเขียนของตนให้เพื่อได้อ่าน ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนอาจให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับเนื้อหาและภาษาของผู้เรียน

ขั้นตอนที่สาม กิจกรรมมุ่งเน้นภาษา(Language Focus) ประกอบไปด้วยสองขั้นตอนย่อย คือ 1) การวิเคราะห์ภาษา 2) การฝึกหัด อย่างไรก็ตามกิจกรรมในขั้นตอนย่อยทั้งสองนี้ไม่ได้มีจุดมุ่งหมาย ที่จะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องหรือทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างเป็นอัตโนมัติ แต่เพื่อทำให้ผู้เรียนให้ตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างไวยากรณ์และความหมายที่ผู้เรียนใช้ในขั้นตอนของการทำงาน อันจะทำให้ผู้เรียนจัดระบบความรู้และสร้างเสริมความเข้าใจ ในขั้นตอนย่อยที่หนึ่ง ผู้เรียนจะวิเคราะห์รูปแบบภาษาในขั้นตอนย่อยที่สอง ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบภาษาที่วิเคราะห์ หลังจากนั้นผู้เรียนอาจทำงานเดิมซ้ำ หรืองานที่คล้ายคลึงกับงานเดิม

ภาพ 1 ขั้นตอนของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ที่มา: Willis, 1996, p.36

เอลลิส (Ellis, 2003, pp. 244 - 262) ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ปรับมาจากฐานความคิดของ Willis ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติภาระงานได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้นต้องอาศัยวิธีการดังต่อไปนี้

1.1 สนับสนุนผู้เรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเหมือนกับภาระงาน

1.2 ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของภาระงาน

1.3 กระตุ้นผู้เรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่ภาระงานโดยตรง แต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมที่จะปฏิบัติภาระงานในขั้นต่อไป

1.4 วางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับภาระงานหลักได้แก่ การวางแผนภาระงานสำหรับผู้เรียน การวางแผนที่ชี้แนะรูปแบบภาษา และการวางแผนแบบเน้นเนื้อหา

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During - task) มีการระบุถึงคุณลักษณะของภาระงานในขั้นนี้ไว้ 2 คุณลักษณะ ได้แก่

2.1 คุณลักษณะของการปฏิบัติภาระงาน (Task performance options) คือ คุณลักษณะของการปฏิบัติภาระงานต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้าได้ เช่น ประการที่หนึ่ง การกำหนดเวลาในการปฏิบัติภาระงาน ถ้าผู้สอนจะเน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้องในการปฏิบัติภาระงาน ควรให้ผู้เรียนกำหนดระยะเวลาเอง แต่ถ้าเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ควรกำหนดระยะเวลาให้ผู้เรียนเพื่อฝึกให้ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วโดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องจนมากเกินไป ประการที่สอง การให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติภาระงาน และประการที่สามคือ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับภาระงานในส่วนที่ผู้เรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายผู้เรียน เช่นในภาระงานที่ต้องการการตัดสินใจ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในภาระงานมากขึ้น

2.2 คุณลักษณะด้านกระบวนการ (Process options) คือขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานที่กำหนดให้ผู้เรียนทำตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

3. ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post- task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสาร รวมถึงภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติมาวิเคราะห์ แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายที่สุด

ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการปรับปรุงภาระงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้น สามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับภาระงานเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างกันออกไป หรือจะฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่วิเคราะห์แล้ว

จะเห็นได้ว่าขั้นตอนที่นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอมาข้างต้น ต่างมีวัตถุประสงค์การออกแบบกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการฝึกฝนการใช้ภาษา ผ่านภาระงานต่าง ๆ เมื่อพิจารณารายละเอียดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ เอลลิส (Ellis, 2003) ได้นำเสนอมานั้นมีการนำเอาข้อบกพร่องของขั้นตอนการประยุกต์ใช้แนวคิดดั้งเดิมมาปรับขั้นตอนและการดำเนินการให้เหมาะสมและเอื้อให้ผู้เรียน ได้รู้และค้นพบปัญหา วิเคราะห์ปัญหา ฝึกฝนทำกิจกรรมซ้ำ เพื่อเกิดการเรียนรู้และใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง เหมาะสมกับแต่ละสถานการณ์ ตลอดจนมีหลักการให้ผู้สอนนำไปใช้พิจารณาการเลือกภาระงาน (Task) ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดนี้มาใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในการวิจัยครั้งนี้

3. ประเภทของภาระงานที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร

ภาระงานมีหลากหลายประเภทที่สามารถส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน ในการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรพิจารณาเลือกใช้ภาระงานให้เหมาะสมกับผู้เรียนโดยพิจารณาจากภาระงานต่อไปนี้ (Willis, 1996, p.149)

1. ประเภทการระบุรายการ (Listing) ตัวอย่างกิจกรรม เช่น การเติมคำตอบในแบบระบุรายการ หรือผังความคิดให้สมบูรณ์ การพูด/เขียนคำศัพท์หมวดหมู่ต่าง การพูด/เขียนคำศัพท์/สิ่งของตามปริมาณ/คุณภาพ การพูด/เขียนวางแผนการในสิ่งที่จะทำ การพูด/เขียนวิธีการในการทำสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น

2. ประเภทเรียงลำดับและจัดหมวดหมู่ (Ordering and Sorting) ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ การเรียงลำดับของขั้นตอน หรือ คำอธิบายต่าง ๆ เรียงลำดับ วัน เดือน การหาคำศัพท์หรือสิ่งของที่หายไปจาก list ที่กำหนดให้ การจัดหมวดหมู่ของสิ่งต่าง ๆ จัดลำดับข้อมูลในเชิงปริมาณและคุณภาพ การบอกวิธีการ เช่นบอก 5 วิธีการในการจำแนกเสื้อผ้าที่สวมใส่ การจำแนกประเภทของสัตว์จากรูปภาพ

3. การเปรียบเทียบ (Comparing) เช่น กิจกรรมการจับคู่ สิ่งที่เหมือน โดยสามารถใช้สื่อได้หลากหลายรูปแบบ เช่นรูปภาพ สื่อมัลติมีเดีย การบอกความเหมือนของสิ่งของ ภาพยนตร์ ข่าว วิธีการประกอบอาหาร และการบอกสิ่งที่แตกต่างของสิ่งที่ได้กล่าวมาข้างต้น

4. การแก้ปัญหา (Problem Solving) ได่แก่ การแก้ปริศนา การแก้ปัญหาจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันเช่น การตัดเค้กทรงกลมให้ได้ 8 ชิ้นเท่ากัน ต้องตัดเป็นให้จำนวนน้อยครั้งที่สุดกี่ครั้ง การวางแผนจัดงานเลี้ยง หรือการให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่มีปัญหา การนำบทกวีนิทาน ที่มีตอนจบไม่สมบูรณ์ มาหาจุดจบในแบบฉบับของตนเอง

5. การแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing Personal Experience) กิจกรรมในประเภทนี้เน้นการพูดคุย โดยเลือกหัวข้อจากประสบการณ์ในชีวิตของตนเอง หรือที่เคยได้รู้มาแบ่งปันกับเพื่อน เช่น การเล่าเรื่องที่เคยประสบอุบัติเหตุ การเดินทางท่องเที่ยว กิจวัตรประจำวัน สิ่งที่ชอบ/ไม่ชอบ หรือสิ่งใดก็ได้ที่อยู่ในความทรงจำ เป็นต้น

6. งานสร้างสรรค์ (Creative Task) ภาระงานประเภทนี้ มีขั้นตอนมากกว่าภาระงานประเภทอื่น อาจนำไปประยุกต์ใช้เป็นกิจกรรมที่ปฏิบัตินอกห้องเรียนได้ เช่น การระดมสมอง สร้างหุ่นยนต์ การวาดภาพ การเตรียม/ประกอบอาหาร การทดลองทางวิทยาศาสตร์ การจัดการแข่งขัน/เข้าร่วมการแข่งขัน การเขียนเรื่องสั้น นิทาน บทกลอน การแสดงบทบาทสมมติจากบทประพันธ์ต่าง ๆ หรือจากเรื่องที่เขียนขึ้นเอง เป็นต้น

4. ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

วิลลิส (Willis, 1996, p.137); ฟรอสท์ (Frost, 2005) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดและสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น

2. ผู้เรียนสนุกสนาน มีแรงจูงใจ เกิดความท้ายทายในการปฏิบัติกิจกรรม

3. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ พร้อมทั้งฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

4. ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมมาสู่บทเรียนใหม่และพบว่า น่าสนใจ เป็นการเพิ่มพูนความคิดเดิมอีกด้วย

5. ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง

บริติชเคาซิล (British Council, 2016) ได้เสนอประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไว้ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษา และฝึกฝนการใช้ภาษาเฉพาะที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติภาระงานนั้น ๆ จึงทำให้ผู้เรียนไม่มีความวิตกกังวล และไม่ต้องใช้การท่องจำกฎการใช้ไวยากรณ์ทั้งหมด

2. บริบทในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งรอบ ๆ ตัวของผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาได้ง่ายขึ้น

3. ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เนื่องจากสิ่งที่เรียนมาจากความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ไม่ใช่เป็นการกำหนด กะเกณฑ์จากผู้สอน

4. นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างเต็มที่ ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จรองและผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยสังเกตการณ์และให้คำแนะนำเท่านั้น

5. บรรยากาศการเรียนรู้สนุกสนานและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมีประโยชน์แก่ผู้เรียนในด้านการสื่อสาร ในส่วนที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกจกรรมต่าง ๆ ฝึกฝน เรียนรู้ วางแผน แก้ปัญหาด้วยตนเอง นำความรู้ที่มีมาต่อยอด มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงมากขึ้น

รูปแบบการจัดการเรียนรู้

การวิจัยครั้งนี้ มีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จึงต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับมิติต่าง ๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้

1. ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

นักทฤษฎี นักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของคำว่า Teaching Model/Instructional Model ไว้อย่างใกล้เคียงกัน ทั้งในแง่ของความหมาย องค์ประกอบ กระบวนการพัฒนา และการนำเสนอ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นระดับชั้นที่อยู่ในขั้นการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยจึงใช้คำว่า Teaching Model ในภาษาไทยว่า "รูปแบบการจัดการเรียนรู้"

เซย์เลอร์ และคณะ (Saylor et al., 1981, p. 271) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Teaching Model) ว่า หมายถึง แบบหรือแผน (Pattern) ของการสอนที่มีการจัดกระทำพฤติกรรมขึ้นจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีความแตกต่างกันเพื่อจุดหมายหรือจุดเน้นเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง

วารีรัตน์ แก้วอุไร (2549, น. 3-4) กล่าวว่า รูปแบบการการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แบบแผนหรือลักษณะของการทำงานด้านการสอนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยจัดทำขึ้นอย่างรอบคอบ

ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และความเชื่อ โดยมีองค์ประกอบต่าง ๆ ทางการสอน ได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย ขั้นตอนการสอน การวัดและประเมินผล และกิจกรรมสนับสนุนอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการสอนนั้น ๆ และเป็นแบบอย่างให้ผู้อื่นนำไปใช้ได้

จอยซ์ และคณะ (Joyce et al., 2009, p. 24) กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นคำจำกัดความของสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ ประกอบไปด้วยพฤติกรรมของครูที่มีในการจัดการเรียนรู้รูปแบบนั้น ๆ รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีการใช้งานที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับการวางแผนการจัดการเรียนรู้ หลักสูตร เพื่อที่จะสามารถออกแบบสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

ชนาธิป พรกุล (2552, น. 36) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอนไว้ว่า รูปแบบการสอน หมายถึง แบบแผนการดำเนินการสอนที่จัดเป็นระบบ สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ มีการพิสูจน์ หรือทดสอบว่ามีประสิทธิภาพ สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายเฉพาะ

ทิศนา แขมณี (2555, น. 221 - 222) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอน คือ สภาพลักษณะของการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ รูปแบบจะต้องได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ หรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้น ๆ ดังนั้น รูปแบบการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องมีองค์ประกอบสำคัญๆดังนี้

1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการสอนนั้น ๆ

2. มีการบรรยายและอธิบายสภาพ หรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ

3. มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้น ๆ

4. มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

รูปแบบการเรียนการสอนจะต้องได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ สามารถทำนายผลได้ และมีศักยภาพในการสร้างความคิดรวบยอดและความสัมพันธ์ใหม่ๆได้ การที่การจัดเรียนการสอนจะกลายเป็นรูปแบบได้นั้น ก็จะต้องผ่านการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ให้เป็นระบบเสียก่อน ในการจัดระบบจะต้องคำนึงถึงทฤษฎีและหลักการ รวมทั้งสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง คำว่า "รูปแบบ" กับคำว่า "วิธีสอน" ซึ่งเป็นองค์ประกอบย่อยที่สำคัญของระบบการเรียนการสอน ดังนั้น การนำวิธีสอนใด ๆ มาจัดทำอย่างเป็นระบบตามหลักวิธีการจัดระบบแล้ว วิธีสอนนั้นก็จะกลายเป็น "ระบบวิธีสอน" หรือที่นิยมเรียกว่า "รูปแบบการเรียนการสอน"

รูปแบบการเรียนการสอนโดยทั่วไปมีองค์ประกอบร่วมที่สำคัญ ซึ่งผู้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนควรคำนึงถึง ดังนี้

1. หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน เป็นส่วนที่กล่าวถึงความเชื่อและแนวคิดทฤษฎีที่เป็นพื้นฐาน ของรูปแบบการเรียนการสอน หลักการของรูปแบบการเรียนการสอนจะเป็นตัวชี้นำ การกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินงานในรูปแบบการเรียนการสอน

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน เป็นส่วนที่ระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

3. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ เป็นส่วนที่ระบุถึงเนื้อหาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน

4. การวัดและประเมินผล เป็นส่วนที่ประเมินถึงประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แบบแผนของการจัดการเรียนรู้ที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ มีหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดต่าง ๆ โดยอาศัยเทคนิค วิธีสอนต่าง ๆ เข้ามาช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ สามารถนำไปใช้ในแนวการสอนของครู ซึ่งในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยจึงกำหนดให้ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามที่วัตถุประสงค์กำหนด

2. การจัดกลุ่มของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

จอยซ์, และเวล (Joyce, & Weil, 1996) ได้จัดกลุ่มของรูปแบบการจัดการเรียนการรู้ไว้ 4 กลุ่มคือ

1. รูปแบบการจัดการเรียนการรู้ ที่เน้นพัฒนาทักษะทางสังคม (Social models) เป็นรูปแบบรูปแบบการจัดการเรียนการรู้ ที่เน้นการพัฒนาบุคคลในการสร้างความ สัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ โดยใช้หลักการประนีประนอมในการแก้ปัญหา และการสร้างสัมพันธไมตรีกับผู้อื่น การมีส่วนร่วมกับผู้อื่นโดยใช้หลักการประชาธิปไตย และการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบการจัดการเรียนการรู้ แบบนี้ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนการรู้ แบบสืบสอบจากกลุ่ม (Group investigation) รูปแบบการจัดการเรียนการรู้ แบบซักค้าน (Jurisprudential inquiry) เป็นต้น

2. รูปแบบการจัดการเรียนการรู้ ที่เน้นการพัฒนาด้านการประมวลสารสนเทศ (Information Processing Models) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการรู้ ที่จัดขึ้นโดยมุ่งเน้นความสำคัญที่สมรรถภาพในการคิดและวิธีการในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่จัดขึ้นโดยมุ่งเน้นความสำคัญที่สมรรถภาพในการคิดและวิธีการในการพัฒนากระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลข้าวสารของผู้เรียน ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนการรู้ แบบมโนทัศน์ (Concept attainment) รูปแบบการจัดการเรียนการรู้การคิดเชิงอนุมาน (Inductive thinking) รูปแบบการจัดการเรียนการรู้การฝึกการคิดสืบสอบ (Inquiry training) รูปแบบการจัดการเรียนการรู้ การจำ (Mnemonics)

3. รูปแบบการจัดการเรียนการรู้ ที่เน้นการพัฒนาบุคคล (Personal models) เป็นรูปแบบการจัดเรียนการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาตัวบุคคล โดนเน้นที่กระบวนการสร้างและการพัฒนาตัวบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและอารมณ์ มุ่งให้ผู้เรียนรู้จักแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพการณ์รอบ ๆ ตัว เช่น รูปแบบการจัดการเรียนการรู้ โดยอ้อม (Non-directive) และรูปแบบการจัดการเรียนการรู้การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)

4. รูปแบบการจัดการเรียนการรู้ที่เน้นพฤติกรรมของผู้เรียน (Behavioral Systems Models) รูปแบบการจัดการเรียนการรู้ นี้เน้นที่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน โดยใช้หลักการของการให้สิ่งเร้าและการตอบสนอง เช่น รูปแบบการจัดการเรียนการรู้ แบบรอบรู้ (Master learning) รูปแบบการจัดการเรียนการรู้ทางตรง (Direct instruction) เป็นต้น

3. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

จอยซ์, และเวล (Joyce, & Weil, 1992, pp. 11-12) เสนอขั้นตอนของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. รูปแบบการสอนต้องมีทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีด้านจิตวิทยาการเรียนรู้หรือปรัชญาเป็นต้น

2. เมื่อพัฒนารูปแบบการสอนแล้วก่อนนำไปใช้อย่างแพร่หลายต้องมีการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพในเชิงการใช้สถานการณ์จริงและนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไข

3. การพัฒนารูปแบบการสอนอาจออกแบบให้ใช้ได้อย่างกว้างขวางหรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

4. การพัฒนารูปแบบการสอนจะมีจุดมุ่งหมายหลักที่ถือเป็นตัวตั้งในการพิจารณาเลือกรูปแบบไปใช้ คือ ถ้าผู้ใช้นำรูปแบบการสอนไปใช้ตรงกับจุดมุ่งหมายหลักจะทำให้เกิดผลสูงสุดแต่ก็สามารถนำรูปแบบนั้นไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ถ้าเห็นว่าเหมาะสม

เซย์เลอร์ และคณะ (Saylor et al., 1981, p. 272) ได้เสนอสิ่งที่ควรพิจารณาในการพัฒนารูปแบบการสอน ไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. เป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนบรรลุ
2. โอกาสสูงสุดที่จะสามารถบรรลุเป้าหมายหลายๆประการ
3. ความสามารถในการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน
4. การพิจารณาหลักการพื้นฐานทางทฤษฎีและหลักการเรียนรู้ประกอบเข้าด้วยกัน
5. ความสะดวกในการใช้ และความยืดหยุ่นในการปรับใช้ในสภาพการณ์ต่าง ๆ

ทิศนา แขมมณี (2547, น. 245) ได้สรุปขั้นตอนของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และข้อค้นพบจากการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันหรือปัญหาจากเอกสารผลการวิจัยหรือการสังเกต สอบถาม ผู้ที่เกี่ยวข้อง

2. การกำหนดหลักการ เป้าหมาย และองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบระเบียบ การกำหนดเป้าหมายของรูปแบบการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการสอนเพื่อให้การสอนบรรลุผลสูงสุด

3. การกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการและเงื่อนไขต่าง ๆ เช่น ใช้กับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ หรือกลุ่มย่อย ผู้สอน

จะต้องเตรียมงาน หรือจัดสภาพการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อให้การใช้รูปแบบการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การประเมินรูปแบบการเรียนการสอน เป็นการทดสอบความมีประสิทธิภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้นโดยทั่วไปจะใช้วิธีการต่อไปนี้

4.1 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีโดยคณะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ

4.2 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติการโดยนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง ในลักษณะของการวิจัยเชิงทดลองหรือกึ่งทดลอง

5. การปรับปรุงรูปแบบการเรียนสอน มี 2 ระยะ คือ

ระยะก่อนนำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้ ในระยะนี้ ใช้ผลจากการประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีเป็นข้อมูลในการปรับปรุง

ระยะหลังนำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้ การปรับปรุงในระยะนี้อาศัยข้อมูลจากการทดลองใช้เป็นตัวชี้นำในการปรับปรุง และอาจมีการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำ จนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

4. การนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้

จอยซ์, และเวล (Joyce, & Weil, 1992, pp. 22 -25) ได้เสนอแนวทางการนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ว่าควรประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ต่อไปนี้

ส่วนที่หนึ่ง การแนะนำรูปแบบการรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นการอธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งที่เป็นที่มาของรูปแบบการสอน ประกอบด้วย เป้าหมายของรูปแบบการสอน ทฤษฎีและสมมติฐานที่ใช้รองรับรูปแบบการสอนนั้น ๆ หลักการและมโนทัศน์ที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ส่วนที่สอง ตัวรูปแบบการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1. โครงสร้างของรูปแบบ เป็นการอธิบายรูปแบบการสอนสู่การปฏิบัติโดยจะมีลำดับขั้นตอน และรายละเอียดขั้นตอนของกิจกรรมที่ใช้สอน

2. ระบบสังคม อธิบายบทบาท ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

3. หลักการในการตอบสนอง อธิบายถึงการแสดงออกของครูต่อนักเรียน การตอบสนองของครูต่อสิ่งที่นักเรียนกระทำ ซึ่งแต่ละรูปแบบการสอนจะมีการตอบสนองการแสดงพฤติกรรมของนักเรียนแตกต่างกันไป

4. ระบบที่มาสนับสนุน เป็นการอธิบายสิ่งที่จำเป็นในการใช้รูปแบบ หรือ เงื่อนไขการนำรูปแบบนำไปใช้

5. การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ เป็นการให้คำแนะนำ แลข้อสังเกตต่าง ๆ ในการนำรูปแบบไปใช้สอนให้เกิดประสิทธิภาพ

6. ผลที่จะเกิดกับนักเรียนหลังจากจบการเรียนการสอน สิ่งนี้จะเป็นตัวช่วยให้ครูสามารถเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ไปใช้ตามเป้าหมายที่ต้องการ

สรุปได้ว่าการนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้จำเป็นต้องเสนอหลักการที่เป็นที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตัวรูปแบบที่สร้างขึ้น การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ และผลที่เกิดกับนักเรียนหลังการเรียนการสอน

5. การหาดรรชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนโดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เมื่อมีการประเมินสื่อการจัดการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นมา เรามักจะดูถึงประสิทธิผลทางด้านการสอนและการวัดประเมินผลทางสื่อนั้น ตามปกติจะเป็นการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะคือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียน และคะแนนทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ในทางปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผลของความแตกต่างทางสถิติ แต่ในบางกรณีการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะก็อาจยังไม่เพียงพอเช่น ในกรณีของการทดลองใช้สื่อในการจัดการเรียนรู้ครั้งหนึ่งปรากฏว่า กลุ่มที่ 1 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 18% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 67% และกลุ่มที่ 2 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 27% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 74% ซึ่งเมื่อทำผลวิเคราะห์ทางสถิติ ปรากฏคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งสองกลุ่ม เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบหลังเรียนทั้งสองกลุ่มปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดขึ้นเพราะสิ่งที่ทดลอง (Treatment) นั้นหรือไม่ เนื่องจากการทดสอบทั้งสองกรณีมีพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลถึงคะแนนการทดสอบหลังเรียนที่เพิ่มขึ้นสูงสุดของแต่ละกรณี (เผชิญ กิจระการ, 2546, น. 1)

ฮอฟแลนด์ (Hovland,1949) ได้เสนอดรรชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) ซึ่งคำนวณได้จากการหาความแตกต่างของการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถ

เพิ่มขึ้นได้ Hovland ได้เสนอว่าค่าความสัมพันธ์ของการทดลองจะสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องแน่นอนจะต้องคำนึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อ

เว็บบ์ (Webb,1963) ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนโดยใช้วิธีการ 3 แบบ ซึ่งเพิ่มเติมจากดัชนีประสิทธิผลของ Hovland และ Webb ให้ความสนใจค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนน ซึ่งเรียกว่าวิธีการ Conventional โดยคำนวณจากการนำค่าคะแนนร้อยละของกลุ่มควบคุมลบออกจากคะแนนร้อยละของกลุ่มทดลอง แล้วจึงหารด้วยคะแนนร้อยละของกลุ่ม ผลที่ได้จะแสดงร้อยละที่เพิ่มขึ้น (หรือลดลง) เปรียบเทียบกับคะแนนของกลุ่มควบคุม สูตรหาค่าดัชนีประสิทธิผลมีรูปแบบดังนี้ (Goodman et al., 1980, pp. 30-34)

$$E.I = \frac{\text{คะแนนรวมจากแบบทดสอบหลังเรียน - คะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียน}}{\text{ผลคูณของคะแนนเต็มกับจำนวนคน – คะแนนรวมจากแบบทดสอบก่อนเรียน}}$$

สรุปได้ว่าการหาค่าดัชนีประสิทธิผลเพื่อตรวจสอบผู้เรียนว่ามีความรู้เพิ่มเติมจากเดิมมากขึ้นหรือไม่ ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ความสามารถในการสื่อสาร

1. ความหมายของความสามารถในการสื่อสาร

มีผู้ให้คำจำกัดความของความหมายของความสามารถในการสื่อสาร Communicative Competence) ไว้ดังต่อไปนี้

ไฮมส์ (Hymes, 1972, p. 6) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการสื่อสารไว้ว่าเป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสม และเมื่อเกิดปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม สามารถรู้ได้ว่าควรจะพูดอะไร กับใคร เวลาไหน และจะพูดในลักษณะใด

พิลลาร์ (Pillar, 2004, p. 89) กล่าวว่าความสามารถในการสื่อสาร หมายถึงความสามารถที่จะใช้ภาษาในการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งต้องสามารถปรับตัวภาษาที่ใช้ให้มีความเหมาะสม ทั้งในการสนทนากับบุคคลเพียงคนเดียวหรือผู้สนทนาที่มากกว่าคนเดียว

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 4) ให้ความหมายของความสามารถในการสื่อสารว่าหมายถึง ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้

ความเข้าใจและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถที่จะใช้ภาษารับ-ส่งสารในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม สามารถปรับใช้ภาษาให้เหมาะกับผู้ที่สนทนาและสถานการณ์

2. องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร

คาเนล, และสเวน (Canale, & Swain,1983) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารว่า ประกอบไปด้วยความสามารถ 4 ประการ คือ

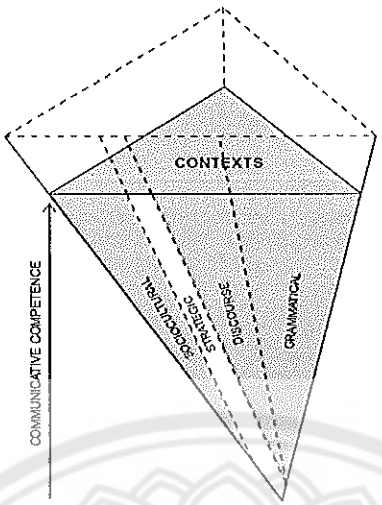
1. ความสามารถทางกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ (Grammatical Competence) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษา ซึ่งประกอบด้วยความรู้ในการใช้คำศัพท์ การเรียบเรียงรูปประโยค การออกเสียง และความหมายของคำ

2. ความสามารถทางภาษาเชิงสังคม (Sociolinguistic Competence) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานภาพของผู้รับสารและผู้รับสาร สถานที่ที่เกิดการสื่อสาร ทำเนียบภาษา

3. ความสามารถในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) หมายถึงความสามารถในการตีความระดับของข้อความ เพื่อให้เข้าใจความหมายโดยรวมที่ผู้ส่งสารต้องการจะสื่อ การทำความเข้าใจข้อความนั้นจะต้องใช้ความรู้ในหลายด้าน เช่น ความรู้ในสาขาวิชา ความรู้ทางกฎเกณฑ์ภาษา ประสบการณ์ชีวิตเข้าช่วยในการตีความ

4. ความสามารถด้านกลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence) ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสารทั้งด้วยภาษาพูดและภาษาท่าทางที่จะช่วยให้การสื่อสารดำเนินไปได้โดยไม่มีอุปสรรค กลวิธีต่าง ๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น การพูดซ้ำ พูดใหม่ การเดา การเปลี่ยนน้ำเสียง และการใช้ภาษาท่าทางเป็นต้น

ในขณะเดียวกันซาวิกนอน (Savignon, 1983, p. 8) ก็ได้เสนอองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไปในทิศทางเดียวกับ คาเนลและสเวน ดังรูปภาพ

ภาพ 2 องค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร

ที่มา: Savignon, 1983, p. 8

ริชาร์ด, และโรเจอร์ (Richards, & Rodgers, 2006, pp. 2 – 3) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของความสามารถในการสื่อสาร ว่าต้องประกอบไปด้วยความรู้ทางภาษาดังนี้

1. ความรู้ในการใช้ภาษาในจุดประสงค์และการใช้งานที่แตกต่างกัน

2. ความรู้ในการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ และผู้ร่วมสนทนาที่แตกต่างกัน เช่น เมื่อไหร่ที่จะใช้ภาษาอย่างเป็นทางการ หรือไม่เป็นทางการ หรือใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ทั้งในด้านการเขียน และการพูด

3. ความรู้ในการสร้างภาษา และ เข้าใจภาษาในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การบรรยาย การรายงาน การสัมภาษณ์ หรือบทสนทนา เป็นต้น

4. ความรู้ในการประคับประคองบทสนทนา ในระหว่างการสนทนากับผู้ที่มีความสามารถทางภาษาที่จำกัด

กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น. 23-27) ได้กำหนดความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เมื่อเทียบกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ในผู้เรียนระดับ A1 โดยแบ่งเป็นทักษะต่าง ๆ ได้ดังนี้

ตาราง 7 แสดงการสังเคราะห์หลักสูตรแกนกลางฯ 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)

หลักสูตรฯสาระภาษาต่างประเทศ(อังกฤษ) สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร		เกณฑ์การประเมินตนเอง (CEFR) Self-Assessment Grid		ตัวชี้วัดความสามารถทางภาษา (CEFR Descriptor)
ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	ทักษะ	ความสามารถ	
ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน	คำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทางและคำแนะนำในการเล่นเกม การวาดภาพ การทำอาหารและเครื่องดื่มและการประดิษฐ์	ความเข้าใจ การฟัง	สามารถเข้าใจคำที่คุ้นเคยและวลีง่ายๆที่เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและสิ่งที่เป็นรูปธรรมต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัด	1. สามารถเข้าใจคำและวลีง่ายๆที่ได้ฟังเช่น Excuse me, Sorry, Thank you เป็นต้น 2. สามารถเข้าใจคำศัพท์วันในสัปดาห์และเดือนในรอบปี 3. สามารถเข้าใจจำนวนนับและราคาสินค้า 4. สามารถเข้าใจสำนวน การทักทาย การกล่าวลา เช่น Hello, Good morning, Good bye 5. สามารถเข้าใจคำถามเพื่อขอข้อมูลส่วนตัวที่คู่สนทนากล่าวอย่างช้า ๆ ชัด ๆเช่น What's your name?, How old are you?, What's your address? เป็นต้น 6. สามารถเข้าใจคำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวอย่างช้า ๆ และชัดเจนเมื่อฟังบทสนทนา 7. สามารถจับใจความประกาศหรือข้อความง่ายๆ สั้นๆและชัดเจน เช่น ที่สนามบินนานาชาติ ได้

ตาราง 7 (ต่อ)

หลักสูตรฯสาระภาษาต่างประเทศ(อังกฤษ) สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร		เกณฑ์การประเมินตนเอง (CEFR) Self-Assessment Grid		ตัวชี้วัดความสามารถทางภาษา (CEFR Descriptor)
ตัวชี้วัด	**สาระการเรียนรู้แกนกลาง**	**ทักษะ**	**ความสามารถ**	
บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนานิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า	ประโยค บทสนทนา หรือเรื่องเล่า คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม	การอ่าน	เข้าใจชื่อต่าง ๆ ที่คุ้นเคย คำศัพท์และประโยคง่ายๆ เช่นตามป้าย ประกาศ โปสเตอร์ หรือแคตตาล็อก	1. สามารถจำชื่อคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่าย ๆ ที่มีรูปภาพประกอบ 2. สามารถเข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น station, car park, no parking, no smoking, keep left 3. สามารถเข้าใจแบบฟอร์มและให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลเช่น name, address, date of birth 4. สามารถเข้าใจคำแนะนำง่ายๆที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีภาพประกอบได้ 5. สามารถเข้าใจข้อความสั้นๆที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวันเช่น back at 4 o'clock

ตาราง 7 (ต่อ)

หลักสูตรฯสาระภาษาต่างประเทศ(อังกฤษ) สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร		เกณฑ์การประเมินตนเอง (CEFR) Self-Assessment Grid		ตัวชี้วัดความสามารถทางภาษา (CEFR Descriptor)
ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	ทักษะ	ความสามารถ	
พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัวและสำนวนการตอบรับ	การพูดปฏิสัมพันธ์	สามารถปฏิสัมพันธ์แบบง่ายๆ ขอให้คู่สนทนาผู้ซ้ำหรือพูดช้าลง และให้คู่สนทนาช่วยเสริมสิ่งที่กำลังจะสื่อสารให้เป็นประโยค สามารถ ถาม ตอบ ประโยคง่ายๆ ได้ เช่นเรื่องความต้องการฉับพลัน หรือในหัวข้อเรื่องสนทนาที่คุ้นเคย	1. สามารถทักทายและกล่าวลาง่ายๆได้ 2. สามารถโต้ตอบเพื่อถามและตอบคำถามง่ายๆ และขอพูดซ้ำแก้ไขคำพูดและขอความช่วยเหลือได้ 3. สามารถถามและตอบคำถามส่วนตัวง่ายๆ เช่น What's your name? How old are you? ถ้าคู่สนทนาพูดช้า ๆ และเอื้อต่อการเข้าใจ 4. สามารถถามตอบเกี่ยวกับที่อยู่บุคคลที่รู้จัก สิ่งของที่มีของตนเองและคู่สนทนา ถ้าคู่สนทนาพูดช้า ๆ และชัดเจน 5. สามารถซื้อของในร้านโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ 6. สามารถสนทนาเรื่องในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลขง่ายๆเช่นราคาสินค้า หรือหมายเลขโทรศัพท์ 7. สามารถรับโทรศัพท์บอกชื่อตัวเองและตอบคำถามง่ายๆเช่น When is Mr. Jones back?
ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำ	คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำที่มี 2-3 ขั้นตอน	การพูดสื่อสาร		

ตาราง 7 (ต่อ)

หลักสูตรฯสาระภาษาต่างประเทศ(อังกฤษ) สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร		เกณฑ์การประเมินตนเอง (CEFR) Self-Assessment Grid		ตัวชี้วัดความสามารถทางภาษา (CEFR Descriptor)
ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	ทักษะ	ความสามารถ	
พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ	คำศัพท์ สำนวนภาษาเพื่อพูด/เขียน แสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ		สามารถใช้วลีง่าย ๆ และประโยคง่าย ๆ ที่จะอธิบายที่อยู่ของตนเองและผู้คนที่รู้จัก	1. สามารถให้ข้อมูลส่วนตัวเช่น ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ สัญชาติ อายุ ครอบครัวและงานอดิเรก 2. สามารถบรรยายเกี่ยวกับตัวเองและครอบครัวด้วยภาษาง่ายๆ 3. สามารถบรรยายเกี่ยวกับที่อยู่ของตนเองด้วยภาษาง่ายๆ

ตาราง 7 (ต่อ)

หลักสูตรฯสาระภาษาต่างประเทศ(อังกฤษ) สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร		เกณฑ์การประเมินตนเอง (CEFR) Self-Assessment Grid		ตัวชี้วัดความสามารถทางภาษา (CEFR Descriptor)
ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	ทักษะ	ความสามารถ	
พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ สำนวนภาษา เพื่อพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	การเขียน: การเขียนปฏิสัมพันธ์	สามารถเขียนบัตรอวยพรสั้นๆ ง่ายๆได้ เช่น ส่งบัตรอวยพรทักทายในวันหยุดต่าง ๆ สามารถกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่เป็นรายละเอียดของตนเอง เช่น ชื่อ สัญชาติ และที่อยู่ในแบบกรอกข้อมูลของโรงแรม เป็นต้น	1. สามารถเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง ที่อยู่อาศัย ด้วยวลีสั้น ๆ และง่าย ๆ ได้ 2. สามารถกรอกข้อมูลของตนเองในแบบฟอร์มของโรงแรม เช่น ชื่อ นามสกุล วัน เดือน ปี เกิด และสัญชาติ 3. สามารถเขียนการ์ด เช่น การ์ดอวยพรวันเกิด
พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	คำศัพท์ สำนวนภาษา เพื่อพูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ ทำให้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้	การเขียน: การเขียนสื่อสาร	สามารถเขียนวลี และ ประโยคสั้น ๆ ได้	
พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	ประโยคที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น			

สรุปว่าความสามารถในการสื่อสารที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนประถมศึกษา ปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และA1 ตามกรอบ CEFR ผู้เรียนควรมีทั้งด้านทักษะการรับสาร (Receptive Skills) ที่ประกอบไปด้วยทักษะการฟัง-การอ่าน ทักษะการส่งสาร (Productive Skills) ที่ประกอบไปด้วยทักษะการพูด-การเขียน และ ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ซึ่งเป็นทักษะย่อยของทักษะการส่งสารนั่นเอง

แต่ในขณะเดียวกัน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาในหลายประเทศเกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนเกี่ยวกับเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ลี (Li ,1998 p.17) นักการศึกษาชาวเกาหลี ได้ศึกษาความเข้าใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในประเทศเกาหลี ซึ่งครูส่วนใหญ่ได้เรียนเรื่องการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในมหาวิทยาลัยหรือบางคนก็เคยได้เข้ารับการอบรมในเรื่องการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาทั้งสิ้น แต่กลับมีความเข้าใจว่า สิ่งสำคัญที่สุดนั้นคือทักษะการฟัง มีเพียงครูส่วนน้อยที่เข้าใจว่าต้องมีทักษะทางภาษาอื่น ๆ ประกอบกัน และครูส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นไม่ได้ให้ความสำคัญกับความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ซึ่งในการจะนำแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ในบริบทที่ครูผู้สอนนั้นไม่ได้เป็นเจ้าของภาษา ครูยังมีความกังวลในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ในการที่ผู้สอนและผู้เรียนมีวัฒนธรรมและพื้นฐานทางภาษาที่ใกล้เคียงคล้ายคลึงกัน มีข้อดีที่เห็นได้ชัดคือ ผู้สอนสามารถให้คำอธิบายแก่ผู้เรียนในภาษาแม่ได้ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้ และสามารถนำวัฒนธรรมที่ทั้งผู้สอนและผู้เรียนต่างรู้จักดี มาเป็นเนื้อหาในบทเรียนได้ แต่ต้องระวังว่าการนำภาษาที่หนึ่งมาใช้ในห้องเรียนภาษาอังกฤษนั้นควรมีข้อจำกัด ผู้สอนควรระบุว่าสถานการณ์ใดบ้าง ที่สามารถใช้ภาษาที่หนึ่งได้ ในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนแบบ EFL หรือ ESL ในชีวิตประจำวันตามบริบทที่เกิดขึ้นจริง จะพบเจอกับผู้ใช้ภาษาอังกฤษที่ไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาเสียส่วนใหญ่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และในปัจจุบันภาษาอังกฤษก็กลายเป็นภาษาสากลและผสมผสานเข้ากับแนวความคิดต่าง ๆ ที่มากกว่าการสอนการสื่อสาร ซึ่งตามความเป็นจริง หากตระหนักถึงความต้องการของผู้เรียนเป็นที่ตั้ง ผู้สอนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาจะสามารถยกตัวอย่าง หาคำอธิบายในเชิงรูปธรรมให้แก่ผู้เรียนได้อย่างหลากหลาย

2. ความเข้าใจผิดของครูที่ว่าวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ละเลยรูปแบบการเขียนอย่างสิ้นเชิง แม้ว่าจุดประสงค์ของบทเรียนนั้นจะเน้นไปที่การสื่อความหมาย (จากบริบท) ก็ตาม ครูควรจะคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ของศิลปะทางภาษาเช่น การวิเคราะห์ภาษา ไวยากรณ์ เสียง การสะกด และอื่น ๆ ในหลักสูตรที่สอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ถึงแม้การสื่อความหมายจะเป็นเป้าหมายแรก แต่ก็ไม่ใช่เหตุผลที่ครูจะละเลยการสอนในส่วนอื่น ๆ เช่นการสะกด คำศัพท์

คำพ้องความหมาย คำที่มีความหมายตรงกันข้าม หน่วยเสียง หรือการเขียนตามคำบอก แม้จะเป็นการสอนโดยผ่านกิจกรรมหรือเกมต่าง ๆ เพราะกิจกรรมเหล่านี้จะเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายและเป็นการสร้างบริบทการเรียนรู้ที่ดีให้แก่ผู้เรียน โดยการใช้รูปภาพ สื่อของจริง หรือแม้แต่สื่อการเรียนรู้ประเภทอื่น ๆ

3. ห้องเรียนของการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะมีเสียงดัง และยากต่อการบริหารจัดการ โดยเฉพาะห้องที่มีผู้เรียนจำนวนมาก ซึ่งในส่วนนี้เป็นความจริง เพราะผู้เรียนจะมีการพูดคุยกันมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามครูก็ยังสามารถควบคุมได้ โดยการให้คำอธิบายที่ชัดเจน กำหนดเป้าหมายและเวลาที่แน่นอน เสียงก็จะลดลง ครูควรมีเครื่องมือในการดึงความสนใจของผู้เรียนเช่น ระฆัง นกหวีด หรือการปรบมือ เพื่อเป็นการส่งสัญญาณว่าหมดเวลาในการทำกิจกรรมแล้ว ครูอาจให้ผู้เรียนหลับตา แล้วฟังเพลง เพื่อให้สงบลงได้

จะเห็นได้ว่าในประเทศเกาหลีมีบริบทการใช้ภาษาอังกฤษคล้ายกับประเทศไทย จึงเป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่ผู้สอนสามารถนำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทได้

3. การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร

การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายได้ การสอนให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งคือกิจกรรมในชั้นเรียน ทั้งนี้เพราะกิจกรรมในชั้นเรียนภาษา ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมาย จะส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, น. 118)

ลิตเติลวูด (Littlewood,1983, pp. 20 - 21) เป็นนักการศึกษาผู้หนึ่งที่ได้เสนอกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำแนกออกเป็น 2 กิจกรรมหลักคือ

1. กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Functional communication activity) กิจกรรมนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อความหมายที่จำเป็นในการติดต่อสื่อสาร

2. กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social interaction activity) เช่นการสนทนา อภิปราย โต้วาที การเลียนแบบและการแสดงบทบาทสมมุติ

ซาวิกนอน (Savignon,1983, p. 32) เสนอกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารว่าต้องมีสิ่งสำคัญ 6 ประการดังนี้

1. ความต้องการในการสื่อสาร (Desire to Communicate) กิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนกระทำเพื่อฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต้องสร้างความต้องการที่จะสื่อสารให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกถึงความจำเป็นในการสื่อสาร

2. จุดประสงค์ของการสื่อสาร (Communicative Purpose) กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อจุดประสงค์ของการสื่อสารที่แท้จริงมากกว่าจะให้ฝึกใช้ตัวภาษา และกิจกรรมนั้นควรมีช่องว่าง ซึ่งอาจจะเป็นช่องว่างของข้อมูล หรือช่องว่างของความคิดเห็น เพื่อให้ผู้เรียนพยายามเชื่อมช่องว่างดังกล่าวขณะกำลังสื่อสาร

3. ให้ความสำคัญกับเนื้อหาไม่ใช่รูปแบบของภาษา (Content not Form) ขณะผู้เรียนกำลังทำกิจกรรม ความสนใจของผู้เรียนต้องอยู่ที่สิ่งที่จะพูด ไม่ใช่อยู่ที่ว่าจะพูดอย่างไร ผู้เรียนต้องมีข้อมูลที่จะสื่อสารเสมอ

4. ความหลากหลายของภาษา (Variety of Language) กิจกรรมนั้นต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาหลายรูปแบบ ไม่ใช่รูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ผู้เรียนควรมีความรู้สึกอิสระในการใช้ภาษา ที่ไม่มีการเตรียมตัวมาก่อน และใช้แหล่งข้อมูลใดก็ได้ที่ผู้เรียนเป็นผู้เลือก

5. ไม่มีการแทรกแซงจากครูผู้สอน (No Teacher Invention) กิจกรรมนั้นผู้เรียนเป็นผู้กระทำ และกระทำกันเองระหว่างผู้เรียนมากกว่าทำกับครูผู้สอน ครูผู้สอนไม่ไปเกี่ยวข้องแม้จะเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาด หรือการประเมินการร่วมกิจกรรมของผู้เรียน ครูผู้สอนควรจะประเมินผลสุดท้ายของกิจกรรมเมื่อกิจกรรมนั้นเสร็จสิ้นลง การประเมินต้องดูที่การบรรลุจุดประสงค์ของการสื่อสาร ไม่ใช่การใช้ภาษาที่ถูกต้อง

6. ไม่มีการจำกัดวัสดุที่จะฝึก (No Materials Control) กิจกรรมที่จัดต้องไม่กำหนดภาษาที่ผู้เรียนต้องใช้ ผู้เรียนควรมีโอกาสที่จะเลือกที่จะสื่อสารอะไร และอย่างไรด้วยตนเอง

สกาเซลลา, และอ็อกฟอร์ด (Scarcella, & Oxford,1992) ได้เสนอแนะหลักการที่ผู้สอนจะสอนกิจกรรมอย่างไรเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารดังนี้

1. ครูนำเหตุการณ์นอกห้องเรียนเข้าไปสู่ชั้นเรียนโดยใช้ บทบาทสมมุติ (Role play) การเลียนแบบ (Simulation) และกิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving Activity)

2. ครูใช้ภาษาที่เป็นสภาพจริง (Authentic Language) ให้ มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ คือภาษาที่เป็นธรรมชาติไม่ใช้ภาษาที่ดัดแปลงใช้เฉพาะในชั้นเรียน แต่เป็นภาษาที่ใช้ได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

3. ครูเน้นความหมายของภาษา (Meaning) เพื่อการสื่อสารเพื่อช่วยให้นักเรียนคาดเดาเจตนาของผู้พูดหรือผู้เขียนได้

4. ครูให้โอกาสนักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดและทัศนคติส่วนตัวของนักเรียน

5. ครูกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนเรียนแบบร่วมมือและทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม

6. ครูออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ครอบคลุมสมรรถนะทางการใช้ภาษาด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) ให้มากที่สุด

ริชาร์ด, และโรเจอร์ (Richards, & Rodgers,2006, p.14) เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ที่เน้นทั้งความคล่องแคล่วในการสื่อสารของผู้เรียน (Fluency) และความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Accuracy) ไว้ดังนี้

กิจกรรมที่มุ่งเน้นความคล่องแคล่วในการพูดสื่อสาร (Activities Focusing on Fluency) มีลักษณะดังนี้

1. สะท้อนถึงการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ
2. มุ่งเน้นไปที่ผลของการสื่อสาร
3. มีการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย
4. มีกลวิธีในการสื่อสาร
5. ผลิตภาษาที่เกิดจากสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดเดาล่วงหน้าได้
6. เชื่อมโยงภาษาที่ใช้ให้เข้ากับบริบทต่าง ๆ

กิจกรรมที่มุ่งเน้นความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Activities Focusing on Accuracy) มีลักษณะดังนี้

1. สะท้อนให้เห็นถึงความถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา
2. มุ่งเน้นไปยังความถูกต้องของรูปแบบการใช้ภาษา ตัวอย่างประโยคต่าง ๆ ในภาษาเป้าหมาย
3. ฝึกฝนภาษาโดยไม่ต้องมีบริบท
4. ฝึกฝนตัวอย่างการใช้ภาษา
5. เน้นการฝึกฝนตัวภาษาที่ถูกต้อง แต่ไม่เน้นความหมาย ตามบริบทการใช้ภาษาตามสภาพจริง
6. ควบคุมตัวเลือกทางภาษา

นอกจากนี้ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น. 158 - 194) ได้เสนอกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการพัฒนาทักษะต่าง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และใช้ภาษาได้ถูกต้องเป็นที่ยอมรับของสังคมที่ใช้ภาษานั้น ๆ ในการเลือกใช้กิจกรรมประเภทใดย่อมขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย ความจำเป็น และความสามารถของผู้เรียนด้วย ดังตัวอย่างกิจกรรมที่มีจุดเน้นตามทักษะต่าง ๆ อาจสรุปได้ดังนี้

1. ทักษะการฟัง

การสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้น การฟังนับว่าเป็นทักษะรับสารที่สำคัญทักษะหนึ่ง เป็นทักษะที่ใช้กันมาและเป็นแรกที่ต้องทำการสอน เพราะผู้พูดต้องพูดให้ผู้ฟังเข้าใจเสียก่อน จึงจะสามารถพูดโต้ตอบ อ่าน หรือเขียนได้ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ ดังนั้นในการเรียนการสอน นักเรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอ และจริงจัง พอลสตัน, และนิวตัน (Paulston, & Newton,1976, pp. 131-132) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการฝึกทักษะการฟังสรุปได้ดังนี้

2. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและให้ผู้เรียนได้รู้จุดมุ่งหมายของการฝึกทักษะการฟัง ผู้สอนจะจ้องแจ้งให้ผู้เรียนได้รู้จุดมุ่งหมายเฉพาะหรืองานที่จะทำหลังจากฟังแล้ว เช่น ผู้เรียนจะต้องรู้ว่าเมื่อฟังจบแล้ว จะต้องตอบคำถาม หรือทำแผนภูมิเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เป็นต้น

3. ให้ผู้เรียนฟังข้อความหรือเรื่องราวที่เตรียมไว้ ข้อความที่ฟังควรเป็นข้อความที่ใช้อัตราความเร็วปกติ และควรจะเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้ฟังซ้ำ ที่จะฟังซ้ำกี่ครั้งนั้นขึ้นอยู่กับความยาวและความยากง่ายของเรื่องที่ฟัง ลักษณะงานที่ให้ทำ และความสามารถของผู้เรียน

4. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหรืองานที่มอบหมายให้ หลังจากฟังแล้ว

5. ผู้สอนให้คำติชมในงานของผู้เรียน เช่น เฉลยคำตอบ หรือผู้เรียนได้แก้คำตอบที่ผิดด้วยตนเอง

ฟินอกเชียโร, และบรัมฟิต (Finocchiaro, & Brumfit, 1983 pp. 138-139) ได้เสนอแนะกิจกรรมในการสอนทักษะการฟัง สรุปได้ดังนี้

1. ให้ฟังคำสั่งที่ใช้ในการเรียนการสอนของครู เช่น การถามคำถาม และกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างเหมาะสม ฟังการบอกแนวทางในการปฏิบัติ การอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการบอกแนวทางในการทำกิจกรรมของครูเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2. ให้ฟังเพื่อคนอื่นถามคำถาม สรุปเรื่อง หรือเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ

3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ แสดงละคร หรือการสนทนาต่าง ๆ

4. ให้ฟังคำบรรยายของบุคคลภายนอก หรือฟังบทเรียนจากเทปฟังเพลง หรือปาฐกถาต่าง ๆ

5. ให้ดูภาพยนตร์ โดยเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อสอนภาษาอังกฤษ และจากโปรแกรมภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

6. ให้สัมภาษณ์ชาวต่างชาติที่อยู่ในชุมชน

7. ให้เข้าร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการ ชมรมภาษา หรือการประชุมต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ

8. ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ

นอกจากกิจกรรมดังกล่าวแล้วซี บี พอลสตัน และคณะ (C.B. Paulston et al., 1976 pp. 135-136) ยังได้เสนอการเขียนตามคำบอกเป็นกิจกรรมในการฝึกความเข้าใจจากการฟังอีกวิธีหนึ่งโดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ผู้เรียนฟังข้อความที่อ่านโดยผู้สอนหรือฟังข้อความจากเทป ข้อความที่ฟังนี้จะเป็นข้อความที่อ่านหรือพูดในอัตราเร็วปกติ

2. ผู้สอนอ่านข้อความหรือเปิดเทปให้ฟังข้อความนั้นซ้ำอย่างช้า ๆ และมีการหยุดเมื่อจบกลุ่มคำที่มีความหมาย ผู้เรียนเขียนตาม การหยุดจะนานมากกว่าหากผู้เรียนอยู่ในระดับต้น

3. ผู้สอนอ่านข้อความหรือเปิดเทปให้ฟังข้อความนั้นอีกครั้งหนึ่งด้วยความเร็วปกติเพื่อให้ผู้เรียนตรวจทางหรือแก้คำผิด

การเขียนตามคำบอกแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบคือ

1. เขียนข้อความทั้งหมดที่ได้ฟัง อาจเป็นข้อความที่เป็นเรื่องราวหรือเป็นบทสนทนา

2. เขียนเพียงบางคำตามที่กำหนด (Spot Dictations) คือ ผู้เรียนเติมคำลงในช่องว่างในข้อความที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้ คำหรือข้อความที่ให้เติมมักจะเป็นสิ่งที่ผู้สอนต้องการเน้นหรือต้องการให้ผู้เรียนระลึกได้ Spot Dictations มักใช้เพื่อมุ่งฝึกโครงสร้างทางไวยากรณ์

ทักษะการพูด

การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะสำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศทักษะการพูดจึงนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจและจะช่วยให้การอ่านและเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากการเข้าใจ และจดจำ จึงได้มีผู้เสนอ

ขั้นตอนการสอน และกิจกรรมต่าง ๆ กัน ดังเช่น โรเจอร์ สก็อต (Roger Scott,1981, p. 70) ได้นำเสนอไว้ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน

2. ขั้นเสนอปัญหา การเสนอเนื้อหาควรจะอยู่ในรูปปริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นกับปริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง

3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อม ๆ กัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟัง สำนวนภาษาหลาย ๆ แบบ และเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

ฟินอกเชียโร, และบรัมฟิต (Finocchiaro, & Brumfit, 1983, p.141)ได้เสนอกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะการพูดซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะกับผู้เรียนแต่ละระดับ ดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่าง ๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆของนักเรียนโดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่น ร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
9. ให้โต้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

นอกจากนี้ ไรมส์ (Raimes, 1983 pp. 73 -74) ยังได้เสนอกิจกรรมการสัมภาษณ์ (Interview) ในการฝึกทักษะการพูด ไรมส์ได้เสนอว่า การสัมภาษณ์หมายถึง การพูดคุยซักถามเพื่อ

รวบรวมข้อมูล ข้อความรู้ และความคิดเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรืออาจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ให้สัมภาษณ์ การสัมภาษณ์เป็นกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษที่สามารถทำได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์สำหรับใช้ฝึกทักษะฟังและพูด และสามารถใช้เป็นกิจกรรมเพื่อเตรียมผู้เรียนสำหรับฝึกทักษะการเขียน ผู้สอนอาจดำเนินกิจกรรมการสัมภาษณ์ได้หลายรูปแบบดังต่อไปนี้

1. สำหรับผู้เรียนในระดับต้น (Elementary Level) ผู้สอนร่วมกับผู้เรียนช่วยกันคิดคำถามที่ผู้สัมภาษณ์จะถามผู้ให้สัมภาษณ์ เช่น

Where do you live? (Address? House or Apartment?)

Whom do you live with? (Family? Friend? Alone?)

What do you do in your spare time?

What are you good at? (Sports? Cooking? Skills)

Where do you usually go on vacation?

หลังจากนั้นแบ่งผู้เรียนออกเป็นคู่ ๆ ให้คนหนึ่งเป็นผู้สัมภาษณ์ และอีกคนหนึ่งเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ เมื่อผู้สัมภาษณ์ถามคำถามแล้วให้จดคำตอบลงบนกระดาษ และนำคำตอบที่ได้มาเรียบเรียงเป็นความเรียง

2. สำหรับผู้เรียนในระดับกลาง (Intermediate Level) หรือระดับสูง (Advanced Level) ผู้เรียนอาจช่วยกันคิดคำถามเอง หลังจากนั้นแบ่งผู้เรียนออกเป็นคู่ ๆ คนหนึ่งเป็นผู้สัมภาษณ์ อีกคนหนึ่งเป็นผู้สัมภาษณ์ โดยคำถามที่เตรียมไว้ เพิ่มเติมคำถาม ฟังคำตอบและจดบันทึกตอบ หลังจากนั้นเปลี่ยนบทบาทให้ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้สัมภาษณ์ ถามคำถามและจดบันทึกคำตอบเช่นเดียวกัน เมื่อสัมภาษณ์เสร็จแล้วผู้เรียนทั้งสองเขียนรายงานเกี่ยวกับการสัมภาษณ์

3. สำหรับการสัมภาษณ์ที่มีการชี้แนะ ผู้สัมภาษณ์อาจได้รับคำสั่งให้หาข้อมูลอย่างใดอย่างหนึ่งจากผู้ให้สัมภาษณ์เช่น มีวิธีการเรียนอย่างไร ทำอะไรบ้างในชีวิตประจำวัน

4. ผู้สอนจัดเตรียมโครงสร้าง (Structure) ของการสัมภาษณ์โดยทำเป็นแบบฟอร์มให้สำหรับผู้สัมภาษณ์ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลที่ต้องการ หลังจากนั้นผู้สัมภาษณ์หรือผู้เรียนคนอื่นอาจเขียนรายงานจากคำตอบที่ได้ตามแบบฟอร์ม

5. ให้ผู้เรียนจับคู่กันสัมภาษณ์ จดบันทึก และแลกเปลี่ยนบทบาทกัน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนแต่ละคนเขียนรายงานในลักษณะของการรายงานข่าว โดยใช้ Indirect Speech เช่น “She says that she lives at……”

6. มอบหมายให้ผู้เรียนสัมภาษณ์อาจารย์คนอื่น ๆ หรือผู้เรียนในชั้นอื่น ๆ หรือชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในชุมชนนั้น แล้วเขียนรายงานติดไว้หน้าชั้นเรียนให้ผู้เรียนอื่น ๆ ทายว่า เป็นการสัมภาษณ์ใคร

มัวร์วูด (Moorwood,1978, p .4)ได้เสนอกิจกรรมการสนทนา (Dialogue) เป็นกิจกรรมฝึกทักษะ ฟังและพูด โดยเริ่มจากการเลียนแบบตัวอย่างการสนทนา จนสามารถดำเนินการสนทนาได้ด้วยตนเอง การสนทนาช่วยให้ผู้เรียนสามารถฟังและใช้คำศัพท์หรือรูปแบบประโยคใหม่ๆที่ใช้อย่างมีความหมายในปริบทต่าง ๆ บทสนทนาที่ให้ผู้เรียนฟังเป็นตัวอย่างนั้นจึงควรเป็นบทสนนาที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งได้บันทึกเทปไว้และเป็นบทสนทนาที่ผู้สอนมีจุดมุ่งหมายในการสอนคำศัพท์หรือรูปแบบประโยคอย่างใดอย่างหนึ่ง

ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม

1. ผู้สอนเตรียมความพร้อมสำหรับผู้เรียนในการฟังบทสนทนาผู้สอนซักถามผู้เรียนโดยใช้รูปแบบประโยคที่ต้องการฝึก หลังจากนั้นตั้งคำถามทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับบทสนทนา เพื่อให้ผู้เรียนหาคำตอบจากการฟัง

ตัวอย่างคำถาม

Where is the conversation-taking place?

What is the name of the second speaker?

Has he been on Hong Kong ferry?

Is he married?

2. ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาตั้งแต่ต้นจนจบ (Global Listening) หลังจากนั้นตรวจคำตอบของผู้เรียนโดยไม่มีการแก้ไขคำตอบที่ผิดคำถามบางข้ออาจไม่มีคำตอบที่ชัดเจนและผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียน I don't know หรือ I'm not sure.

3. ผู้สอนให้นักเรียนฟังบทสนทนาอีกครั้งหนึ่ง โดยให้ฟังเป็นตอนๆ (Intensive Listening) เพื่อให้ผู้เรียนตรวจสอบความเข้าใจของตนเองและตระหนักในรูปแบบภาษาที่ใช้ ขณะเดียวกันผู้สอนควรย้ำให้ผู้เรียนคลายกังวล หากไม่สามารถเข้าใจทุกอย่างในบทสนทนาควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเดาจากปริบทด้วย

4. ผู้เรียนฝึกการพูดและรูปแบบการใช้ประโยคจากบทสนทนาโดยผู้สอนให้ผู้เรียนฟังประโยคที่ต้องการฝึก ผู้เรียนพูดตาม หลังจากนั้นผู้เรียนพูดประโยคนั้นเองโดยเปลี่ยนคำสำคัญ เช่น

ผู้เรียน : Have you been to the Peak?

ผู้สอน : Aberdeen

ผู้เรียน : Have you been to Aberdeen?

ผู้สอน : Kowloon

ผู้เรียน : Have you been to Kowloon?

5. หลังจากนั้นให้ผู้เรียนจับคู่และฝึกการสนทนา โดยเลียนแบบบทสนทนาที่ได้ฟัง แต่เปลี่ยนแปลงใจความสำคัญตามความพอใจของผู้เรียน

กิจกรรมการอภิปรายในชั้นเรียน ก็เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ในการฝึกทักษะการพูด กิจกรรม เช่น การซุบซิบกลุ่มย่อย (Buzz Group) ก็เป็นเทคนิคในการอภิปรายกลุ่มซึ่งมีจุดมุ่งหมาย คือ หาข้อตกลงที่เป็นที่ยอมรับของทุกคนในกลุ่มในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยสมาชิกในกลุ่มซึ่งมีจำนวนไม่เกิน 6 คน จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่กำหนด หลังจากนั้น กลุ่มจะตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาจากวิธีต่าง ๆ ที่กำหนดมาให้

การดำเนินการมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้สอนอธิบายสถานการณ์ให้ผู้เรียนเข้าใจ และกำหนดวิธีการแก้ปัญหาหลายวิธี เพื่อให้ผู้เรียนเลือก

2. แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละไม่เกิน 6 คน และให้ผู้เรียนในกลุ่มได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น หลังจากนั้นให้แต่ละกลุ่มตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาวิธีใดวิธีหนึ่ง

3. แต่ละกลุ่มเลือกผู้แทนกลุ่มและช่วยกันเตรียมผู้แทนกลุ่มสำหรับการอธิบายเหตุผลในการตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าว

4. ผู้แทนกลุ่มของแต่ละกลุ่มรายงานให้ผู้เรียนทั้งชั้นทราบถึงการตัดสินใจและเหตุผลของกลุ่มตน

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคนออกเสียง (Vote) ความคิดเห็นของตนเองอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้ทราบมติของผู้เรียนทั้งชั้นแล้ว เปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่ง

ในการค้นหามติของกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มนั้น ผู้เรียนแต่ละคนจะมีโอกาสฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่อชักจูงผู้อื่นให้เห็นคล้อยตามความคิดเห็นของตน แต่ละคนจะต้องพยายามอธิบายเหตุผลของตนเองและพยายามใช้ถ้อยคำที่ทำให้ทุกคนเข้าใจ หากกลุ่มไม่สามารถเข้าใจความคิดเห็นของตนเองได้ ก็ต้องพยายามหาวิธีอื่นในการแสดงความคิดเห็น

1. ทักษะการอ่าน

การอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นการอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งที่นอกเหนือไปจากการอ่านเพื่อศึกษาตัวภาษา เพราะในชีวิตจริงการอ่านสิ่ง ๆ ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ป้ายประกาศ โฆษณา หรือแม้แต่นวนิยาย ผู้อ่านไม่ได้สนใจที่ตัวภาแต่สนใจที่สาระที่

ได้รับหลังจากนั้นก็มีการแสดงออกต่อสิ่งที่อ่านในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เมื่ออ่านพบประกาศสมัครงานก็อาจเขียนจดหมายไปสมัคร หรือไปเล่าให้เพื่อนฟังถึงความสนุกสนานที่ได้รับจากการอ่านนวนิยาย กล่าวได้ว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านเป็นส่วนที่สำคัญสำหรับการอ่านเพื่อการสื่อสาร ในการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารนั้น จึงสามารถจัดกิจกรรมในการสอนอ่านได้ดังนี้

1.1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities)

เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

1.1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้

1.1.2 ให้เดาความหมายของศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียง หรือจากรูปภาพ และการแสดงท่าทาง

1.2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities)

เป็นการทำความเข้าใจและเนื้อความในเรื่องที่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

1.2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) อาจจะเป็นย่อหน้า หรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง

1.2.2 เขียนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Semantic Mapping)

1.2.3 เติมข้อความลงไปในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer)

1.2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป

1.3 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities)

เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำอาจจะเป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด และทักษะการเขียนก็ได้ โดย

1.3.1 ให้แสดงบทบาทสมมติ

1.3.2 ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป เป็นต้น

1.3.3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2. ทักษะการเขียน

เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การฝึกทักษะการเขียนเพื่อสื่อสารจะเป็นการเขียนในระดับสูงกว่าการเขียนประโยค แต่เป็นการเขียน

ถ้อยคำและสำนวนในรูปแบบของประโยคที่เป็นที่ยอมรับ และเรียบเรียงประโยคให้เหมาะสมและสามารถสื่อความหมายได้ การจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียน ควรมีหลักการดังนี้

2.1 การสอนทักษะการเขียนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกและเสริมรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนคุ้นเคยแล้วจากการฟังและพูด

2.2 การควบคุมการเขียนควรลดน้อยลงตามลำดับ ผู้เรียนควรฝึกตอบสนองต่อสิ่งชี้แนะด้วยตนเองทีละน้อย

2.3 กิจกรรมการเขียนเพื่อการสื่อสารควรเน้นเป็นพิเศษ และหลังจากที่ผู้เรียนได้ฝึกการเขียนตามที่ผู้สอนชี้แนะแล้ว ผู้เรียนควรมีอิสระเต็มที่ในการเขียน

กิจกรรมการสอนทักษะการเขียน แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทตามลักษณะการเขียน คือ

1. การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing)
2. การเขียนแบบมีการชี้แนะ (Guided Writing)
3. การเขียนแบบเสรี (Free Writing)

โดยในแต่ละกิจกรรมการเขียนมีรายละเอียดดังนี้

1. การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing)

เป็นกิจกรรมในการสอนทักษะการเขียน ที่ผู้สอนให้เนื้อหาและรูปแบบภาษาสำหรับผู้เรียนใช้ในการเขียน เช่น รูปแบบประโยคที่ต้องใช้ ตัวอย่างย่อหน้าสำหรับเลียนแบบ หรือข้อความสำหรับเติมให้สมบูรณ์ กิจกรรมการเขียนแบบควบคุมแต่ละกิจกรรมจะเป็นการเสริมแรงการใช้คำศัพท์ หรือโครงสร้างแบบประโยคแบบใดแบบหนึ่งเท่านั้น หรือเป็นกิจกรรมเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น กิจกรรมการเขียนแบบควบคุม อาจเป็นการให้ผู้เรียนลอกข้อความโดยเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบบางอย่างเช่น เปลี่ยนคำเอกพจน์เป็นพหูพจน์ เปลี่ยนกาลเวลา (Tense) เป็นต้น ในการเขียนแบบควบคุมนี้ผู้เรียนจึงมีโอกาสได้คำตอบที่ถูกต้องทั้งหมด

2. การเขียนแบบมีการชี้แนะ (Guided Writing)

เป็นกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนที่พัฒนามาจากการเขียนแบบควบคุม โดยผู้สอนให้เนื้อหาและรูปแบบภาษาเพียงบางส่วนสำหรับผู้เรียนใช้ในการเขียน ผู้สอนอาจให้ประโยคเริ่มต้น ประโยคสุดท้าย โครงร่าง คำถาม หรือข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการเขียน และผู้เรียนจะมีการอภิปรายร่วมกัน จดบันทึก แลกเปลี่ยนข้อค้นพบ และกำหนดกลยุทธ์ในการเขียนของตนเอง ดังนั้นข้อเขียนของผู้เรียนแต่ละคนจึงคล้ายคลึงกันแต่ไม่เหมือนกัน กิจกรรมการเขียนแบบชี้แนะนี้อาจจะใช้ข้อความจากสื่อเช่นภาพ หรือการ์ตูนเดี่ยวและเป็นชุด เอกสารแผ่นพับเกี่ยวกับ

สถานที่ท่องเที่ยว ข้อความโฆษณาจากหนังสือพิมพ์ หรือแผนที่ ตาราง หรือกิจกรรมต่าง ๆ มาเป็นตัวชี้แนะก็ได้

3. การเขียนแบบเสรี (Free Writing)

ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ขั้นตอน(Procedures) ของการเขียนซึ่งช่วยผู้เรียนในด้านการรวบรวมความคิดและเรียบเรียงความคิดก่อนที่จะได้ข้อเขียนที่สมบูรณ์ ในการฝึกในขั้นตอนของการเขียนแบบเสรี ผู้สอนจะต้องฝึกให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนบันทึก (Notes)การเขียนโครงร่าง (Outline)และการเขียนร่าง (Draft) เมื่อผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเขียนมากขึ้นก็จะสามารถปรับปรุงขั้นตอนเหล่านี้ให้เหมาะกับความสามารถและความถนัดของตนเอง การเขียนแบบเสรีอย่างมีขั้นตอนเป็นการฝึกกระบวนการคิด (Thinking Process) อย่างหนึ่ง เพราะการเขียนที่มีคุณภาพมิได้ต้องการเพียงแรงกระตุ้นในการเขียนเท่านั้น แต่จะต้องมีการเรียบเรียงและจัดระบบระเบียบความคิดด้วย เบิร์น (Byrne,1977, pp.112-118) ได้เสนอขั้นตอนในการเขียนแบบเสรีดังนี้

3.1 ผู้เรียนรวบรวมความคิดทั้งหมดที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียนและเขียนความคิดทั้งหมดนี้ ทบทวน คัดเลือกเพิ่มเติม ตัดทอน ขั้นตอนนี้จะกระตุ้นความคิดของนักเรียน มีการเชื่อมโยงความคิดเรื่องราวเข้าด้วยกัน ความคิดที่มีอยู่เดิมจะช่วยกระตุ้นให้เกิดความคิดใหม่ และมีการเพิ่มเติมรายละเอียดจนเป็นโครงร่างของเรื่องที่จะเขียน การเขียนสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เรียนคิดได้จะทำให้ผู้เรียนมีจุดเริ่มต้นของการเขียนและเกิดความคิดใหม่ ๆ ต่อเนื่องกันไป

3.2 จากความคิดต่าง ๆ ที่รวบรวมได้ ผู้เรียนสามารถเขียนโครงร่าง (Outline) โดยกำหนดการจัดลำดับความคิดและวิธีการเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างเหมาะสม กลมกลืน ผู้เรียนอาจเขียนโครงร่างในลักษณะของการบันทึก (Notes) สำหรับขยายใจความต่อไปก็ได้

3.3 ผู้เขียนเขียนร่าง (Draft) จากโครงร่างที่ทำไว้ การเขียนร่างเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่ผู้เรียนควรฝึกเป็นประจำไม่ควรละเว้น ในการเขียนร่าง ผู้เรียนอาจจะพบว่า มีความคิดใหม่ ๆ เกิดขึ้นหรือมีการเปลี่ยนแปลงการจัดลำดับหรือเรียบเรียงข้อความจากที่กำหนดไว้ในโครงร่าง

3.4 หลังจากเขียนร่างแล้ว ผู้เรียนจะต้องแก้ไขปรับปรุงร่างที่เขียนไว้ เช่น แก้คำผิด แก้ไขสำนวน การปรับปรุงแก้ไขนี้ผู้เรียนจะต้องอ่านร่างตั้งแต่ต้นจนจบ อาจจะมีการปรับปรุงแก้ไขการจัดลำดับข้อความ เพิ่มหรือลดจำนวนย่อหน้า เป็นต้น

3.5 ในขั้นตอนสุดท้ายนี้ ผู้เรียนเขียนข้อความที่สมบูรณ์ที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงแล้วมนขั้นตอนนั้น ๆ อย่างไรก็ตามในขั้นตอนสุดท้ายนี้ ผู้เรียนอาจจะมีความคิดใหม่ๆเกิดขึ้น และภาพรวมของข้อความที่สมบูรณ์จะทำให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจได้ว่าความคิดใหม่ที่เกิดขึ้นนี้สมควรจะสอดแทรกเข้าไปหรือไม่ อย่างไร

จากลักษณะการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษข้างต้น พอสรุปได้ว่า ในการจัดกรรมต่าง ๆ นั้นสิ่งที่ควรคำนึงถึงเป็นสิ่งแรกคือการที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง รวมถึงสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้โดยที่ผู้เรียนไม่ได้คาดเดามาก่อน เน้นการใช้ภาษาที่คล่องแคล่ว นำเสนอ ตอบโต้ สนทนาได้ด้วยความคิดเห็นของตนเอง หลังจากนั้นครูจึงเป็นผู้คอยชี้แนะโดยที่ไม่แทรกแซงและแก้ไขในขณะที่ผู้เรียนใช้ภาษา แต่ในขณะเดียวกัน ก็มิได้มุ่งเน้นแต่เพียงความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาจนลืมความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หากแต่เพียงเน้นกระบวนการที่ผู้เรียนสามารถผลิตภาษาที่ต้องใช้ในการสื่อสารให้ได้เสียก่อน แล้วจึงปรับในส่วนของความถูกต้อง และพัฒนาควบคู่กันไป

4. บทบาทของครูในการจัดกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น นักเรียนควรเป็นผู้มีบทบาทโดยตรงในการทำกิจกรรมเกือบทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ครูยังคงมีบทบาทที่สำคัญในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้อยู่หลายประการ ลิตเติลวูด (Littlewood,1983, pp.18-19) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการทำกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ก่อนเริ่มทำกิจกรรม ครูมีบทบาทเป็นผู้วางแผนและจัดดำเนินการเกี่ยวกับการทำกิจกรรมในขั้นเริ่มต้นให้ ครูจะต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงลักษณะของกิจกรรม วิธีทำกิจกรรมตลอดจนให้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมนั้น ในขั้นตอนนี้ครูอาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าจะต้องทำอะไรและทำอย่างไร และถ้าจำเป็นครูอาจสาธิตการทำกิจกรรมให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างครั้งหนึ่งก่อน จากนั้นจึงให้นักเรียนทำกิจกรรมเอง โดยทั่วไปการทำกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักให้นักเรียนทำงานคู่ (Pair work) หรือทำงานกลุ่ม (Group Work) ในการทำงานคู่ ครูอาจจัดคู่ให้นักเรียนได้หลายแบบ เช่นให้นักเรียนที่นั่งใกล้กัน ทำกิจกรรมคู่กัน หรือให้นักเรียนเก่งจับคู่กับนักเรียนอ่อน เพื่อให้นักเรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนอ่อนบ้าง หรือให้นักเรียนจับคู่โดยเรียงไปตามลำดับเลขที่หรือลำดับตัวอักษรชื่อของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้หมุนเวียนทำกิจกรรมคู่กับนักเรียนคนอื่นทั้งชั้นเรียน สำหรับงานกลุ่ม โดยทั่วไปควรมีกลุ่มละไม่เกิน 7 คน มิฉะนั้นนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มจะไม่ได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมอย่างเต็มที่ สำหรับวิธีการจัดกลุ่มก็เช่นเดียวกับงานคู่ คือ ครูอาจจัดกลุ่มคละให้มีทั้งนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนอยู่ในกลุ่ม

เดียวกัน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทำงานและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยที่นักเรียนอ่อนจะได้เรียนรู้จากนักเรียนเก่งบ้าง หรือจะจัดกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถทางภาษาบ้างในบางครั้ง โดยกำหนดงานให้แต่ละกลุ่มแตกต่างกันไปตามระดับความสามารถ

2. ระหว่างการทำกิจกรรม ครูมีบทบาทเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านภาษาหรือปัญหาเกี่ยวกับวิธีการทำกิจกรรม นอกจากนี้ครูจะมีบทบาทเป็นผู้ตรวจสอบการใช้ภาษาของนักเรียนด้วยว่าถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ แต่ถ้านักเรียนใช้ภาษาผิดเพียงเล็กน้อย ครูไม่จำเป็นต้องแก้ไขทันที เพราะจะเป็นการขัดจังหวะการทำกิจกรรม ครูอาจจะบันทึกสิ่งที่ผิดไว้แล้วอธิบายให้นักเรียนฟังภายหลัง ดังนั้น ในระหว่างการทำกิจกรรมครูจึงจำเป็นต้องเดินดูนักเรียนไปทั่ว ๆ ห้อง เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษาของนักเรียนด้วย

3. หลังการทำกิจกรรม ครูมีบทบาทเป็นผู้ประเมินและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียน ในการประเมินการทำกิจกรรมของนักเรียนนั้น ครูอาจใช้วิธีสุ่มเรียกนักเรียนบางคู่หรือบางกลุ่มให้ทำกิจกรรมหรือเสนอผลงานจากการทำกิจกรรมนั้น สำหรับการให้ข้อมูลป้อนกลับเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะนักเรียนจะได้รู้ถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการทำกิจกรรมของตน

5. วิธีวัดและประเมินความสามารถในการสื่อสาร

อัจฉรา วงศ์โสธร (2544, น. 119) ได้สรุปวิธีวัดและประเมินความสามารถในการสื่อสารแบบต่าง ๆ ไว้ 9 แบบ ดังนี้

1. แบบทดสอบจุลภาษา (Discrete Point Tests) มุ่งที่จะวัดส่วนประกอบย่อยของภาษา พัฒนาขึ้นมาจากทฤษฎีภาษาศาสตร์แบบโครงสร้าง และภาษาศาสตร์แบบเปรียบเทียบจิตวิทยาแบบพฤติกรรมศาสตร์ และวิธีการเรียนการสอนแบบ Audio-lingual ใช้วัดความรู้ศัพท์ จุดต่าง ๆ ของไวยากรณ์ภาษา การจำแนกเสียงต่าง ๆ ของภาษา สามารถใช้วินิจฉัยปัญหาระหว่างเรียนได้

2. แบบทดสอบทักษะเดี่ยว (Single Skill Tests) มุ่งวัดทักษะใดทักษะหนึ่งทางภาษา เช่น ฟัง พูด อ่าน เขียน อาจใช้วิธีสอบได้ทั้งแบบปรนัย และ แบบอัตนัย

3. แบบทดสอบทักษะรวม (Global Tests) ประกอบด้วยข้อสอบแบบ Cloze และเขียนตามคำบอก

3.1 แบบทดสอบ Cloze เป็นแบบทดสอบความเข้าใจเนื้อความ ใช้เนื้อความที่มีความสมบูรณ์ในตนเอง ในด้านใจความสำคัญและท้องเรื่อง และละคำที่ 5 หรือ 7 หรือ 10 ไว้ อย่างมีระบบ เพื่อให้ผู้สอบเติมคำด้วยตนเอง ในการทำแบบทดสอบ Cloze ผู้สอบต้องใช้ความรู้ศัพท์

ไวยากรณ์ บริบทของการใช้ภาษา และในบางครั้งบริบททางสังคม ตลอดจนความสามารถสะกดตัวและเขียนได้ถูกต้อง

3.2 แบบทดสอบเขียนตามคำบอก ทดสอบทักษะฟังและเขียนให้ถูกต้องตามคำบอก ซึ่งต้องอาศัยความรู้ในเนื้อหาภาษา ไวยากรณ์และการสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน แบบทดสอบเขียนตามคำบอก มีเขียนแบบเต็ม คือ เขียนคำบอกทั้งเนื้อความ และ แบบเขียนตามคำบอกเป็นบางส่วน คือมีการให้ข้อความส่วนใหญ่ไว้ ละเว้นไว้เฉพาะประโยค วลี หรือข้อความที่จะให้เติมตามคำบอก

นอกจากแบบทดสอบทั้งสองชนิดข้างต้นแล้ว แบบทดสอบหน้าที่ของภาษา (Functional Tests) ก็อาจจัดเข้าอยู่ในทักษะรวมได้ด้วย

3.3 แบบทดสอบหน้าที่ของภาษา มีการถามเกี่ยวกับทำเนียบภาษา ซึ่งเป็นการวัดความรู้ทางสังคมวิทยาของการใช้ภาษา ตามหน้าที่ของภาษา เช่น ข้อความนั้น ๆ เป็นคำถาม คำทักทาย คำขอร้อง คำสั่ง หรือเนื้อหาภาษาที่สอบเป็นบทสวด รายงาน บทวิเคราะห์ ฯลฯ

4. แบบทดสอบทักษะสัมพันธ์ (Integrative Tests) เป็นแบบทดสอบบูรณาการมุ่งวัดการใช้ภาษาในสภาพที่เป็นจริง ซึ่งมีทั้งการสื่อและการรับสารทางภาษา การทดสอบจะกำหนดให้ผู้สื่อภาษาซึ่งเป็นสารของตนเอง (Sender) หรือผู้สื่อสาร ของผู้อื่น เช่น โฆษก (Addresser) และผู้รับสารที่สื่อมาถึงตนเอง (Receiver) หรือผู้รับสารที่ส่งมายังส่วนรวม เช่น ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ หรือผู้ฟังวิทยุ ชมโทรทัศน์ (Addressee)

5. แบบทดสอบภาษาเชิงปฏิบัตินิยม (Pragmatic Tests) เป็นการทดลองการใช้ภาษาโดยใช้พารามิเตอร์ทางสังคมและจิตวิทยาของการใช้ภาษา

6. แบบทดสอบวัดตรง (Direct Tests) แบบวัดอ้อม (Indirect Tests) และแบบวัดกึ่งตรง (Semi-Direct Tests)

6.1 แบบวัดตรง เป็นการวัดการสื่อภาษาที่แท้จริง เช่นการเขียนและการพูด

6.2 แบบทดสอบวัดกึ่งตรง จะกำหนดการตอบของผู้ทำสอบ เช่น ให้ตอบคำถามเกี่ยวกับภาพแทนการพูดสนทนากัน หรือการเขียนอธิบายภาพโดยใช้เพียงประโยคเดียว หรือข้อความสั้นๆ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การวัดไว้แน่นอน

6.3 แบบทดสอบแบบวัดอ้อม โดยใช้การแปรการใช้ภาษาในรูปสื่อเป็นรูปรับสารแทน เช่นทดสอบ Test of English For International Communications (TOEIC) ซึ่งสร้างขึ้นโดย ETS ในสหรัฐอเมริกา ข้อทดสอบนี้เป็นแบบเลือกตอบ วัดการฟัง และการอ่าน แต่ ETS ให้ความหมายคะแนน โดยใช้ทักษะพูดและเขียน โดยการทดลองหาค่าสหสัมพันธ์ ระหว่าง

แบบทดสอบ TOEIC กับการพูด และการเขียน พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์ r = .83 จึงสรุปได้ว่า คะแนนที่ได้จากการฟัง อ่าน แบบวัดอ้อม สามารถทำนายความสามารถในการพูดเขียนแบบวัดตรงได้

7. แบบทดสอบเลือกตอบและแบบให้คำตอบ (Selection and Supply Tests)

7.1 แบบเลือกตอบ เป็นการวัดแบบปรนัย ซึ่งมีความเที่ยงสูง มีการให้ตัวเลือกให้ผู้สอบเลือกคำตอบที่ถูกหรือดีที่สุด เพื่อตอบหรือเติมความคำถาม หรือข้อความที่ตั้งปัญหาให้ถูก วิธีสอบมักเป็นแบบมีตัวเลือก 3,4,5 ตัว ตามแต่ระดับผู้สอบ และความซับซ้อนของข้อคำถาม หรือปัญหา หรือเป็นแบบจริง/เท็จ ถูก/ผิด ให้เลือกตอบและอาจเป็นแบบให้จับคู่

7.2 แบบให้คำตอบ เป็นแบบที่ผู้สอบต้องเขียนตอบ โดยการเติมคำ วลี ประโยค ข้อความ หรือเขียนเรียงความ เขียนจดหมาย หรือผู้สอบต้องพูดตอบเช่น ตอบคำถามในการสัมภาษณ์ ต้องกล่าวรายงาน ต้องพูดอภิปรายแสดงความคิดเห็นเป็นต้น เป็นการวัดความสามารถในการสื่อภาษา หรือการวัดแบบวัดตรง

8. แบบทดสอบภาษาที่แท้จริงและแบบทดสอบเลียนแบบภาษา (Language Tests and Language Like Tests)

9. แบบทดสอบจัดระดับตามวัตถุประสงค์ (Objective Graded Tests) มีหลักการดังนี้

9.1 เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการส่งสาร เช่น การพูด

9.2 มีการกำหนดสถานการณ์สำหรับให้ผู้สอบแสดงความสามารถในการส่งสารไว้ในหลายๆสถานการณ์

9.3 สถานการณ์ที่กำหนดเป็นไปตามวัตถุประสงค์เชิงหน้าที่ (Functional Objectives) เช่น ระบุว่า ผู้สอบต้องแสดงความสามารถสื่อความหมายในการถามเกี่ยวกับเวลา ระยะทาง ที่ตั้ง ของสถานที่ต่าง ๆ ได้

9.4 วัตถุประสงค์ในการสื่อภาษานี้มีความยากง่ายและซับซ้อนขึ้นไปตามลำดับ

9.5 ผู้สอบจะถูกกำหนดระดับความสามารถในการส่งสารจากผลของการแสดงความสามารถใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่กำหนด เช่น เป็นระดับ 2 ระดับ 3 และจะได้รับการกำหนดระดับเมื่อเขาได้แสดงความสามารถสูงสุดของเขา เช่น เป็นระดับ 3 แต่ยังไม่ถึงเกณฑ์สำหรับ ความสามารถระดับ 4 เป็นต้น

9.6 การทดสอบนี้เป็นการวัดความสามารถรายบุคคล และจัดระดับเป็นรายบุคคล จึงมีลักษณะเป็น Tailored Testing คือ ใช้สำหรับนักเรียนแต่ละคนที่ผ่านการทดสอบ

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด

การให้คะแนนความสามารถในการสื่อสารด้านพูด ปรับปรุงจากเกณฑ์ของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สถาบันภาษา อังกฤษ, 2558, น. 151) ที่มีการวิเคราะห์โดยอ้างอิงจากกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาที่เป็นสากล (CEFR) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 8 แสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1
ความถูกต้องด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาถูกต้อง	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ออกเสียงได้ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรงประเด็นเป็นบางส่วนเนื้อหาและการออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน	สื่อสารได้เนื้อหาน้อย ออกเสียงไม่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
ความสามารถในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางอย่างเหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางบ้างเล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่ว แต่ไม่เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟังน้อย	พูดเหมือนท่องจำ มีการประสานสายตากับผู้ฟังบ้างเป็นระยะ

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการสื่อสารด้านการเขียน

การให้คะแนนความสามารถในการสื่อสารด้านการเขียน ปรับปรุงจากเกณฑ์ของสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558,

น. 153) พัฒนาขึ้นโดยอ้างอิงจากกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาที่เป็นสากล (CEFR) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 9 แสดงเกณฑ์การประเมินความสามารถในการสื่อสารด้านการอ่าน

ระดับคะแนน **ประเด็น** การประเมิน	4	3	2	1
โครงสร้างทางไวยากรณ์	เขียนโดยใช้โครงไวยากรณ์ได้ถูกต้องทุกประโยค	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดเล็กน้อย	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดหลายแห่ง	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดเกินครึ่งหนึ่งของงานเขียน
การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดเล็กน้อย	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดหลายแห่ง	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดเกินครึ่งหนึ่งของงานเขียน
การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดเล็กน้อย	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดหลายแห่ง	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดเกินครึ่งหนึ่งของงานเขียน

ตาราง 9 (ต่อ)

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1
การใช้คำศัพท์	ใช้คำศัพท์และสำนวนเหมาะสม อ่านแล้วเข้าใจชัดเจนทั้ง	มักใช้คำศัพท์และสำนวนเหมาะสมแต่อ่านแล้วไม่เข้าใจบางแห่ง	มีปัญหาอยู่บ้างในการใช้คำศัพท์และสำนวน อ่านแล้วไม่เข้าใจหลายแห่ง	การใช้คำศัพท์และสำนวนผิดพลาดหลายแห่งอ่านแล้วไม่เข้าใจเป็นส่วนมาก
การนำเสนอเนื้อหา	เขียนได้ตรงประเด็นตามที่กำหนดและสามารถเรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับเหมาะสม	เขียนได้ค่อนข้างตรงประเด็นตามที่กำหนดและสามารถเรียบเรียงเนื้อหาได้ค่อนข้างเหมาะสม	เขียนไม่ค่อยตรงประเด็นตามที่กำหนดและเรียบเรียงเนื้อหาได้ไม่ค่อยเหมาะสมเท่าที่ควร	เขียนไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนดและไม่เรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. **งานวิจัยในประเทศ**

กรรณิการ์ กาญจันดา และคณะ (2557) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อโน้มน้าวของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางพหุปัญญา โดยมีวัตถุประสงค์คือ 1) ศึกษาพหุปัญญาของผู้เรียน 2) พัฒนายุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว 3) เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวก่อนและหลังเรียน 4) ศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้นมน้าวของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางพหุปัญญา และ 5) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกมหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่เฉลิมพระเกียรติที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียน จำนวน 12 คน ในภาคเรียนที่ 3/2556 เครื่องมือวิจัยได้แก่ แบบวัดพหุปัญญา แผนการสอน แบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้นมน้าว แบบประเมินและ

เกณฑ์การประเมินคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Wilcox signed-rank test และ Friedman test

ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีพหุปัญญามากที่สุดในด้านความเข้าใจตนเอง และมีพหุปัญญาน้อยที่สุดด้านภาษา การพัฒนายุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าว เมื่อนำไปทดลองใช้ปรากฏว่าความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อโน้นมน้าวผู้เรียนทั้ง 3 ครั้งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกิจกรรมการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ประสิทธิ์ กัลปพฤกษ์ (2542) ได้ศึกษาพฤติกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเขื่อนในพิทยาคาร อำเภอเขื่อนใน จังหวัดอุบลราชธานี พบว่านักเรียนส่วนมากมีการพัฒนาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษในเรื่องความสนใจในการสื่อสาร ความกระตือรือร้นในการสื่อสาร ความตั้งใจ ความพยายามที่จะสื่อสาร โดยใช้ทั้งภาษาพูดและท่าทางจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก ความพยายามที่จะไม่ใช้ภาษาไทยในห้องเรียนจากระดับน้อยเป็นระดับปานกลาง และนักเรียนส่วนมากมีการพัฒนาความสามารถทางทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในเรื่องความคล่องแคล่วให้ผู้อื่นเข้าใจ คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสารและสำเนียงในการพูดจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

พนอ สงวนแก้ว (2553) ได้พัฒนารูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน (PANO MODEL) โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อ 1) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานต่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานต่อความพึงพอใจในการอ่านแบบเพิ่มขยาย 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานต่อความคงทนในการเรียน และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้รูปแบบการอ่านเน้นภาระงาน โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนท่ามะขามวิทยา จำนวน 20 คน ซึ่งเข้าร่วมชมรมภาษาอังกฤษ มีระยะเวลาในการทดลอง 1 ภาคเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) กิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน 2) แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านก่อนและหลังการใช้กิจกรรม 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการอ่านแบบเพิ่มขยาย 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ Paired-sample t-test แบบจับคู่เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรม รวมทั้งเปรียบเทียบผล

การเรียนรู้หลังการใช้กิจกรรมและการสอบซ้ำ เพื่อประเมินความคงทนในการเรียนรู้ และการหาค่าขนาดอิทธิพลตรวจสอบขนาดผลต่างที่เกิดขึ้นก่อนและหลังการใช้กิจกรรม ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์ค่าระดับความพึงพอใจต่อการอ่านแบบเพิ่มขยาย ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน และใช้ Sample t-test เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจกับเกณฑ์ 3.50 ที่กำหนด

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า PANO MODEL มีขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน 4 ขั้นตอนคือ 1)ขั้นก่อนปฏิบัติการ (Pre-task: P2) 2) ขั้นปฏิบัติ (Action: A) 3) ขั้นความรู้ควรจำ (Noteworthy knowledge: N) และ 4) ขั้นผลผลิต (Outcome: O) มีประสิทธิภาพ 73.67/74.92 อยู่ในระดับดี และคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีขนาดเท่ากับ 3.17 หมายถึงระดับใหญ่มาก 2) ความพึงพอใจต่อการอ่านแบบเพิ่มขยายอยู่ในระดับมาก 3) คะแนนหลังเรียนและสอบซ้ำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายถึงนักเรียนมีความคงทนในการเรียน และ 4) ความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบ (PANO MODEL) เป็นทางบวก

ปัณณธร แสงอรุณ (2554) ได้ทำการศึกษาอิทธิพลของการสอนภาษาอังกฤษแบบทาสท์เบสท์ที่มีต่อความสามารถทางภาษาของนักศึกษาไทยในระดับมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยศึกษา 1) ประสิทธิภาพและความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของการสอนภาษาอังกฤษแบบทาสท์เบสท์ในบริบทของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยของประเทศไทย และ 2) ความคิดเห็นของผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี และอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย ที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษแบบทาสท์ การเก็บข้อมูลทำโดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบ 2 x 2 โดยมีตัวแปรอิสระสองตัว ตัวแปรอิสระตัวที่หนึ่ง คือ วิธีสอนมีสอน 2 ระดับ คือ การสอนภาษาแบบทาสก์เบสท์ และการสอนภาษาแบบดั้งเดิมซึ่งเป็นตัวแปรควบคุม ตัวแปรอิสระตัวที่สอง คือ ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนมี 2 ระดับ คือ ระดับกลางตอนต้น และ ระดับกลางตอนปลาย

ในด้านประสิทธิภาพ ผลการวิจัยแสดงว่าวิธีการสอนภาษาแบบทาสก์เบสท์ ที่ใช้ในงานวิจัยนี้มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมความสามารถในการทำงานพูดและงานฟัง และการเรียนภาษาที่สองของผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษอังกฤษระดับกลางตอนต้น และระดับกลางตอนปลาย นอกจากนี้ผลวิจัยแสดงว่า ผู้เรียนและครูผู้สอนมีความรู้สึกที่ดีต่อการสอนภาษาอังกฤษ

แบบทาสท์เบสท์ ผลผลิตที่สำคัญของงานวิจัยนี้คือการสร้างกรอบทฤษฎีการสอนภาษาแบบทาสท์เบสท์สำหรับงานพูดและงานฟัง

2. งานวิจัยต่างประเทศ

โรเบิร์ต เคิร์กแพทริค (Robert Kirkpatrick, 2011) ได้ทำการทดลองจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับนักเรียนที่สถานบันสอนภาษาฮาเฟซ (Hafez Languge Institute) ประเทศอิหร่าน จำนวนทั้งสิ้น 117 คน เพื่อศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่มและกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองกลุ่มแรก จำนวน 34 คน ผู้วิจัยเน้นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบงานคู่เป็นหลัก กลุ่มทดลองกลุ่มที่สองจำนวน 39 คน เน้นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบงานกลุ่ม ส่วนกลุ่มควบคุม มีจำนวน 44 คน

ตามหลักสูตรของสถาบันสอนภาษาฮาเฟซ ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ทั้งสิ้น 28 หน่วยการเรียนรู้ในหนึ่งภาคเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ที่มีจำนวนหน่วยเท่ากับหลักสูตรปกติ เมื่อสิ้นสุดปีภาคเรียนได้มีการทดสอบหลังเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลอง ทั้งกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นมาก เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม โดยเฉพาะทักษะการพูด

เดดิ เอฟริซัล (Dedi Efrizal, 2012) ได้ทำการศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการพูดของผู้เรียนโดยใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนประจำ Ali Basa Islamic ในจังหวัด Bengkulu ประเทศอินโดนีเซีย จำนวน 25 คน

ผู้วิจัยวางแผนการทดลองโดยกำหนดวงจรการเรียนรู้ออกเป็น 4 วงจร แต่ละวงจรมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ 1) วางแผน 2) ปฏิบัติ 3) สำรวจ 4) ให้ผลย้อนกลับ และ 5) ประเมินผล โดยเมื่อจบ 1 วงจร จะมีการสอบเก็บคะแนนและเป็นบันทึกผลเป็นรายบุคคล นำเสนอผลเป็นร้อยละ และจัดกลุ่มเป็น 5 กลุ่มคือ ดีเยี่ยม ดีมาก ดี ต่ำ และตก ในการทดสอบก่อนเรียนนั้นผลคะแนนปรากฏว่า มีนักเรียนอยู่ในกลุ่มดีเยี่ยม ร้อยละ 0 ดีมาก 0 ดี 20 ต่ำ 36 และตก 44 แต่ภายหลังที่ได้จัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการสอนทักษะการพูดตรงทั้ง 4 วงจร ผลปรากฏในรายวงจรย่อย พบว่า จำนวนของนักเรียนที่สอบตก ค่อย ๆ ลดลง จำนวนของนักเรียนที่มีทักษะดี ดีมาก และดีเยี่ยม ค่อยๆเพิ่มขึ้น จนไม่มีนักเรียนที่สอบตก คือ มีนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มดีเยี่ยม ร้อยละ 24 ดีมาก 48 ดี 28 ต่ำ 0 และ ตก 0 นักเรียนมีความสนใจใฝ่เรียนรู้ และมีความมั่นใจที่จะพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

เซียงหยาง ชาง (Xiangyang Zhang, 2013) ทำการศึกษาผลการสอนโดยใช้การสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ ที่มีขนาดมากกว่า 50 คนขึ้นไป ว่าการสอนภาษา

แบบเน้นภาระงานจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ ผู้วิจัยศึกษาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยทางภาคเหนือแห่งหนึ่งในไต้หวัน จำนวน 103 แบ่ง เป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง โดยกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ในขณะที่กลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบเน้นภาระงาน ใช้เวลาทดลองทั้งสิ้น 16 สัปดาห์ มีข้อค้นพบ 3 ประเด็นหลัก ดังนี้ 1) กลุ่มทดลองมีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2) กลุ่มทดลองมีทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3) กลุ่มทดลองมีความกระตือรือร้นและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

มาซุด คาลิลี ซาเบท์ (Masoud Khalili Sabet, 2014) ได้ศึกษาผลของการใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน (TBL) ที่มีต่อแรงจูงใจในการเขียนบทคัดย่องานวิจัย ในประเทศอิหร่าน ประเทศอิหร่านมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นแบบ English as a Foreign Language คือ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นบริบทที่เหมือนกับประเทศไทย โดยได้ศึกษาในผู้เรียนระดับปริญญาตรี ทั้งหมด 68 คน ทั้งหมดมีความสามารถทางภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มแรก จำนวน 36 คน จัดการเรียนรู้แบบ PPP (Presentation-Practice-Production) และอีกหนึ่งกลุ่มจำนวน 32 คน ใช้แนวคิดแบบเน้นภาระงาน

กลุ่มแรกที่เรียนรู้แบบ PPP ในการจัดการเรียนรู้ในกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการทำงานแบบคนเดียวทั้งสิ้น หลังจากการเรียนทั้งหมด 8 ครั้ง ผู้สอนได้ให้นักเรียนเขียนบทคัดย่องานวิจัยเป็นภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับกลุ่มที่จัดการเรียนรู้ด้วยแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน นอกจากนั้นผู้วิจัยยังได้ให้ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบสอบถามที่มีข้อคำถามใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความท้าทายในการเรียน 2) ความสำคัญของชีวิตจริง 3) ความอยากรู้อยากเห็น 4) การครองตน การตระหนักรู้และการประเมินตนเอง เพื่อนำไปหาแรงจูงใจที่มีต่อการเรียนที่ส่งผลต่องานเขียนบทคัดย่องานวิจัย เป็นภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่า กลุ่มที่รับการสอนแบบเน้นภาระงาน มีแรงจูงใจในการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยแบบ PPP และผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนสูง เกิดมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ได้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารให้แก่ผู้เรียน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสรุปขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ตาราง 10 แสดงการสรุปผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร

Communicative Language Teaching		Task Based Learning	
Byrne (1978)	ละเอียด จุฑานันท์ (2544)	Ellis (2003)	สรุปแนวคิด
PPP Stages 1.The presentation stage: the teacher as informant ขั้นการนำเสนอ:ครูมีบทบาทเป็นผู้บอก 2.The practice stage: the teacher as conductor ขั้นการฝึก: ครูมีบทบาทเป็นผู้ควบคุม 3.The production stage : the teacher as guide ขั้นการใช้: ครูมีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะ อย่างไรก็ตามครูควรมีความพร้อมอยู่เสมอในการย้อนกลับไปที่ขั้นตอนแรก หรือขั้นตอนที่สองหากผู้เรียนต้องการข้อมูลหรือการฝึกภาษาแบบควบคุม และครูมีความจำเป็นต้องคอยสังเกตและประเมินผู้เรียนอย่างระมัดระวัง ในการใช้ภาษาของผู้เรียนในขั้นการฝึก หรือขั้นการใช้ภาษา	1.ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วย การนำเสนอเนื้อหาดังนี้ 1.1 การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead in) ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนโดยใช้ภาพหรือเล่าเรื่องให้ฟัง จากนั้นนำเสนอเนื้อหาโดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านเรื่อง อาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ ในเนื้อหาจะต้องมีคำศัพท์รูปแบบภาษาที่ต้องการนำมาฝึก และควรมีคำศัพท์ สำนวน หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนรู้จักแล้วบ้าง 1.2 การดึงความรู้เดิม (Elicitation) ตั้งคำถาม 2-3 คำถาม เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนอยู่ มากน้อยเพียงใด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องได้ ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการนำเสนอเนื้อหามากนัก	1. ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติภาระงานได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้นต้องอาศัยวิธีการดังต่อไปนี้ 1.1 สนับสนุนผู้เรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเหมือนกับภาระงาน 1.2 ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของภาระงาน 1.3 กระตุ้นผู้เรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่ภาระงานโดยตรง แต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมที่จะปฏิบัติภาระงานในขั้นต่อไป 1.4 วางแผนอย่างเป็นระบบ สำหรับภาระงานหลักได้แก่ การวางแผนภาระงานสำหรับผู้เรียน การวางแผนที่ชี้แนะรูปแบบภาษา และการวางแผนแบบเน้นเนื้อหา 2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During - task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติภาระงานเอง ผู้สอนอาจช่วยเหลือโดยการให้ข้อมูลบางส่วนหรือคำแนะนำในบางภาระงานที่	1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วย การนำเสนอเนื้อหา ประกอบด้วยขั้นตอนย่อยดังนี้ 1.1 การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead in) 1.2 การดึงความรู้เดิม (Elicitation) 1.3 การอธิบาย (Explanation) 2. ขั้นการฝึก (Practice) ให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มต้นด้วยการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ที่ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ โดยจะเริ่มด้วยการฝึกแบบกลไก (Mechanism) อาจเป็นแบบฝึกหัดโครงสร้าง (Structure Exercises) ในรูปแบบต่าง ๆ โดยให้ทำซ้ำ ๆ ตามตัวอย่างได้ ให้สามารถจดจำและนำไปใช้ตามรูปแบบ จนเกิดความคล่องเป็นอัตโนมัติ (Automatism) ให้ผู้เรียนฟังประโยคตัวอย่างจากเทปหรือจากเสียงครูผู้สอน 1-3 ครั้ง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดโดยออกเสียงตามเป็นกลุ่มย่อยหรือทีละคน รูปแบบการฝึกที่ใช้อาจเป็นการฝึกเชื่อมโยงประโยค การฝึกพูดบท

ตาราง 10 (ต่อ)

Communicative Language Teaching		Task Based Learning	
Byrne (1978)	ละเอียด จุฑานันท์ (2544)	Ellis (2003)	สรุปแนวคิด
	เข้าใจ อาจนำเสนอรูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลาย วิธีการใช้และให้ความหมาย ถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนในการอธิบาย 2. ขั้นการฝึก (Practice) ให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มต้นด้วยการฝึกแบบควบคุม ที่ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ โดยให้ทำซ้ำ ๆ ตามตัวอย่าง ให้สามารถจดจำและนำไปใช้ได้ถูกต้อง ผู้สอนจำเป็นต้องเตรียมสถานการณ์สำหรับการอย่างหลากหลาย 3.ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) การฝึกขั้นตอนนี้สำคัญที่สุด ทั้งนี้เพราะการฝึกนี้เปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน โดยทั่วไปมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้ชี้แนะ หรือคอยให้ความช่วยเหลือในกรณีที่นักเรียนต้องการเท่านั้น	ผู้เรียนไม่ได้คาดคิดคำตอบไว้ และปฏิบัติภาระงานจนเสร็จสมบูรณ์ 3. ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสาร รวมถึงภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติมาวิเคราะห์ แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายที่สุดให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการปรับปรุงภาระงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้นสามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับภาระงานเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างกันออกไป หรือจะฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่วิเคราะห์แล้ว	สนทนาสั้นๆ (Micro Dialogue) การฝึกขยายประโยค การใช้คำแทนที่ การฝึกสามสถานการณ์ต่าง ๆ 3.ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) การฝึกขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์/ภาระงาน (Task)ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้จากขั้นนำเสนอเนื้อหาและขั้นการฝึกมาใช้ในการสื่อสาร เพื่อปฏิบัติภาระงาน ที่ครูกำหนดให้ โดยในขั้นนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้มีขั้นตอนในการปฏิบัติภาระงาน (Task) ตามหลักการของเอลลิส (Ellis, 2003) ดังนี้ 3.1 ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) 3.2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During - task) 3.3 ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post- task) ตลอดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ ผู้สอนต้องคอยรักษาการมีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะแนวทาง ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นอิสระ ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด อาจเป็นผู้จัดการขั้นเริ่มต้นกิจกรรม เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะดำเนินการเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลกิจกรรมในภายหลัง

แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
(Communicative Language Teaching)

เป็นแนวคิดการสอนที่ให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ควบคู่ไปกับความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) มีขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation)แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่
   - ขั้นนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead in)
   - ขั้นกระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation)
   - ขั้นอธิบาย (Explation)
2. ขั้นการฝึก (Practice)
3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

(Byrne, 1986 และ ละเอียด จุฑานันท์, 2544)

แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน
(Task Based Learning)

ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่าภาระงานเป็นส่วนสำคัญของการเรียนการสอนภาษา ซึ่งหัวภาระงาน (Task) หมายถึง กิจกรรม การกระทำ ผลงานที่นักเรียนได้กระทำและนำเสนอมาจากความเข้าใจ การคิด และร่วมกันแก้ปัญหา ประกอบไปด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre Task)
2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During-Task)
3. ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post-Task)

(Ellis, 2003)

ความสามารถในการสื่อสาร
(Communicative Competence)

ความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม เมื่อถึงสถานการณ์ที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล ประกอบด้วยความสามารถ 2 ประการหลัก คือ

1.ความสามารถในการรับสาร (Receptive Competences)
   -การฟัง (Listening)
   -การอ่าน (Reading)
2.ความสามารถในการส่งสาร (Productive Competences)
   -การพูด (Speaking)
   -การเขียน (Writing)

(Council of Europe, 2014)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Model of Teaching)

แบบหรือแผนของการสอนที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา สาระ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล (Joyce and Weil,2009)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หลักการ : มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสม ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้ผ่านการทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม คล่องแคล่วและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานโดยใช้ความรู้ทางภาษาที่มีอยู่มาวางแผนการปฏิบัติภาระงานด้วยตนเองผ่านกระบวนการทำงานกลุ่ม นำแผนไปปฏิบัติ เมื่อปฏิบัติภาระงานแล้วสามารถระบุข้อดี ข้อด้อย สรุปจนได้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก้เพื่อนและงานของตนเองเพื่อนำข้อมูลนั้นมาพัฒนาความสามารถในการสื่อสารให้ดียิ่งขึ้น

เนื้อหาสาระ :สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และเนื้อหาตามกรอบมาตรฐานความสามารถมาตรฐานทางภาษาทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือระดับ A 1

กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) จะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วย การนำเสนอเนื้อหา ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ดังนี้
   1.1 การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead in)
   1.2 การดึงความรู้เดิม (Elicitation)
   1.3 การอธิบาย (Explanation)
2. ขั้นการฝึก (Practice) ให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มต้นด้วยการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ที่ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ โดยจะเริ่มด้วยการฝึกแบบกลไก (Mechanism) อาจเป็นแบบฝึกหัดโครงสร้าง (Structure Exercises) ในรูปแบบต่าง ๆ โดยให้ทำซ้ำ ๆ ตามตัวอย่างได้ ให้สามารถจดจำและนำไปใช้ตามรูปแบบ จนเกิดความคล่องเป็นอัตโนมัติ (Automatism) ให้ผู้เรียนฟังประโยคตัวอย่างจากเทปหรือจากเสียงครูผู้สอน 1-3 ครั้ง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดโดยออกเสียงตามเป็นกลุ่มย่อยหรือทีละคน รูปแบบการฝึกที่ใช้อาจเป็นการฝึกเชื่อมโยงประโยค การฝึกพูดบทสนทนาสั้น ๆ (Micro Dialogue) การฝึกขยายประโยค การใช้คำแทนที่ การฝึกตามสถานการณ์ต่าง ๆ
3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) การฝึกขั้นตอนนี้มี**จุดประสงค์ให้**ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์/ภาระงาน (Task) ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้จากขั้นนำเสนอเนื้อหาและขั้นการฝึกมาใช้ในการสื่อสาร เพื่อปฏิบัติภาระงาน ที่ครูกำหนด**ให้ โดยในขั้นนี้**ผู้วิจัยกำหนดให้มีขั้นตอนในการปฏิบัติภาระงาน (Task) ตามหลักการของเอลลิส (Ellis, 2003) ดังนี้
   3.1 ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task)
   3.2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During - task)
   3.3 ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post- task)

ตลอดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ ผู้สอนต้องคอยรักษาการมีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะแนวทาง ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นอิสระ ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด อาจเป็นผู้จัดการขั้นเริ่มต้นกิจกรรม เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะดำเนินการเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลกิจกรรมในภายหลัง

การวัดและประเมินผล :

ประเมินความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ของผู้เรียนในระดับ A1 ตามกรอบ CEFR โดยใช้แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ใน 2 ประเด็นหลักคือ

1.ความสามารถในการรับสาร (Receptive Competences) ได้แก่การฟังและการอ่าน
2.ความสามารถในการส่งสาร (Productive Competences) ได้แก่การพูดและการเขียน

ภาพ 3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 : ศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขั้นตอนที่ 2 : สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขั้นตอนที่ 3 : ทดลองใช้ ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แหล่งข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 5 คน

วิธีดำเนินการ

สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษไม่ต่ำกว่า 10 ปี

2. เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

3. เป็นผู้ที่ได้รับรางวัลด้านการสอนภาษาอังกฤษ เช่น ครูดีเด่น หรือครูต้นแบบ ระดับจังหวัดขึ้นไป

4. เป็นผู้ที่สอนภาษาอังกฤษนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบระดับชาติ (O NET) สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ที่เป็นประเด็นคำถามมีโครงสร้างเกี่ยวกับ แนวทางการจัดการเรียนรู้ แนวคิด ทฤษฎี ภาระงาน สื่อและแหล่งเรียนรู้ ที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะในการสื่อสารของนักเรียน และการวัดและประเมินผล ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ที่เป็นประเด็นคำถามมีโครงสร้างเกี่ยวกับ แนวทางการจัดการเรียนรู้ แนวคิด ทฤษฎี ภาระงาน สื่อและแหล่งเรียนรู้ ที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะในการสื่อสารของนักเรียน และการวัดและประเมินผล ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ แนวคิด ทฤษฎี ภาระงาน สื่อและแหล่งเรียนรู้ ที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะในการสื่อสารของนักเรียน และการวัดและประเมินผล ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดประเด็นสัมภาษณ์

2. นำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์เนื้อหา เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดในการสัมภาษณ์ จัดทำร่างแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญตามประเด็นที่ได้จากการศึกษา จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ประเด็นสัมภาษณ์ เกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ แนวคิด ทฤษฎี ภาระงาน สื่อและแหล่งเรียนรู้ ที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะในการสื่อสารของนักเรียน และการวัดและประเมินผล ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ประกอบด้วย

1. หลักการและแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ขั้นตอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะทางการสื่อสารของนักเรียน

3. ภาระงาน สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ และสนับสนุนให้นักเรียนเกิดทักษะการสื่อสาร

4. แนวทางการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)

3. นำร่างแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

4. นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5. นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญในด้านหลักสูตรและการสอน การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และการวัดและประเมินผล เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อคัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม และวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม โดยใช้สูตร IOC โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. สังเคราะห์เอกสาร ด้วยการสังเคราะห์เนื้อหา ได้แก่ 1) คุณภาพผู้เรียน สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) ความสามารถในการสื่อสารและการวัดและประเมินผลของผู้เรียนระดับ A1 ตามกรอบกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษา อังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) 3) แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 4) แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เรียนรู้ โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และการวัดประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 5 คน (รายนามปรากฏในภาคผนวก ก) ตามประเด็นสัมภาษณ์ คือ หลักการและแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะ

ทางการสื่อสารภาระงาน สื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ และสนับสนุนให้นักเรียนเกิดทักษะการสื่อสาร และแนวทางการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล(CEFR)

3. บันทึกการสัมภาษณ์ วิเคราะห์เนื้อหา และสรุปเนื้อหาที่ได้จากประเด็นการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) สรุปอุปนัย แล้วนำมาสรุปผล

2. นำข้อมูลที่สรุปผลจากข้อ 1 มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยกำหนดวิธีการดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความรู้และข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนที่ 2 การยกร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 การจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 5 การทดลองนำร่องเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 6 การแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการสอนภาษาอังกฤษ และการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 คน โดยเป็นคณาจารย์สาขาหลักสูตรและการสอนในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือผู้ที่มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน

1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หรือวิชาภาษาอังกฤษ โดยมี

ประสบการณ์สอนไม่น้อยกว่า 10 ปี มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป หรือเป็นคณาจารย์ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้นไป หรือจบการศึกษาปริญญาเอกด้านภาษาอังกฤษ

1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 คน เป็นคณาจารย์ในสถาบันการศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา หรือจบการศึกษาปริญญาเอกด้านการวิจัยและการประเมินผลการศึกษา

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนพัฒนาประชานุเคราะห์ จำนวน 30 คน ในการทดลองนำร่อง (Try out) รูปแบบการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้
2. แบบประเมินคุณภาพเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้
3. แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร
4. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้

1.1 กำหนดจุดประสงค์การประเมิน เพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทุกองค์ประกอบ

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมิน และกำหนดรูปแบบของแบบประเมินองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

1.3 สร้างแบบประเมินคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาในองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น กำหนดให้เป็นแบบประเมินที่มีมาตราส่วน 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับมาก
3 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
2 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับน้อย
1 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, น. 55)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง รูปแบบมีองค์ประกอบเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง รูปแบบมีองค์ประกอบเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง รูปแบบมีองค์ประกอบเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง รูปแบบมีองค์ประกอบเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง รูปแบบมีองค์ประกอบเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยแบบประเมินรูปแบบแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ส่วนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ประเด็นในการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นการพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้และ แผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมในระดับใด โดยผู้วิจัยกำหนดให้ครอบคลุมองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วยแนวคิด ทฤษฎีพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ หลักการ วัตถุประสงค์ สาระและกระบวนการ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล

ส่วนที่ 2 ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

เป็นส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิดให้คณะผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. นำแบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความเหมาสมของภาษที่ใช้ และตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

2. นำแบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

3. นำแบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (รายนามปรากฏในภาคผนวก ก) เพื่อพิจารณาค่าความเหมาะสม

4. วิเคราะห์ข้อมูลหาความเหมาะสมของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นโดยใช้สูตรหาค่าเฉลี่ยร้อยละ กำหนดเกณฑ์ยอมรับว่ามีความเหมาะสมมากที่ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

5. ประเมินและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นำมาแก้ไข ปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้อีกครั้งเพื่อให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมสมบูรณ์ จากนั้นจัดพิมพ์เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ก่อนนำไปทดลองใช้จริง

2. แบบประเมินคุณภาพเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ในการดำเนินการสร้างแบบประเมินคุณภาพเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 กำหนดจุดประสงค์การประเมิน และกำหนดรูปแบบของแบบประเมิน

สร้างแบบประเมินคุณภาพเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยประเมินทุกองค์ประกอบของเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ว่ามีความชัดเจนเหมาะสมเพียงพอที่จะนำไปใช้อย่างได้ผล แนวทางของการศึกษาเอกสารก่อนการสอน รายละเอียดในคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ เกี่ยวกับการจัดเตรียมความพร้อมในการจัดกิจกรรมเรียนรู้ ความชัดเจนของการวัดประเมินผล เกณฑ์การให้คะแนน บทบาทของผู้สอนผู้เรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การวัด ดังนี้

5 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ปกรณ์ ประจันบาน, 2552, น.55)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง เอกสารประกอบรูปแบบเหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง เอกสารประกอบรูปแบบเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง เอกสารประกอบรูปแบบเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง เอกสารประกอบรูปแบบเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง เอกสารประกอบรูปแบบเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยแบบประเมินแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประเมินความเหมาะสมของคู่มือ คำแนะนำในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นการพิจารณาส่วนประกอบต่าง ๆ ของคู่มือและคำแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ บทบาทครูผู้สอน บทบาทผู้เรียน การกำหนดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

ตอนที่ 2 ประเมินความเหมาะสมของหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการพิจารณาส่วนประกอบต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ คือ แนวคิดสำคัญ จุดประสงค์ เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ประเมินความเหมาะสมของคู่มือวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นการพิจารณาส่วนประกอบต่าง ๆ ของแบบประเมิน องค์ประกอบและระดับเกณฑ์การประเมินว่ามีความเหมาะสมเพียงใด และมีส่วนที่เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ประเมินได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. นำแบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ให้ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2. นำแบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องในการใช้ภาษา ความเป็นปรนัย และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. นำแบบประเมินมาแก้ไขปรับปรุง จากนั้นนำไปจัดทำเป็นแบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์

การดำเนินการ

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดำเนินการเป็น 6 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 สรุปข้อมูลพื้นฐานที่ได้รับจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 มากำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบโดยพิจารณาร่วมกับข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1. แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2. การเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และความสามารถในการสื่อสารของผู้ใช้ภาษาระดับ A1 ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) และการวัดและการประเมินผล

ขั้นที่ 2 ยกร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาเป็นแนวคิดสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัด

และการประเมินผล โดยมีจุดมุ่งหมายหลักคือ เสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีการดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังนี้

2. สรุปข้อมูลจากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยกำหนดการเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นส่วนที่อธิบายความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่าง ๆ อันเป็นที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญ เป้าหมายของรูปแบบ ทฤษฎี และข้อสมมติฐานที่รองรับรูปแบบ และหลักการแนวคิดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ที่มุ่งเน้นให้เสริมสร้างทักษะการสื่อสารของผู้เรียน

ตอนที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ (Learning Management Model) เป็นการอธิบายถึงองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5 องค์ประกอบ คือ

1. หลักการ เป็นส่วนที่กล่าวถึงความเชื่อ และแนวคิดทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คือแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน โดยหลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้จะเป็นตัวชี้นำในการกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินงานในรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2. วัตถุประสงค์ เป็นส่วนที่ระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้มีวัตถุประสงค์ในการเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. เนื้อหาสาระ เป็นส่วนที่ระบุถึงเนื้อหาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คือเนื้อหาตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเทียบเคียงกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล(CEFR) ของผู้เรียนในระดับ A1 ในความสามารถด้านการรับสาร (การฟังและการอ่าน) และการส่งสาร (การพูดและการเขียน) โดยเน้นบทสนทนาเกี่ยวกับการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้อยู่จริงในสังคม ด้านการฟังได้แก่ คำและวลีง่ายๆ ที่ได้ฟัง การทักทาย การกล่าวลา การซักถามข้อมูลคู่สนทนา คำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวช้า ๆ และชัดเจน และจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ ด้านการอ่าน ได้แก่ การจดจำคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่าย ๆ เข้าใจคำและวลีที่

ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เข้าใจแบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล คำแนะนำง่าย ๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ และข้อความสั้น ๆ ที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวัน ด้านการพูด ได้แก่ การทักทายและการกล่าวลา โต้ตอบ ถามคำถาม ขอให้พูดซ้ำ และขอความช่วยเหลือ ถามคำถามส่วนตัวง่ายๆ ถาม ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่ของบุคคลที่รู้จัก ซื้อของโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ สนทนาเรื่องชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลข และรับโทรศัพท์บอกชื่อตนเองและตอบคำถามง่ายๆ และด้านการเขียนได้แก่ การเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง ที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้นๆง่ายๆ กรอกข้อมูลตนเองในแบบฟอร์ม และเขียนบัตรอวยพร

4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นส่วนที่ระบุถึงวิธีการปฏิบัติในขั้นตอนต่าง ๆ เมื่อนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนและแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Byrne,1986; ละเอียด จุฑานันท์, 2544) และการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Ellis, 2003) ออกมาเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) จะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วย การนำเสนอเนื้อหา ประกอบด้วยขั้นตอนย่อยดังนี้

4.1.1 การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead in) ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนโดยใช้ภาพ คลิปวีดิโอ หรือเล่าเรื่อง จากนั้นเสนอเนื้อหาโดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านเรื่องซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ

4.1.2 การดึงความรู้เดิม (Elicitation) ผู้สอนตั้งคำถาม 2-3 คำถามเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนอยู่ มากน้อยเพียงใด

4.1.3 การอธิบาย (Explanation) อธิบายเนื้อหาทางภาษาที่จำเป็น เมื่อผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจ อาจนำเสนอรูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลาย (Function) นำเสนอวิธีการใช้และให้ความหมาย ถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนในการอธิบาย

4.2 ขั้นการฝึก (Practice) ให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มต้นด้วยการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ที่ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ โดยจะเริ่มด้วยการฝึกแบบกลไก (Mechanism) อาจเป็นแบบฝึกหัดโครงสร้าง (Structure Exercises) ในรูปแบบต่าง ๆ โดยให้ทำซ้ำ ๆ ตามตัวอย่างได้ ให้สามารถจดจำและนำไปใช้ตามรูปแบบ จนเกิดความคล่องเป็นอัตโนมัติ (Automatism) ให้ผู้เรียนฟังประโยคตัวอย่างจากเทปหรือจากเสียงครูผู้สอน 1-3 ครั้ง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดโดยออกเสียงตามเป็นกลุ่มย่อย

หรือทีละคน รูปแบบการฝึกที่ใช้อาจเป็นการฝึกเชื่อมโยงประโยค การฝึกพูดบทสนทนาสั้นๆ (Micro Dialogue) การฝึกขยายประโยค การใช้คำแทนที่ การฝึกตามสถานการณ์ต่าง ๆ

4.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) การฝึกขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์/ภาระงาน (Task) ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้จากขั้นนำเสนอเนื้อหาและขั้นการฝึกมาใช้ในการสื่อสาร เพื่อปฏิบัติภาระงาน ที่ครูกำหนดให้ โดยในขั้นนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้มีขั้นตอนในการปฏิบัติภาระงาน (Task) ดังนี้

4.3.1 ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติภาระงานได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้นต้องอาศัยวิธีการ

4.3.2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During - task) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนกำหนดเวลาในการปฏิบัติภาระงาน ให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติภาระงาน และการให้คำแนะนำเกี่ยวกับภาระงานในส่วนที่ผู้เรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายผู้เรียน เช่นในภาระงานที่ต้องการการตัดสินใจ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในภาระงานมากขึ้น จากนั้นผู้เรียนทำตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

4.3.3 ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post- task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสาร รวมถึงภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติมาวิเคราะห์ แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายที่สุดให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการปรับปรุงภาระงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้น สามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับภาระงานเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างกันออกไป หรือจะฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่วิเคราะห์แล้ว

5. การวัดและการประเมินผล เป็นส่วนที่ประเมินถึงประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสาระและกระบวนการจัดกิจจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบ โดยใช้แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งวัดใน 4 ด้าน คือ ความสามารถในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน มีรายละเอียดดังนี้

ด้านการฟัง เป็นการวัดความสามารถในการฟังการสนทนาจากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นคำและวลีง่าย ๆ ที่ได้ฟัง การทักทาย การกล่าวลา การซักถามข้อมูลคู่สนทนา คำและประโยค

สั้น ๆ ที่กล่าวช้า ๆ และชัดเจน และจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ จากไฟล์เสียงแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน

ด้านการพูดเป็นการวัดความสามารถในการพูดจากสถานการณ์ที่กำหนดให้เกี่ยวกับการทักทายและการกล่าวลา โต้ตอบ ถามคำถาม ขอให้พูดซ้ำ และขอความช่วยเหลือ ถามคำถามส่วนตัวง่ายๆ ถาม ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่ของบุคคลที่รู้จัก ซื้อของโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบสนทนาเรื่องชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลข และรับโทรศัพท์บอกชื่อตนเองและตอบคำถามง่าย ๆ โดยเป็นการสอบปฏิบัติ จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน

ด้านการอ่าน เป็นการวัดความสามารถในการอ่านเรื่องสั้น และสัญลักษณ์เกี่ยวกับคำวลีและประโยคง่าย ๆ ที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน แบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล คำแนะนำง่าย ๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ ข้อความสั้น ๆ ที่ปรากฏในสถานการณ์ประจำวัน แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน

ด้านการเขียนเป็นการวัดความสามารถในการเขียนเรื่องสั้นเกี่ยวกับตัวเอง บุคคลใกล้ตัวที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้น ๆ ง่าย ๆ กรอกข้อมูลตนเองในแบบฟอร์ม และเขียนบัตรอวยพร จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้

การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปใช้ให้ได้ผลนั้นจะต้องศึกษาเงื่อนไขในการใช้รูปแบบและคำแนะนำในการใช้รูปแบบให้เข้าใจ เพื่อเป็นกรอบในการปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ

ตอนที่ 4 ผลที่ได้จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขั้นที่ 3 การจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในขั้นตอนนี้เป็นการเตรียมเอกสารต่าง ๆ เพื่อเป็นคำอธิบายรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ได้ด้วยความเข้าใจในองค์ประกอบและรายละเอียดการจัดกิจกรรมกาเรียนรู้ เอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย

1. คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้รายละเอียดแก่ครูเกี่ยวกับการสอนทั้งหมด เพื่อให้ผู้ที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เกิดความเข้าใจ และสามารถนำรูปแบบที่สร้างขึ้นไปใช้ได้ ประกอบด้วย คำแนะนำการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ บทบาทครูผู้สอน บทบาทผู้เรียน สิ่งที่ผู้สอนต้องศึกษา วิธีการปฏิบัติ การจัดเตรียมสิ่งต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้กล่าวไว้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ปฏิบัติจริง

2. หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ครูทราบถึงแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบในการจัดหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ คือ สาระสำคัญ จุดประสงค์เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.1 การพิจารณาหลักการของรูปแบบและองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนำมาจัดทำหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารและคุณภาพผู้เรียนภาษาระดับ A1 ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)

2.2 การเรียบเรียงลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี หลักการ และวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.3 การวิเคราะห์เนื้อหาจากมาตรฐานและตัวชี้วัด จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารและคุณภาพผู้เรียนภาษาระดับ A1 ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)

2.4 การเรียบเรียงลำดับขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสอดคล้องของแนวคิดสำคัญ ได้แก่ แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

2.5 การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมเพื่อให้ได้หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์และครอบคลุมตัวชี้วัด ตรงตามวัตถุประสงค์ หลักการ องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งหน่วยการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นมี จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเวลา 16 ชั่วโมง ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 16101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 ตามตาราง 11 ดังนี้

ตาราง 11 แสดงหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อทดลองในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	เวลา/ชั่วโมง
Meeting People	ทดสอบก่อนเรียน	2
	ต 1.1 ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังหรืออ่าน	12
	ต 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆหรือ เรื่องเล่า	
	ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	
	ต 1.2 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ	
	ต 1.2 ป.6/4 พูดและเขียน เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว	
	ต 1.3 ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว	
	ต 1.3 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว	
	ทดสอบหลังเรียน	2
	รวม	16

แผนการจัดการเรียนรู้เน้นกระบวนการเรียนรู้โดยใช้หลักการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ซึ่งกำหนดรายละเอียดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ไว้ในทุกขั้นตอน

3. คู่มือการวัดและการประเมินผล เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นคู่มือในการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนด้านทักษะการสื่อสารที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยสร้างเกณฑ์การวัดผลและประเมินผลแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (Rubric Score)

เอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนี้ประกอบด้วย คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และคู่มือการวัดและประเมินผล เพื่อนำไปตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 4 การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

การดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมตามหลักการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ความเป็นมาของรูปแบบการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ แนวคิดสำคัญที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และองค์ประกอบของเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ องค์ประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ คู่มือการวัดและประเมินผล

ผู้วิจัยนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ เพื่อ

1. ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเอกสารตามหลักการของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในแต่ละองค์ประกอบของการนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ความเป็นมา แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

2. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้านความเหมาะสม และความสอดคล้องขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

3. ตรวจสอบความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบของโครงร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1.1 นำรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 4 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) แบบประเมินคุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) แบบประเมินคุณภาพหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ 4) แบบประเมินคู่มือการวัดและประเมินผลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการสอนภาษาไทยภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบตามแบบประเมิน

1.2 นำแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ฉบับที่ผ่านการลงความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำคะแนนจากแบบประเมินทั้ง 4 ฉบับ มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 163) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ที่มีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่คำนวณได้มีค่าไม่เกิน 1 ถือว่ามีความเหมาะสม สอดคล้องกับองค์ประกอบ

จากนั้นนำส่วนที่เป็นปลายเปิดที่เป็นข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เนื้อหาและสรุป

1.3 นำข้อมูลการวิเคราะห์เนื้อหาและข้อสรุปที่ได้จากผลของประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ก่อนนำไปทดลองนำร่องเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติต่อไป

ขั้นที่ 5 การทดลองนำร่องใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.)

การทดลองนำร่องดำเนินการโดยนำรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองพัฒนาประชานุเคราะห์ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบว่ารูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ปฏิบัติเพียงใด นักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่ และระหว่างดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง มีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

1. คัดเลือกนักเรียนที่จะเข้าร่วมการทดลองนำร่อง โดยผู้วิจัยเลือกกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มีการจัดนักเรียนแบบคละความสามารถ

2. วัดความสามารถด้านการสื่อสารก่อนเรียนด้วยแบบวัดความสามารถในการสื่อสารแล้วตรวจให้คะแนน

3. จัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น จำนวน 2 แผนการเรียนรู้ รวม 16 ชั่วโมง สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนและบันทึกสภาพการจัดการเรียนรู้ จากนั้นทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารหลังเรียนด้วยแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร แล้วตรวจให้คะแนน เพื่อนำไปคำนวณหาค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์ค่าดัชนีประสิทธิผล ไม่ต่ำกว่า 0.50 หรือ ร้อยละ 50 จึงถือว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิผล

4. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองนำร่องไปปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 6 การแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์

ผู้วิจัยดำเนินการนำผลที่ได้จากการทดลองนำร่องเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในการปฏิบัติมาปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

1. นำข้อสรุปจากการบันทึกสภาพของการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ บรรยากาศการเรียนรู้ ปัญหาที่พบ วิธีการแก้ปัญหา ความเป็นไปได้ของการดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนที่วางไว้

และข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ และคู่มือการวัดและประเมินผล จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ผู้ทรงเชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แก้ไข ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้อีกครั้งเพื่อให้ได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมสมบูรณ์ จากนั้นจัดพิมพ์เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ก่อนนำไปทดลองใช้จริง

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยดำเนินการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือตามขั้นตอนวิจัยด้วยการนำไปทดลองนำร่อง (Try out) และนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขจนได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ จากนั้นดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์จริงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดการดำเนินการตามประเด็น ดังนี้

แหล่งข้อมูล

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

วิธีดำเนินการ

1. ออกแบบการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ ทดสอบก่อน – หลังสอน (One Group Pretest-Posttest Design) (บำรุง โตรัตน์ 2534, น. 29-31) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

T_1	X	T_2

T_1 : การทดสอบก่อนเรียน

X : การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6

T_2 : การทดสอบหลังเรียน

2. ดำเนินการวิจัย

2.1 เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการเลือกแบบเจาะจง

2.2 นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลองคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบึง จำนวน 32 คน โดยทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร เป็นเวลา 16 ชั่วโมง โดยดำเนินการ ดังนี้

2.2.1 ก่อนการทดลอง ทำการวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร (ด้านการฟัง, การพูด, การอ่าน, และการเขียน)

2.2.2 ทำการทดลองโดยให้สภาพการทดลอง (Treatment)

2.2.3 ระหว่างดำเนินการทดลอง บันทึกสภาพการจัดการเรียนรู้ทุกครั้ง ในบันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

2.2.4 หลังดำเนินการทดลอง ทำการวัดความสามารถในการสื่อสาร โดยใช้แบบวัดที่สร้างขึ้น บันทึกผล และประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

2.2.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลการทดสอบก่อนและหลังการทดลองเพื่อศึกษาดูว่ารูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนหลังการทดลองให้สูงกว่าก่อนการทดลองหรือไม่ และประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนอยู่ในระดับใด

2.2.6 สรุป บันทึกผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร

2. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

ในการดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร

1.1 ศึกษาทฤษฎี และเทคนิควิธีการสร้างแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ จากหนังสือ เอกสาร ตำรา ที่เกี่ยวกับการสร้างแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร

1.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้ มาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร และองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบ CEFR ในระดับ A1 เพื่อกำหนดโครงสร้างของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตาราง 12 แสดงการวิเคราะห์แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร

สาระการเรียนรู้/หน่วยการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	ความสามารถที่วัด			
		ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน
Meeting People	ต 1.1 ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังหรืออ่าน	✓		✓	
	ต 1.1 ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆหรือ เรื่องเล่า	✓		✓	
	ต 1.2 ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล		✓		✓
	ต 1.2 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ		✓		
	ต 1.2 ป.6/4 พูดและเขียน เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว		✓		✓
	ต 1.3 ป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว		✓		✓
	ต 1.3 ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว		✓		✓
รวม	7 ตัวชี้วัด				

1.3 สร้างแบบวัดความสามารถในการสื่อสารโดยประกอบไปด้วย 4 ตอน ได้แก่

1.3.1 ตอนที่ 1 แบบวัดความสามารถด้านการฟัง เป็นข้อสอบปรนัย มี 4 ตัวเลือก ซึ่งเป็นแบบวัดที่ให้นักเรียนได้ฟังไฟล์เสียงการสนทนากันในสถานการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการทักทาย การกล่าวลา การซักถามข้อมูลคู่สนทนา คำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวช้า ๆ และชัดเจน และจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ จากไฟล์เสียง ฟังแต่ละสถานการณ์จำนวน 2 ครั้ง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือ ไม่ตอบ ได้ 0 คะแนน

1.3.2 ตอนที่ 2 แบบวัดความสามารถด้านการพูด เป็นการสอบปฏิบัติโดยกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติและสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการทักทายและการกล่าวลา การโต้ตอบ ถามคำถาม ขอให้พูดซ้ำ และขอความช่วยเหลือ ถามคำถามส่วนตัวง่ายๆ ถาม-ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่ของบุคคลที่รู้จัก ซื้อของโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ สนทนาเรื่องชีวิตประจำวัน จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน ใช้เกณฑ์การวัดแบบ (Rubric Score) ซึ่งปรับปรุงจากเกณฑ์ของสถาบันภาษาอังกฤษและตัวชี้วัดตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ใช้เกณฑ์การวัด 4 ระดับ คือ 1) ดีมาก 2) ดี 3) พอใช้ และ 4) ปรับปรุง

1.3.3 ตอนที่ 3 แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน เป็นข้อสอบปรนัย มี 4 ตัวเลือก โดยเป็นแบบวัดที่ให้นักเรียนได้อ่านเรื่องสั้น และสัญลักษณ์เกี่ยวกับคำวลีและประโยคง่ายๆ ที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน แบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล คำแนะนำง่ายๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ ข้อความสั้นๆ ที่ปรากฏในสถานการณ์ประจำวัน จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือ ไม่ตอบ ได้ 0 คะแนน

1.3.4 ตอนที่ 4 แบบวัดความสามารถด้านการเขียน เป็นแบบอัตนัยโดยกำหนดเป็นสถานการณ์เกี่ยวกับตัวเอง บุคคลใกล้ตัว การบอกความรู้สึก และที่อยู่อาศัย ให้นักเรียนเลือกแล้วนำมาเขียนเรื่องสั้น จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 20 คะแนน ใช้เกณฑ์รูบริค (Rubric) ในการประเมินการให้คะแนนปรับปรุงจากเกณฑ์ของสถาบันภาษาอังกฤษและตัวชี้วัดตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ใช้เกณฑ์การวัด 4 ระดับ คือ 1) ดีมาก 2) ดี 3) พอใช้ และ 4) ปรับปรุง

จากนั้นนำคะแนนของทุกตอนมารวมกัน คิดเป็นคะแนนร้อยละ และเทียบกับเกณฑ์การประเมิน 8 ระดับ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนี้

ร้อยละ 80 - 100 หมายถึง ดีเยี่ยม
ร้อยละ 75 - 79 หมายถึง ดีมาก
ร้อยละ 70 – 74 หมายถึง ดี
ร้อยละ 65 – 69 หมายถึง ค่อนข้างดี
ร้อยละ 60 – 64 หมายถึง น่าพอใจ
ร้อยละ 55 – 59 หมายถึง พอใช้
ร้อยละ 50 – 54 หมายถึง ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
ร้อยละ 0 – 49 หมายถึง ต่ำกว่าเกณฑ์

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบความสามารถในการสื่อสาร ดังนี้

1. แบบวัดที่เป็นปรนัย (ตอนที่ 1 แบบวัดความสามารถด้านการฟัง และ ตอนที่ 3 แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน) ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

2. แบบวัดที่เป็นอัตนัย (ตอนที่ 2 แบบวัดความสามารถด้านการพูดและตอนที่ 4 แบบวัดความสามารถด้านการเขียน) ให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ตาราง 13 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด (ภาคปฏิบัติ)

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนักความสำคัญ	คะแนนรวม
ความถูกต้องด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรงประเด็น เนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์สำนวนและโครงสร้างภาษาถูกต้อง	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ออกเสียงได้ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรงประเด็นเป็นบางส่วนเนื้อหาและการออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน	สื่อสารได้เนื้อหาน้อย ออกเสียงไม่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	3	12

ตาราง 13 (ต่อ)

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนักความสำคัญ	คะแนนรวม
ความสามารถในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางอย่างเหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางบ้างเล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่วแต่ไม่เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟังน้อย	พูดเหมือนท่องจำ มีการประสานสายตากับผู้ฟังบ้างเป็นระยะ	2	8
		รวม			5	20

โดยเกณฑ์การประเมินการสอบปฏิบัติ มีการแปลผลดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558, น.151)

16 – 20	ดีมาก
13 - 15	ดี
10 - 12	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ปรับปรุง

ตาราง 14 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการสื่อสารด้านการเขียน (อัตนัย)

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนักความสำคัญ	คะแนนรวม
โครงสร้างทางไวยากรณ์	เขียนโดยใช้โครงไวยากรณ์ได้ถูกต้องทุกประโยค	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดเล็กน้อย	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดหลายแห่ง	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดเกินครึ่งหนึ่งของงานเขียน	1	4
การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดเล็กน้อย	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดหลายแห่ง	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดเกินครึ่งหนึ่งของงานเขียน	1	4
การใช้คำศัพท์	ใช้คำศัพท์และสำนวนเหมาะสมอ่านแล้วเข้าใจชัดเจนทั้ง	มักใช้คำศัพท์และสำนวนเหมาะสมแต่อ่านแล้วไม่เข้าใจบางแห่ง	มีปัญหาอยู่บ้างในการใช้คำศัพท์และสำนวน อ่านแล้วไม่เข้าใจหลายแห่ง	การใช้คำศัพท์และสำนวนผิดพลาดหลายแห่งอ่านแล้วไม่เข้าใจเป็นส่วนมาก	1	4
การนำเสนอเนื้อหา	เขียนได้ตรงประเด็นตามที่กำหนดและสามารถเรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับเหมาะสม	เขียนได้ค่อนข้างตรงประเด็นตามที่กำหนดและสามารถเรียบเรียงเนื้อหาได้ค่อนข้างเหมาะสม	เขียนไม่ค่อยตรงประเด็นตามที่กำหนดและเรียบเรียงเนื้อหาได้ไม่ค่อยเหมาะสมเท่าที่ควร	เขียนไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนดและไม่เรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับ	2	8
		รวม			5	20

โดยเกณฑ์การประเมินการข้อสอบอัตนัย มีการแปลผลดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558, น. 153)

16 – 20	ดีมาก
13 - 15	ดี
10 - 12	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ปรับปรุง

1.4 หาคุณภาพแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร ดำเนินการดังนี้

1.4.1 นำแบบวัดทั้งฉบับสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วทำการคัดเลือกข้อที่มีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (รัตนะ บัวสนธ์, 2552, น. 82) และนำข้อที่มีค่าต่ำกว่า 0.50 นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ

1.4.2 นำแบบวัดความสามารถในการสื่อสารฉบับปรับปรุงไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ของโรงเรียนพัฒนาประชานุเคราะห์ จำนวน 30 คน

1) แบบวัดความสามารถในการสื่อสารที่เป็นปรนัย(แบบวัดด้านการฟังและและแบบวัดด้านการอ่าน) นำมาคำนวณหาค่าความยากง่าย (p) โดยให้มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 – 0.80 และวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยให้มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป คัดเลือกข้อที่มีคุณภาพที่ดีที่สุดตามเกณฑ์ตอนละ 20 ข้อ พบว่าแบบวัดมีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.43 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.38 – 0.75

2) นำข้อสอบปรนัยที่เลือกไว้ไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้สูตรของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (KR-20) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ต้องไม่ต่ำกว่า 0.70 (สุวิมล ติรกานันท์, 2550, น. 148 – 153) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น 0.96

1.4.3 แบบวัดความสามารถในการสื่อสารที่เป็นอัตนัย (แบบวัดภาคปฏิบัติด้านการพูดและแบบวัดด้านการเขียน) ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 คน และผู้วิจัยตรวจให้คะแนนแล้วคำนวณหาค่าดัชนีความเที่ยงของแบบวัดตามวิธีของครอนบาค (Cronbach,1976 อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, น. 125 – 126) ได้ค่า 0.85 และ 0.82 ตามลำดับ

1.4.4 จัดพิมพ์แบบวัดความสามารถในการสื่อสารฉบับสมบูรณ์

2. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้

2.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจฉบับร่างโดยกำหนดประเด็นที่จะสอบถามแล้วเขียนเป็นข้อคำถาม โดยตั้งประเด็นในการประเมินความพึงพอใจในด้านเนื้อหาของรูปแบบ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล บทบาทผู้สอน และผลลัพธ์ที่เกิดจากรูปแบบ

2.3 กำหนดให้เป็นแบบประเมินที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ (รัตนะ บัวสนธ์, 2544, น. 43)

1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

2.4 นำแบบประเมินฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางด้านภาษาและความครอบคลุมของเนื้อหาที่จะประเมิน

2.5 นำแบบประเมินความพึงพอใจฉบับปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ที่ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แล้วทำการคัดเลือกข้อที่มีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เพื่อนำไปจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์

2.6 จัดพิมพ์แบบประเมินความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการสื่อสาร (จากแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร) ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติทดสอบ t-test dependent คำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (จากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น) คำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปโดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ (รัตนะ บัวสนธ์, 2544, น. 45) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อสิ่งนั้นในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อสิ่งนั้นในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อสิ่งนั้นในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อสิ่งนั้นในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจต่อสิ่งนั้นในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ผลสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ผลการสร้างและศึกษาความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ผลการศึกษาดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อน และหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในตอนนี้ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการสัมภาษณ์ครูจำนวน 5 ท่าน มีประเด็นสำคัญในการศึกษาแนวทางทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีดังนี้

1. หลักการ/ แนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ควรมีการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการใช้ภาษา และมีกิจกรรมให้ได้ฝึกพูดภาษาบ่อย ๆ มีการให้ภาระงานที่เหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน ซึ่งภาระงานนั้นต้องมีความน่าสนใจและสนุกสนาน เรียงลำดับการจัดการเรียนรู้จากภาระงานที่ง่ายไปหายาก เนื้อหาภาษาที่ใช้ต้องเหมาะสมกับผู้เรียนและใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน รวมถึงครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้และแจ้งให้ผู้เรียนทราบด้วย

2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสามารถทางการสื่อสารของนักเรียนควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น วางแผนการเรียนรู้ ได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาบ่อย ๆ ผ่านภาระงาน และกิจกรรมที่สนุกสนาน โดยเฉพาะการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้คอยให้คำชี้แนะ และคอยช่วยเหลือ/คำปรึกษาเท่านั้น ตลอดจนมีการวิเคราะห์การปฏิบัติภาระงานร่วมกัน มีการสะท้อนความคิด เพื่อหาข้อดี ข้อควรพัฒนา ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ภาระงาน / สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ที่เป็นประโยชน์และสนับสนุนให้นักเรียนเกิดความสามารถในการสื่อสาร โดยภาระงานที่จำสนับสนุนให้นักเรียนเกิดความสามารถในการสื่อสารได้แก่ภาระงานที่ต้องช่วยกันทำเป็นกลุ่ม ให้นักเรียนได้มีการสนทนา ร่วมกันคิดแก้ปัญหาออกความคิดสร้างสรรค์ หรือแบบกิจกรรมค่ายที่เน้นความสนุกสนาน ในส่วนของสื่อเน้นความทันสมัยของ Internet คลิปเสียง รูปภาพ วีดิโอต่าง รวมถึงป้ายนิเทศ บัตรภาพ บัตรคำ ที่อยู่ในห้องเรียนก็สามารถส่งเสริมความสามารถทางภาษาได้ อีกทั้งแหล่งเรียนรู้เช่นห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ที่ให้นักเรียนเข้าไปสืบค้นข้อมูล ศึกษาเพิ่มเติมและแหล่งเรียนรู้ สถานที่สำคัญต่างในชุมชน เป็นต้น

4. แนวทางการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ผู้สอนมีความจำเป็นต้องศึกษารายละเอียดตัวชี้วัดของกรอบ CEFR แนวทางการวัดและประเมินผลให้เข้าใจถ่องแท้ แล้วนำมาบูรณาการกับหลักสูตร และบริบทของตนเอง แต่ต้องยึดถือเกณฑ์มาตรฐานเป็นสำคัญ เน้นการวัดประเมินผล

ตามสภาพจริง ด้วยวิธีการที่หลากหลาย สุดท้ายนำผลการวัดและประเมินมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป

5. ข้อคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในส่วนนี้ผู้ให้ข้อมูลนำเสนอแนวความคิดในการร่วมมือกันของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ว่าต้องร่วมมือกันจากหลาย ๆ ฝ่าย ช่วยกันสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาในการสื่อสาร กล้าแสดงออก และต้องร่วมด้วยช่วยกันทั้งระบบทุกระดับชั้น จึงจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนได้อย่างยั่งยืน

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยนำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการสร้างและศึกษาความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบ่งเป็น

1. ผลการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีรายละเอียด ดังนี้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หลักการ

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสม ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้ผ่านการทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม คล่องแคล่วและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานโดยใช้ความรู้ทางภาษาที่มีอยู่มาวางแผนการปฏิบัติภาระงานด้วยตนเองผ่านกระบวนการทำงานกลุ่ม นำแผนไปปฏิบัติ เมื่อปฏิบัติภาระงานแล้วสามารถระบุข้อดี ข้อด้อย ตลอดจนให้ข้อมูล

ย้อนกลับ (Feedback) แก่เพื่อนและงานของตนเองเพื่อนำข้อมูลนั้นมาพัฒนาความสามารถในการสื่อสารให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ มุ่งเน้นการเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มาจากการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เกี่ยวกับการรับสาร (การฟังและการอ่าน) และการส่งสาร (การพูดและการเขียน) และกรอบมาตรฐานความสามารถมาตรฐานทางภาษาทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ในระดับ A1 โดยเน้นบทสนทนาเกี่ยวกับการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้อยู่จริงในสังคม ด้านการฟังได้แก่ คำและวลีง่ายๆ ที่ได้ฟัง การทักทาย การกล่าวลา การซักถามข้อมูลคู่สนทนา คำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวช้า ๆ และชัดเจน และจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ ด้านการอ่าน ได้แก่ การจดจำคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่าย ๆ เข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เข้าใจแบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล คำแนะนำง่ายๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ และข้อความสั้น ๆ ที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวัน ด้านการพูด ได้แก่ การทักทายและการกล่าวลา โต้ตอบ ถามคำถาม ขอให้พูดซ้ำ และขอความช่วยเหลือ ถามคำถามส่วนตัวง่าย ๆ ถาม ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่ของบุคคลที่รู้จัก ซื้อของโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ สนทนาเรื่องชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลข และรับโทรศัพท์บอกชื่อตนเองและตอบคำถามง่ายๆ และด้านการเขียน ได้แก่ การเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง ที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้น ๆ ง่ายๆ กรอกข้อมูลตนเองในแบบฟอร์ม และเขียนบัตรอวยพร เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน

กระบวนการจัดการเรียนรู้

กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) จะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วย การนำเสนอเนื้อหา ประกอบด้วยขั้นตอนย่อยดังนี้

1.1 การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead in) ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนโดยใช้ภาพ คลิปวีดิโอ หรือเล่าเรื่อง จากนั้นเสนอเนื้อหาโดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านเรื่อง ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ

1.2 การดึงความรู้เดิม (Elicitation) ผู้สอนตั้งคำถาม 2–3 คำถาม เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนอยู่ มากน้อยเพียงใด

1.3 การอธิบาย (Explanation) อธิบายเนื้อหาทางภาษาที่จำเป็น เมื่อผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจ อาจนำเสนอรูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลาย (Function) นำเสนอวิธีการใช้และให้ความหมาย ถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนในการอธิบาย

2. ขั้นการฝึก (Practice) ให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มต้นด้วยการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ที่ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ โดยจะเริ่มด้วยการฝึกแบบกลไก (Mechanism) อาจเป็นแบบฝึกหัดโครงสร้าง (Structure Exercises) ในรูปแบบต่าง ๆ โดยให้ทำซ้ำ ๆ ตามตัวอย่างได้ ให้สามารถจดจำและนำไปใช้ตามรูปแบบ จนเกิดความคล่องเป็นอัตโนมัติ (Automatism) ให้ผู้เรียนฟังประโยคตัวอย่างจากเทปหรือจากเสียงครูผู้สอน 1-3 ครั้ง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดโดยออกเสียงตามเป็นกลุ่มย่อยหรือทีละคน รูปแบบการฝึกที่ใช้อาจเป็นการฝึกเชื่อมโยงประโยค การฝึกพูดบทสนทนาสั้นๆ (Micro Dialogue) การฝึกขยายประโยค การใช้คำแทนที่ การฝึกตามสถานการณ์ต่าง ๆ

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) การฝึกขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์/ภาระงาน (Task) ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้จากขั้นนำเสนอเนื้อหาและขั้นการฝึกมาใช้ในการสื่อสาร เพื่อปฏิบัติภาระงาน ที่ครูกำหนดให้ โดยในขั้นนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้มีขั้นตอนในการปฏิบัติภาระงาน (Task) ดังนี้

3.1 ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติภาระงานได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้นต้องอาศัยวิธีการ

3.2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During - task) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนกำหนดเวลาในการปฏิบัติภาระงาน ให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติภาระงาน และการให้คำแนะนำเกี่ยวกับภาระงานในส่วนที่ผู้เรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายผู้เรียน เช่นในภาระงานที่ต้องการการตัดสินใจ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในภาระงานมากขึ้น จากนั้นผู้เรียนทำตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

3.3 ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post- task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและ

วิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสาร รวมถึงภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติมาวิเคราะห์ แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายที่สุดให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการปรับปรุงภาระงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้น สามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับภาระงานเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างกันออกไป หรือจะฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่วิเคราะห์แล้ว

การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้

ในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบนี้ เป็นการประเมินความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่

1. ตอนที่ 1 แบบวัดความสามารถด้านการฟัง เป็นข้อสอบปรนัย มี 4 ตัวเลือก ซึ่งเป็นแบบวัดที่ให้นักเรียนได้ฟังไฟล์เสียงการสนทนากันในสถานการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการทักทาย การกล่าวลา การซักถามข้อมูลคู่สนทนา คำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวช้า ๆ และชัดเจน และจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ จากไฟล์เสียง ฟังแต่ละสถานการณ์จำนวน 2 ครั้ง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือ ไม่ตอบ ได้ 0 คะแนน

2. ตอนที่ 2 แบบวัดความสามารถด้านการพูด เป็นการสอบปฏิบัติ โดยกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติและสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการทักทายและการกล่าวลา การโต้ตอบ ถามคำถาม ขอให้พูดซ้ำ และขอความช่วยเหลือ ถามคำถามส่วนตัวง่ายๆ ถาม-ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่ของบุคคลที่รู้จัก ซื้อของโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ สนทนาเรื่องชีวิตประจำวัน จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน ใช้เกณฑ์การวัดแบบ (Rubric Score) ซึ่งปรับปรุงจากเกณฑ์ของสถาบันภาษาอังกฤษและตัวชี้วัดตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ใช้เกณฑ์การวัด 4 ระดับ คือ 1) ดีมาก 2) ดี 3) พอใช้และ 4) ปรับปรุง

3. ตอนที่ 3 แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน เป็นข้อสอบปรนัย มี 4 ตัวเลือก โดยเป็นแบบวัดที่ให้นักเรียนได้อ่านเรื่องสั้น และสัญลักษณ์เกี่ยวกับคำวลีและประโยคง่ายๆ ที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน แบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล คำแนะนำง่าย ๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ ข้อความสั้น ๆ ที่ปรากฏในสถานการณ์ประจำวัน จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือไม่ตอบ ได้ 0 คะแนน

4. ตอนที่ 4 แบบวัดความสามารถด้านการเขียน เป็นแบบอัตนัยโดยกำหนดเป็นสถานการณ์เกี่ยวกับตัวเอง บุคคลใกล้ตัว การบอกความรู้สึก และที่อยู่อาศัย ให้นักเรียนเลือกแล้ว

นำมาเขียนเรื่องสั้น จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 20 คะแนน ใช้เกณฑ์รูบริค (Rubric) ในการประเมิน การให้คะแนนปรับปรุงจากเกณฑ์ของสถาบันภาษาอังกฤษและตัวชี้วัดตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ใช้เกณฑ์การวัด 4 ระดับ คือ 1) ดีมาก 2) ดี 3) พอใช้และ 4) ปรับปรุง

2. ผลการศึกษาความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

2.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ด้วยการหาค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ตาราง 15 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	รายการประเมิน	n = 5		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{x}$	S.D.	
ความเป็นมาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร				
1.	การบรรยายความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจน	4.40	0.55	มาก
2.	การกล่าวถึงความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้	4.00	0.71	มาก
3.	การให้เหตุผลสนับสนุนเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้	4.00	0.71	มาก
4.	การใช้ภาษาและการเรียบเรียง ความเป็นมาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง สอดคล้องเหมาะสมทำให้เห็นภาพรวมและจุดเน้นของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	4.00	0.71	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	n = 5		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{x}$	S.D.	
การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้				
5.	การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ครอบคลุมความต้องการจำเป็นของการสอนที่ดี	4.40	0.55	มาก
6.	องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์ส่งเสริมซึ่งกันและกัน.	4.20	0.45	มาก
7.	การเรียบเรียงลำดับขององค์ประกอบ ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมทำให้เข้าใจง่าย	4.20	0.84	มาก
องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ (แต่ละองค์ประกอบ)				
แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้				
8.	ความชัดเจนในการบรรยายแนวคิดพื้นฐานที่ใช้เป็นการพัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนรู้	4.00	0.00	มาก
9.	การนำแนวคิดมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.20	0.45	มาก
10.	การใช้ภาษาในการอธิบายแนวคิดต่าง ๆ มีความชัดเจน ต่อเนื่อง	4.00	0.71	มาก
หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้				
11.	หลักการที่กำหนดขึ้นมีความชัดเจนสามารถแสดงจุดเน้นของของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.	4.20	0.45	มาก
12.	หลักการชัดเจนสามารถใช้เป็นกรอบกำหนดสาระวิธีการใช้องค์ประกอบอื่น ๆ	4.20	0.84	มาก
13.	การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำเหมาะสมเข้าใจง่าย	4.00	0.71	มาก
วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้				
14.	วัตถุประสงค์มีความชัดเจน สามารถแสดงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน	4.20	0.84	มาก
15.	สิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดกับผู้เรียนมีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน	4.00	0.71	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	n = 5		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{x}$	S.D.	
16.	การใช้ภาษาและเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสมสละสลวยเข้าใจง่าย	4.20	0.84	มาก
เนื้อหา				
17.	เนื้อหาเหมาะสมสามารถไปสู่การ บรรลุเป้าหมายที่กำหนด	4.20	0.84	มาก
18.	รูปแบบ/ประเภทของเนื้อหา สามารถนำทางสู่ความสามารถในการสื่อสารได้	4.40	0.55	มาก
19.	เนื้อหาเหมาะสมสอดคล้องกับ ระดับความสามารถของผู้เรียน	4.20	0.45	มาก
กิจกรรมการเรียนการสอน				
20.	กิจกรรมการเรียนการสอน เรียบเรียงไว้เป็นลำดับเหมาะสม เข้าใจง่ายและสะดวกในการนำไปสอน	4.00	0.71	มาก
21.	กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร	4.40	0.55	มาก
22.	กิจกรรมการเรียนการสอนนำหลักการสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการสื่อสารของนักเรียน	4.20	0.45	มาก
23.	กิจกรรมการเรียนการสอนนำหลักการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารได้	4.20	0.45	มาก
การวัดและประเมินผล				
24.	สามารถวัดความสามารถด้านการสื่อสารของนักเรียนได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย	4.40	0.55	มาก
25.	การกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางในการวัดและประเมินความสามารถด้านการสื่อสารมีความสอดคล้องเหมาะสม สามารถนำไปประเมินได้เที่ยงตรง	4.60	0.55	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	**4.19**	**0.61**	**มาก**

จากตาราง 15 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน มีความเห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นในภาพรวมมีความเหมาะสม ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.19, S.D.= 0.61) โดยทุกรายการมีความเหมาะสมระหว่างมากถึงมากที่สุด

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ปรากฏตามตาราง 16 ดังนี้

ตาราง 16 แสดงผลการประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	รายการประเมิน	n = 5		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{x}$	S.D.	
ตอนที่ 1 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้				
1.	คู่มือให้รายละเอียดชัดเจนและเพียงพอที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างได้ผล	4.20	0.45	มาก
2.	แนวทางการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ก่อนการสอนแสดงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดแก่ครูผู้สอนชัดเจน	4.20	0.45	มาก
3.	ให้คำแนะนำในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้จัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการสอน	4.20	0.45	มาก

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	n = 5		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{x}$	S.D.	
4.	ข้อเสนอแนะด้านบทบาทครู บรรยากาศในชั้นเรียน ชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้	4.40	0.55	มาก
5.	ข้อเสนอแนะด้านบทบาทนักเรียนในชั้นเรียนชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้	4.20	0.84	มาก
6.	ข้อเสนอแนะด้านการวัดและการประเมินผลชัดเจนสมารถนำไปปฏิบัติได้	4.80	0.45	มากที่สุด
	รวมเฉลี่ย	4.33	0.53	มาก
ตอนที่ 2 หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้				
หน่วยการเรียนรู้				
1.	ชื่อหน่วยการเรียนรู้แสดงสาระสำคัญชัดเจน มีลักษณะเป็นองค์รวมสะท้อนมาตรฐานตัวชี้วัด	4.20	0.84	มาก
2.	ชื่อหน่วยการเรียนรู้น่าสนใจกะทัดรัดชัดเจน	4.20	0.84	มาก
3.	การกำหนดหน่วยน้ำหนักคะแนนและเวลาเรียนของหน่วยการเรียนรู้เหมาะสม	4.20	0.84	มาก
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้				
4.	การเรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมช่วยให้เข้าใจง่าย	4.20	0.84	มาก
5.	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน	4.40	0.55	มาก

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	n = 5		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{x}$	S.D.	
6.	การเรียบเรียงและการใช้ภาษาในแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม เข้าใจง่าย	4.60	0.55	มากที่สุด
สาระสำคัญ				
7.	สาระสำคัญมีความเหมาะสม ชัดเจน แสดงถึงความเชื่อมโยงกับการพัฒนาผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
8.	สาระสำคัญสัมพันธ์กับจุดประสงค์ เนื้อหา และสอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้				
9.	จุดประสงค์ในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
10.	จุดประสงค์มีความชัดเจนสามารถแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดกับผู้เรียน	4.20	0.84	มาก
11.	จุดประสงค์มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง	4.00	0.71	มาก
สาระการเรียนรู้				
12.	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และสามารถนำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้	4.40	0.55	มาก
13.	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.00	0.71	มาก
กิจกรรมการเรียนรู้				
14.	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับและมีความต่อเนื่อง	4.40	0.89	มาก

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	n = 5		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{x}$	S.D.	
15.	การกำหนดการดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	4.40	0.89	มาก
16.	กิจกรรมการเรียนรู้น่าสนใจ จูงใจให้กระตือรือร้นในการเรียนรู้ และเหมาะสมกับเวลา	4.40	0.55	มาก
17.	การดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอนครอบคลุมสอดคล้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน	4.60	0.55	มากที่สุด
18.	การดำเนินกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ	4.40	0.89	มาก
สื่อและแหล่งเรียนรู้				
19.	การกำหนดรายการสื่อและแหล่งเรียนรู้ชัดเจน นำไปสู่การจัดกิจกรรมได้ง่ายและสะดวก	4.40	0.89	มาก
20.	การเรียงลำดับรายการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อย่างเหมาะสม	4.40	0.55	มาก
21.	สื่อและแหล่งเรียนรู้สอดคล้องเหมาะสมกับกระบวนการเรียนการสอนและสะดวกต่อการ นำไปใช้	4.20	0.45	มาก
การวัดและประเมินผล				
22.	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้	4.20	0.84	มาก
23.	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้	4.00	0.71	มาก

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	n = 5		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{x}$	S.D.	
24.	เครื่องมือที่ใช้วัดผลมีวิธีการวัดผลชัดเจนเหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการของผู้เรียนสามารถวัดตามสภาพจริงได้	4.40	0.55	มาก
25.	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล	4.40	0.54	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.34	0.68	**มาก**
ตอนที่ 3 คู่มือการวัดและประเมินผล				
1.	คำอธิบายเกณฑ์การประเมินใช้ภาษาที่ชัดเจนเข้าใจง่าย สามารถใช้วัดได้จริง	4.20	0.84	มาก
2.	เกณฑ์การวัด ประเมินการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาครอบคลุมพฤติกรรมอันพึงประสงค์	4.40	0.55	มากที่สุด
3.	เกณฑ์การวัด ประเมินการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ตามสภาพจริง	4.20	0.84	มาก
4.	เกณฑ์การประเมินเหมาะสมกับวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในภาคปฏิบัติ	4.40	0.55	มาก
5.	เกณฑ์การวัดและประเมินการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับและวัยของผู้เรียน	4.00	0.71	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.33	0.53	**มาก**
	รวมเฉลี่ยทั้ง 3 ฉบับ	4.33	0.66	**มาก**

จากตาราง 16 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมทั้ง 3 ตอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.43, S.D.= 0.52) เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมใน ภาพรวมในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.40, S.D.= 0.51) พบว่า มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด 2 รายการ ได้แก่ ให้คำแนะนำในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้จัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการสอนและข้อเสนอแนะด้านบทบาทครู บรรยากาศในชั้นเรียน ชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้ ในด้านของหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.46,

S.D.= 0.52) พบว่า ความเหมาะสมระดับมากที่สุด 8 รายการ โดยรายการที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ การเรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมช่วยให้เข้าใจง่าย และจุดประสงค์ในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ รองลงมา คือ ชื่อหน่วยการเรียนรู้น่าสนใจกะทัดรัดชัดเจน จุดประสงค์มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง กิจกรรมการเรียนรู้น่าสนใจ จูงใจให้กระตือรือร้นในการเรียนรู้และเหมาะสมกับเวลา การดำเนินกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ การเรียงลำดับรายการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อย่างเหมาะสม และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล ในด้านคู่มือการวัดและประเมินผล พบว่า มีความเหมาะสมในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.43 , S.D.= 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด 1 รายการ ได้แก่ เกณฑ์การวัดประเมินการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาครอบคลุมพฤติกรรมอันพึงประสงค์

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 17 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (n=30)

จำนวนนักเรียน	ผลรวมของคะแนน		ดัชนีประสิทธิผล
	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
30	1149	2135	0.5327

จากตาราง 17 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.5327 ซึ่งแสดงว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นส่งผลให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.5327 คิดเป็นร้อยละ 53.27

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จากการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผลการศึกษาวิเคราะห์ แบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ตาราง 18 แสดงผลการการศึกษาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ความสามารถในการสื่อสาร	หลังเรียน			
	$\bar{x}$	S.D.	ร้อยละ	ระดับ
ด้านการฟัง	13.87	1.47	69.35	ค่อนข้างดี
ด้านการพูด	12.71	1.30	63.55	ดี
ด้านการอ่าน	11.71	1.14	58.55	พอใช้
ด้านการเขียน	10.78	1.09	53.90	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
รวม (80)	49.59	3.99	61.98	ค่อนข้างดี

การศึกษาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ตามข้อมูลมีผลการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นพบว่า

1. นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารด้านการฟัง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 13.87 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 69.35 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับ ค่อนข้างดี

2. นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 12.71 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 63.55 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับ น่าพอใจ

3. นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารด้านการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 11.71 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 58.55 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับ พอใช้

4. นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 10.78 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 53.90 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับ ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

5. นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.59 เมื่อคิดเป็นร้อยละ มีค่าเท่ากับ 61.98 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับ น่าพอใจ กล่าวคือ หลังจากเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการสื่อสาร ทั้งในด้านการฟังการพูด การอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ อย่างชัดเจน

2. **ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบ**

การเปรียบเทียบผลความสามารถความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นระหว่างก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปรากฏดังตาราง 18 ดังนี้

ตาราง 19 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น (n = 32)

ความสามารถในการสื่อสาร	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
ด้านการฟัง	10.25	1.21	13.87	1.47	25.85*	.00
ด้านการพูด	9.31	1.17	12.71	1.30	23.02*	.00
ด้านการอ่าน	8.75	1.16	11.71	1.14	20.41*	.00
ด้านการเขียน	8.00	1.29	10.78	1.09	18.90*	.00
รวม (80)	36.09	4.64	49.59	3.99	45.85*	.00

*p < .05

จากตาราง 19 พบว่า ความสามารถในการสื่อสารโดยรวมของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 36.09 และ 49.59 คะแนน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ความสามารถในการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบการจัดการ

เรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่า หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน สูงกว่าก่อนการใช้ทุกด้าน

3. **ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ปรากฏผลดังตาราง 19

ตาราง 20 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1.	เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญและเหมาะสมกับผู้เรียน สามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้	4.22	0.75	มาก
2.	สื่อและแหล่งเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ง่ายขึ้น	4.19	0.69	มาก
3.	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและน่าสนใจ	4.22	0.75	มาก
4.	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน	4.09	0.64	มาก
5.	ผู้สอนอำนวนความสะดวกและให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด	4.22	0.75	มาก
6.	การจัดกิจกรรมมีการกระตุ้น สร้างความสนใจและเตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้กับผู้เรียน	4.22	0.71	มาก

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
7.	การจัดกิจกรรมและภาระงานทำให้ผู้เรียนได้รับรู้เนื้อหาทางภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ	4.25	0.76	มาก
8.	การจัดกิจกรรมมีการให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเนื้อหาและฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้กับผู้เรียน	4.16	0.57	มาก
9.	การจัดกิจกรรมมีการให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้ภายในห้องเรียนกับแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และแสดงความสามารถในการใช้ภาษาโดยมีการประยุกต์ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	4.28	0.68	มาก
10.	การจัดกิจกรรมมีการสะท้อนความรู้ให้ผู้เรียนทราบข้อผิดพลาดของการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น	4.16	0.57	มาก
11.	การจัดกิจกรรมมีการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ทำให้กิจกรรมมีความน่าสนใจมากขึ้น	4.40	0.71	มาก
12.	การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการออกเสียง การใช้คำความหมายได้อย่างถูกต้อง	4.34	0.56	มาก
13.	มีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4.25	0.67	มาก
14.	การเรียนตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในสังคมมากขึ้น	4.16	0.68	มาก

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
15.	การจัดกิจกรรมมีการสรุปผลการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน	4.19	0.86	มาก
16.	การเรียนตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับกลวิธีในการสื่อสารอย่างเหมาะสม	4.09	0.67	มาก
17.	การเรียนตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว	4.16	0.77	มาก
18.	การเรียนตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น	4.22	0.71	มาก
19.	การจัดกิจกรรมตามรูปแบบทำให้ผู้เรียนสนุกและมีความสุขกับการเรียน	4.31	0.78	มาก
20.	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบทำให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนรู้และมีใจจดจ่อที่จะเรียนเรื่องต่อไปอีก	4.03	0.65	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.21	0.57	**มาก**

จากตาราง 20 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.21, S.D.= 0.57) โดยด้านที่นักเรียนพึงพอใจมากที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ การจัดกิจกรรมมีการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ทำให้กิจกรรมมีความน่าสนใจมากขึ้น รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการออกเสียง การใช้คำ ความหมายได้อย่างถูกต้อง และ การจัดกิจกรรมตามรูปแบบทำให้ผู้เรียนสนุกและมีความสุขกับการเรียน

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีกระบวนการอันประกอบไปด้วย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้ ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

การดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ดำเนินการโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และการวัดประเมินผลทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 5 คน ในประเด็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ แนวคิด ทฤษฎี ภาระงาน สื่อและแหล่งเรียนรู้ ที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะในการสื่อสารของนักเรียน และการวัดและประเมินผล ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์สร้างข้อสรุปเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. สร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยนำข้อมูลในขั้นที่ 1 มาวิเคราะห์และกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนารูปแบบ หลังจากนั้นจึงกำหนดและจัดลำดับองค์ประกอบต่าง ๆ ให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกันและเขียนออกมาเป็นองค์ประกอบของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นประกอบไปด้วย ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ ทำเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่จะนำรูปแบบไปใช้ ประกอบด้วย

1.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บรรจุไว้เพื่อให้ผู้ที่นำไปสอนได้ศึกษา

1.2 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ จัดทำขึ้นเพื่อให้แนวทางแก่ครูผู้ที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ได้ศึกษาและทำความเข้าใจก่อนที่จะนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายในเอกสารจะกล่าวถึงสิ่งที่ครูผู้สอนต้องศึกษา วิธีการปฏิบัติและจัดเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้กล่าวไว้ในตัวรูปแบบการจัดการเรียนรู้

1.3 หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเอกสารที่เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ที่มีเนื้อหาตรงกับระดับของผู้เรียน จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ 2 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้ มาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และ การวัดและการประเมินผล

1.4 คู่มือการวัดและประเมินผล เป็นเอกสารที่ให้รายละเอียดการวัดผลและประเมินผลของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ โดยจะมีข้อมูลในส่วนของเกณฑ์การประเมินการให้คะแนน และแนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบว่า การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีส่วนในการเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารได้อย่างไร

2. การตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยนำเอารูปแบบการจัดการเรียนรู้และเอกสารประกอบฉบับร่างไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินและให้คำแนะนำ จากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อมูลที่ได้รับมาจากการประเมิน แล้วนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปทดลองนำร่อง ซึ่งผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้นตามลำดับขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ของโรงเรียนพัฒนาประชานุเคราะห์ จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้จริง หลังจากทดลองใช้แล้วผู้วิจัยได้มีการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้ ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยนำรูปแบบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ การทดลองนำร่องและการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนบ้านบึง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดยดำเนินการดังนี้

1. ก่อนดำเนินการทดลองทำการทดสอบความสามารถในการสื่อสาร ด้วยแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร

2. ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการที่พัฒนาขึ้น ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 2) ขั้นการฝึก (Practice) 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)ที่มีขั้นตอนย่อยได้แก่ 3.1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) 3.2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During - task) และ 3.3) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post- task) และในระหว่างดำเนินการจัดการเรียนรู้มีการบันทึกผลในแบบบันทึกท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองคือ 4 สัปดาห์ จำนวน 16 ชั่วโมง

3. หลังดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ทดสอบความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนโดยใช้แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ดังนี้

3.1 หาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความสามารถในการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

3.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากแบบวัดความสามารถในการสื่อสารก่อนทดลองและหลังทดลอง และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test dependent

4. ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจในการประเมินหลังจากเสร็จสิ้นการทดลองการจัดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นนำผลที่ได้คือ คะแนนจากแบบประเมินมาหาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์

สรุปผลการวิจัย

ผลการดำเนินการวิจัยที่ได้นำเสนอในตอนต้น ปรากฏผลดังนี้

1. แนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า

1.1 หลักการ/ แนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ควรมีการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการใช้ภาษา และมีกิจกรรมให้ได้ฝึกพูดภาษาบ่อย ๆ มีการให้ภาระงานที่เหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน ซึ่งภาระงานนั้นต้องมีความน่าสนใจและสนุกสนาน เรียงลำดับการจัดการเรียนรู้จากภาระงานที่ง่ายไปหายาก เนื้อหาภาษาที่ใช้ต้องเหมาะสมกับผู้เรียนและใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน รวมถึงครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้และแจ้งให้ผู้เรียนทราบด้วย 1.2) กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสามารถทางการสื่อสารของนักเรียน ควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น วางแผนการเรียนรู้ ได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาบ่อย ๆ ผ่านภาระงาน และกิจกรรมที่สนุกสนาน โดยเฉพาะการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งครูมีบทบาทเป็นเพียงผู้คอยให้คำชี้แนะและคอยช่วยเหลือ/คำปรึกษาเท่านั้น ตลอดจนมีการวิเคราะห์การปฏิบัติภาระงานร่วมกัน มีการสะท้อนความคิด เพื่อหาข้อดี ข้อควรพัฒนา ทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 1.3) ภาระงาน/ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ที่เป็นประโยชน์และสนับสนุนให้นักเรียนเกิดความสามารถในการสื่อสาร โดยภาระงานที่จำสนับสนุนให้นักเรียนเกิดความสามารถในการสื่อสารได้แก่ภาระงานที่ต้องช่วยกันทำเป็นกลุ่ม ให้นักเรียนได้มีการสนทนา ร่วมกันคิดแก้ปัญหา ออกความคิดสร้างสรรค์ หรือแบบกิจกรรมค่ายที่เน้นความสนุกสนาน ในส่วนของสื่อเน้นความทันสมัยของ Internet คลิปเสียง รูปภาพ วีดิโอต่าง รวมถึงป้ายนิเทศ บัตรภาพ บัตรคำ ที่อยู่ในห้องเรียนก็สามารถส่งเสริมความสามารถทางภาษาได้ อีกทั้งแหล่งเรียนรู้เช่นห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ที่ให้นักเรียนเข้าไปสืบค้นข้อมูล ศึกษาเพิ่มเติมและแหล่งเรียนรู้ สถานที่สำคัญต่างในชุมชน เป็นต้น 1.4) แนวทางการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐาน

ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ผู้สอนมีความจำเป็นต้องศึกษารายละเอียดตัวชี้วัดของกรอบ CEFR แนวทางการวัดและประเมินผลให้เข้าใจถ่องแท้ แล้วนำมาบูรณาการกับหลักสูตร และบริบทของตนเอง แต่ต้องยึดถือเกณฑ์มาตรฐานเป็นสำคัญ เน้นการวัดประเมินผลตามสภาพจริง ด้วยวิธีการที่หลากหลาย สุดท้ายนำผลการวัดและประเมินมาวิเคราะห์เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป 1.5) ข้อคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในส่วนนี้ผู้ให้ข้อมูลนำเสนอแนวความคิดในการร่วมมือกันของ บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ว่าต้องร่วมมือกันจากหลาย ๆ ฝ่าย ช่วยกันสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาในการสื่อสาร กล้าแสดงออก และต้องร่วมด้วยช่วยกันทั้งระบบ ทุกระดับชั้น จึงจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนได้อย่างยั่งยืน

2. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญ หลักการและแนวคิดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ส่วนที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาสาระ 4) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) การวัดและการประเมินผล โดยโครงสร้างของรูปแบบเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ประกอบด้วยขั้นตอนย่อยคือ 1.1) การเข้าสู่เนื้อหา (Lead in) 1.2) การดึงความรู้เดิม (Elicitation)1.3) การอธิบาย (Explanation) 2) ขั้นการฝึก(Practice) และ 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ซึ่งมีขั้นตอนย่อยได้แก่ 3.1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) 3.2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During-task) 3.3) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post-task) เน้นเนื้อหาภาษาที่ใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน และส่วนที่ 3 คือการนำรูปแบบไปใช้ประกอบด้วย กลุ่มเป้าหมาย เวลาเรียน และผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังจากการสอน

2.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x}$ = 4.19, S.D.= 0.61) และเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x}$ = 4.43, S.D.= 0.52)

2.3 ผลการทดลองนำร่องเพื่อศึกษารูปแบบที่พัฒนาขึ้น มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5327 ซึ่งหมายถึง รูปแบบการนี้ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารเพิ่มขึ้น ร้อยละ 53.27 หมายถึง รูปแบบที่พัฒนาขึ้นนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

3.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีพัฒนาการความสามารถในการสื่อสารด้านการฟัง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 13.87 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 69.35 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับ ค่อนข้างดี ในส่วนของความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 12.71 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 63.55 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับ น่าพอใจ ผลจากการสังเกตพฤติกรรมพบว่ามีความคล่องแคล่วในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษมากขึ้นความสามารถในการสื่อสารด้านการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 11.71 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 58.55 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับ พอใช้ และความสามารถในการสื่อสารด้านการเขียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 10.78 คิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 53.90 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับ ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ สังเกตได้จากงานเขียนที่นักเรียนสามารถเขียนสื่อความหมาย เป็นประโยคที่สมบูรณ์ นำคำศัพท์และรูปแบบประโยคที่เรียนไปมาประยุกต์ใช้ในงานเขียนของตนเองได้ เมื่อพิจารณาความสามารถในการสื่อสารในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 49.59 เมื่อคิดเป็นร้อยละ มีค่าเท่ากับ 61.98 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์อยู่ในระดับน่าพอใจ กล่าวคือหลังจากเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการสื่อสาร ทั้งในด้านการฟังการพูด การอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ อย่างชัดเจน

3.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถในการสื่อสารหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่า หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน สูงกว่าก่อนการใช้ทุกด้าน

3.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.21, S.D.= 0.57) และในรายด้านพบว่ามีผลการประเมินอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีผลการประเมินสูงสุด 3 ลำดับ ได้แก่ 1) ด้านสื่อการเรียนรู้ที่นำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ทำให้มีความน่าสนใจ 2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสอนให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียง การใช้คำ และความหมายได้อย่างถูกต้อง และ 3) ด้านการจัดกิจกรรมตามรูปแบบทำให้ผู้เรียนสนุกและมีความสุขกับการเรียน

อภิปรายผล

จากการดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย 4 ประเด็น ดังนี้

1. แนวทางการการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร จากที่ได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญพบประเด็นสำคัญดังนี้ 1) การจัดสภาพการเรียนรู้มีความสำคัญมาก ครูต้องจัดบรรยากาศภายในห้องเรียน บริเวณโรงเรียน ให้ส่งเสริมการเรียนรู้ 2)การคัดเลือกเนื้อหาที่จะนำมาออกแบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรเลือกจากสิ่งใกล้ตัว เพราะมีความเชื่อมโยงกับนักเรียนโดยตรง เข้าใจได้ง่าย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง 3) การมอบหมายภาระงานเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง ที่ครูควรระบุให้เป็นการทำงานแบบคู่ หรือแบบกลุ่มย่อยและให้นักเรียนได้ฝึกภาษาผ่านการเล่นเกม การสร้างชิ้นงานหรือผลงานตลอดจนการแสดงบทบาทสมมติบ่อย ๆ จนนักเรียนมีความคล่องแคล่วในการสื่อสารขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น.109 -110) ที่กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น นอกจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาแล้วยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่หลากหลาย ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย ดังนั้นกิจกรรมที่เป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม เช่น เกม (Games) การแก้ปัญหา (Problem Solving) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) ย่อมมีบทบาทสำคัญในการฝึกให้ผู้เรียนไม่ต้องกลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็นเช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดหรือข้อผิดพลาดที่เกิดซ้ำบ่อย ๆ มิฉะนั้นอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำเอาหลักการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้แก่ การจัดสภาพการเรียนรู้ให้ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ การคัดเลือกเนื้อหาที่ใกล้ตัวนักเรียน และการมอบหมายภาระงานแบบกลุ่ม

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 1) หลักการ2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาสาระ 4) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 5)การวัดและการประเมินผล โดยดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) จะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วย การนำเสนอเนื้อหาประกอบด้วยขั้นตอนย่อยดังนี้ 1.1) การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead in) ผู้สอนเสนอบริบทหรือ

สถานการณ์แก่ผู้เรียนโดยใช้ภาพ คลิปวีดิโอ หรือเล่าเรื่อง จากนั้นเสนอเนื้อหาโดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านเรื่อง ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ 1.2) การดึงความรู้เดิม (Elicitation) ผู้สอนตั้งคำถาม 2–3 คำถาม เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนอยู่ มากน้อยเพียงใด 1.3) การอธิบาย (Explanation) อธิบายเนื้อหาทางภาษาที่จำเป็น เมื่อผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจ อาจนำเสนอรูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลาย (Function) นำเสนอวิธีการใช้และให้ความหมาย ถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนในการอธิบาย 2) ขั้นการฝึก (Practice) ให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มต้นด้วยการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ที่ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา ให้สามารถจดจำและนำไปใช้ตามรูปแบบ จนเกิดความคล่องเป็นอัตโนมัติ (Automatism) ให้ผู้เรียนฟังประโยคตัวอย่างจากเทปหรือจากเสียงครูผู้สอน จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดโดยออกเสียงตามเป็นกลุ่มย่อยหรือทีละคน 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) การฝึกขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์/ภาระงาน(Task)ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้จากขั้นนำเสนอเนื้อหาและขั้นการฝึกมาใช้ในการสื่อสาร เพื่อปฏิบัติภาระงาน ที่ครูกำหนดให้ โดยในขั้นนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้มีขั้นตอนในการปฏิบัติภาระงาน (Task) ตามหลักการของเอลลิส (Ellis, 2003) ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) ที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติภาระงานได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้นต้องอาศัยวิธีการ 2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During - task) คือช่วงเวลาที่ผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติภาระงานในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่ได้รับมอบหมาย 3)ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post- task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสาร รวมถึงภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นำมาจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ประกอบกับการวิเคราะห์จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และตัวชี้วัดของกรอบอ้างอิงมาตรฐานทางภาษาที่เป็นสากล (CEFR) ซึ่งค่าที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดความสามารถของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ A1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามขั้นตอนที่ออกแบบขึ้น จากรูปแบบที่พัฒนาขึ้นตามทฤษฎีข้างต้นผู้วิจัยนำไปหาค่าดัชนีประสิทธิผลพบว่ามีค่าเท่ากับ 0.5327 ซึ่งหมายถึงรูปแบบการนี้ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการสื่อสารเพิ่มขึ้น ร้อยละ 53.27 หมายถึง รูปแบบที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่ดี สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้

3. ผลการนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

3.1 ความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ในด้านการฟัง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างดี และความสามารถในด้านการพูดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ด้านการอ่าน อยู่ในระดับ พอใช้ และด้านการเขียนอยู่ในระดับ ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ โดยในภาพรวมอยู่ในระดับ พอใช้ ในทำนองเดียวกับผลการวิจัยซูนิกา (2016) ที่ได้นำทฤษฎีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความสามารถในการสื่อสารพัฒนาขึ้นทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการกำหนดประเภทของภาระงานที่นำมาเป็นกิจกรรมย่อยอยู่ในขั้นตอนของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ซึ่งเป็นภาระงานที่มีบทบาทสำคัญในการทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการเตรียมการปฏิบัติภาระงาน จากนั้นลงมือปฏิบัติภาระงานและให้ข้อมูลย้อนกลับหลังจากปฏิบัติภาระงานสำเร็จ ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความสามารถทางในการสื่อสารผ่านการฝึกปฏิบัติ ภาระงานต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในขั้นนี้ประกอบไปด้วย ภาระงาน 6 ประเภทหลักได้แก่ 1) การระบุรายการ (Listing) 2) การเรียงลำดับและจัดหมวดหมู่ (Ordering and sorting) 3) การเปรียบเทียบ (Comparing) 4) การแก้ปัญหา(Problem solving) 5) การแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว(Sharing personal experiences) 6) งานสร้างสรรค์ (Creative tasks) (Willis, 1996, pp.149 - 151)

3.2 ความสามารถในการสื่อสารหลังเรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ในทำนองเดียวกับผลการวิจัยของประสิทธิ์ กัลปพฤกษ์ (2542) ที่ได้ใช้กิจกรรมตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และเชียงหยาง ชาง (2013) ที่ทำการศึกษาผลการสอนโดยใช้การสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน โดยผลปรากฏว่า กลุ่มทดลองมีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการนำเอาแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มาพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ และได้ดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการของรูปแบบที่วางไว้ อย่างเป็นขั้นตอน ใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน โดยกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา ประกอบด้วยขั้นตอนย่อยคือ 1.1) การเข้าสู่เนื้อหา ซึ่งเป็นการพูดคุยให้นักเรียนผ่อนคลายและแจ้งวัตถุประสงค์ของการเรียนแก่ผู้เรียนแบบไม่เป็นทางการ ให้ความรู้สึกเหมือนการเรียนเป็นแค่กิจกรรมสนุก ๆ กิจกรรมหนึ่งเท่านั้น 1.2) การดึงความรู้เดิม เป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ทบทวนสิ่งที่

เคยเรียนรู้มาแล้วและเตรียมความรู้สำหรับบทเรียนต่อไป 1.3) การอธิบาย คือการช่วยเหลือเฉพาะกรณีนักเรียนเกิดความไม่เข้าใจในบางเรื่องเท่านั้น 2) ขั้นการฝึก เป็นขั้นสำคัญที่นักเรียนจะได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในการสื่อสารกับเพื่อน และยังสามารถถามข้อสงสัยหรือขอความช่วยเหลือจากครูได้ 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีขั้นตอนย่อยได้แก่ 1) ขั้นเตรียมภาระงาน เป็นช่วงที่นำเอาความรู้จากขั้นฝึก มาวางแผนกับเพื่อน หรือสมาชิกกลุ่มในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย 2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน คือขั้นตอนที่นักเรียนจะได้ใช้ภาษาที่ฝึกฝนและเตรียมตัวไว้มาใช้สื่อสาร ในสถานการณ์จำลองต่าง ๆ 3) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน เป็นช่วงเวลาที่ครูและนักเรียนมาร่วมกันวิเคราะห์ การนำเสนอภาระงานของทุกคนร่วมกัน จากนั้นเสนอแนะข้อที่ควรปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง รู้จักการแก้ปัญหาและเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จึงสามารถกล่าวได้ว่า กระบวนการทำงานเป็นคู่ และกลุ่มย่อย ตลอดจนจนการให้ข้อมูลย้อนกลับในระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้เป็นตัวช่วยในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน

3.3 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.21 , S.D.= 0.57) และในทุกด้านย่อยพบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านสื่อการเรียนรู้ที่นำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ทำให้มีความน่าสนใจ รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการสอนให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียง การใช้คำ และความหมายได้อย่างถูกต้อง ทำนองเดียวกับผลการวิจัยของ อารีย์ ปรีดีกุล อารีรักษ์ มีแจ้ง กาญจนา เงารังษี และวารีรัตน์ แก้วอุไร (2554) ที่พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการออกแบบกิจกรรมตามทฤษฎีที่ศึกษาและนำมาใช้จัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ประกอบกับการใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น อินเตอร์เน็ต วีดิโอ และการถ่ายทำบล็อก ตลอดจนการสร้างบรรยากาศการเรียนที่สนุกสนานไม่เครียด และผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนอย่างทั่วถึง ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีพัฒนาการความสามารถด้านฟังและการพูด หลังเรียนรู้ด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับค่อนข้างดีและดีตามลำดับ ในการที่จะทำให้เกิดพัฒนาการนั้นผู้สอนจะต้องมีเตรียมการจัดการเรียนรู้ให้รอบด้าน ส่วนสำคัญคือการดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนที่ผู้วิจัยวางไว้ เน้นการสอนกิจกรรมกลุ่มที่มีความเป็นกันเอง สนุกสนาน ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเตรียมการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การแก้ไขปัญหาในกรณีที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติภาระงานของตนให้สำเร็จลุล่วงได้ ครูควรมีการวางแผนการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ให้ความสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของตนเองในการช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ มากน้อยเพียงใด เพื่อจะให้นักเรียนยังคงเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ ฝึกนักเรียนให้แก้ปัญหาเอง ตลอดจนเรียนรู้จากข้อผิดพลาดของตนเอง

1.2 พัฒนาการความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนด้านการอ่าน และการเขียน ถึงแม้จะมีระดับพัฒนาการหลังจากเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ยังอยู่ในระดับพอใช้ และผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ตามลำดับ ซึ่งผู้สอนควรพิจารณาสัดส่วนของการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ที่ฝึกฝนและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในด้านการอ่าน และการเขียน มากขึ้นเช่น ด้านการอ่าน ควรเพิ่มกิจกรรมหรือภาระงานที่เป็นการอ่านสื่อทั้งที่เป็นสิ่งพิมพ์ และไม่ใช่สิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ ป้าย สัญลักษณ์ กราฟ ตารางต่าง ๆ และนำข้อมูลที่อ่านมาฝึกให้ผู้เรียนตอบคำถาม ตลอดจนจั่งคำถามหรือสรุปใจความสำคัญที่ได้ออกมาในรูปแบบของการเขียน เพื่อต่อยอดการพัฒนาความสามารถในด้านการเขียน เช่น การเขียนตอบใน cloze test , gap filling,การเขียน list การตอบสั้น การตอบเป็นประโยคและการเขียนเรื่องสั้นง่ายๆ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความสามารถทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อย่างครบถ้วน และสามารถนำไปใช้สื่อสารได้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ไปใช้โดยศึกษาตัวแปรตามอื่น ๆ เพิ่มเติม ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์, ทักษะทางสังคม ความรับผิดชอบ หรือ ความกล้าแสดงออก เป็นต้น

2. ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อศึกษาว่าจำนวนผู้เรียนที่เพิ่มมากขึ้นจะส่งผล

ต่อการจัดการเรียนรู้ตามหลักการของรูปแบบหรือไม่ หรือกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ และกลุ่มตัวอย่างในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.

กรรณิการ์ กาญจันดา, อมรรัตน์ วัฒนาธร, และชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2557). การพัฒนายุทธวิธีการสอนที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการโน้มน้าวของผู้เรียนที่มีความหลากหลายทางพหุปัญญา.ใน *การประชุมวิชาการมหาสารคามวิจัย ครั้งที่ 10*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชนาธิป พรกุล.(2552). *การออกแบบการสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บำรุง โตรัตน์. (2534). *การสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น

ปกรณ์ ประจันบาน. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์

ปัณณธร แสงอรุณ. (2554). *อิทธิพลของวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบทาสท์เบสท์ที่มีต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับมหาวิทยาลัย* (รายงานผลการวิจัย). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

ทิศนา แขมมณี. (2555). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เผชิญ กิจระการ. (2546). *การหาค่าดรรชนีประสิทธิผล*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พนอ สงวนแก้ว. (2553). *การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษความพึงพอใจต่อการอ่านภาษาอังกฤษแบบเพิ่มขยายและความคงทนในการเรียน* (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

รัตนะ บัวสนธ์. (2544). เอกสารประกอบการสอน*การวิจัยและพัฒนาการศึกษา*. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

วารีรัตน์ แก้วอุไร. (2549). *เอกสารคำสอนการพัฒนาหลักสูตรและการสอน*. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร .

สถาบันภาษาอังกฤษ. (2558). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล*. กรุงเทพ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิมล ติรกานันท์. (2550). *การประเมินโครงการ: แนวทางสู่การปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2560). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559*. สืบค้น 2 มีนาคม 2560, จาก http://www.niets.or.th/th/

ละเอียด จุฑานันท์. (2544). *แนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539*. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมนเนจเม้นท์.

อัจฉรา วงษ์โสธร. (2544). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Anderson, J. (2016). A potted history of PPP with help of ELT Journal. *ELT Journal, 71*(2), 218-227.

Breen, M. P., Candlin, C., & Waters, A. (1979). *Communicative materials design: some basic principles. RELC journal, 10*(2), 1-13.

Brindley, G. (1987). Factors affecting task difficulty. In D. Nunan (Ed.), *Guidelines for the development of curriculum resources* (pp.45-56). Adelaide: National Curriculum Resource Center.

British Council. (2016). *A task based approach*. Retrieved January 28 from https://www.teachingenglish.org.uk/article/a-task-based-approach.

Bygate, M. (2009). Effects of task repetition on the structure and control of oral language. In K. Bygate, & J. Norris (Eds.), *task-based language. Teaching: a reader* (pp.249-274). Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins.

Byrne, D. (1986). *Teaching oral english*. London: Longman.

Dedi Efrizal. (2012). Improving Students' Speaking through Communicative Language Teaching Method at Mts Ja-alha,Sentot Ali Basa Islamic Boarding School of Bengkulu,Indonesia. *International Journal of Humanities and Social Science, 2*(20), 127-133

Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics, 1*, 1-47.

Candlin, C. (1987). Toward task-based language learning. In C. Candlin, & D. Murphy (Eds.) (pp. 5-22), *language learning tasks*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

Carless, D. (2002). Implementing task-based learning with young learners. *ELT Journal, 56*(4), 389-396.

Clarke M. A., & Silberstein, S. (1977). Toward A Realization of Psycholinguistic Principles in The ESL Reading. *Language Learning, 27*(1), 48-65

Crookes, D. (1986). *Task classification: A cross-disciplinary review* (Tech. Rep. No. 4). Honolulu, Hawaii: Center for Second Language Classroom Research, Social Science Research Institute, University of Hawaii at Manoa.

Council of Europe. (2015). *Common European framework or reference for languages: Learning teaching assessment*. N.P.: Language Policy Unit Starsbourg.

Dedi Efrizal. (2012). Improving Students' Speaking through Communicative Language Teaching Method at Mts Ja-alhaq, Sentot Ali Basa Islamic Boarding School of Bengkulu, Indonesia. *International Journal of Humanities and Social Science, 2*(20), 127-134.

Education First. (2017). *EF English proficiency index*. Retrieved July 9, 2017 from www.ef.com2epi

Ellis, R. (1994). *The study of second language acquisition*. Oxford: Oxford University Press.

Ellis, R. (2000). Task-based research and language pedagogy. *Language Teaching Research, 4*(3), 193-220.

Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford: Oxford University Press.

Finocchiaro, M. B., & Brumfit, C. (1983). *The functional-notional approach: from theory to practice*. Oxford: Oxford University Press.

Foster, P., & Skehan, P. (1996). *The influence of post-task activities and planning on task-based performance*. London: Thames Valley University

Foster, P., & Skehan, P. (1999). The influence of task structure and processing condition on narrative retellings. *Language Learning, 49*(1), 93-120.

Freeman, L. (1986). *Techniques and principles in language teaching (teaching techniques in english as a second language)*. Oxford: Oxford University Press.

Harmer, J. (2009). *The practice of english language teaching*. Harlow: Pearson Education.

Hymes, D. (1972). On communicative competence. In J.B. Pride, & J. Holmes (Eds.) *Sociolinguistics. Selected readings*. Harmondsworth: Penguin.

Joyce, B. R., & Weil, M. (1996). *Models of teaching*. Boston: Allyn and Bacon.

Hovland, L. (1949). The effectiveness index as comparative measure in media product evaluation. *Educational Technology, 20*(9), 29-33.

Joyce, B., Weil, M., & Calhoun, E. (2004). *Models of teaching* (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.

Koosha, M., & Yakhabi, M. (2013). Problems associated with the use of communicative language teaching in EFL contexts and possible Solutions. *International Journal of Foreign Language teaching and research, 1*(2), 63-76.

Li,Defeng. (1998). It's always more difficult than you plan and imagine: Teachers' perceived difficulties in introducing the communicative approach in South Korea. *Tesol Quarterly, 32*(4), 677-703.

Lightbown, P., & Spada, N. (1983). *How languages are learned*. Oxford: n.p.

Long, M., & Crookes, G. (1992). Three approaches to task-based syllabus design. *TESOL Quarterly, 26*(1), 89

Littlewood, W. (1983). *A communicative approach to language-teaching methodology*. Dublin: Trinity College.

Luu Trong Tuan. (2011). *Negotiating tasks in EFL classroom*. N.P.: Academy Publisher.

Masoud Khalili Sabet. (2014). The impact of task-based approach on iranian EFL learners' motivation in writing research. *Journal of Language Teaching and Research, 5*(4), 953-962.

Moorwood, H. (1978). *Selections from 'Modern English teacher.* London: Longman.

Murcia, C. (2001). *Teaching english as a second or foreign language.* United States: Heinle & Heinle.

Nunan, D. (1989). *Designing tasks for the communicative classroom.* Cambridge: Cambridge University Press

Nunan, D. (1991). *Language teaching methodology.* London: International Distributor.

Partnership for 21st Century Skills. (2002). *Framework for 21st century learning.* Retrieved October 30, 2017, from http://www.p21.org/storage/documents/docs/P21_framework_0816.pdf

Paulston, C. B., & Newton, M. B. (1976). *Teaching english as a second language: Techniques and procedures.* Cambridge, Mass.: Winthrop Publishers.

Pillar, Granville W. (2004). *A framework for testing communicative competence.* Hungary: University College of Nyiregyhaza.

Prabhu, N. S. (1987). *Second language pedagogy.* Oxford: Oxford University Press.

Pruitt, D. G., & Carnevale, P. J. (1993). *Negotiation in social conflict.* Buckingham, England: Open University Press.

Putnam, L. L. (1983). *Small group work climates: A lag sequential analysis of group Interaction, Small Group Behavior.* N.P.: n.p.

Raimes, A. (1983). Tradition and revolution in ESL teaching. *TESOL Quarterly, 17*(4), 73,74.

Richards, J., Platt, J., & Weber, H. (1986). *Longman dictionary of applied linguistics.* London: Longman.

Richards, J. C., & Rodgers T. S. (2001). *Approaches and methods in language teaching.* Cambridge: Cambridge University Press.

Robbins, S. P. (2001). *Organizational behavior.* Upper Saddle River, NJ.: Prentice-Hall.

Robert Kirkpatrick. (2011). Beyond the communicative approach in language teaching. *Modern Journal of English Teaching, 1*(3), 143-149.

Saylor. (1981). *Curriculum planning for better teaching and learning* (4th ed.). New York: Holt, Rinecart and Winston.

Savignon, S. J. (1983). *Communicative competence: Theory and classroom practice.* Massachusetts: Addison-Wesley.

Scarcella, R. C., & Oxford, R. L. (1992). *The tapestry of language learning: The individual in the communicative classroom.* Boston: Heinle & Heinle.

Scott, Roger. (1981). Communication in the classroom. In Kieth Johnson, & Keith Morrow (Eds.), *Essex.* London: Longman Group.

Skehan, P. (1996). A framework for the implementation of task-based instruction. *Applied Linguistics, 17*, 38-62

Webb, D. L. (1963). *Personnel administration in education.* Columbus: Merills.

Wing, J., & Putney, L. (2002). *A vision of Vygotsky.* Boston: Allyn & Bacon.

Willis, D., & Willis J. (2011). *Doing task-based teaching.* Oxford: Oxford University Press.

Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning.* Edinburgh: Addison Wesley Longman Limited.

Xiaotong HE. (2014). An analysis of communicative language teaching methodology and its application on language learning in China. *Higher Education of Social Science, 6*,100-105.

Zhang Xiangyang. (2013). *Journal of Language Teaching and Research, 4*(4), 693-699.

Zuniga E.C. (2016). Implementing task-based language teaching to integrate language skills in an EFL program at a Colombian university. *PROFILE Issues in Teachers' Professional Development,18*(2),13.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้เชี่ยวชาญผู้ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์

1.1 นางสาววันวิสาข์ อินพิรุด
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดดอนยาง
สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
ประสบการณ์ในสอนภาษาอังกฤษ 18 ปี
รางวัลที่เคยได้รับ ครูดีเด่น สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

1.2 นางลัดดา วิเชียรฉาย
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหาดสนุกราษฎร์บำรุง
สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
ประสบการณ์ในสอนภาษาอังกฤษ 25 ปี
รางวัลที่เคยได้รับ ครูดีเด่น สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

1.3 นางกิตติยา สังคะหะ
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลประจวบคีรีขันธ์
สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
ประสบการณ์ในสอนภาษาอังกฤษ 32 ปี
รางวัลที่เคยได้รับ ครูดีเด่น จากคุรุสภา

1.4 นางราตรี รัตนชล
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลประจวบคีรีขันธ์
สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
ประสบการณ์ในสอนภาษาอังกฤษ 30 ปี
รางวัลที่เคยได้รับ หนึ่งแสนครูดี

1.5 นางลำดวน บุญสุภา
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลมโนรมย์
สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาชัยนาท
ประสบการณ์ในสอนภาษาอังกฤษ 33 ปี
รางวัลที่เคยได้รับ ครูดีเด่น จากคุรุสภา
ครูสอนภาษาอังกฤษดีเด่น ระดับจังหวัด
ครูผู้มีผลงานการปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice)

2. ผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 รองศาสตราจารย์ ดร สรวงพร กุศลส่ง
อาจารย์ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดสรวง ยุทธนา
อาจารย์ คณะมนุษย์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.3 ดร.ยุวดี อยู่สบาย
รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.4 ดร.โรจนฤทธิ์ จันนุ่ม
ครูชำนาญการ
โรงเรียนอนุบาลสรรคบุรี สพป.ชัยนาท
ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

2.5 ดร.ปิ่นแก้ว ยังคำมั่น
ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านวังน้อย
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเพชรบูรณ์ เขต 3
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับใช้ในการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6
2. แบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้
3. แบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้
4. แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร
5. แบบประเมินแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร
6. แบบประเมินความพึงพอใจ
7. แบบประเมินของแบบประเมินความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยนเรศวร

แบบสัมภาษณ์สำหรับใช้ในการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ประกอบด้วยประเด็นสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นเรื่องแนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อนำมาเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนต่อไป

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้ตอบตามความเป็นจริง

แบบสัมภาษณ์ครูสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
เรื่อง แนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ชื่อ.....นามสกุล.....

โทรศัพท์.....E-mail.....

วุฒิการศึกษา.....

ตำแหน่งปัจจุบัน.....

ประสบการณ์ในการทำงานด้านการสอนภาษาอังกฤษ..... ปี

สถานที่ทำงาน.....

เกียรติยศที่ได้รับ.....เมื่อ.....

จากสถาบัน.....

ตอนที่ 2 แนวทางในการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ด้านที่ 1 หลักการ / แนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

ข้อ 1.1 ท่านมีหลักการ/ แนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ให้แก่นักเรียนของท่านอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ข้อ 1.2 ในปีการศึกษาที่ผ่านมานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างไร เพราะเหตุใดจึงมีผลเช่นนั้น

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสามารถทางการสื่อสาร

ข้อ 2.1 ท่านมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความสามารถทางการสื่อสารของนักเรียนอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 2.2 ท่านมีการวางแผนในการจัดการเรียนรู้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 2.3 ท่านมีการเตรียมและคัดเลือกเนื้อหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 2.4 ท่านมีการดำเนินการในประเด็นข้างต้น เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารรายด้านได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 3 ภาระงาน / สื่อ และแหล่งเรียน ที่เป็นประโยชน์และสนับสนุนให้นักเรียนเกิดความสามารถในการสื่อสาร

ข้อ 3.1 ท่านใช้ภาระงาน / สื่อ และแหล่งเรียนรู้อะไร ที่เป็นประโยชน์และสนับสนุนให้นักเรียนเกิดความสามารถในการสื่อสาร

.....

.....

.....

.....

ข้อ 3.2 นอกเหนือจากภาระงาน/ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ ข้างต้น ท่านคิดว่านักเรียนชอบภาระงาน/ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ แบบใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 4 แนวทางการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)

ข้อ 4.1 ท่านมีแนวทางการวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 4.2 หากไม่ได้วัดและประเมินผลด้วยข้อสอบหรือแบบทดสอบ ท่านคิดว่ามีวิธีการใดที่เหมาะสมในการวัดและประเมินผลความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

ข้อ 5 ข้อคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาให้ข้อมูลอันจะนำไปสู่
การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เสริมสร้างความสามารถทางการสื่อสารของนักเรียน
ผู้วิจัย

ลงชื่อ.....ผู้ให้ข้อมูล

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.2561

แบบประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

แบบประเมินฉบับนี้ เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

ความเป็นมาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แนวคิดพื้นฐาน หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยพิจารณาว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

วิธีประเมิน

แบบประเมินนี้เป็นแบบจัดอันดับคุณภาพแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่างๆ ตามรายการประเมิน แล้วทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และโปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในช่องว่างท้ายรายการ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน

นางสุขุมาภรณ์ แคสิค

ผู้วิจัย

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
ความเป็นมาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6							
1.	การบรรยายความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจน.....						
2.	การกล่าวถึงความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้.....						
3.	การให้เหตุผลสนับสนุนเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้.....						
4.	การใช้ภาษาและการเรียบเรียงความเป็นมาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความต่อเนื่อง สอดคล้อง เหมาะสมทำให้เห็นภาพรวมและจุดเน้นของรูปแบบการจัดการเรียนรู้.....						
การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้							
5.	การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์ครอบคลุมความต้องการจำเป็นของการสอนที่ดี.....						
6.	องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์ ส่งเสริมซึ่งกันและกัน						
7.	การเรียบเรียงลำดับขององค์ประกอบในรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมทำให้เข้าใจง่าย.....						

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ (แต่ละองค์ประกอบ)							
แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้							
8.	ความชัดเจนในการบรรยายแนวคิดพื้นฐานที่ใช้เป็นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้.....						
ข้อที่	**รายการ**	**ระดับความเหมาะสม**					**หมายเหตุ**
		5	4	3	2	1	
9.	การนำแนวคิดมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม.....						
10.	การใช้ภาษาในการอธิบายแนวคิดต่างๆ มีความชัดเจน ต่อเนื่อง.....						
หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้							
11.	หลักการที่กำหนดขึ้นมีความชัดเจน สามารถแสดงจุดเน้นของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....						
12.	หลักการชัดเจนสามารถใช้เป็นกรอบกำหนดสาระ วิธีการใช้องค์ประกอบอื่นๆ.....						
13.	การใช้ภาษาและการเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสม สละสลวย เข้าใจง่าย						

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้							
14.	วัตถุประสงค์มีความชัดเจน สามารถแสดงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน.....						
15.	สิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดกับผู้เรียนมีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน.....						
16.	การใช้ภาษาและเรียบเรียงถ้อยคำมีความเหมาะสม สละสลวยเข้าใจง่าย.....						
เนื้อหา							
17.	เนื้อหาเหมาะสมสามารถไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่กำหนด.....						
18.	รูปแบบ/ประเภทของเนื้อหาสามารถนำไปสู่การเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารได้.....						
19.	เนื้อหาเหมาะสมสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน.....						
กิจกรรมการเรียนการสอน							
20.	กิจกรรมการเรียนการสอนเรียบเรียงไว้เป็นลำดับเหมาะสมเข้าใจง่ายและสะดวกในการนำไปสอน.....						
21.	กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการสื่อสาร.....						

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
22.	กิจกรรมการเรียนการสอนนำหลักการสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการสื่อสารของนักเรียน.....						
23.	กิจกรรมการเรียนการสอนนำหลักการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมาพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารได้.....						
การวัดและประเมินผล							
24.	สามารถวัดความสามารถด้านการสื่อสารของนักเรียนได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย.....						
25.	การกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางในการวัดและประเมินความสามารถด้านการสื่อสารมีความสอดคล้องเหมาะสม สามารถนำไปประเมินได้เที่ยงตรง.....						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ

( )

ผู้เชี่ยวชาญ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

แบบประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยแบบประเมินแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นการพิจารณาส่วนประกอบต่างๆ ของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

ตอนที่ 2 การประเมินหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นการพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ ของหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

ตอนที่ 3 การประเมินคู่มือการวัดและประเมินผลว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

วิธีประเมิน

แบบประเมินนี้ เป็นแบบจัดอันดับคุณภาพแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง รายการประเมินมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่างๆ ตามรายการประเมิน แล้วทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และโปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในช่องว่างท้ายรายการ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือของท่าน

นางสุขุมาภรณ์ แคสิค

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 การประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้							
1.	คู่มือให้รายละเอียดชัดเจนและเพียงพอที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างได้ผล.....						
2.	แนวทางการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ก่อนการสอนแสดงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดแก่ครูผู้สอนชัดเจน.....						
3.	ให้คำแนะนำในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้จัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการสอน.....						
4.	ข้อเสนอแนะด้านบทบาทครู บรรยากาศในชั้นเรียน ชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้.....						
5.	ข้อเสนอแนะด้านบทบาทนักเรียนในชั้นเรียนชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้.....						
6.	ข้อเสนอแนะด้านการวัดและประเมินผลชัดเจนสมารถนำไปปฏิบัติได้.....						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 การประเมินหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
หน่วยการเรียนรู้							
1.	ชื่อหน่วยการเรียนรู้แสดงสาระสำคัญชัดเจนมีลักษณะเป็นองค์รวมสะท้อนมาตรฐาน ตัวชี้วัด.....						
2.	ชื่อหน่วยการเรียนรู้น่าสนใจกะทัดรัดชัดเจน.....						
3.	การกำหนดหน่วยน้ำหนักคะแนนและเวลาเรียนของหน่วยการเรียนรู้เหมาะสม.....						
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้							
4.	การเรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมช่วยให้เข้าใจง่าย.....						
5.	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน.....						
6.	การเรียบเรียงและการใช้ภาษาในแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมเข้าใจง่าย.....						
สาระสำคัญ							
7.	สาระสำคัญมีความเหมาะสมชัดเจนแสดงถึงความเชื่อมโยงกับการพัฒนาผู้เรียน.....						

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
8.	สาระสำคัญสัมพันธ์กับจุดประสงค์ เนื้อหาและสอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียน						
จุดประสงค์การเรียนรู้							
9.	จุดประสงค์ในแผนการจัดการเรียนรู้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้.....						
10.	จุดประสงค์มีความชัดเจนสามารถแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดกับผู้เรียน						
11.	จุดประสงค์มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง.....						
สาระการเรียนรู้							
12.	สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และสามารถนำไปสู่การบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้.....						
13.	สาระการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน.....						
กิจกรรมการเรียนรู้							
14.	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลำดับและมีความต่อเนื่อง.....						
15.	การกำหนดการดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง.....						

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
16.	กิจกรรมการเรียนรู้น่าสนใจ จูงใจให้กระตือรือร้นในการเรียนรู้ และเหมาะสมกับเวลา.....						
17.	การดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอนครอบคลุมสอดคล้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน.....						
18.	การดำเนินกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการลงมือปฏิบัติ.....						
สื่อและแหล่งเรียนรู้							
19.	การกำหนดรายการสื่อและแหล่งเรียนรู้ชัดเจน นำไปสู่การจัดกิจกรรมได้ง่ายและสะดวก.....						
20.	การเรียงลำดับรายการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อย่างเหมาะสม.....						
21.	สื่อและแหล่งเรียนรู้สอดคล้องเหมาะสมกับกระบวนการเรียนการสอน และสะดวก ต่อการนำไปใช้.....						
การวัดและประเมินผล							
22.	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้						
23.	การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้						

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
24.	เครื่องมือที่ใช้วัดผลมีวิธีการวัดผลชัดเจน เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการของผู้เรียน						
25.	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมของคู่มือการวัดและประเมินผลความสามารถในการสื่อสาร

ข้อที่	รายการ	ระดับความเหมาะสม					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1.	คำอธิบายเกณฑ์การประเมินใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถใช้วัดได้จริง.....						
2.	เกณฑ์การวัด ประเมินการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาครอบคลุมพฤติกรรมอันพึงประสงค์.....						
3.	เกณฑ์การวัด ประเมินการเรียนรู้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้.....						
4.	เกณฑ์การประเมินเหมาะสมกับวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในภาคปฏิบัติ.....						
5.	เกณฑ์การวัดและประเมินการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับและวัยของผู้เรียน.....						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ

( )

ผู้เชี่ยวชาญ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร
(ฉบับสำหรับนักเรียน)

.....

<u>ตอนที่ 1</u> : แบบวัดความสามารถในด้านการฟัง

คำชี้แจง: ให้นักเรียนฟังการสนทนาสถานการณ์ต่างๆจากไฟล์เสียง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว (จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน)

1. Who did James talk to?
   a. Danny
   b. Harper
   c. Abdul
   d. Jun Song
2. Is Harper in Grade 6?
   a. Yes, he is 12.
   b. No, he is.
   c. Yes, he is.
   d. Yes, he isn't.
3. How old are they?
   a. Twelve
   b. Thirteen
   c. Fourteen
   d. Fifteen
4. When is his birthday?
   a. March 18
   b. March 19
   c. May 18
   d. May 19

5. Where is Jun Song from?
   a. Japan
   b. Korea
   c. Spain
   d. India
6. Where does Abdul come from?
   a. Japan
   b. Korea
   c. Spain
   d. India
7. How many languages can Mike Speak?
   a. One
   b. Two
   c. Three
   d. Four
8. Mike *can't* speak.....
   a. English
   b. Hungarian
   c. French
   d. Italian
9. What does Emily want to borrow from Larry?
   a. A desk
   b. A pencil
   c. A calculator
   d. A ruler

10. What does John want to borrow from his friend?
    a. A desk
    b. A pencil
    c. A calculator
    d. A ruler
11. Did John get what he wanted?
    a. Yes, he did.
    b. No, he didn't.
    c. Yes, I see.
    d. No, I'm not sure.
12. What does Danny have to buy?
    a. Vegetables
    b. Bread
    c. Milk
    d. Soup
13. Where can he buy?
    a. At the park.
    b. At the school.
    c. At the supermarket.
    d. At the temple.
14. Where is Dad going?
    a. He's going the museum.
    b. He's going the supermarket.
    c. He's going the cinema.
    d. He's going the school.

15. Where are they?

    a. At the library.

    b. At the pool.

    c. At the hospital.

    d. At the music room.

16. What does the boy want?

    a. a science book.

    b. a chemistry book.

    c. a geography book.

    d. a history book.

17. Where does the man want to go?

    a. He wants to go to the gas station.

    b. He wants to go to the bus station.

    c. He wants to go to the railway station.

    d. He wants to go to the sky train station.

18. Where should the man turn after the traffic lights?

    a. Turn right.

    b. Turn left.

    c. Make a U - turn.

    d. Turn around.

19. What is Simon's homework?

    a. Math

    b. Science

    c. Music

    d. English

20. When will Simon meet Anna?

    a. Saturday

    b. Sunday

    c. Monday

    d. Tuesday

ตอนที่ 2: แบบวัดความสามารถในด้านการพูด (ภาคปฏิบัติ)

คำชี้แจง: ให้นักเรียนศึกษาสถานการณ์ที่กำหนดให้และแสดงบทบาทสมมติ สนทนากับคู่เป็นภาษาอังกฤษ เวลาที่กำหนด 4-5 นาที (จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน)

At the bus station

A: You are waiting for the bus to Bangkok. An old woman comes and asks you about the time table. You know that bus station very well.

B: You are an old woman. You cannot see well. You want to go to Chumpon but you don't know when and where to get on the bus.

<u>ตอนที่ 3</u>: แบบวัดความสามารถในด้านการอ่าน

คำชี้แจง: ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว (จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน)

Read the story and answer items 1-3.

Ruang is waiting for Karaket to go to the library. Karaket comes with a friend. She introduces her friend to Ruang.

Karaket: This is my friend Junwat. Junwat this is Ruang.

Junwat: Nice to meet you.

Ruang: Nice to meet you, too.

Now Junwat and Ruang are friends.

1. Where is Ruang?
   a. library
   b. cinema
   c. canteen
   d. classroom
2. Who comes with Karaket?
   a. Pan
   b. Soontorn
   c. Lek
   d. Junwat
3. Why do they go to the library?
   a. They want to eat breakfast.
   b. They want to swim.
   c. They want to read.
   d. They want to walk.

Read the story and answer items 4-7.

Uncle Peter

My uncle's name is Peter. He is from Amsterdam, in Holland. He is Dutch. He has two children. His wife Jane is American. She is from Boston, in the United States. Her family is still in Boston, but she works and lives with Peter in Milan now. They can speak many laguages English, Dutch, German, and Italian!

4. Where is uncle Peter from?
   a. America
   b. Holland
   c. English
   d. Germany
5. Is Peter single?
   a. Yes, he is.
   b. No, he isn't.
   c. I'm not sure
   d. He doesn't have a wife.
6. Where does Jane come from?
   a. America
   b. Holland
   c. English
   d. German
7. How many languages can they speak?
   a. One language
   b. Two languages
   c. Three languages
   d. Four languages

8. What does this sign mean?

a. Don't cook.
b. Don't look.
c. Don't make loud noise.
d. Don't have a picnic here.

9. Where can you see this sign?
a. At the canteen
b. At the bus station
c. At the parking lot
d. At the library.

Read the story and answer items 10-13.

Om's Diary

Today I met a new friend from Myanmar. Her name is Ja ngae. She is 11 years old. She has a sister, Ja e. Ja e's studying at Prachuap Wittayalai school. Ja ngae told everyone in class about her life in Myanmar. It was very interesting the way people keep right when they're driving on the roads. Myanmarese girls have special powder to put on their faces called Tanaka. This powder makes their skin beautiful. I want to try that powder. Tomorrow I will talk with her again. She's nice and friendly.

10. Where is the new friend from?
    a. Indinesia
    b. Malaysia
    c. Myanmar
    d. Laos
11. Does Om like her new friend?
    a. Yes, she does.
    b. No, she doesn't.
    c. Yes, it is.
    d. No, it isn't.
12. Does Ja ngae have any sisters or brothers?
    a. She has a sister.
    b. She has two sisters.
    c. She has a brother.
    d. She has two brothers.
13. What does Ja ngae like?
    a. She has beautiful skin.
    b. She's friendly.
    c. She's small.
    d. She has a sister.

Read the story and answer items 14 -18

Facebook

Facebook.com was founded by Mark Zuckerberg, a 19-year-old psychology student at Harvard University. Mr. Zuckerberg, developed Facebook with his fellow Harvard University students Eduardo Saverin, Andrew McCollum, Chris Hughes and Dustin Moskovitz as "thefacebook.com". At first the facebook.com was limited to Harvard University students only. Now Facebook has more than 2.19 active users per month and the site is free.

a. facebook

b. thefacebook.net

c. Facebook.com

d. thefacebook.com

15. How many Harvard students developed Facebook with Mark Zuckerberg?

a. Three students

b. Four students

c. Five students

d. Six students

16. What did Mark study at Havard University?

a. Geography

b. Chemistry

c. Psychology

d. Technology

17. There are around ..... people using Facebook per month.

a. more than two million

b. less than two million

c. nineteen million

d. two hundred and nineteen million

Read the schedule and answer items 18-20

School Trip to Hua Hin	
07.00	Meet at school.
07.30	Have breakfast.
10.00	Arrive at the Arts House.
12.00	Collect your lunch box.
14.00	Visit Hua Hin Safari.
15.30	Head back to school.

18. Where are the students going?
    a. Bus station
    b. Resort
    c. Hua Hin
    d. Cha-am
19. What time do they have breakfast?
    a. 06.00
    b. 07.30
    c. 07.00
    d. 08.00
20. What can they do at the Arts House?
    a. Paint a picture
    b. Eat breakfast
    c. Swim in the sea
    d. Play computer game

ตอนที่ 4 : แบบวัดความสามารถในด้านการเขียน

คำชี้แจง: ให้นักเรียนเขียนเรื่องโดยเลือก 1 หัวข้อ จากที่กำหนดให้ ความยาว 40 คำ

(1 ข้อ 20 คะแนน)

1. My best friend.
2. What I love to do.
3. My favorite room at home.
4. My dream school.

Name.....No.....

Tape Scripts สำหรับตอนที่ 1: แบบวัดความสามารถด้านการฟัง

Situation 1 (Items 1-2)

James: Hello. What's your name?

Harper: Hi. My name's Harper.

James: That's a cool name. My name's James.

Harper: Thank you and nice to meet you, James.

James: What grade are you in?

Harper: I'm in grade 6.

Situation 2 (Items 3-4)

Sam: I'm turning 12 this year.

Mark: So am I.

Sam: When is your birthday?

Mark: It's May 19.

Situation 3 (Items 5-6)

Jun Song: Hello. My name's Jun Song.

Abdul: Hi. I'm Abdul. Nice to meet you.

Jun Song: Nice to meet you, too.

Where are you from Abdul?

Abdul: I'm from India. What about you?

Jun Song: I'm from Korea.

Situation 4 (Items 7-8)

Makoto: How many languages can you speak, Mike?

Mike: Three. English, Hungarian and French.

What about you?

Makoto: Four.

I can speak Japanese, English, Italian and Spanish.

Situation 5 (Item 9)

Emily: Can I borrow your pencil?

Sarah: Sorry. I'm using it.

Situation 6 (Items (10 -11)

John: Does anyone have a calculator?

Peter: I have one in my desk. You can use it.

John: Thank you so much.

Peter: With pleasure.

Situation 7 (Items 12-14)

Dad: Don't forget to buy the milk at the supermarket.

Danny: OK. Where are you going?

Dad: I'm going to pick up your sister at the swimming pool.

She has a class today.

Danny: Drive safe, dad.

Situation 8 (Items 15-16)

Librarian: Shhh. Please be quiet.

Nick: I'm sorry.

I can't find a history book.

Librarian: History books are in zone E.

Nick: Thank you.

Librarian: You're welcome.

Situation 9 (Items 17-18)

A tourist: Excuse me. Can you tell me how to get to the bus station?

Andy: Oh yes.

Go straight on Dekdee Road then turn right at the traffic lights. The bus station is on the left.

A tourist: Thank you.

Andy: You're welcome.

Situation 10 (Items 19-20)

Anna: Bye Simon. Don't forget to do your English homework.

Simon: OK. See you on Monday, Anna. Bye

เฉลยแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร

.....

ตอนที่ 1 : แบบวัดความสามารถในด้านการฟัง

(จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน)

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	b	11	a
2	c	12	c
3	a	13	c
4	d	14	d
5	b	15	a
6	d	16	d
7	c	17	b
8	d	18	b
9	b	19	d
10	c	20	c

<u>ตอนที่ 2</u> : **แบบวัดความสามารถในด้านการพูด (1 ข้อ 20 คะแนน)**

การให้คะแนนขึ้นอยู่กับดุลพินิจของครูผู้ประเมินการสอบปฏิบัติ โดยใช้เกณฑ์ประเมินความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด

ตาราง 11 เกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด (ภาคปฏิบัติ)

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนักความสำคัญ	คะแนนรวม
ความถูกต้องด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาถูกต้อง	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ออกเสียงได้ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรงประเด็นเป็นบางส่วนเนื้อหาและการออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน	สื่อสารได้เนื้อหาน้อย ออกเสียงไม่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	3	12
ความสามารถในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางอย่างเหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางบ้างเล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่วแต่ไม่เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟังน้อย	พูดเหมือนท่องจำ มีการประสานสายตากับผู้ฟังบ้างเป็นระยะ	2	8
		รวม			5	20

โดยเกณฑ์การประเมินการสอบปฏิบัติ มีการแปลผลดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558, น.151)

16 – 20	ดีมาก
13 - 15	ดี
10 - 12	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ปรับปรุง

ตอนที่ 3 : แบบวัดความสามารถในด้านการอ่าน
(จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน)

ข้อ	คำตอบ	ข้อ	คำตอบ
1	a	11	a
2	d	12	a
3	c	13	b
4	b	14	d
5	b	15	b
6	a	16	c
7	d	17	a
8	c	18	c
9	d	19	b
10	c	20	a

ตอนที่ 4 : แบบวัดความสามารถในด้านการเขียน (1 ข้อ 20 คะแนน)

การให้คะแนนขึ้นอยู่กับดุลพินิจของครูผู้ประเมินงานเขียน โดยใช้เกณฑ์ประเมินความสามารถในการสื่อสารด้านการเขียน

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนักความสำคัญ	คะแนนรวม
โครงสร้างทางไวยากรณ์	เขียนโดยใช้โครงไวยากรณ์ได้ถูกต้องทุกประโยค	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดเล็กน้อย	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดหลายแห่ง	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดเกินครึ่งหนึ่งของงานเขียน	1	4
การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดเล็กน้อย	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดหลายแห่ง	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดเกินครึ่งหนึ่งของงานเขียน	1	4
การใช้คำศัพท์	ใช้คำศัพท์และสำนวนเหมาะสมอ่านแล้วเข้าใจชัดเจนทั้ง	มักใช้คำศัพท์และสำนวนเหมาะสมแต่อ่านแล้วไม่เข้าใจบางแห่ง	มีปัญหาอยู่บ้างในการใช้คำศัพท์และสำนวน อ่านแล้วไม่เข้าใจหลายแห่ง	การใช้คำศัพท์และสำนวนผิดพลาดหลายแห่งอ่านแล้วไม่เข้าใจเป็นส่วนมาก	1	4
การนำเสนอเนื้อหา	เขียนได้ตรงประเด็นตามที่กำหนดและสามารถเรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับเหมาะสม	เขียนได้ค่อนข้างตรงประเด็นตามที่กำหนดและสามารถเรียบเรียงเนื้อหาได้ค่อนข้างเหมาะสม	เขียนไม่ค่อยตรงประเด็นตามที่กำหนดและเรียบเรียงเนื้อหาได้ไม่ค่อยเหมาะสมเท่าที่ควร	เขียนไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนดและไม่เรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับ	2	8
			รวม		5	20

โดยเกณฑ์การประเมินการข้อสอบอัตนัย มีการแปลผลดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558, น. 153)

16 – 20	ดีมาก
13 - 15	ดี
10 - 12	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ปรับปรุง

แบบประเมินแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

1. แบบประเมินฉบับนี้มุ่งประเมินแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ขอความกรุณาจากท่านโปรดพิจารณาองค์ประกอบของการวัดความสามารถในการสื่อสารใน 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบวัดความสามารถด้านการฟัง (ข้อสอบปรนัย 20 ข้อ)

ตอนที่ 2 แบบวัดความสามารถด้านการพูด (ข้อสอบภาคปฏิบัติ 1 ข้อ)

ตอนที่ 3 แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน(ข้อสอบปรนัย 20 ข้อ)

ตอนที่ 4 แบบวัดความสามารถด้านการเขียน (ข้อสอบอัตนัย 1 ข้อ)

นิยามศัพท์

ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง การแสดงออกถึงการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในรูปแบบของการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน สามารถปรับภาษาที่ใช้ให้มีความเหมาะสม กับวัตถุประสงค์ของการใช้งาน ว่าสื่อสารกับใคร หรือ เมื่อไหร่ ควรจะใช้ภาษาแบบไหนให้เหมาะสมโดยสามารถวัดได้จากการสื่อสารของนักเรียนตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นบทสนทนาเกี่ยวกับการสื่อสารในสถานการณ์ ที่ใช้อยู่จริงในสังคม ด้านการฟังได้แก่ คำและวลีง่ายๆ ที่ได้ฟัง การทักทาย การกล่าวลา การซักถามข้อมูลคู่สนทนา คำและประโยคสั้นๆที่กล่าวช้าๆและชัดเจน และจับใจความประกาศหรือข้อความง่ายๆสั้นๆ ด้านการอ่าน ได้แก่ การจดจำคำวลีและประโยคที่ได้เรียนมาแล้ว เข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เข้าใจแบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล คำแนะนำง่ายๆที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ และข้อความสั้นๆที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวัน ด้านการพูดได้แก่ การทักทายและการกล่าวลา โต้ตอบ ถามคำถาม ขอให้พูดซ้ำ และขอความช่วยเหลือ ถาม ตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวง่ายๆ ที่อยู่ของบุคคลที่รู้จัก ซื้อของโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ สนทนาเรื่องชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลข และรับโทรศัพท์บอกชื่อตนเองและตอบคำถามง่ายๆ และด้านการเขียนได้แก่ การเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง ที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้นๆง่ายๆ กรอกข้อมูลตนเองในแบบฟอร์ม และเขียนบัตรอวยพรวันเกิด โดยใช้แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังจากเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1. ขอความกรุณาท่านโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน +1, 0, หรือ -1 ซึ่งกำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า รายการนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า รายการนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

-1 เมื่อแน่ใจว่า รายการนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

2. ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินความสอดคล้องใน ครั้งนี้

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สุขุมาภรณ์ แคสิค

นิสิตสาขาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการฟัง	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
	ให้นักเรียนฟังการสนทนาสถานการณ์ต่างจากไฟล์เสียงแล้วเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว Situation 1 (Items 1-2) James: Hello. What's your name? Harper: Hi. My name's Harper. James: That's a cool name. My name's James. Harper: Thank you and nice to meet you, James. James: What grade are you in? Harper: I'm in grade 6.			
1	Who did James talk to? a. Danny b. Harper c. Abdul d. Jun Song			
2	Is Harper in Grade 6? a. Yes, he is 12. b. No, he is. c. Yes, he is. d. Yes, he isn't.			
	Situation 2 (Items 3-4) Sam: I'm turning 12 this year. Mark: So am I. Sam: When is your birthday? Mark: It's May 19.			

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการฟัง	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
3	How old are they? a. Twelve b. Thirteen c. Fourteen d. Fifteen			
4	When is his birthday? a. March 18 b. March 19 c. May 18 d. May 19			
5	Situation 3 (Items 5-6) Jun Song: Hello. My name's Jun Song. Abdul: Hi. I'm Abdul. Nice to meet you. Jun Song: Nice to meet you, too. Where are you from Abdul? Abdul: I'm from India. What about you? Jun Song: I'm from Korea. Where is Jun Song from? a. Japan b. Korea c. Spain d. India			
6	Where does Abdul come from? a. Japan b. Korea c. Spain d. India			

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการฟัง	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
7	Situation 4 (Items 7-8) Makoto: How many languages can you speak, Mike? Mike: Three. English, Hungarian and French. What about you? Makoto: Four.I can speak Japanese, English, Italian and Spanish. How many languages can Mike Speak? a. One b. Two c. Three d. Four			
8	Mike *can't* speak..... a. English b. Hungarian c. French d. Italian			
9	Situation 5 (Item 9) Emily: Can I borrow your pencil? Sarah: Sorry. I'm using it. What does Emily want to borrow from Larry? a. A desk b. A pencil c. A calculator d. A ruler			

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการฟัง	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
10	Situation 6 (Items (10 -11) John: Does anyone have a calculator? Peter: I have one in my desk. You can use it. John: Thank you so much. Peter: With pleasure. What does John want to borrow from his friend? a. A desk b. A pencil c. A calculator d. A ruler			
11	Did John get what he wanted? a. Yes, he did. b. No, he didn't. c. Yes, I see. d. No, I'm not sure.			
	Situation 7 (Items 12-14) Dad: Don't forget to buy the milk at the supermarket. Danny: OK. Where are you going? Dad: I'm going to pick up your sister at the swimming pool. She has a class today. Danny: Drive safe, dad.			

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการฟัง	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
12	What does Danny have to buy? a. Vegetables b. Bread c. Milk d. Soup			
13	Where can he buy? a. At the park. b. At the school. c. At the supermarket. d. At the temple.			
14	Where is Dad going? a. He's going the museum. b. He's going the supermarket. c. He's going the cinema. d. He's going the school.			
	Situation 8 (Items 15-16) Librarian: Shhh. Please be quiet. Nick: I'm sorry. I can't find a history book. Librarian: History books are in zone E. Nick: Thank you. Librarian: You're welcome.			

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการฟัง	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
15	Where are they? a. At the library. b. At the pool. c. At the hospital. d. At the music room.			
16	What does the boy want? a. a science book. b. a chemistry book. c. a geography book. d. a history book.			
	Situation 9 (Items 17-18) A tourist: Excuse me. Can you tell me how to get to the bus station? Andy: Oh, yes.Go straight on Dekdee Road then turn right at the traffic lights. The bus station is on the left. A tourist: Thank you. Andy: You're welcome.			
17	Where does the man want to go? a. He wants to go to the gas station. b. He wants to go to the bus station. c. He wants to go to the railway station. d. He wants to go to the sky train station.			

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการฟัง	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
18	Where should the man turn after the traffic lights? a. Turn right. b. Turn left. c. Make a U - turn. d. Turn around.			
19	Situation 10 (Items 19-20) Anna: Bye Simon. Don't forget to do your English homework. Simon: OK. See you on Monday, Anna. Bye What is Simon homework? a. Math b. Science c. Music d. English			
20	When will Simon meet Anna? a. Saturday b. Sunday c. Monday d. Tuesday			

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการพูด	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
	ข้อสอบภาคปฏิบัติ **ให้นักเรียนศึกษาสถานการณ์ที่กำหนดให้และแสดงบทบาทสมมติ สนทนากับคู่เป็นภาษาอังกฤษ** **(เวลา 4-5 นาที)** At the bus station A: You are waiting for the bus to Bangkok. An old woman comes and asks you about the time table. You know that bus station very well. B: You are an old woman. You cannot see well. You want to go to Chumpon but you don't know when and where to get on the bus.			

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
1	**ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว** Read the story and answer items 1-3. Ruang is waiting for Karaket to go to the library. Karaket comes with a friend. She introduces her friend to Ruang. Karaket: This is my friend Junwat. Junwat this is Ruang. Junwat: Nice to meet you. Ruang: Nice to meet you, too. Now Junwat and Ruang are friends. 1. Where is Ruang? a. library b. cinema c. canteen d. classroom 2. Who comes with Karaket? a. Pan b. Soontorn c. Lek d. Junwat 3. Why do they go to the library? a. They want to eat breakfast. b. They want to swim. c. They want to read. d. They want to walk.			

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
2	Read the story and answer items 4-7. Uncle Peter My uncle's name is Peter. He is from Amsterdam, in Holland. He is Dutch. He has two children. His wife Jane is American. She is from Boston, in the United States. Her family is still in Boston, but she works and lives with Peter in Milan now. They can speak many laguages English, Dutch, German, and Italian! 4. Where is uncle Peter from? a. America b. Holland c. English d. Germany 5. Is Peter single? a. Yes, he is. b. No, he isn't. c. I'm not sure d. He doesn't have a wife. 6. Where does Jane come from? a. America b. Holland c. English d. German			

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
	7. How many languages can they speak? a. One language b. Two languages c. Three languages d. Four languages 8. What does this sign mean? a. Don't cook. b. Don't look. c. Don't make loud noise. d. Don't have a picnic here. 9. Where can you see this sign? a. At the canteen b. At the bus station c. At the parking lot d. At the library.			

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
3	Read the story and answer items 10-13. Om's Diary Today I met a new friend from Myanmar. Her name is Ja ngae. She is 11 years old. She has a sister, Ja e. Ja e's studying at Prachuap Wittayalai school. Ja ngae told everyone in class about her life in Myanmar. It was very interesting the way people keep right when they're driving on the roads. Myanmarese girls have special powder to put on their faces called Tanaka. This powder makes their skin beautiful. I want to try that powder. Tomorrow I will talk with her again. She's nice and friendly. 10. Where is the new friend from? a. Indinesia b. Malaysia c. Myanmar d. Laos 11. Does Om like her new friend? a. Yes, she does. b. No, she doesn't. c. Yes, it is. d. No, it isn't. 12. Does Ja nage have sisters or brothers? a. She has a sister. b. She has two sisters. c. She has a brother. d. She has two brothers.			

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
	13. What does Ja ngae like? a. She has beautiful skin. b. She's friendly. c. She's small. d. She has a sister.			
4	Read the story and answer items 14-13. Facebook Facebook.com was founded by Mark Zuckerberg, a 19-year-old psychology student at Harvard University. Mr. Zuckerberg, developed Facebook with his fellow Harvard University students Eduardo Saverin, Andrew McCollum, Chris Hughes and Dustin Moskovitz as "thefacebook.com". At first the facebook.com was limited to Harvard University students only. Now Facebook has more than 2.19 active users per month and the site is free. 14. What was the first name of Facebook? a. facebook b. thefacebook.net c. Facebook.com d. thefacebook.com 15. How many Harvard students developed Facebook with Mark Zuckerberg? a. Three students b. Four students c. Five students d. Six students			

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
	16. What did Mark study at Havard University? a. Geography b. Chemistry c. Psychology d. Technology 17. There are around ..... people using Facebook per month. a. more than two million b. less than two million c. nineteen million d. two hundred and nineteen million			
5	Read the schedule and answer items 18-20 School Trip to Hua Hin 07.00 Meet at school. 07.30 Have breakfast. 10.00 Arrive at the Arts House. 12.00 Collect your lunch box. 14.00 Visit Hua Hin Safari. 15.30 Head back to school. 18. Where are the students going? a. Bus station b. Resort c. Hua Hin d. Cha-am			

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
	19. What time do they have breakfast? a. 06.00 b. 07.30 c. 07.00 d. 08.00 20. What can they do at the Arts House? a. Paint a picture b. Eat breakfast c. Swim in the sea d. Play computer game			

ข้อที่	แบบวัดความสามารถด้านการเขียน	คะแนนความคิดเห็น		
		+1	0	-1
	ข้อสอบอัตนัย ให้นักเรียนเขียนเรื่องโดยเลือก 1 หัวข้อ จากที่กำหนดให้ ความยาว 40 คำ 1. My best friend. 2. What I love to do. 3. My favorite room at home. 4. My dream school.			

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบประเมินความพึงพอใจฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบ เน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. นักเรียนมีอิสระในการเลือกตอบตามความคิดเห็น คำตอบของนักเรียนไม่มีถูกหรือผิด และคำตอบเหล่านี้ไม่มีผลใดต่อคะแนนสอบและผลการเรียน

3. ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้เข้าใจ และพิจารณาเลือกตอบอย่างรอบคอบให้ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด และโปรดตอบแบบประเมินฉบับนี้ให้ครบถ้วนทุกข้อ ในการเลือกตอบให้ถือเกณฑ์ดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญและเหมาะสมกับผู้เรียนสามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้					
2	สื่อและแหล่งเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ง่ายขึ้น					
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและน่าสนใจ					
4	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน					
5	ผู้สอนอำนวนความสะดวกและให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด					
6	การจัดกิจกรรมมีการกระตุ้น สร้างความสนใจและเตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้กับผู้เรียน					
7	การจัดกิจกรรมและภาระงานทำให้ผู้เรียนได้รับรู้เนื้อหาทางภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ					
8	การจัดกิจกรรมมีการให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเนื้อหาและฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้กับผู้เรียน					
9	การจัดกิจกรรมมีการให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้ภายในห้องเรียนกับแหล่งเรียนรู้ต่างๆและแสดงความสามารถในการใช้ภาษาโดยมีการประยุกต์ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร					

ข้อที่	รายการ	ความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
10	การจัดกิจกรรมมีการสะท้อนความรู้ให้ผู้เรียนทราบข้อผิดพลาดของการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น					
11	การจัดกิจกรรมมีการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ทำให้กิจกรรมมีความน่าสนใจมากขึ้น					
12	การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการออกเสียง การใช้คำ ความหมายได้อย่างถูกต้อง					
13	มีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม					
14	การเรียนตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในสังคมมากขึ้น					
15	การจัดกิจกรรมมีการสรุปผลการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน					
16	การเรียนตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับกลวิธีในการสื่อสารอย่างเหมาะสม					
17	การเรียนตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว					
18	การเรียนตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น					

ข้อที่	รายการ	ความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
19	การจัดกิจกรรมตามรูปแบบทำให้ผู้เรียนสนุกและมีความสุขกับการเรียน					
20	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบทำให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนรู้และมีใจจดจ่อที่จะเรียนเรื่องต่อไปอีก					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบประเมินความพึงพอใจฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบ เน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. ขอความกรุณาจากท่านโปรดพิจารณาองค์ประกอบพื้นฐานด้านเนื้อหา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ บรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลและบทบาทของผู้สอนว่ามีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์หรือไม่ โดยมีนิยามประกอบการพิจารณา ดังนี้

นิยามศัพท์

ความพึงพอใจของผู้เรียน หมายถึง ความชอบหรือความรู้สึกในทางที่ดีที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในด้านเนื้อหาของรูปแบบ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล บทบาทผู้สอน และผลลัพธ์ที่เกิดจากรูปแบบซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคือ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1. ขอความกรุณาท่านโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน +1, 0, หรือ -1 ซึ่งกำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้

+1	เมื่อแน่ใจว่า	รายการนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
0	เมื่อไม่แน่ใจว่า	รายการนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์
-1	เมื่อแน่ใจว่า	รายการนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

2. ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินความสอดคล้องใน ครั้งนี้

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สุขุมาภรณ์ แคสิค

นิสิตสาขาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

แบบประเมินของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

+1 เมื่อแน่ใจว่า รายการนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า รายการนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์

-1 เมื่อแน่ใจว่า รายการนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญและเหมาะสมกับผู้เรียนสามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้				
2	สื่อและแหล่งเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ง่ายขึ้น				
3	กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและน่าสนใจ				
4	กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน				
5	ผู้สอนอำนวนความสะดวกและให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด				
6	การจัดกิจกรรมมีการกระตุ้น สร้างความสนใจและเตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้กับผู้เรียน				

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
7	การจัดกิจกรรมและภาระงานทำให้ผู้เรียนได้รับรู้เนื้อหาทางภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ				
8	การจัดกิจกรรมมีการให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเนื้อหาและฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้กับผู้เรียน				
9	การจัดกิจกรรมมีการให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้ภายในห้องเรียนกับแหล่งเรียนรู้ต่างๆและแสดงความสามารถในการใช้ภาษาโดยมีการประยุกต์ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร				
10	การจัดกิจกรรมมีการสะท้อนความรู้ให้ผู้เรียนทราบข้อผิดพลาดของการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น				
11	การจัดกิจกรรมมีการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ทำให้กิจกรรมมีความน่าสนใจมากขึ้น				
12	การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการออกเสียง การใช้คำ ความหมายได้อย่างถูกต้อง				
13	มีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม				
14	การเรียนตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในสังคมมากขึ้น				
15	การจัดกิจกรรมมีการสรุปผลการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน				

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
16	การเรียนตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับกลวิธีในการสื่อสารอย่างเหมาะสม				
17	การเรียนตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว				
18	การเรียนตามรูปแบบช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น				
19	การจัดกิจกรรมตามรูปแบบทำให้ผู้เรียนสนุกและมีความสุขกับการเรียน				
20	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบทำให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนรู้และมีใจจดจ่อที่จะเรียนเรื่องต่อไปอีก				

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

ภาคผนวก ค ผลการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การฟัง)

2. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การพูด)

3. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การอ่าน)

4. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การเขียน)

5. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบฯ

6. ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

7. ผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

8. ผลการคำนวณค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ตาราง 21 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การฟัง)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5		
1	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
8	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	-1	0.60	ใช้ได้
16	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
18	-1	+1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	-1	0.60	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้

ตาราง 22 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การพูด)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
8	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	-1	0.60	ใช้ได้
16	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
18	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	-1	0.60	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้

ตาราง 23 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การอ่าน)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5		
1	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
8	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	-1	0.60	ใช้ได้
16	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
18	-1	+1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	-1	0.60	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้

ตาราง 24 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ (การเขียน)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5		
1	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
8	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	-1	0.60	ใช้ได้
16	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
18	-1	+1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	-1	0.60	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้

ตาราง 25 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบฯ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
3	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
8	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	-1	0.60	ใช้ได้
16	+1	-1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
18	-1	+1	+1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	-1	0.60	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 26 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
A1	5	4.4000	.54772
A2	5	4.0000	.70711
A3	5	4.0000	.70711
A4	5	4.0000	.70711
B5	5	4.4000	.54772
B6	5	4.2000	.44721
B7	5	4.2000	.83666
C8	5	4.0000	.00000
C9	5	4.2000	.44721
C10	5	4.0000	.70711
D11	5	4.2000	.44721
D12	5	4.2000	.83666
D13	5	4.0000	.70711
E14	5	4.2000	.83666
E15	5	4.0000	.70711
E16	5	4.2000	.83666
F17	5	4.2000	.83666
F18	5	4.4000	.54772
F19	5	4.2000	.44721
G20	5	4.0000	.70711
G21	5	4.4000	.54772
G22	5	4.2000	.44721
G23	5	4.2000	.44721
H24	5	4.4000	.54772
H25	5	4.6000	.54772
SUM	5	4.1920	.23732
Valid N (listwise)	5		

ตาราง 27 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
A1	5	4.2000	.44721
A2	5	4.2000	.44721
A3	5	4.2000	.44721
A4	5	4.4000	.54772
A5	5	4.4000	.89443
A6	5	4.4000	.89443
B1	5	4.2000	.83666
B2	5	4.2000	.83666
B3	5	4.2000	.83666
C4	5	4.2000	.83666
C5	5	4.4000	.54772
C6	5	4.4000	.89443
D7	5	4.6000	.54772
D8	5	4.8000	.44721
E9	5	4.8000	.44721
E10	5	4.2000	.83666
E11	5	4.0000	.70711
F12	5	4.4000	.54772
F13	5	4.4000	.54772
G14	5	4.4000	.89443
G15	5	4.4000	.89443
G16	5	4.4000	.54772
G17	5	4.4000	.54772
G18	5	4.4000	.54772
H19	5	4.4000	.89443
H20	5	4.4000	.54772
H21	5	4.4000	.54772
I22	5	4.6000	.54772
I23	5	4.0000	.70711
I24	5	4.4000	.54772
I25	5	4.4000	.54772
SUM	5	4.3613	.46209
Valid N (listwise)	5		

ตาราง 28 แสดงผลการคำนวณค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
A1	5	4.2000	.44721
A2	5	4.2000	.44721
A3	5	4.2000	.44721
A4	5	4.4000	.54772
A5	5	4.2000	.83666
A6	5	4.8000	.44721
B1	5	4.2000	.83666
B2	5	4.2000	.83666
B3	5	4.2000	.83666
C4	5	4.2000	.83666
C5	5	4.4000	.54772
C6	5	4.6000	.54772
D7	5	4.6000	.54772
D8	5	4.8000	.44721
E9	5	4.8000	.44721
E10	5	4.2000	.83666
E11	5	4.0000	.70711
F12	5	4.4000	.54772
F13	5	4.0000	.70711
G14	5	4.4000	.89443
G15	5	4.2000	.83666
G16	5	4.4000	.54772
G17	5	4.6000	.54772
G18	5	4.4000	.89443
H19	5	4.4000	.89443
H20	5	4.4000	.54772
H21	5	4.2000	.44721
I22	5	4.2000	.83666
I23	5	4.0000	.70711
I24	5	4.4000	.54772
I25	5	4.4000	.54772
J26	5	4.2000	.83666
J27	5	4.4000	.54772
J28	5	4.2000	.83666
J29	5	4.4000	.54772
J30	5	4.0000	.70711
SUM	5	4.3278	.65504
Valid N (listwise)	5		

ภาคผนวก ง ผลคะแนนจากการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

1. คะแนนความสามารถในการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนก่อนเรียนคะแนนรายด้านรวม 80 คะแนน และเทียบเป็นร้อยละ

2. คะแนนความสามารถในการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนก่อนเรียนคะแนนรายด้านรวม 80 คะแนน และเทียบเป็นร้อยละ

3. การเปรียบเทียบผลการวัดความสามารถด้านการฟัง ก่อน-หลังเรียน

4. การเปรียบเทียบผลการวัดความสามารถด้านการพูด ก่อน-หลังเรียน

5. การเปรียบเทียบผลการวัดความสามารถด้านการอ่าน ก่อน-หลังเรียน

6. การเปรียบเทียบผลการวัดความสามารถด้านการเขียน ก่อน-หลังเรียน

7. การเปรียบเทียบผลการวัดความสามารถทด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนก่อน-หลังเรียน

ตาราง 29 แสดงคะแนนความสามารถในการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนก่อนเรียนคะแนนรายด้านรวม 80 คะแนน และเทียบเป็นร้อยละ

	Listening	20	Speaking	20	Reading	20	Writing	20	80	100
1	52	10	46	9	39	8	36	7	35	43
2	46	9	39	8	36	7	36	7	31	39
3	56	11	52	10	52	10	49	10	42	52
4	59	12	56	11	49	10	43	9	41	52
5	56	11	49	10	39	8	30	6	35	43
6	59	12	49	10	36	7	33	7	35	44
7	62	12	56	11	49	10	43	9	42	52
8	46	9	39	8	36	7	33	7	31	39
9	52	10	49	10	49	10	46	9	39	49
10	43	9	36	7	36	7	36	7	30	38
11	46	9	39	8	39	8	36	7	32	40
12	52	10	52	10	46	9	43	9	39	48
13	43	9	39	8	39	8	39	8	32	40
14	59	12	52	10	52	10	49	10	43	53
15	46	9	43	9	39	8	39	8	33	42
16	43	9	39	8	39	8	30	6	30	38
17	46	9	43	9	43	9	43	9	35	43
18	62	12	59	12	52	10	49	10	45	56
19	43	9	36	7	33	7	33	7	29	36
20	49	10	43	9	43	9	39	8	35	43
21	56	11	49	10	49	10	43	9	39	49
22	46	9	43	9	39	8	33	7	32	40
23	52	10	43	9	39	8	30	6	33	41
24	52	10	49	10	49	10	46	9	39	49
25	46	9	39	8	39	8	36	7	32	40
26	49	10	43	9	43	9	36	7	34	43
27	59	12	52	10	49	10	46	9	41	52
28	59	12	56	11	56	11	49	10	44	55
29	52	10	46	9	46	9	43	9	37	47
30	56	11	52	10	43	9	39	8	38	48
31	59	12	52	10	49	10	46	9	41	52
32	43	9	43	9	39	8	30	6	31	39

ตาราง 30 แสดงคะแนนความสามารถในการสื่อสารด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนหลังเรียนคะแนนรายด้านรวม 80 คะแนน และเทียบเป็นร้อยละ

	Listening	20	Speaking	20	Reading	20	Writing	20	80	100
1	69	14	66	13	59	12	52	10	49	62
2	62	12	59	12	56	11	52	10	46	57
3	69	14	66	13	66	13	66	13	53	66
4	75	15	66	13	62	12	59	12	52	66
5	75	15	69	14	56	11	50	10	50	63
6	72	14	66	13	56	11	52	10	49	62
7	79	16	69	14	72	14	66	13	57	71
8	62	12	52	10	59	12	52	10	45	57
9	75	15	69	14	62	12	56	11	52	66
10	62	12	56	11	56	11	56	11	46	57
11	62	12	59	12	56	11	52	10	46	57
12	72	14	69	14	66	13	56	11	52	66
13	56	11	52	10	52	10	52	10	43	53
14	75	15	66	13	66	13	66	13	54	68
15	66	13	59	12	56	11	49	10	46	57
16	59	12	59	12	56	11	52	10	45	57
17	62	12	59	12	59	12	52	10	47	58
18	82	16	72	14	69	14	62	12	57	71
19	62	12	56	11	52	10	50	10	44	55
20	66	13	62	12	56	11	52	10	47	59
21	75	15	69	14	62	12	56	11	52	66
22	66	13	62	12	52	10	49	10	46	57
23	69	14	62	12	52	10	49	10	47	58
24	72	14	66	13	62	12	52	10	51	63
25	69	14	62	12	56	11	52	10	48	60
26	69	14	59	12	59	12	49	10	47	59
27	79	16	72	14	66	13	59	12	55	69
28	75	15	69	14	69	14	66	13	56	70
29	69	14	62	12	62	12	56	11	50	62
30	75	15	72	14	56	11	49	10	51	63
31	85	17	79	16	59	12	59	12	56	71
32	72	14	66	13	56	11	52	10	49	62

ตาราง 31 แสดงการเปรียบเทียบผลการวัดความสามารถด้านการฟังก่อน-หลังเรียน

t-test

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	POST	13.8750	32	1.47561	.26085
	PRE	10.2500	32	1.21814	.21534

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	POST & PRE	32	.843	.000

Paired Samples Test

		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference Lower	Upper			
Pair 1	POST - PRE	3.6250	.79312	.14020	3.3391	3.9109	25.855	31	.000

ตาราง 32 แสดงการเปรียบเทียบผลการวัดความสามารถด้านการพูดก่อน-หลังเรียน

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	POST	12.7188	32	1.30098	.22998
	PRE	9.3125	32	1.17604	.20790

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	POST & PRE	32	.776	.000

Paired Samples Test

		Paired Differences							
					95% Confidence Interval of the Difference				
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	Lower	Upper	t	df	Sig. (2-tailed)
Pair 1	POST - PRE	3.4063	.83702	.14797	3.1045	3.7080	23.021	31	.000

ตาราง 33 แสดงการเปรียบเทียบผลการวัดความสามารถด้านการอ่านก่อน-หลังเรียน

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	POST	11.7188	32	1.14256	.20198
	PRE	8.7500	32	1.16398	.20576

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	POST & PRE	32	.746	.000

Paired Samples Test

		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference Lower	Upper			
Pair 1	POST - PRE	2.9688	.82244	.14539	2.6722	3.2653	20.419	31	.000

ตาราง 34 แสดงการเปรียบเทียบผลการวัดความสามารถด้านการเขียนก่อน-หลังเรียน

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	POST	10.7813	32	1.09939	.19435
	PRE	8.0000	32	1.29515	.22895

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	POST & PRE	32	.770	.000

Paired Samples Test

		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference Lower	Upper			
Pair 1	POST - PRE	2.7813	.83219	.14711	2.4812	3.0813	18.906	31	.000

ตาราง 35 แสดงการเปรียบเทียบผลการวัดความสามารถด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนก่อน-หลังเรียน (80 คะแนน)

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	POST	49.5938	32	3.99079	.70548
	PRE	36.0938	32	4.64452	.82104

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	POST & PRE	32	.937	.000

Paired Samples Test

		Paired Differences							
					95% Confidence Interval of the Difference				
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	Lower	Upper	t	df	Sig. (2-tailed)
Pair 1	POST - PRE	13.5000	1.66559	.29444	12.8995	14.1005	45.850	31	.000

ภาคผนวก จ เอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. คู่มือการวัดและการประเมินผล

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ประกอบด้วย

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. คู่มือการวัดและการประเมินผลความสามารถในการสื่อสาร

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
2. แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีองค์ประกอบได้แก่

1. หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
3. เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
4. กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
5. การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ผลที่เกิดกับนักเรียน

ตอนที่ 1
ที่มาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการใช้เครื่องมืออย่างหลากหลายในการแสวงหาความรู้ ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ในปัจจุบัน รวมถึงเป็นภาษาที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง โดยที่องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ (สถาบันภาษาอังกฤษ,2558,หน้า 9) แต่ในขณะที่โลกมีการเปลี่ยนแปลง ภาษาอังกฤษก็มีการเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกัน ตลอดเวลาที่มีการใช้ภาษาอังกฤษนั้น มีการใช้กันอย่างแพร่หลาย และมีวัตถุประสงค์ในการใช้งานแตกต่างกันเพิ่มมากขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา ทุกๆที่มีการนำภาษาไปใช้ในด้านเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ แนวคิดเศรษฐกิจและการบริหารจัดการใหม่ๆ วรรณคดียุคใหม่ และสื่อสารมวลชน เหล่านี้เองก่อให้เกิดคำศัพท์เพิ่มขึ้นมามากมาย รวมถึงรูปแบบไวยากรณ์ วิธีการพูดและเขียนแบบใหม่ๆ ทำให้เกิดภาพชัดเจนว่า ปัจจุบันจำนวนของคนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นกว่าเจ้าของภาษา ปัจจุบันกำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเวลาที่ภาษาเพื่อการสื่อสารมีบทบาทเป็นสำคัญมากกว่าในอดีต ทั้งในด้าน เศรษฐกิจ การเมือง และการใช้ชีวิต (Graddol, 2000, pp.1-5)

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในยุคปัจจุบันจึงมีจุดมุ่งหมายที่ปรับเปลี่ยนไปตามกาลเวลา โดยเฉพาะยุคศตวรรษที่ 21 มีผู้เสนอแนวคิดของทักษะ ที่เป็นปัจจัยสนับสนุนที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อันประกอบไปด้วย ทักษะในการสื่อสาร ทักษะการร่วมมือ การมีความคิดสร้างสรรค์และทักษะการคิดวิเคราะห์ หรือเรียกว่า ต้องมี 4C คือ Communication, Collaboration, Creativity และ Critical Thinking (Partnership for 21st Century Skills,2007) ที่มีความสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการเรื่องการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาผู้เรียน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กล่าวถึงประเด็นสำคัญในการปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) โดยปรับการเรียนการสอนจากการเน้นไวยากรณ์มาเป็นเน้นการสื่อสารที่เริ่มจาก การฟัง ตามด้วยการพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557, น. 1)

แต่เมื่อพิจารณาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยในปัจจุบันจากรายงานของ Education First (2017, pp.6-22) สถาบันสอนภาษาชั้นนำของโลก ได้รายงาน

ดรรชนีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ (EF Proficiency Index) ของคนไทยซึ่งดรรชนีดังกล่าวได้มาจากการรวบรวมข้อมูลจากประชากรในวัยทำงานจำนวนกว่าหนึ่งล้านคน ใน 80 ประเทศที่ไม่ได้มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ทั่วโลก ผลปรากฏว่าในปี 2560 ความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่อันดับที่ 53 จาก 80 ประเทศ โดยจัดอยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถอยู่ในระดับต่ำ (Low Proficiency) และหากเปรียบเทียบเฉพาะประเทศ ในทวีปเอเชียที่ทำการวิจัย 20 ประเทศ ปรากฏว่าประเทศที่มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษสูงสุด ได้แก่ สิงคโปร์ รองลงมาคือ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินเดีย ฮ่องกง และเกาหลีใต้ ตามลำดับ ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยนั้นสูงกว่าเพียง 5 ประเทศ คือ ศรีลังกา คาซัคสถาน มองโกเลีย กัมพูชา และลาว เท่านั้น ผลการวิจัยพบว่าประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ยเพียง 49.87 คะแนน ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ 50 ทั้งที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษในระดับที่สูงมาก เด็กเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ถึงระดับมหาวิทยาลัยมากกว่า 10 ปี แต่ภาษาอังกฤษของประเทศไทย ยังอยู่ในลำดับที่ต่ำ

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ประจำปีการศึกษา 2559 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศอยู่ที่ร้อยละ 34.59 เมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2558 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 40.31 ปรากฏว่าผลคะแนนลดลง 5.72 คะแนน และเมื่อศึกษารายสาระการเรียนรู้พบว่าสาระภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญนั้น มีผลคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 35.50 (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2560) ผลคะแนนอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าร้อยละ 50 สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการการพัฒนาอย่างเร่งด่วนให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จะเตรียมเข้าไปสู่ระดับมัธยมศึกษา

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษและพื้นฐานความสามารถทางภาษาและการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของที่นักเรียนยังไม่บรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตรเท่าที่ควร หากพิจารณาจากวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มีอยู่หลากหลายในปัจจุบัน แนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริงนั้นคือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558, น. 37) ซึ่งมีที่มาจากแนวคิดด้านการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ ไฮม์ส (Hymes, 1972, p. 2) ที่เรียกว่า Communicative Language Teaching หรือ Notional Functional Approach (Richards, & Rodgers, 2001, pp. 153 -154) เพื่อให้นักเรียนนำความรู้ทางด้านภาษาไปใช้สื่อสารกับชาวต่างประเทศได้ โดยการสอนตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อ

การสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน โดยอาศัยหลักการของภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาในบริบท และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันตามสภาพแวดล้อม เน้นปฏิสัมพันธ์การใช้ภาษาเพื่อให้โอกาสนักเรียนถ่ายทอดความคิดของตนเป็นภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียน การอ่าน รวมทั้งการใช้ภาษากาย ที่แสดงออกได้จากท่าทางและสีหน้าตามการสื่อความหมายตามความคิดของตน โดยมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเสนอ (Presentation) ขั้นฝึก (Practice) และขั้นใช้ภาษา (Production) (Harmer, 2009, p.64)

เบเกอร์, และออร์ (Baker, & Orr, 2559, น. 23-24)ได้เสนอแนวคิดการในสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยได้สรุปจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของนักวิชาการศึกษาหลายท่านว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนที่เป็นมากกว่าระเบียบวิธีที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งหมายความว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถสอนด้วยวิธีการและเทคนิคที่หลากหลาย ทฤษฎีที่อยู่เบื้องหลังการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือ หน้าที่หลักของภาษาคือการสื่อสารและการให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาด้วยการมีส่วนร่วมในการสื่อสารในสถานการณ์จริง ทักษะที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนแนวนี้คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ส่วนไวยากรณ์ (การเขียนและการพูด) ยังคงมีความสำคัญ แต่จุดต่างอยู่ตรงที่ไวยากรณ์นั้นจะสอนในบริบทของการสื่อสารที่มีความหมายมากกว่าการแยกสอนไวยากรณ์ต่างหาก ทั้งนี้ เบเกอร์และออร์ ได้สรุปการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามหลักทฤษฎีและงานวิจัยโดยมีสาระสำคัญได้ดังนี้

1. เน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยความถูกต้องและคล่องแคล่ว (A focus on effective communication with accuracy and fluency) ความสามารถในการสื่อสารเป็นเป้าหมายในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นสัมพันธ์กับความถูกต้องในด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ซึ่งต้องควบคู่ไปกับความคล่องแคล่วในด้านการพูดและการเขียน (Hym,1971) นอกจากนี้ คาเนลและสเวน (Canale & Swain,1980) ได้เพิ่มเติมจากแนวคิดของ ไฮมส์ โดยสรุปความสามารถที่จำเป็นในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพไว้สี่ประการ ประกอบด้วย ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical) ด้านวาทกรรม (Discourse) ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic) และด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic)

2. ความกล้าในการใช้ภาษาในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Risk-taking in Cooperative Groups) กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแสดงถึงการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและพัฒนาเป็นกลุ่มที่มีโครงสร้างของการเอื้อประโยชน์ต่อกันในกลุ่ม กลุ่มนั้นสำคัญยิ่งต่อการใช้ภาษาของนักเรียนที่ประหม่าต่อการพูดต่อหน้ากลุ่มใหญ่ กิจกรรมในกลุ่มเล็กๆ

นั้นสร้างแรงจูงใจในการใช้ภาษาและกระตุ้นให้นักเรียนกล้าเสี่ยงในการใช้คำศัพท์และโครงสร้างภาษาใหม่

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะได้รับความนิยมทั้งในและต่างประเทศ แต่มีหลายประเทศที่ไม่ประสบความสำเร็จในการนำแนวคิดไปประยุกต์ใช้ ผลจากการศึกษาประเทศแถบเอเชียที่มีบริบทการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language) เช่นประเทศ จีน ฮ่องกง ญี่ปุ่น เวียดนาม ปากีสถาน สิงคโปร์และฟิลปินส์ ที่มีบริบทและปัญหาคล้ายกับประเทศไทย พบว่า ปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่เป็นสิ่งที่ทำให้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จคือ วัฒนธรรมที่นักเรียนมีบทบาทเป็นเพียงผู้ถูกสอน และนักเรียนมีทัศนคติแง่ลบในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Koosha, & Yakhabi, 2013, p.3) ในทำนองเดียวกับผลการวิจัยของเซียวตง (Xiaotong, 2014, p.100) ที่ศึกษาสภาพปัญหาและข้อจำกัดของการประยุกต์ใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในประเทศจีน พบว่า บริบทของนักเรียนนั้นคุ้นเคยกับการสอนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิมและมีลักษณะทางวัฒนธรรมที่ไม่ค่อยกล้าใช้ภาษาในการสื่อสาร การนำเสนอความคิดเห็นกับผู้อื่นเป็นภาษาอังกฤษ อีกทั้งนักเรียนยังมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องการประนีประนอม ไม่มีการโต้แย้งกันด้วยเหตุผล และประการสุดท้ายคือการกลัวที่จะเสียหน้า หรือถูกผู้อื่นล้อเลียนหากพูดผิด จึงเป็นเหตุให้การนำเอาแนวคิดไปประยุกต์ใช้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ทฤษฎีหนึ่งที่สามารถนำมาเสริมให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้ก็คือการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning) ที่มีความแตกต่างจากการเรียนรู้แบบอื่นในแง่ของขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนปฏิบัติภาระงาน (Task) ที่ต้องใช้ภาษาที่สอง แทนที่จะสอนภาษาที่สองให้แก่ผู้เรียน (Long and Crook, 1992, p.89) และส่งเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษา โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาทั้งในและนอกห้องเรียนโดยไม่ต้องกังวลว่าจะมีความผิดพลาด (Willis, & Willis, 2007, p.2) มีขั้นตอนสำคัญ 3 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างปฏิบัติภาระงาน (During-task) 3) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post - task) (Ellis, 2003, pp. 244-262) โดยประเภทของภาระงานที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนที่ควรนำไปใช้ในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1) การระบุรายการ 2) การเรียงลำดับและจัดหมวดหมู่ 3) การเปรียบเทียบ 4) การแก้ปัญหา 5) การแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว 6) งานสร้างสรรค์ (Willis, 1996, pp.149 - 151) ซึ่งประโยชน์ของภาระงานมีหลายประการ เช่น ทำให้เกิดกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาสที่จะฝึกฝนภาษาของตนเองอย่างเป็นส่วนตัว ไปสู่กลุ่มย่อย แล้วจึงนำเสนองานนั้นต่อ

ผู้เรียนอื่น ๆ ผู้เรียนจึงสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและคล่องแคล่วจากการเรียนรู้ลงมือปฏิบัติภาระงานและให้ข้อมูลย้อนกลับจากงานนั้นๆได้ ประกอบกับในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถคัดเลือกรูปแบบของภาระงาน และเนื้อหาที่จะนำมาจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างหลากหลายเหมาะสมกับช่วงวัย บริบทของผู้เรียน และ วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นการนำแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาบูรณาการกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจะช่วยให้นักเรียนสามารถวางแผนและออกแบบการปฏิบัติภาระงานด้วยตนเองผ่านการใช้ภาษาในการสื่อสารได้ดี

โดยกระบวนการของแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนซึ่งสาระสำคัญได้แก่ 1) ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา 2) ขั้นฝึก (Practice) เป็นการฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้มาผ่านการทำความเข้าใจความหายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ และ 3)ขั้นใช้ภาษา (Production) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาด้วยตนเอง (ละเอียด จุฑานันท์, 2544, น. 100 -101) ซึ่งในขั้นตอนที่ 3 นี้ หากมีการเสริมขั้นตอนย่อย ที่ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาด้วยตนเองในทุกกระบวนการ คือขั้นตอนของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน จะเป็นส่วนช่วยให้กระบวนการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ขั้นตอนดังกล่าวประกอบด้วย 1) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) เป็นการนำความรู้ทางภาษาของผู้เรียนที่มีอยู่ มาวางแผนการปฏิบัติภาระงาน 2) ขั้นระหว่างปฏิบัติภาระงาน (During-task) เป็นการปฏิบัติภาระงานด้วยการใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสารกันระหว่างผู้เรียน 3) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post - task) คือการสรุปผลการปฏิบัติภาระงาน การซักถาม ให้ข้อเสนอแนะ ตลอดจนข้อมูลย้อนกลับระหว่างผู้เรียนเพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาต่อไป (Ellis, 2003, pp. 244-262) ซึ่งในการนำแนวคิด ทฤษฎีทางการสอนภาษามาผสมผสานกันนั้นเอลลิส (2013, p.22) กล่าวว่าการนำขั้นตอนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มาผสมผสานกับวิธีการที่แตกต่างกันและตั้งอยู่บนแนวคิดพื้นฐานที่มีความดั้งเดิมกว่าเกิดเป็นวิธีการสอนแบบใหม่นั้น มิได้หมายความว่าวิธีที่ดั้งเดิมกว่าไม่ได้ผล แต่เป็นการให้เกียรติ เพิ่มคุณค่าของแนวคิดที่นำมาเป็นแนวคิดหลักของการสอน วัตถุประสงค์เพื่อต้องการช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการสื่อสารที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ในชีวิตจริง ทั้งนี้ และยังเป็นการลดความตึงเครียดของครูผู้สอนที่ไม่ต้องจัดการเรียนรู้โดยยึดติดกับแนวคิด หรือวิธีการสอนแบบใดแบบหนึ่ง

การที่จะเสริมสร้างความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสื่อสารนั้น การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นแนวทางสำคัญที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมในการ

จัดการเรียนรู้ จอยซ์ (Joyce, 2004, p. 7) ได้กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เปรียบเสมือนพิมพ์เขียวให้กับครู ในการที่จะจัดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น และสอดคล้องกับหลักสูตร ขณะเดียวกัน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ซึมซับเอาข้อมูล ทักษะ แนวคิด คุณค่า หลักการคิด และ ความรู้อันหลากหลายที่สามารถถ่ายทอดเอาความรู้สึกของตนเองออกมาได้ การสอนของครูมิใช่เพียงแค่ความรู้ แต่เป็นวิธีการที่จะเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวมาข้างต้น ได้เช่นกัน การที่จะจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดทั้งความรู้และทักษะทางภาษาโดยกระบวนการที่สอดคล้องกันโดยที่ผู้เรียนมีโอกาสที่จะใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยไม่กลัวความผิดพลาด

จากหลักการดังกล่าวปรากฏผลการวิจัยทางด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาในต่างประเทศ ที่ประสบผลสำเร็จ เช่น อาเม็ด (Ahmed, 2013) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวความคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เปรียบเทียบการสอนแบบไวยากรณ์และแปลกับนักเรียนเกรด 12 ในมหาวิทยาลัยท้องถิ่นของแคว้นปัญจาบ ประเทศปากีสถาน จำนวน 40 คน โดยนักเรียนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่มีความสามารถทางภาษาอยู่ในระดับปานกลาง ทำการทดสอบและบันทึกคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ทั้งสองกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สูงกว่า กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบไวยากรณ์และแปล ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอว่าหากผู้สอนมีการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสม นักเรียนสามารถที่จะพัฒนาพัฒนาทักษะการสื่อสารได้เพิ่มมากขึ้น ในทำนองเดียวกับผลงานวิจัยของ คาร์เลส (Carles, 2003) ที่นำทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไปทำการทดลองในประเทศฮ่องกง ซึ่งมีบริบทการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเหมือนกับประเทศไทย โดยให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา จำนวน 3 คน วางแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นภาระงาน กับนักเรียนประถมศึกษาอายุโดยเฉลี่ย 6 -7 ปี โดยเก็บข้อมูลในโรงเรียนประถมศึกษา 3 โรงเรียน ผลปรากฏว่า นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาที่ดีขึ้น ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับเพื่อน เพื่อปฏิบัติภาระงานที่ครูมอบหมายให้สำเร็จลุล่วง กิจกรรมการจัดการเรียนรู้มีหลากหลาย ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานและผ่อนคลายในการเรียนอีกด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่ชี้ให้เห็นถึงผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผนวกกับผลการศึกษางานวิจัยในด้านการสอนภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานข้างต้นพบว่าทั้งสองแนวคิดมีหลักการสำคัญที่จะสามารถเสริมสร้างทักษะทางการสื่อสารภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน และยังไม่พบงานวิจัยที่นำหลักการของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้น

ภาระงานมาเป็นแนวคิดพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ประกอบด้วยแนวคิดพื้นฐาน โดยมีสาระสำคัญของแนวคิดโดยสังเขปดังนี้

2.1 แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร(Communicative Language Teaching) เกิดขึ้นจากความเชื่อที่ว่า ภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วย เสียง ศัพท์ โครงสร้างเท่านั้น แต่ภาษาคือระบบที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมาย การสอนภาษาจึงควรสอนให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสาร หรือสื่อความหมายได้ ไม่ควรสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างเท่านั้น ทั้งนี้เพราะในการสื่อสารนั้น ต้องใช้ภาษาเป็นสื่อเพื่อทำหน้าที่ต่างๆ เช่น โต้แย้ง ชักจูง ขออนุญาตฯลฯ ซึ่งต้องใช้ให้เหมาะตามสภาพสังคม ที่แตกต่างกันออกไป (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, น. 106) วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้มีพื้นฐานจากแนวคิดที่ว่าภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษาคือเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งเดล ไฮมส์ (Dell Hymes) ได้ให้ความหมายว่าเป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะรู้ได้ว่าเมื่อไหร่ควรพูดและพูดอะไร กับใคร เมื่อไหร่ ที่ไหน และในลักษณะอย่างไร

องค์ประกอบสำคัญของแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีดังต่อไปนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่า เมื่อเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพิ่มขึ้นได้ นั่นคือ สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ เช่น ในทักษะอ่าน เมื่อเรียนหรือฝึกแล้ว ผู้เรียนสามารถอ่านคำแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์บางอย่างได้ หรือในทักษะพูด ผู้เรียนสามารถพูดถามทางไปสถานที่ที่ต้องการจะไปได้เป็นต้น

2. การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วนๆไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อสื่อสารมักต้องใช้หลาย

ทักษะรวม ๆ กันไป และในบางครั้งต้องอาศัยกริยา ท่าทางประกอบ ดังนั้นผู้เรียนภาษาก็ควรจะได้ฝึกและใช้ภาษาในลักษณะรวมตั้งแต่เริ่มต้น

1. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุดเพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุดอย่างยิ่ง เพราะผู้เรียนที่ทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ กิจกรรมในลักษณะนี้จึงมีความหมายและใกล้เคียงการสื่อสารในชีวิตจริงมาก นอกจากนี้ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษาควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย นั่นคือ ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่างๆด้วยเช่นกัน

2. ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามากๆ การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น นอกจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาดังกล่าวแล้วยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย ดังนั้นนอกจากกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap)แล้ว กิจกรรมอื่น ๆ ที่เป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม เช่น เกม (Games) การแก้ปัญหา (Problem Solving) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) ย่อมมีบทบาทสำคัญที่สุด

3. ผู้เรียนไม่ต้องกลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็นเช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดหรือข้อผิดพลาดที่เกิดซ้ำบ่อยๆ มิฉะนั้นอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, น.109 -110)

จากหลักการทั่วไปของการสอนภาษาที่กล่าวมาแล้ว อาจสรุปได้ว่า การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นที่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา (Use) ตามความมุ่งหมายในสถานการณ์ต่างๆ และแม้จะให้ความสำคัญแก่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) แต่ก็มิได้ละเลยเรื่องความถูกต้องของภาษา (Accuracy) แต่อย่างใด การเรียนการสอนในแนวนี้จึงเน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริงให้มากที่สุด โดยฝึกในลักษณะทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) หรือลักษณะรวม จะทำให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

แนวทางในการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนการดำเนินการสอนโดยใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในชื่อ The PPP (Presentation Practice Production) ซึ่งปรากฏขึ้นครั้งแรกในหนังสือชื่อ Teaching Oral English ของ เบิร์น (Byrne, 1978) ที่มีการสรุปขั้นตอนต่าง ๆ ไว้ดังนี้

The presentation stage : the teacher as informant

The practice stage : the teacher as conductor

The production stage : the teacher as guide

กล่าวโดยสรุปคือ ขั้นนำเสนอเนื้อหา ครูมีบทบาทเป็นผู้แจ้ง หรือให้ข้อมูลแก่ผู้เรียน ขั้นฝึกภาษา ครูมีบทบาทเสมือนผู้ควบคุม และขั้นใช้ภาษานั้นครูเป็นเพียงผู้ที่คอยชี้แนะเท่านั้น ต่อมามีนักการศึกษา นักวิจัยหลายท่านนำแนวความคิดนี้ไปปรับใช้และได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นเพราะมีความต้องการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนมีผลปรากฏว่า ขั้นตอนการสอนแบบ PPP ได้รับความนิยมสูงสุดในปีคริสตศักราช 2005 จนถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใน ยุคปัจจุบัน (Oxfordjournals, 2015)

นักการศึกษาของไทยก็ได้นำเสนอวิธีการสอนด้วยแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ปรับมาจากขั้นตอน PPP และได้เพิ่มเติมรายละเอียดการนำไปใช้ในชั้นเรียน สำหรับบริบทของประเทศไทย มีขั้นตอนการสอนดังนี้ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, น. 112 - 114)

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนแนวใด การเสนอเนื้อหาจัดเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญที่สุด ทั้งนี้เพราะในขั้นตอนนี้ ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้และฝึกใช้ภาษาในลำดับถัดไป จนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งแต่เดิมนั้น จุดประสงค์ของการเสนอเนื้อหามักจะมุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบและกฎเกณฑ์ต่างๆทางภาษา อาทิเช่น ด้านการออกเสียง ความหมายของคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ สำหรับการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การนำเสนอเนื้อหาจะเน้นที่การให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาต่าง ๆ ด้วย ในการเสนอเนื้อหาอาจดำเนินการดังนี้

ผู้สอนนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) โดยในขั้นเริ่มแรกนี้ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนก่อนโดยอาจใช้รูปภาพ การเล่าเรื่องให้ฟังฯลฯ จากนั้นจึงเสนอเนื้อหาทางภาษาแก่ผู้เรียนฟังหรืออ่าน ในด้านเนื้อหาที่เสนอ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาต่างประเทศหลายคนเห็นพ้องกัน

ว่าควรเป็นเนื้อหาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับอยู่ด้วย ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนา แต่ไม่ควรเป็นประโยคเดี่ยว ๆ และเนื้อหานี้นอกจากจะมีคำศัพท์และรูปแบบภาษาที่ต้องการนำมาสอนแล้วก็ควรจะมีคำศัพท์ หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาบ้างแล้ว เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ฟัง หรืออ่านได้บ้าง จากนั้นผู้สอนจะกระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) โดยตรวจสอบดูว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านเพียงใด เช่นถามคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือสามารถใช้ภาษาได้ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการเสนอเนื้อหามากนัก ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจเคยเรียนรู้เนื้อหาดังกล่าวมาบ้างแล้ว แต่ถ้าผู้เรียนตอบได้บ้างหรือไม่ได้เลย ผู้สอนต้องตระหนักว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบายเนื้อหาทางภาษาดังกล่าวให้ผู้เรียนเข้าใจและในการสอนผู้สอนต้องอธิบาย (Explanation) และแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาภาษานั้นมีรูปแบบ วิธีการใช้และมีความหมายอย่างไร และถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบายก็ได้

2. ขั้นการฝึก (Practice/Controlled Practice) ขั้นการฝึกเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำการฝึก โดยทั่วไปการฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ ด้วยเช่นกัน การฝึกแบบควบคุมนี้ ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการฝึกแบบกลไก (Mechanical Drill) หรือบางครั้งเรียกว่าการฝึกซ้ำๆ ตามตัวอย่าง จนกระทั่งสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้นได้แต่ยังไม่เน้นในด้านความหมาย ดังนั้นในการฝึกแบบนี้นักเรียนอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจความหมายของรูปแบบภาษาที่ใช้ฝึกก็ได้

สำหรับการฝึกนั้นมักจะเป็นการให้นักเรียนฟังตัวอย่างภาษาการฟังอาจให้ผู้เรียนฟังจากเทปหรือจากผู้สอนประมาณ 1 – 3 ครั้ง ในกรณีที่ผู้สอนเป็นผู้พูดให้ฟัง จะต้องออกเสียงหรือพูดอย่างเป็นธรรมชาติด้วยความเร็วปกติ จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดหรือออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่าง ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนฝึกพร้อมกันตามตัวอย่าง ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนฝึกพร้อมกันทั้งห้องหรือแบ่งฝึกทีละครึ่งห้องตามความเหมาะสม การฝึกในลักษณะนี้จะทำให้ทุกคนมีโอกาสฝึกด้วยตนเองพร้อมๆ กับได้เรียนรู้การออกเสียงหรือการพูดจากเพื่อนคนอื่นด้วย หลังจากฝึกพร้อมกันแล้วผู้สอนสุ่มเรียกผู้เรียนให้ฝึกทีละคน ในขณะเดียวกัน ให้ผู้เรียนคนอื่นๆที่เหลือมีส่วนช่วยผู้ที่ถูกเรียกให้ฝึกเดี่ยวได้ถ้าผู้เรียนคนนั้นมีปัญหาในการฝึก ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมแม้จะเป็นการฝึกทีละคนก็ตาม นอกจากนี้ผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนแต่ละคนด้วย เพื่อให้รู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้ผู้สอนก็อาจตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนในด้านหมายได้ โดยถามคำถาม

ง่ายๆ ให้ผู้เรียนตอบสั้นๆว่าใช่-ไม่ใช่ หรือ ถูก-ผิด เป็นต้น การฝึกแบบควบคุมนี้เน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาเป็นสำคัญ ฉะนั้นการฝึกในขั้นตอนนี้ควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Productive/Free Practice)

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดขั้นตอนหนึ่งของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาชั้นเรียนกับการนำภาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาโดยทั่วไปจึงมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ลองใช้ภาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่า ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงไร ซึ่งการที่จะถือว่านักเรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือการที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระ นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกในขั้นตอนนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกแบบควบคุม ซึ่งการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรมให้ เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรมและเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลการทำกิจกรรมในภายหลัง

การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนทำงานหรือ ภาระงาน (Task) ที่ต้องใช้ภาษาที่สอง แทนที่จะสอนความรู้เกี่ยวกับภาษาที่สองแก่ผู้เรียน (Long and Crook, 1992, p. 89) โดยภาระงานหมายถึงกิจกรรมการกระทำ ผลงาน ที่นักเรียนได้กระทำ และนำเสนอมาจากความเข้าใจ การคิด ให้ความร่วมมือกันและร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติกิจกรรม โดยใช้ภาษาอังกฤษในการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ครูมีบทบาทเพียงคอบกำกับดูแล ให้คำแนะนำ และประเมินผล กิจกรรมทั้งหมดเน้นที่การใช้ภาษาสื่อความหมายมากกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์ และควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายของภาระงานให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างสูงสุด

องค์ประกอบและการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

แนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน แบ่งออกเป็นสองแนวคิด (Skehan,1996, p. 39) คือ การสอนภาษาแบบเน้นภาระงานแบบเข้ม (Strong Form) และการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานแบบอ่อน (Weak Form) การสอนภาษาแบบเน้นภาระงานแบบเข้ม ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า ภาระงาน ควรเป็นหน่วยสำคัญสำหรับการเรียนการสอนภาษา และส่วนอื่น ๆ ควรเป็นแค่ส่วนประกอบ ภาระการทำงาน มีคุณภาพเพียงพอที่จะทำให้เกิดพัฒนาการทางภาษาของสองผู้เรียน สำหรับการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานแบบอ่อน ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า ภาระงานเป็นส่วนสำคัญของการเรียนการสอนภาษา แต่งาน ฝังตัวอยู่ในบริบทที่ซับซ้อน งานเป็นองค์ประกอบที่จำเป็น แต่กิจกรรมก่อนการทำงาน (Pre-task activity) และ กิจกรรมหลังทำงาน (Post-task activity) ก็มีความสำคัญต่อการเรียนรู้เช่นกัน

การจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการความรู้ทางด้านไวยากรณ์ของผู้เรียน ที่จัดภายใต้บริบทของการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร จะมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สอง มากกว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นเฉพาะการตอบสนองต่อความต้องการทางด้านความรู้ไวยากรณ์ของผู้เรียน หรือ เน้นเฉพาะการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเพียงอย่างเดียว (Lightbrown, & Spada,1983, p. 56) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำเอาการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานแบบอ่อน มาผสมผสานกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

เอลลิส (Ellis, 2003, pp. 244 - 262) ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติภาระงานได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้นต้องอาศัยวิธีการดังต่อไปนี้

1.1 สนับสนุนผู้เรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเหมือนกับภาระงาน

1.2 ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของภาระงาน

1.3 กระตุ้นผู้เรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่ภาระงานโดยตรง แต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมที่จะปฏิบัติภาระงานในขั้นต่อไป

1.4 วางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับภาระงานหลักได้แก่ การวางแผนภาระงานสำหรับผู้เรียน การวางแผนที่ชี้แนะรูปแบบภาษา และการวางแผนแบบเน้นเนื้อหา

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During - task) มีการระบุถึงคุณลักษณะของภาระงานในขั้นนี้ไว้ 2 คุณลักษณะ ได้แก่

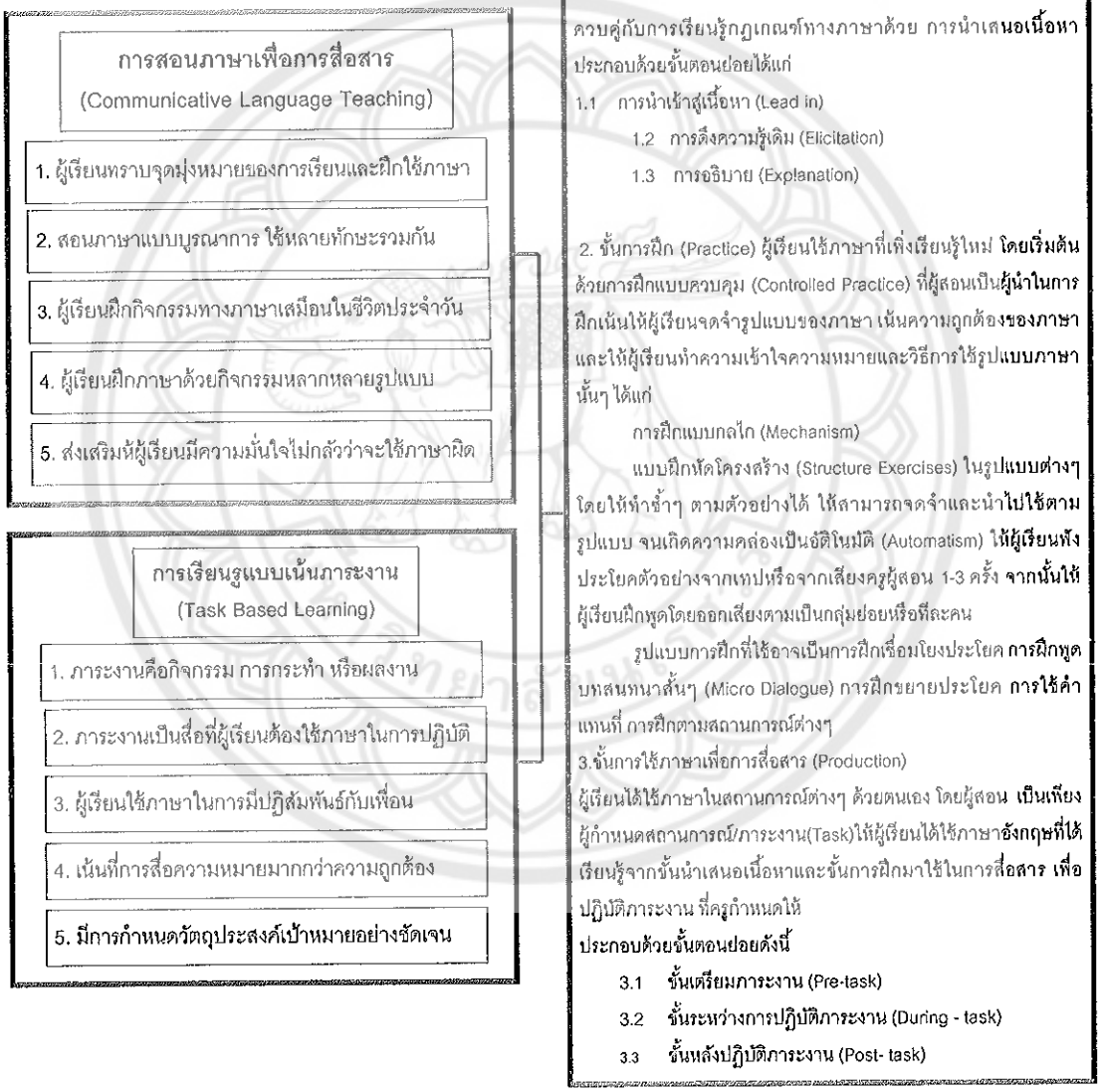
2.1 คุณลักษณะของการปฏิบัติภาระงาน (Task performance options) คือ คุณลักษณะของการปฏิบัติภาระงานต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้าได้ เช่น ประการที่หนึ่ง การกำหนดเวลาในการปฏิบัติภาระงาน ถ้าผู้สอนจะเน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้องในการปฏิบัติภาระงาน ควรให้ผู้เรียนกำหนดระยะเวลาเอง แต่ถ้าเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ควรกำหนดระยะเวลาให้ผู้เรียนเพื่อฝึกให้ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วโดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องจนมากเกินไป ประการที่สอง การให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติภาระงาน และประการที่สามคือ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับภาระงานในส่วนที่ผู้เรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายผู้เรียน เช่น ในภาระงานที่ต้องการการตัดสินใจ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในภาระงานมากขึ้น

2.2 คุณลักษณะด้านกระบวนการ (Process options) คือขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานที่กำหนดให้ผู้เรียนทำตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

3. ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post- task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสาร รวมถึงภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติมาวิเคราะห์ แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายที่สุดให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการปรบปรุงภาระงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้น สามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับภาระงานเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างกันออกไป หรือจะฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่วิเคราะห์แล้ว

ความสัมพันธ์ของแนวคิดทฤษฎีกับการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

จากหลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร ดังกล่าว สามารถแสดงความสัมพันธ์ของแนวคิดและเหตุผลในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้กับกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ดังนี้

ตอนที่ 2
รูปแบบการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีองค์ประกอบดังนี้

1. หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีหลักการดังนี้

1.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสม ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้ผ่านการทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม คล่องแคล่วและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

1.2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานโดยใช้ความรู้ทางภาษาที่มีอยู่มาวางแผนการปฏิบัติภาระงานด้วยตนเองผ่านกระบวนการทำงานกลุ่ม นำแผนไปปฏิบัติ เมื่อปฏิบัติภาระงานแล้วสามารถระบุข้อดี ข้อด้อย ตลอดจนให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่เพื่อนและงานของตนเองเพื่อนำข้อมูลนั้นมาพัฒนาความสามารถในการสื่อสารให้ดียิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ มุ่งเน้นการเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำมาจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เกี่ยวกับการรับสาร (การฟังและการอ่าน) และการส่งสาร (การพูดและการเขียน) และกรอบมาตรฐานความสามารถมาตรฐานทางภาษาทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ในระดับ A1 โดยเน้นบทสนทนาเกี่ยวกับการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้อยู่จริงในสังคม ด้านการฟังได้แก่ คำและวลีง่าย ๆ ที่ได้ฟัง การทักทาย การกล่าวลา การซักถามข้อมูลคู่สนทนา คำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวช้า ๆ และชัดเจน และจับใจความประกาศหรือ

ข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ ด้านการอ่าน ได้แก่ การจดจำคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่าย ๆ เข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่างๆในชีวิตประจำวัน เข้าใจแบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล คำแนะนำง่าย ๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ และข้อความสั้น ๆ ที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวัน ด้านการพูด ได้แก่ การทักทายและการกล่าวลา โต้ตอบ ถามคำถาม ขอให้พูดซ้ำ และขอความช่วยเหลือ ถามคำถามส่วนตัวง่าย ๆ ถาม ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่ของบุคคลที่รู้จัก ซื้อของโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ สนทนาเรื่องชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลข และรับโทรศัพท์บอกชื่อตนเองและตอบคำถามง่าย ๆ และด้านการเขียนได้แก่ การเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง ที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้น ๆ ง่าย ๆ กรอกข้อมูลตนเองในแบบฟอร์ม และเขียนบัตรอวยพร จากการสังเคราะห์เนื้อหาข้างต้น กำหนดเป็นเนื้อหาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ผู้วิจัยขอนำเสนอตัวชี้วัดดังตารางต่อไปนี้

ตารางสังเคราะห์หลักสูตรแกนกลางฯ 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)

หลักสูตรฯสาระภาษาต่างประเทศ(อังกฤษ) สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร			เกณฑ์การประเมินตนเอง (CEFR) Self-Assessment Grid		ตัวชี้วัดความสามารถทางภาษา (CEFR Descriptor)
ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	ทักษะ		ความสามารถ	
ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และ คำแนะนำที่ฟังและอ่าน	คำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทางและคำแนะนำในการเล่นเกม การวาดภาพ การทำอาหารและเครื่องดื่มและการประดิษฐ์	ความเข้าใจ — การฟัง	สามารถเข้าใจคำที่คุ้นเคยและวลีง่ายๆที่เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและสิ่งที่เป็นรูปธรรมต่างๆที่อยู่รอบตัวเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัด	1. สามารถเข้าใจคำและวลีง่ายๆที่ได้ฟังเช่น Excuse me, Sorry, Thank you เป็นต้น 2. สามารถเข้าใจคำศัพท์วันในสัปดาห์และเดือนในรอบปี 3. สามารถเข้าใจจำนวนเงินและราคาสินค้า 4. สามารถเข้าใจสำนวน การทักทาย การกล่าวลา เช่น Hello, Good morning,Good bye 5. สามารถเข้าใจคำถามเพื่อขอข้อมูลส่วนตัวที่คู่สนทนากล่าวอย่างช้าๆชัดๆเช่น What's your name?, How old are you?, What's your address? เป็นต้น 6. สามารถเข้าใจคำและประโยคสั้นๆที่กล่าวอย่างช้าๆและชัดเจนเมื่อฟังบทสนทนา 7. สามารถจับใจความประกาศหรือข้อความง่ายๆสั้นๆและชัดเจน เช่น ที่สนามบินนานาชาติ ได้
บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า	ประโยค บทสนทนา หรือเรื่องเล่า คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม	ความเข้าใจ — การอ่าน	เข้าใจชื่อต่างๆที่คุ้นเคย คำศัพท์ และประโยคง่ายๆ เช่นตามป้าย ประกาศ โปสเตอร์ หรือแคตตาล็อก	1. สามารถจำชื่อคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่ายๆที่มีรูปภาพประกอบ 2. สามารถเข้าใจคำและวลีที่ประกฏบนป้ายสัญญาณต่างๆในชีวิตประจำวัน เช่น station, car park, no parking, no smoking, keep left 3. สามารถเข้าใจแบบฟอร์มและให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลเช่น name, address,date of birth 4. สามารถเข้าใจคำแนะนำง่ายๆที่คุ้นเคยที่มี หรือไม่มีภาพประกอบได้ 5. สามารถเข้าใจข้อความสั้นๆที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวันเช่น back at 4 o'clock
พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว และสำนวนการตอบรับ	การพูด — การมีปฏิสัมพันธ์	สามารถปฏิสัมพันธ์แบบง่ายๆ ขอให้คู่สนทนาผู้ช้าหรือพูดช้าลง และให้คู่สนทนาช่วยเสริมสิ่งที่กำลังจะสื่อสารให้เป็นประโยค สามารถ ถาม ตอบ ประโยคง่ายๆได้ เช่นเรื่องความต้องการ นับพันหรือในหัวข้อเรื่องสนทนาที่คุ้นเคย	1. สามารถทักทายและกล่าวลาง่ายๆได้ 2. สามารถให้ตอบเพื่อถามและตอบคำถามง่ายๆและขอพูดซ้ำแก้ไขคำพูดและขอความช่วยเหลือได้ 3. สามารถถามและตอบคำถามส่วนตัวง่ายๆ เช่น What's your name? How old are you? ถ้าคู่สนทนาพูดช้าๆและเอื้อต่อการเข้าใจ 4. สามารถถามตอบเกี่ยวกับที่อยู่บุคคลที่รู้จัก สิ่งของที่มีของตนเองและคู่สนทนา ถ้าคู่สนทนาพูดช้าๆและชัดเจน
ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำ	คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำที่มี 2-3 ขั้นตอน	การพูด — การพูดโต้ตอบ		5. สามารถซื้อของในร้านโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ 6. สามารถสนทนาเรื่องในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลขง่ายๆเช่นราคาสินค้า หรือหมายเลขโทรศัพท์ 7. สามารถรับโทรศัพท์บอกชื่อตัวเองและตอบคำถามง่ายๆเช่น When is Mr. Jones back?

ตาราง (ต่อ)

หลักสูตรราสาระภาษาต่างประเทศ(อังกฤษ) สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร			เกณฑ์การประเมินตนเอง (CEFR) Self-Assessment Grid		ตัวชี้วัดความสามารถทางภาษา (CEFR Descriptor)
ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	ทักษะ		ความสามารถ	
พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ	คำศัพท์ สำนวนภาษาเพื่อพูด/เขียน แสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ			สามารถใช้วลีง่ายๆและประโยคง่ายๆที่จะอธิบายที่อยู่ของตนเองและผู้คนที่รู้จัก	8. สามารถให้ข้อมูลส่วนตัวเช่น ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ สัญชาติ อายุ ครอบครัวและงานอดิเรก 9. สามารถบรรยายเกี่ยวกับตัวเองและครอบครัวด้วยภาษาง่ายๆ 10. สามารถบรรยายเกี่ยวกับที่อยู่ของตนเองด้วยภาษาง่ายๆ
พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ สำนวนภาษา เพื่อพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	การเขียน	การเขียนปฏิสัมพันธ์	สามารถเขียนบัตรอวยพรสั้นๆง่ายๆได้ เช่น ส่งบัตรอวยพรทักทายในวันหยุดต่างๆ สามารถกรอกแบบฟอร์มต่างๆที่เป็นรายละเอียดของตนเอง เช่น ชื่อ สัญชาติ และที่อยู่ในแบบกรอกข้อมูลของโรงแรม เป็นต้น	1. สามารถเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง ที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้นๆและง่ายๆได้ 2. สามารถกรอกข้อมูลของตนเองในแบบฟอร์มของโรงแรม เช่น ชื่อ นามสกุล วัน เดือน ปี เกิด และสัญชาติ 3. สามารถเขียนการ์ด เช่น การ์ดอวยพรวันเกิด
พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	คำศัพท์ สำนวนภาษา เพื่อพูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ ทำให้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้		การเขียนสื่อสาร	สามารถเขียนวลี และ ประโยคสั้นๆได้	

4. กระบวนการจัดเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนของการจัดการกิจกรรมเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วย กระบวนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) จะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วย การนำเสนอเนื้อหา ประกอบด้วยขั้นตอนย่อยดังนี้

4.1.1 การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead in) ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนโดยใช้ภาพ คลิปวีดิโอ หรือเล่าเรื่อง จากนั้นเสนอเนื้อหาโดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านเรื่อง ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ

4.1.2 การดึงความรู้เดิม (Elicitation) ผู้สอนตั้งคำถาม 2–3 คำถาม เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนอยู่ มากน้อยเพียงใด

4.1.3 การอธิบาย (Explanation) อธิบายเนื้อหาทางภาษาที่จำเป็น เมื่อผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจ อาจนำเสนอรูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลาย (Function) นำเสนอวิธีการใช้และให้ความหมาย ถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนในการอธิบาย

4.2 ขั้นการฝึก (Practice) ให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มต้นด้วยการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ที่ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ โดยจะเริ่มด้วยการฝึกแบบกลไก (Mechanism) อาจเป็นแบบฝึกหัดโครงสร้าง (Structure Exercises) ในรูปแบบต่าง ๆ โดยให้ทำซ้ำ ๆ ตามตัวอย่างได้ ให้สามารถจดจำและนำไปใช้ตามรูปแบบ จนเกิดความคล่องเป็นอัตโนมัติ (Automatism) ให้ผู้เรียนฟังประโยคตัวอย่างจากเทปหรือจากเสียงครูผู้สอน 1-3 ครั้ง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดโดยออกเสียงตามเป็นกลุ่มย่อยหรือทีละคน รูปแบบการฝึกที่ใช้อาจเป็นการฝึกเชื่อมโยงประโยค การฝึกพูดบทสนทนาสั้น ๆ (Micro Dialogue) การฝึกขยายประโยค การใช้คำแทนที่ การฝึกตามสถานการณ์ต่าง ๆ

4.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) การฝึกขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์/ภาระงาน (Task) ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้จากขั้นนำเสนอเนื้อหาและขั้นการฝึกมาใช้ในการสื่อสาร เพื่อปฏิบัติภาระงาน ที่ครูกำหนดให้ โดยในขั้นนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้มีขั้นตอนในการปฏิบัติภาระงาน (Task) ตามหลักการของเอลลิส ดังนี้

4.3.1 ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติภาระงานได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้นต้องอาศัยวิธีการ

4.3.2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During - task) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนกำหนดเวลาในการปฏิบัติภาระงาน ให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติภาระงาน และการให้คำแนะนำเกี่ยวกับภาระงานในส่วนที่ผู้เรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายผู้เรียน เช่นในภาระงานที่ต้องการการตัดสินใจ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในภาระงานมากขึ้น จากนั้นผู้เรียนทำตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

4.3.3 ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post- task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสาร รวมถึงภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติมาวิเคราะห์ แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายที่สุดให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการปรบปรุงภาระงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้น สามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับภาระงานเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างกันออกไป หรือจะฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่วิเคราะห์แล้ว

ตลอดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ ผู้สอนต้องคอยรักษาการมีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะแนวทาง ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นอิสระ ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด อาจเป็นผู้จัดการขั้นเริ่มต้นกิจกรรม เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะดำเนินการเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลกิจกรรมในภายหลัง

5. การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้

ในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบนี้ เป็นการประเมินความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร ได้แก่ความสามารถในการฟัง-การพูด และ การอ่าน-การเขียน ประกอบไปด้วย 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบวัดความสามารถด้านการฟัง เป็นข้อสอบปรนัย มี 4 ตัวเลือก ซึ่งเป็นแบบวัดที่ให้นักเรียนได้ฟังไฟล์เสียงการสนทนากันในสถานการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับการทักทาย การกล่าวลา การซักถามข้อมูลคู่สนทนา คำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวช้า ๆ และชัดเจน และ

จับใจความประกาศหรือข้อความง่ายๆสั้นๆ จากไฟล์เสียง ฟังแต่ละสถานการณ์จำนวน 2 ครั้ง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือ ไม่ตอบ ได้ 0 คะแนน

ตอนที่ 2 แบบวัดความสามารถด้านการพูด เป็นการสอบปฏิบัติ โดยกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติและสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการทักทายและการกล่าวลา การโต้ตอบ ถามคำถาม ขอให้พูดซ้ำ และขอความช่วยเหลือ ถามคำถามส่วนตัวง่ายๆ ถาม-ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่ของบุคคลที่รู้จัก ซื้อของโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ สนทนาเรื่องชีวิตประจำวัน จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน ใช้เกณฑ์การวัดแบบ (Rubric Score) ซึ่งปรับปรุงจากเกณฑ์ของสถาบันภาษาอังกฤษและตัวชี้วัดตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ใช้เกณฑ์การวัด 4 ระดับ คือ 1) ดีมาก 2) ดี 3) พอใช้และ 4) ปรับปรุง

ตอนที่ 3 แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน เป็นข้อสอบปรนัย มี 4 ตัวเลือก โดยเป็นแบบวัดที่ให้นักเรียนได้อ่านเรื่องสั้น และสัญลักษณ์เกี่ยวกับคำวลีและประโยคง่าย ๆ ที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน แบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล คำแนะนำง่าย ๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ ข้อความสั้น ๆ ที่ปรากฏในสถานการณ์ประจำวัน จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือ ไม่ตอบ ได้ 0 คะแนน

ตอนที่ 4 แบบวัดความสามารถด้านการเขียน เป็นแบบอัตนัยโดยกำหนดเป็นสถานการณ์เกี่ยวกับตัวเอง บุคคลใกล้ตัว การบอกความรู้สึก และที่อยู่อาศัย ให้นักเรียนเลือกแล้วนำมาเขียนเรื่องสั้น จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 20 คะแนน ใช้เกณฑ์รูบริค (Rubric) ในการประเมิน การให้คะแนนปรับปรุงจากเกณฑ์ของสถาบันภาษาอังกฤษและตัวชี้วัดตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ใช้เกณฑ์การวัด 4 ระดับ คือ 1) ดีมาก 2) ดี 3) พอใช้และ 4) ปรับปรุง

จากนั้นนำคะแนนของทุกตอนมารวมกัน คิดเป็นคะแนนร้อยละ และเทียบกับเกณฑ์การประเมิน 8 ระดับ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ,2551) ดังนี้

ร้อยละ 80 - 100	หมายถึง	ดีเยี่ยม
ร้อยละ 75 - 79	หมายถึง	ดีมาก
ร้อยละ 70 – 74	หมายถึง	ดี
ร้อยละ 65 – 69	หมายถึง	ค่อนข้างดี

ร้อยละ 60 – 64 หมายถึง น่าพอใจ

ร้อยละ 55 – 59 หมายถึง พอใช้

ร้อยละ 50 – 54 หมายถึง ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

ร้อยละ 0 – 49 หมายถึง ต่ำกว่าเกณฑ์

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบความสามารถในการสื่อสาร ดังนี้

1. แบบวัดที่เป็นปรนัย (ตอนที่ 1แบบวัดความสามารถด้านการฟัง และ ตอนที่ 3 แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน) ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

2. แบบวัดที่เป็นอัตนัย (ตอนที่ 2 แบบวัดความสามารถด้านการพูดและตอน ที่ 4 แบบวัดความสามารถด้านการเขียน) ให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ตารางเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด (ภาคปฏิบัติ)

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนัก ความสำคัญ	คะแนน รวม
ความถูกต้องด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาถูกต้อง	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ออกเสียงได้ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรงประเด็นเป็นบางส่วนเนื้อหาและการออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน	สื่อสารได้เนื้อหาน้อย ออกเสียงไม่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	3	12
ความสามารถในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางอย่างเหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางบ้างเล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่วแต่ไม่เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟังน้อย	พูดเหมือนท่องจำ มีการประสานสายตากับผู้ฟังบ้างเป็นระยะ	2	8
		รวม			5	20

โดยเกณฑ์การประเมินการสอบปฏิบัติ มีการแปลผลดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558, น. 151)

16 – 20	ดีมาก
13 - 15	ดี
10 - 12	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ปรับปรุง

ตารางเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการสื่อสารด้านการเขียน (อัตนัย)

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนักความสำคัญ	คะแนนรวม
โครงสร้างทางไวยากรณ์	เขียนโดยใช้โครงไวยากรณ์ได้ถูกต้องทุกประโยค	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดเล็กน้อย	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดหลายแห่ง	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดเกินครึ่งหนึ่งของงานเขียน	1	4
การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดเล็กน้อย	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดหลายแห่ง	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดเกินครึ่งหนึ่งของงานเขียน	1	4
การใช้คำศัพท์	ใช้คำศัพท์และสำนวนเหมาะสมอ่านแล้วเข้าใจชัดเจนทั้ง	มักใช้คำศัพท์และสำนวนเหมาะสมแต่อ่านแล้วไม่เข้าใจบางแห่ง	มีปัญหาอยู่บ้างในการใช้คำศัพท์และสำนวน อ่านแล้วไม่เข้าใจหลายแห่ง	การใช้คำศัพท์และสำนวนผิดพลาดหลายแห่งอ่านแล้วไม่เข้าใจเป็นส่วนมาก	1	4
การนำเสนอเนื้อหา	เขียนได้ตรงประเด็นตามที่กำหนดและสามารถเรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับเหมาะสม	เขียนได้ค่อนข้างตรงประเด็นตามที่กำหนดและสามารถเรียบเรียงเนื้อหาได้ค่อนข้างเหมาะสม	เขียนไม่ค่อยตรงประเด็นตามที่กำหนดและเรียบเรียงเนื้อหาได้ไม่ค่อยเหมาะสมเท่าที่ควร	เขียนไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนดและไม่เรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับ	2	8
		รวม			5	20

โดยเกณฑ์การประเมินการข้อสอบอัตนัย มีการแปลผลดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558, น. 153)

16 – 20	ดีมาก
13 - 15	ดี
10 - 12	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ปรับปรุง

ตอนที่ 3
ผลที่เกิดกับนักเรียน

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือการมุ่งเน้นในการเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถ
ในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำนำ

เอกสารฉบับนี้เป็นคู่มือการใช้ *"รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6"* จัดทำขึ้นเพื่อให้แนวทางแก่ครูผู้ที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ได้ศึกษาและทำความเข้าใจก่อนที่จะนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายในเอกสารจะกล่าวถึงสิ่งที่ครูผู้สอนต้องศึกษา วิธีการปฏิบัติและจัดเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ซึ่งไม่ได้กล่าวไว้ในตัวรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจในรายละเอียดต่างๆ และช่วยอำนวยความสะดวกแก่ครูผู้ที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ดังนั้น เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ ครูผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจในรายละเอียดต่าง ๆ ของแต่ละหัวข้ออย่างชัดเจน และปฏิบัติตามคำแนะนำที่ได้เสนอไว้ในคู่มือในทุกขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

หมายเหตุ คำว่า "รูปแบบการจัดการเรียนรู้" ในที่นี้ขอใช้แทนชื่อเต็มของ "รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" เพื่อให้กระชับและสะดวกต่อการอ่าน

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้
2. คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้
3. หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้
4. คู่มือการวัดและประเมินผล

ก่อนนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ โปรดตรวจสอบว่ามีเอกสารครบถ้วนตามที่ระบุหรือไม่

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ สำหรับครูผู้สอนได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้วิจัยยินดีรับข้อเสนอแนะและปรับปรุงต่อไป

สุขุมาภรณ์ แคสิค
ผู้วิจัย

รูปแบบการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบของการศึกษา"รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" และการนำไปใช้ มีองค์ประกอบ ดังนี้

1) ความเป็นมาของรูปแบบ 2) หลักการ 3) วัตถุประสงค์ 4) เนื้อหาสาระ 5) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 6) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ครูต้องศึกษาทำความเข้าใจรายละเอียดขององค์ประกอบเพื่อสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ให้บรรลุตามเป้าหมาย ดังนี้

1. **หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้**

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีหลักการดังนี้

1.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสม ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา ฝึกใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้ผ่านการทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ได้อย่างเหมาะสม คล่องแคล่วและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

1.2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติภาระงานโดยใช้ความรู้ทางภาษาที่มีอยู่มาวางแผนการปฏิบัติภาระงานด้วยตนเองผ่านกระบวนการทำงานกลุ่ม นำแผนไปปฏิบัติ เมื่อปฏิบัติภาระงานแล้วสามารถระบุข้อดี ข้อด้อย ตลอดจนให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่เพื่อนและงานของตนเองเพื่อนำข้อมูลนั้นมาพัฒนาความสามารถในการสื่อสารให้ดียิ่งขึ้น

2. **วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้**

รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ มุ่งเน้นการเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. **เนื้อหาสาระของรูปแบบการจัดการเรียนรู้**

เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นำมาจากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เกี่ยวกับการรับสาร(การฟังและการอ่าน) และการส่งสาร (การพูดและการเขียน) และกรอบมาตรฐานความสามารถมาตรฐานทางภาษาทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ในระดับ A1 โดยเน้นบทสนทนาเกี่ยวกับการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใช้

อยู่จริงในสังคม ด้านการฟังได้แก่ คำและวลีง่าย ๆ ที่ได้ฟัง การทักทาย การกล่าวลา การซักถามข้อมูลคู่สนทนา คำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวช้า ๆ และชัดเจน และจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ ด้านการอ่าน ได้แก่ การจดจำคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่าย ๆ เข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่างๆในชีวิตประจำวัน เข้าใจแบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล คำแนะนำง่าย ๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ และข้อความสั้นๆที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวัน ด้านการพูด ได้แก่ การทักทายและการกล่าวลา โต้ตอบ ถามคำถาม ขอให้พูดซ้ำ และขอความช่วยเหลือ ถามคำถามส่วนตัวง่ายๆ ถาม ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่ของบุคคลที่รู้จัก ซื้อของโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ สนทนาเรื่องชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลข และรับโทรศัพท์บอกชื่อตนเองและตอบคำถามง่าย ๆ และด้านการเขียนได้แก่ การเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง ที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้น ๆ ง่าย ๆ กรอกข้อมูลตนเองในแบบฟอร์ม และเขียนบัตรอวยพร จากการสังเคราะห์เนื้อหาข้างต้น กำหนดเป็นเนื้อหาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ผู้วิจัยขอนำเสนอตัวชี้วัดดังตารางต่อไปนี้

ตารางสังเคราะห์หลักสูตรแกนกลางฯ 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR)

หลักสูตรฯสาระภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ) สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร		เกณฑ์การประเมินตนเอง (CEFR) Self-Assessment Grid		ตัวชี้วัดความสามารถทางภาษา (CEFR Descriptor)
ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	ทักษะ	ความสามารถ	
ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน	คำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทางและคำแนะนำในการเล่นเกม การวาดภาพ การทำอาหารและเครื่องดื่มและการประดิษฐ์	ความเข้าใจ – การฟัง	สามารถเข้าใจคำที่คุ้นเคยและวลีง่ายๆ ที่เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัวและสิ่งที่เป็นรูปธรรมต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเมื่อคู่สนทนาพูดช้าและชัด	1. สามารถเข้าใจคำและวลีง่ายๆที่ได้ฟัง เช่น Excuse me, Sorry, Thank you เป็นต้น 2. สามารถเข้าใจคำศัพท์วันในสัปดาห์และเดือนในรอบปี 3. สามารถเข้าใจจำนวนนับและราคาสินค้า 4. สามารถเข้าใจสำนวน การทักทาย การกล่าวลา เช่น Hello, Good morning,Good bye 5. สามารถเข้าใจคำถามเพื่อขอข้อมูลส่วนตัวที่คู่สนทนากล่าวอย่างช้าๆ ชัดๆ เช่น What's your name?, How old are you?, What's your address? เป็นต้น 6. สามารถเข้าใจคำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวอย่างช้า ๆ และชัดเจนเมื่อฟังบทสนทนา 7. สามารถจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ และชัดเจน เช่น ที่สนามบินนานาชาติ ได้
บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า	ประโยค บทสนทนา หรือเรื่องเล่า คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม	ความเข้าใจ – การอ่าน	เข้าใจชื่อต่างๆที่คุ้นเคย คำศัพท์ และประโยคง่ายๆ เช่น ตามป้ายประกาศ โปสเตอร์ หรือแคตตาล็อก	1. สามารถจำชื่อคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่ายๆ ที่มีรูปภาพประกอบ 2. สามารถเข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น station, car park, no parking, no smoking, keep left 3. สามารถเข้าใจแบบฟอร์มและให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลเช่น name, address,date of birth 4. สามารถเข้าใจคำแนะนำง่ายๆ ที่คุ้นเคยที่มี หรือไม่มีภาพประกอบได้ 5. สามารถเข้าใจข้อความสั้นๆ ที่เขียนในสถานการณ์ประจำวันเช่น back at 4 o'clock
พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว และลำนวนการตอบรับ	การพูด – การมีปฏิสัมพันธ์	สามารถปฏิสัมพันธ์แบบง่ายๆ ขอให้คู่สนทนาผู้ร่วมหรือพูดช้าลง และให้คู่สนทนาช่วยเสริมสิ่งที่กำลังจะสื่อสารให้เป็นประโยค สามารถ ถาม ตอบ ประโยคง่ายๆ ได้ เช่นเรื่องความต้องการนับพยัญหรือในหัวข้อเรื่องสนทนาที่คุ้นเคย	1. สามารถทักทายและกล่าวลาง่ายๆ ได้ 2. สามารถโต้ตอบเพื่อถามและตอบคำถามง่ายๆ และขอพูดช้าแก้ไขคำพูดและขอความช่วยเหลือได้ 3. สามารถถามและตอบคำถามส่วนตัวง่ายๆ เช่น What's your name? How old are you? ถ้าคู่สนทนาพูดช้าๆ และเอื้อต่อการเข้าใจ 4. สามารถถามตอบเกี่ยวกับที่อยู่บุคคลที่รู้จัก สิ่งของที่มีของตนเองและคู่สนทนา ถ้าคู่สนทนาพูดช้าๆ และชัดเจน 5. สามารถซื้อของในร้านโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ 6. สามารถสนทนาเรื่องในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเองง่ายๆ เช่น ราคาสินค้า หรือหมายเลขโทรศัพท์ 7. สามารถรับโทรศัพท์บอกชื่อตัวเองและตอบคำถามง่ายๆ เช่น When is Mr. Jones back?
ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำ	คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำที่มี 2-3 ขั้นตอน	การพูด – การพูดเชื่อสาร		

ตาราง (ต่อ)

หลักสูตรฯสาระภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ) สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร			เกณฑ์การประเมินตนเอง (CEFR) Self-Assessment Grid		ตัวชี้วัดความสามารถทางภาษา (CEFR Descriptor)
ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	ทักษะ		ความสามารถ	
พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ	คำศัพท์ จำนวนภาษาเพื่อพูด/เขียน แสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ	การเขียน	การโต้ตอบปฏิสัมพันธ์	สามารถใช้วลีง่ายๆและประโยคง่ายๆ ที่จะอธิบายที่อยู่ของตนเองและผู้คนที่รู้จัก	8. สามารถให้ข้อมูลส่วนตัวเช่น ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ สัญชาติ อายุ ครอบครัวและงานอดิเรก 9. สามารถบรรยายเกี่ยวกับตัวเองและครอบครัวด้วยภาษาง่ายๆ 10. สามารถบรรยายเกี่ยวกับที่อยู่ของตนเองด้วยภาษาง่ายๆ
พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ จำนวนภาษา เพื่อพูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว			สามารถเขียนบัตรอวยพรสั้นๆ ง่ายๆ ได้ เช่น ส่งบัตรอวยพรหักทายในวันหยุดต่างๆ สามารถกรอกแบบฟอร์มต่างๆ ที่เป็นรายละเอียดของตนเอง เช่น ชื่อ สัญชาติ และที่อยู่ในแบบกรอกข้อมูลของโรงแรม เป็นต้น	1. สามารถเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง ที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้นๆและง่ายๆ ได้ 2. สามารถกรอกข้อมูลของตนเองในแบบฟอร์มของโรงแรม เช่น ชื่อ นามสกุล วัน เดือน ปี เกิด และสัญชาติ 3. สามารถเขียนการ์ด เช่น การ์ดอวยพรวันเกิด
พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ	คำศัพท์ จำนวนภาษา เพื่อพูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ ทำให้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้		การเขียนสื่อสาร	สามารถเขียนวลี และ ประโยคสั้นๆ ได้	

4. กระบวนการจัดเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนของการจัดการกิจกรรมเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วย กระบวนการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) จะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาด้วย การนำเสนอเนื้อหา ประกอบด้วยขั้นตอนย่อยดังนี้

4.1.1 การนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead in) ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนโดยใช้ภาพ คลิปวีดิโอ หรือเล่าเรื่อง จากนั้นเสนอเนื้อหาโดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านเรื่องซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับ

4.1.2 การดึงความรู้เดิม (Elicitation) ผู้สอนตั้งคำถาม 2–3 คำถาม เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เรียนอยู่ มากน้อยเพียงใด

4.1.3 การอธิบาย (Explanation) อธิบายเนื้อหาทางภาษาที่จำเป็น เมื่อผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจ อาจนำเสนอรูปแบบการใช้ภาษาที่หลากหลาย (Function) นำเสนอวิธีการใช้และให้ความหมาย ถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนในการอธิบาย

4.2 ขั้นการฝึก (Practice) ให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ โดยเริ่มต้นด้วยการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) ที่ผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกเน้นให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษา เน้นความถูกต้องของภาษา และให้ผู้เรียนทำความเข้าใจความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ โดยจะเริ่มด้วยการฝึกแบบกลไก (Mechanism) อาจเป็นแบบฝึกหัดโครงสร้าง (Structure Exercises) ในรูปแบบต่าง ๆ โดยให้ทำซ้ำ ๆ ตามตัวอย่างได้ ให้สามารถจดจำและนำไปใช้ตามรูปแบบ จนเกิดความคล่องเป็นอัติโนมัติ (Automatism) ให้ผู้เรียนฟังประโยคตัวอย่างจากเทปหรือจากเสียงครูผู้สอน 1-3 ครั้ง จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดโดยออกเสียงตามเป็นกลุ่มย่อยหรือทีละคน รูปแบบการฝึกที่ใช้อาจเป็นการฝึกเชื่อมโยงประโยค การฝึกพูดบทสนทนาสั้น ๆ (Micro Dialogue) การฝึกขยายประโยค การใช้คำแทนที่ การฝึกตามสถานการณ์ต่าง ๆ

4.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) การฝึกขั้นตอนนี้มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดสถานการณ์/ภาระงาน (Task) ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษที่ได้เรียนรู้จากขั้นนำเสนอเนื้อหาและขั้นการฝึกมาใช้ในการสื่อสาร เพื่อปฏิบัติภาระงาน ที่ครูกำหนดให้ โดยในขั้นนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้มีขั้นตอนในการปฏิบัติภาระงาน (Task) ตามหลักการของเอลลิส ดังนี้

4.3.1 ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติภาระงานได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้นต้องอาศัยวิธีการ

4.3.2 ขั้นระหว่างการปฏิบัติภาระงาน (During - task) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนกำหนดเวลาในการปฏิบัติภาระงาน ให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติภาระงาน และการให้คำแนะนำเกี่ยวกับภาระงานในส่วนที่ผู้เรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายผู้เรียน เช่นในภาระงานที่ต้องการการตัดสินใจ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในภาระงานมากขึ้น จากนั้นผู้เรียนทำตามภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

4.3.3 ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Post- task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติภาระงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสาร รวมถึงภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติภาระงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติมาวิเคราะห์ แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายที่สุดให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการปรบปรุงภาระงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้น สามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับภาระงานเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างกันออกไป หรือจะฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่วิเคราะห์แล้ว

ตลอดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ ผู้สอนต้องคอยรักษาการมีบทบาทเป็นผู้ชี้แนะแนวทาง ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นอิสระ ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนด อาจเป็นผู้จัดการขั้นเริ่มต้นกิจกรรม เช่น อธิบายวิธีทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะดำเนินการเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลกิจกรรมในภายหลัง

5. การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้

ในการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบนี้ เป็นการประเมินความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร ได้แก่ความสามารถในการฟัง-การพูด และ การอ่าน-การเขียน ประกอบไปด้วย 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบวัดความสามารถด้านการฟัง เป็นข้อสอบปรนัย มี 4 ตัวเลือก ซึ่งเป็นแบบวัดที่ให้นักเรียนได้ฟังไฟล์เสียงการสนทนากันในสถานการณ์ต่า งๆ เกี่ยวกับการทักทาย การกล่าวลา การซักถามข้อมูลคู่สนทนา คำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวช้า ๆ และชัดเจน และ

จับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ จากไฟล์เสียง ฟังแต่ละสถานการณ์ จำนวน 2 ครั้ง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือ ไม่ตอบ ได้ 0 คะแนน

ตอนที่ 2 แบบวัดความสามารถด้านการพูด เป็นการสอบปฏิบัติ โดยกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติและสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการทักทายและการกล่าวลา การโต้ตอบ ถามคำถาม ขอให้พูดซ้ำ และขอความช่วยเหลือ ถามคำถามส่วนตัวง่ายๆ ถาม-ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่ของบุคคลที่รู้จัก ซื้อของโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ สนทนาเรื่องชีวิตประจำวัน จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน ใช้เกณฑ์การวัดแบบ (Rubric Score) ซึ่งปรับปรุงจากเกณฑ์ของสถาบันภาษาอังกฤษและตัวชี้วัดตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ใช้เกณฑ์การวัด 4 ระดับ คือ 1) ดีมาก 2) ดี 3) พอใช้และ 4) ปรับปรุง

ตอนที่ 3 แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน เป็นข้อสอบปรนัย มี 4 ตัวเลือก โดยเป็นแบบวัดที่ให้นักเรียนได้อ่านเรื่องสั้น และสัญลักษณ์เกี่ยวกับคำวลีและประโยคง่าย ๆ ที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่างๆ ในชีวิตประจำวัน แบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล คำแนะนำง่าย ๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ ข้อความสั้น ๆ ที่ปรากฏในสถานการณ์ประจำวัน จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือ ไม่ตอบ ได้ 0 คะแนน

ตอนที่ 4 แบบวัดความสามารถด้านการเขียน เป็นแบบอัตนัยโดยกำหนดเป็นสถานการณ์เกี่ยวกับตัวเอง บุคคลใกล้ตัว การบอกความรู้สึก และที่อยู่อาศัย ให้นักเรียนเลือกแล้วนำมาเขียนเรื่องสั้น จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 20 คะแนน ใช้เกณฑ์รูบริค (Rubric) ในการประเมิน การให้คะแนนปรับปรุงจากเกณฑ์ของสถาบันภาษาอังกฤษและตัวชี้วัดตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ใช้เกณฑ์การวัด 4 ระดับ คือ 1) ดีมาก 2) ดี 3) พอใช้และ 4) ปรับปรุง

จากนั้นนำคะแนนของทุกตอนมารวมกัน คิดเป็นคะแนนร้อยละ และเทียบกับเกณฑ์การประเมิน 8 ระดับ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนี้

ร้อยละ 80 - 100	หมายถึง	ดีเยี่ยม
ร้อยละ 75 - 79	หมายถึง	ดีมาก
ร้อยละ 70 – 74	หมายถึง	ดี
ร้อยละ 65 – 69	หมายถึง	ค่อนข้างดี

ร้อยละ 60 – 64 หมายถึง น่าพอใจ

ร้อยละ 55 – 59 หมายถึง พอใช้

ร้อยละ 50 – 54 หมายถึง ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

ร้อยละ 0 – 49 หมายถึง ต่ำกว่าเกณฑ์

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบความสามารถในการสื่อสาร ดังนี้

1. แบบวัดที่เป็นปรนัย (ตอนที่ 1แบบวัดความสามารถด้านการฟัง และ ตอนที่ 3 แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน) ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

2. แบบวัดที่เป็นอัตนัย (ตอนที่ 2 แบบวัดความสามารถด้านการพูดและตอนที่ 4 แบบวัดความสามารถด้านการเขียน) ให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

ตารางเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด (ภาคปฏิบัติ)

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนักความสำคัญ	คะแนนรวม
ความถูกต้องด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาถูกต้อง	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ออกเสียงได้ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรงประเด็นเป็นบางส่วนเนื้อหาและการออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน	สื่อสารได้เนื้อหาน้อย ออกเสียงไม่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	3	12
ความสามารถในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางอย่างเหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางบ้างเล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่วแต่ไม่เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟังน้อย	พูดเหมือนท่องจำ มีการประสานสายตากับผู้ฟังบ้างเป็นระยะ	2	8
		รวม			5	20

โดยเกณฑ์การประเมินการสอบปฏิบัติ มีการแปลผลดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558, น. 151)

16 – 20	ดีมาก
13 - 15	ดี
10 - 12	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ปรับปรุง

ตารางเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการสื่อสารด้านการเขียน (อัตนัย)

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนักความสำคัญ	คะแนนรวม
โครงสร้างทางไวยากรณ์	เขียนโดยใช้โครงไวยากรณ์ได้ถูกต้องทุกประโยค	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดเล็กน้อย	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดหลายแห่ง	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดเกินครึ่งหนึ่งของงานเขียน	1	4
การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดเล็กน้อย	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดหลายแห่ง	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดเกินครึ่งหนึ่งของงานเขียน	1	4
การใช้คำศัพท์	ใช้คำศัพท์และสำนวนเหมาะสมอ่านแล้วเข้าใจ**ชัดเจนทั้ง**	มักใช้คำศัพท์และสำนวนเหมาะสมแต่อ่านแล้วไม่**เข้าใจบางแห่ง**	มีปัญหาอยู่บ้างในการใช้คำศัพท์และสำนวน อ่านแล้วไม่เข้าใจ**หลายแห่ง**	การใช้คำศัพท์และสำนวนผิดพลาดหลายแห่งอ่านแล้วไม่**เข้าใจเป็นส่วนมาก**	1	4

ตาราง (ต่อ)

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนักความสำคัญ	คะแนนรวม
การนำเสนอเนื้อหา	เขียนได้ตรงประเด็นตามที่กำหนดและสามารถเรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับเหมาะสม	เขียนได้ค่อนข้างตรงประเด็นตามที่กำหนดและสามารถเรียบเรียงเนื้อหาได้ค่อนข้างเหมาะสม	เขียนไม่ค่อยตรงประเด็นตามที่กำหนดและเรียบเรียงเนื้อหาได้ไม่ค่อยเหมาะสมเท่าที่ควร	เขียนไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนดและไม่เรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับ	2	8
		รวม			5	20

โดยเกณฑ์การประเมินการข้อสอบอัตนัย มีการแปลผลดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558, น.153)

16 – 20	ดีมาก
13 - 15	ดี
10 - 12	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ปรับปรุง

ข้อควรปฏิบัติก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรปฏิบัติตามคำแนะนำต่อไปนี้

1. ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้ทราบความเป็นมาและเหตุผลการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ จะช่วยให้มองเห็นภาพโดยรวมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทราบถึงองค์ประกอบต่างๆ ตลอดจนมองเห็นความสัมพันธ์และความเกี่ยวเนื่องขององค์ประกอบภายในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ไปใช้ได้อย่างเหมาะสม ถูกต้องและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

2. ศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียด

3. ศึกษาหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเอกสารสำคัญสำหรับครูผู้สอนที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ให้ทราบถึงแนวปฏิบัติในการจัดกิจกรรมและ

ประสบการณ์ในการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน ซึ่งจะช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหน่วยการเรียนรู้ ขอบเขต เนื้อหาและแผนการจัดการเรียนรู้ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

3.1 หน่วยการเรียนรู้ กำหนดตามโครงสร้างของคำอธิบายรายวิชา อ16101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละหน่วยการเรียนรู้ได้กำหนดภาระ/ชิ้นงานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนมีองค์ประกอบหลักเหมือนกัน คือ ชื่อแผน สาระสำคัญ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล

3.3 แผนการจัดการเรียนรู้มีลักษณะสำเร็จรูป โดยกำหนดสิ่งที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนไว้อย่างครบถ้วน ชัดเจนทั้งจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ เวลาที่ใช้ และการวัดประเมินผล ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจ จัดเตรียมสื่ออุปกรณ์และดำเนินการปฏิบัติการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

3.4 แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนเป็นการเป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมอย่างทั่วถึง เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผ่านการปฏิบัติภาระงานต่างๆ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 2) ขั้นการฝึก (Practice) และ 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

4. การเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เช่น การเตรียมตัวของผู้สอน และการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน ดังนี้

4.1 ด้านผู้สอน

เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้สอนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะขับเคลื่อนกิจกรรมต่างๆหลากหลายรูปแบบให้เป็นไปอย่างราบรื่น และดึงดูดความสนใจจากผู้เรียน ดังนั้นการสอนที่จะเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารให้กับผู้เรียนได้ ครูผู้สอนควรเตรียมความพร้อม โดย ศึกษาเรื่องที่จะสอนให้เข้าใจ ทั้งด้านเนื้อหา กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แนวทางการวัดและประเมิน และสามารถให้ความช่วยเหลือ แนะนำ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

4.2 ด้านผู้เรียน

ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้สอนควรพิจารณาความพร้อมในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน ซึ่งภายในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผนได้เสนอแนวทางในการจัดกิจกรรมไว้ ซึ่งครูผู้สอนสามารถใช้จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ตามความเหมาะสม หรืออาจจัดเนื้อหา

และภาระงานใหม่ ๆ ที่ตรงกับความสนใจของนักเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารจริง ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากผู้เรียนต้องเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ ภาระงานฝึกฝนความสามารถการใช้ภาษาด้วยตนเอง ทั้งแบบคู่ และเป็นกลุ่ม

4.3 ด้านเนื้อหา

เนื้อหาสาระในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน เป็นการสังเคราะห์มาจากเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร และเนื้อหาตามกรอบมาตรฐานความสามารถมาตรฐานทางภาษาทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือระดับ A 1 ที่เป็นบริบท และสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะได้นำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน

4.4 ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้

เนื่องจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนี้เน้นการฝึกฝนความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ผ่านการปฏิบัติภาระงานในรูปแบบที่หลากหลาย ดังนั้นผู้สอนควรมีการจัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ ที่เพียงพอและเหมาะสมให้กับผู้เรียน ตลอดจนจัดสภาพแวดล้อมภายใน/นอกสถานศึกษาที่เอื้ออำนวยต่อการประยุกต์ใช้ภาษาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

4.5 การจัดเตรียมเครื่องมือสำหรับวัดและประเมินผล

โดยมีเครื่องมือที่ใช้ คือ แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร ได้แก่ความสามารถในการฟัง-พูด และ การอ่าน-เขียน ทั้งนี้ผู้สอนควรศึกษาให้เข้าใจถึงวิธีการใช้แบบทดสอบ เกณฑ์การให้คะแนน อย่างละเอียด และจัดเตรียมแบบทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน

5. การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

เมื่อศึกษาและเตรียมสิ่งจำเป็นต่างๆ ไว้พร้อมแล้ว จึงดำเนินการสอนตามขั้นตอน ดังนี้

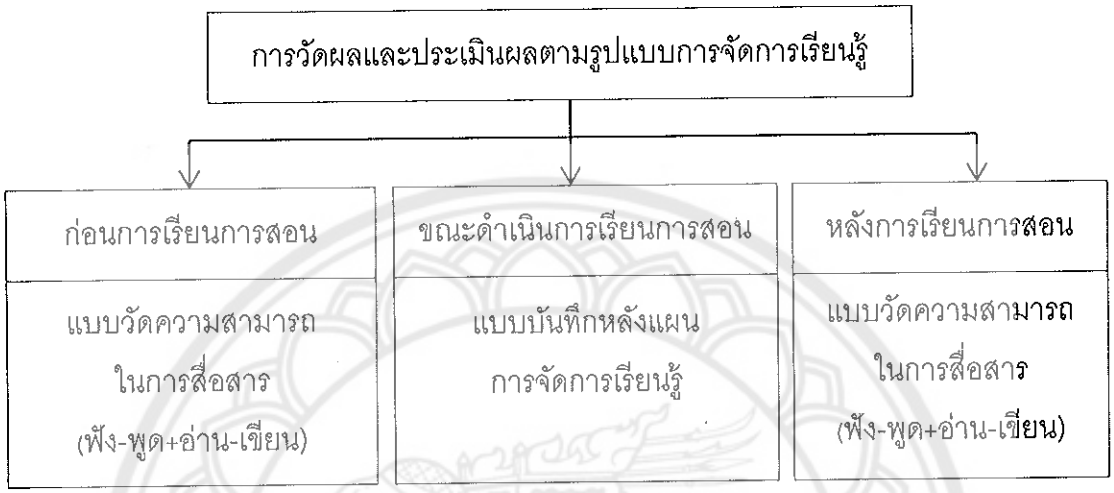
5.1 ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร บันทึกคะแนนไว้

5.2 ดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้จนครบ 2 แผน

5.3 ทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร และบันทึกคะแนนไว้เพื่อนำมาเปรียบเทียบกันในภายหลัง

6. การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการเรียนรู้

เพื่อให้เข้าใจในการวัดและประเมินผลตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังที่ได้กล่าวถึงในเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และในแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน จึงขอนำเสนอภาพรวมของการวัดและประเมินผล ดังนี้

ภาพ 4 แสดงการวัดและประเมินผลตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้

จากภาพ 4 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนกำหนดไว้ 3 ระยะ คือ ก่อนการเรียนการสอน ขณะดำเนินการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

6.1 ก่อนการเรียนการสอน ทำการทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสาร ด้วยแบบวัดความสามารถในการสื่อสาร โดยแบ่งเป็นความสามารถด้านการฟัง-พูด และความสามารถด้านการอ่าน-เขียน ซึ่งเป็นแบบปรนัย จำนวนฉบับละ 20 ข้อ และ อัตนัย จำนวนฉบับละ 1 ข้อ

6.2 ขณะดำเนินการเรียนการสอน สังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนตามขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 3 ขั้น บันทึกปัญหาและอุปสรรคในแบบบันทึกผลหลังแผนการจัดการเรียนร็

6.3 ภายหลังการเรียนการสอน การวัดและประเมินภายหลังการเรียนการสอนนี้ จะดำเนินการเหมือนกับการวัดและประเมินผลก่อนการเรียนการสอน ดังที่เสนอไว้เมื่อทำการทดสอบครบทุกอย่างตามที่กำหนดไว้แล้ว จึงนำผลที่ได้ทั้งก่อนและหลังเรียนมาคิดคะแนนหาค่าเฉลี่ย แล้วพิจารณาว่าคะแนนหลังเรียนพัฒนาขึ้นหรือไม่

แนวทางปฏิบัติในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เมื่อครูผู้สอนได้ศึกษาและจัดเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนการสอนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว การที่จะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดการเรียนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ครูผู้สอนควรพิจารณา ดังนี้

1. บทบาทของครูผู้สอน

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เป็นรูปแบบที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการสนทนา เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร ผ่านภาระงานให้นักเรียนได้ปฏิบัติ นำเสนอให้ข้อมูลย้อนกลับ ตลอดจนแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องตระหนักถึงบทบาทของตนจากการเป็นผู้ให้ความรู้มาเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายด้วยการลงมือปฏิบัติภาระงานต่างๆ ซึ่งมีข้อเสนอแนะที่ควรปฏิบัติ ดังนี้

1.1 ครูผู้สอนต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวก ผู้แนะนำ หรือผู้นิเทศที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติภาระงาน ตลอดตจการสื่อสารต่างๆให้มากที่สุดโดยไม่แก้ไขข้อผิดพลาดในทันที ไม่แทรกแทรง เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน และลดความวิตกกังวลในกรณีที่ผู้เรียนกลัวผิดพลาดและไม่กล้าใช้ภาษาในการสื่อสารในที่สุด

1.2 ครูผู้สอนต้องใช้ภาษาที่เป็นสภาพจริง (Authentic Language) ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ไม่ใช่ภาษาที่ดัดแปลงสำหรับใช้เฉพาะในชั้นเรียน แต่เป็นภาษาที่ใช้ได้จริงทั้งในบริบทภายในชั้นเรียนและภายนอกชั้นเรียน

1.3 ครูผู้สอนต้องคอยให้โอกาสผู้เรียนในการแสดงความรู้สึกและทัศนคติส่วนตัวของแต่ละบุคคล เพื่อนำไปปรับการจัดกิจกรรมให้มีความยืดหยุ่น ตรงตามความต้องการของผู้เรียนและวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้

1.4 ครูผู้สอนต้องคอบกระตุ้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนแบบร่วมมือ และทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง

1.5 ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน เลือกงานที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน ตลอดจนครูควรศึกษาผู้เรียนและทราบถึงระดับความสามารถในการเรียนรู้และความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน

1.6 ครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ และสภาพการจัดการเรียนการสอน และเป็นผู้ประเมินนักเรียน และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับตามความเป็นจริงเพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนเอง

2. บทบาทของนักเรียน

การเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ผู้เรียนมีบทบาท ดังนี้

2.1 ผู้เรียนจะต้องมีความพร้อม ความสนใจที่จะพัฒนาตนเอง กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ ตั้งใจฝึกปฏิบัติภาระงาน ทั้งเดี่ยว คู่ และกิจกรรมกลุ่ม

2.2 ผู้เรียนจะต้องให้ความร่วมมือในการดำเนินการจัดการเรียนรู้แต่ละขั้นตอน ร่วมมือร่วมรับผิดชอบในการทำงาน และทำงานอย่างมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ยอมรับบทบาทหน้าที่ของกันและกัน ร่วมคิด ปฏิบัติ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ใช้ภาษาในการปฏิสัมพันธ์กันเพื่อปฏิบัติภาระงานให้สำเร็จ

2.3 ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ เป็นผู้วางแผนในการศึกษาค้นคว้าและแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง

2.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานทั้งของตนเองและของเพื่อนและสะท้อนผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาแก้ไข ปรับปรุงต่อไป

2.5 ผู้เรียนต้องรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อการเรียนรู้ของตนเองและของเพื่อนร่วมกลุ่ม พยายามพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

3. การจัดสภาพการเรียนการสอน

การจัดบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบสำคัญอีกประการหนึ่งที่ช่วยเอื้อให้การดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพดังนั้นครูผู้สอนควรจัดบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

3.1 ผู้สอนควรจัดบรรยากาศชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกผ่อนคลาย กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ร่วมปฏิบัติภาระงาน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทุกขั้นตอน และมีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกัน

3.2 สร้างบรรยากาศให้เหมาะสมกับการเรียนรู้การปรับเปลี่ยนกระบวนการให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเรียนรู้ในแต่ละขั้น มีเกมสอดแทรก ลดความกดดันขณะปฏิบัติภาระงาน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความผ่อนคลาย เป็นกันเอง มีความสบายใจ ร่วมมือร่วมรับผิดชอบในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

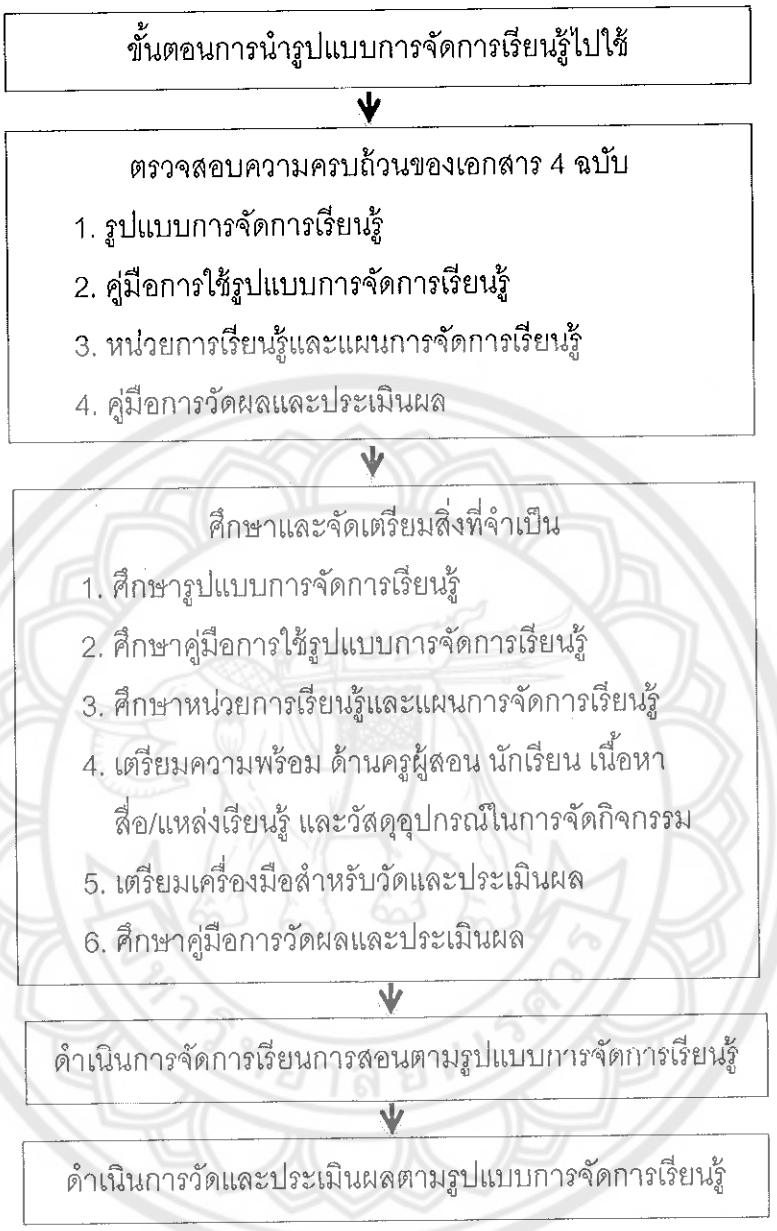
3.3 การเรียนการสอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เน้นจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร แสดงความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันผ่านภาระงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งกับบุคคล สื่อ และแหล่งเรียนรู้

3.4 การช่วยเหลือ สนับสนุนในลักษณะต่างๆ ถือว่ามีความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพการสื่อสารของนักเรียน โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงาน

จนบรรลุเป้าหมาย ช่วยสนับสนุนความพยายามของผู้เรียนโดยการใช้คำถามช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ อธิบายเพิ่มเติม และคอยตอบคำถามในประเด็นที่นักเรียนไม่เข้าใจ

จากข้อควรปฏิบัติและแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปขั้นตอนการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ดังภาพ 5 ต่อไปนี้

แผนภาพ 5 แสดงขั้นตอนการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้

คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 16101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2

เวลา 80 ชั่วโมง จำนวน 2 หน่วยกิต

.....

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ ที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยค หรือ ข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังหรืออ่าน บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตและให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่าย ๆ พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ พูด/เขียนให้ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่างๆตามที่ฟังหรืออ่าน พูดเขียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสมตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา การเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้าง ประโยค ของภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลอง และประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย ค้นคว้ารวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา ใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

โดยกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นการสื่อสารและภาระงาน ที่ปฏิบัติด้วยความร่วมมือและสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดสมรรถนะตามความต้องการของหลักสูตร มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ขึ้นในตัวของผู้เรียน และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4

ต 1.2 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4, ป.6/5

ต 1.3 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3

ต 2.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3

ต 2.2 ป.6/1, ป.6/2

ต 3.1 ป.6/1

ต 4.1 ป.6/1

ต 4.2 ป.6/1

รวม 8 มาตรฐาน 20 ตัวชี้วัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 People and Things Around Me

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ16101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยที่ 1 Meeting People เวลา 8 ชั่วโมง

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

.....

มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป.6/2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ หรือเรื่องเล่า

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

ตัวชี้วัดตามเกณฑ์ของกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ระดับ A1

การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน
สามารถเข้าใจคำและวลีง่ายๆที่ได้ฟัง	สามารถทักทายและกล่าวลาง่ายๆได้	สามารถจำชื่อคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่ายๆที่มีรูปภาพประกอบ	สามารถเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง คนใกล้ตัว ที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้นๆและง่ายๆได้
สามารถเข้าใจสำนวนการทักทาย การกล่าวลา	สามารถโต้ตอบเพื่อถามและตอบคำถามง่ายๆ และขอพูดซ้ำแก้ไขคำพูดและขอความช่วยเหลือ	สามารถเข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่างๆในชีวิตประจำวัน	สามารถกรอกข้อมูลของตนเองในแบบฟอร์มของโรงแรม เช่น ชื่อ นามสกุล วัน เดือน ปีเกิด และสัญชาติ
สามารถเข้าใจคำและประโยคสั้นๆที่กล่าวอย่างช้าๆและชัดเจนเมื่อฟังบทสนทนา	สามารถถามและตอบคำถามส่วนตัวง่ายๆ	สามารถเข้าใจข้อความสั้นๆที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวัน	

สาระสำคัญ

- การทักทายเบื้องต้น ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว
- การสนทนาเบื้องต้นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว
- การอ่านข้อความสั้นๆ และป้ายประกาศ
- การเขียนข้อความสั้นๆ เกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้วนักเรียนสามารถ

ด้านความรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบาย ยกตัวอย่างการใช้ภาษาในการทักทาย การพูดและเขียนเกี่ยวกับการขอ/ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัวได้

2. นักเรียนสามารถสรุปข้อความสั้น ๆ ที่อ่านจากเรื่อง สื่อต่าง ๆ หรือป้ายประกาศได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ

1. นักเรียนสามารถพูดทักทายและเขียนเกี่ยวกับการขอ/ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัวได้

2. นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ภาษาผ่านการพูดและเขียนได้

3. นักเรียนมีกระบวนการทำงานเป็นทีมและมีความคิดสร้างสรรค์ ในการให้ข้อมูลย้อนกลับได้

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้

2. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

ด้านเนื้อหาสาระ องค์ความรู้

1. หลักการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

2. รูปแบบของการพูดและการเขียน ทักทาย สื่อสาร ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว

ด้านทักษะกระบวนการ

1. ความสามารถในการพูดและเขียนสื่อสาร

2. กระบวนการทำงานเป็นทีม การคิดและการแก้ปัญหา

ด้านเจตคติ

1. รักการเรียนภาษาอังกฤษและนำภาษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

Language Functions:

1. Greetings and leave takings

2. Asking and answering about personal information

3. Asking and answer with Yes/No questions

3. Reading text and non-text information

4. Writing short story about things and people

ภาระงาน/ชิ้นงานที่ต้องปฏิบัติ

1. ฟัง/ศึกษาศึกษาบทสนทนาจากคลิปวีดิโอ

2. เกมจับคู่

3. ปฏิบัติกิจกรรมประกอบการเรียนรู้ ในการระดมความคิดแบบคู่

4. กิจกรรมสำรวจสัญลักษณ์

5. กิจกรรมจับคู่สนทนา

6. เขียนเรื่องสั้น

7. จัดกิจกรรม School's Party, Bang Bang เกม

8. กิจกรรม Class Feedback

*** ทำการทดสอบก่อนเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง**

กระบวนการจัดการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 3)

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

1. ครูอธิบายให้นักเรียนฟังว่าวันนี้จะทบทวนการทักทายที่เคยได้เรียนมา แต่จะปรับความหลากหลายที่เจ้าของภาษาใช้ในการทักทายในชีวิตประจำวันมากขึ้น

1.1 **การนำเข้าสู่เนื้อหา** (Lead in) ครูเล่าสถานการณ์สมมติให้นักเรียนฟัง ว่ามีนักเรียนสองคนมาพบกันที่โรงเรียน ในวันแรกที่เปิดเรียน แล้วเปิด คลิปวีดิโอการสนทนาของนักเรียนทั้งสองให้ดู เมื่อดูจบแล้วครูแจกใบความรู้ ให้จับคู่ศึกษากับเพื่อน

1.2 **การดึงความรู้เดิม** (Elicitation) หลังจากนั้นครูตั้งคำถามว่า นักเรียนสามารถทักทายเพื่อนใหม่ หรือเพื่อนที่เคยเจอกันมาก่อนได้ว่าอย่างไร ช่วยกันเสนอคำตอบ โดยให้นักเรียนจับคู่และปรึกษากัน จากนั้นให้แข่งกันโดยคู่ไหนที่สามารถตอบได้เร็วและถูกต้อง จะได้รับคะแนนพิเศษ และคู่ที่ยังไม่ได้ตอบจะต้องพยายามคิดหาคำตอบที่ไม่ซ้ำกับเพื่อน โดยครูแจกกระดาษชาร์ทแผ่นใหญ่ให้นักเรียนได้เขียนคำ วลี หรือประโยคที่นักเรียนคิดว่าสามารถนำมาใช้ในสถานการณ์นี้ได้ลงบนกระดาษ จากนั้น ดึงคำ วลี ประโยคที่ได้ ออกมาประกอบเป็นบทสนทนาตามสถานการณ์ข้างต้น

1.3 **การอธิบาย** (Explanation) ครูอธิบายเนื้อหาเพิ่มเติมว่า ในการทักทายกันของสถานการณ์นี้ สามารถใช้หัวข้อในการทักทายได้ เช่น การถามชื่อ อายุ ชั้นเรียน วิชาที่เรียน จากนั้นนำเสนอรูปแบบการใช้ภาษา(Function) อื่นๆ ด้วย เช่น การถามสัญชาติ ภาษาที่พูด สิ่งที่ชอบและไม่ชอบ เป็นต้น จากนั้นอธิบายความหมายของคำศัพท์ใหม่ที่นักเรียนไม่เข้าใจ และให้นักเรียนจับกลุ่มกับเพื่อน 4-5 คน เล่นเกมจับคู่คำศัพท์กับภาพ โดยใช้บัตรคำศัพท์ที่อยู่ในบทสนทนาและที่ครูอธิบายเพิ่มเติมมาอยู่ในเกม เพื่อเสริมให้นักเรียนเข้าใจความหมายและจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น

(ชั่วโมงที่ 4)

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึก (Practice)

1. ครูอธิบายว่า นักเรียนจะได้ทำการนำรูปแบบการสนทนา ที่ได้เรียนไปแล้ว มาฝึกฝนใช้ โดยการที่ครูนั้นอธิบายอีกหนึ่งครั้ง เพื่อให้นักเรียนได้ concept ของภาษาที่ครูต้องการสอน

2. เริ่มโดยให้การฝึกอ่านรูปแบบประโยคพร้อมๆกันทั้งห้อง โดยแบ่งเป็น ผู้ถาม และผู้ตอบ สลับกันไปมา ครูคอยช่วยเหลือสอนด้านการออกเสียง ในบางจุดที่นักเรียนไม่ได้

3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็นประกอบด้วยสมาชิกประมาณ 4 คน ในกลุ่มนั้นแบ่งย่อยอีกเป็น 2 คู่ เพื่อให้แต่ละคู่ฝึกสนทนากันให้คล่องแคล่ว และให้เพื่อนได้ช่วยกันสังเกตคู่ของเพื่อนว่าสนทนากันได้อย่างถูกต้องหรือไม่

4. เมื่อนักเรียนเริ่มสนทนาได้คล่องแคล่วแล้ว ครูจึงให้นักเรียนลองขยายประโยคที่จะใช้สนทนาให้ยาวขึ้นกว่ารูปแบบที่ครูให้ โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเอง

5. ในระหว่างที่นักเรียนฝึกฝนอยู่นั้น ครูเดินไปรอบๆ พร้อมกับสังเกตการใช้ภาษาของนักเรียน โดยไม่เข้าไปแก้ไข แต่บอกกับนักเรียนว่า สามารถถามและขอความช่วยเหลือได้ตลอดหากคู่/กลุ่มไหน มีข้อติดขัดปรึอปัญหา

6. จากนั้นครูแจกกระดาษแผ่นเล็กๆ ขนาด ¼ ของกระดาษ A4 ให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น พร้อมกับอธิบายว่า ครูต้องการให้นักเรียนนำเสนอประโยคที่ใช้ในการทักทายเพื่อนทั้งที่รู้จักกันอยู่แล้ว และเพื่อนใหม่ ตลอดจนการถาม ตอบ ข้อมูลส่วนบุคคลของเพื่อนมาคนละ 1 การสนทนาสั้นๆ

7. ครูเน้นย้ำว่าให้เขียนตามความเข้าใจไม่ต้องกังวลเรื่องไวยากรณ์ จากนั้นครูรวบรวมประโยคทั้งหมดไว้ที่หน้าห้อง

8. ครูขออาสามาสมัครมาช่วยกันคัดแยกหมวดหมู่ประโยค จากนั้นนำไปติดไว้ที่บอร์ดหน้าห้อง

9. นักเรียนทุกคนร่วมกันอ่านประโยค(ครูช่วยแก้ไขเมื่อมีข้อผิดพลาด)

(ชั่วโมงที่ 5)

1. ครูนัดพบนักเรียนที่หน้าห้องสมุด และให้นักเรียนถือสมุดวิชาภาษาอังกฤษติดมาด้วยเพื่อประกอบการทำกิจกรรมในวันนี้

2. ครูถามเกี่ยวกับสัญลักษณ์ที่อยู่ในห้องสมุดว่าสัญลักษณ์นี้หมายถึงอะไร (ห้ามส่งเสียงดัง) และจากนั้นให้นักเรียนจดคำศัพท์และวาดรูปประกอบ จากนั้นให้นักเรียนจับกลุ่มกับเพื่อน 3-4 คน ไปเดินสำรวจรอบๆบริเวณโรงเรียนว่ามีสัญลักษณ์อะไร อยู่บริเวณใดแล้วแข่งกันจดให้ได้มากที่สุดแล้วกลับมาพบครูที่ห้องเรียนภายในเวลา 20 นาที

3. เมื่อกลับมาถึงครูแจกกระดาษชาร์ทให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น ไว้บนกระดานและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำสัญลักษณ์ที่ได้มาสรุปข้อมูล วาดใส่กระดาษ พร้อมจำแนกหมวดหมู่ตามความเข้าใจของตนเอง (สัญลักษณ์ประเภท เตือน, ห้าม, ขอความร่วมมือ)

4. จากนั้นครูและนักเรียนช่วยกันพิจารณาสัญลักษณ์ของทุกกลุ่ม ครูช่วยอธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจในคำศัพท์บางคำ พร้อมกับพูดคุยกับนักเรียนว่าเหตุใดจึงต้องมีสัญลักษณ์อยู่บริเวณดังกล่าว

5. สรุปคำศัพท์ที่ได้จากการสำรวจสัญลักษณ์ทั้งหมด และนำมาเชื่อมเป็นประโยคในการถามตอบเกี่ยวกับสัญลักษณ์

What does this sign mean?

It means.....

Where can you see this sign?

It at the .....

6. นักเรียนจับคู่กับเพื่อนสนทนา ถามตอบเกี่ยวกับสัญลักษณ์ที่ตนได้ไปรวบรวมมาประมาณคู่ละ 1 นาที จากนั้นเปลี่ยนคู่สนทนา

(ชั่วโมงที่ 6-7)

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

ในขั้นตอนนี้จะเป็นการปฏิบัติภาระงาน โดยนำความรู้ที่ได้เรียนมานั้นมาประยุกต์ใช้ โดยครูกำหนดสถานการณ์ให้ว่า เป็นสถานการณ์ School's Party ที่นักเรียนจะต้องนำเนื้อหาภาษาที่ได้เรียนไปในชั่วโมงก่อน มาจัดจำลองสถานการณ์ โดยมีขั้นตอนย่อยๆดังนี้

1. **ขั้นเตรียมภาระงาน** (Pre-task)

ครูอธิบายว่าภาระงานที่นักเรียนจะได้รับคือ การจัดงานเลี้ยงต้อนรับเปิดเทอมโดยต้องมีนักเรียนในห้องแบ่งกลุ่มกันรับผิดชอบงานหลายๆส่วน โดยมีโจทย์ว่าต้องมีการเล่นเกมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ในระหว่างจัดงานและ เมื่อจบงานเลี้ยงนักเรียนทุกคนต้องมีข้อมูลของผู้มาร่วมงาน School's Party อย่างน้อย 10 คน จากนั้นครูให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาเป็นผู้ดำเนินการแบ่งงาน แบ่งกลุ่ม โดยครูคอยดูอยู่ห่างๆ และกำชับว่าให้พยายามให้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกันระหว่างปฏิบัติภาระงานให้มากที่สุด เมื่อมีเหตุติดขัดอะไรให้ยกมือเพื่อขอความช่วยเหลือจากครู โดยมีเวลาให้จัดเตรียมสถานที่ และฝึก ซักซ้อมการดำเนินงาน 40 นาที บันทึกการวางแผนงานลงใน Task plan

2. **ขั้นปฏิบัติภาระงาน** (During-task)

2.1 เมื่อครบตามเวลาที่ครูกำหนดให้เตรียมตัวแล้ว ครูให้นักเรียนเป็นผู้กล่าวเปิดงาน School Party จากนั้นให้นักเรียนได้แสดงบทบาทเป็นผู้ร่วมงาน และสนทนาสอบถามข้อมูลของเพื่อนที่มาร่วมงาน ประมาณ 10 – 15 นาที

2.2 เมื่อหมดเวลาครูแจ้งกับตัวแทนนักเรียน นักเรียนกลุ่มที่ได้รับมอบหมายเรื่องการดำเนินกิจกรรมเกมโชว์จึงออกมาปฏิบัติหน้าที่

2.3 โดยนักเรียนจะแข่งขันเกม Bang Bang มีกติกาการเล่นว่า ผู้ดำเนินรายการจำนำรูปภาพสัญลักษณ์ต่างๆ(ที่ได้เรียนไปแล้ว) มาให้เพื่อนที่ส่งตัวแทนกลุ่มละ 1 คนมาด้านหน้าห้องแข่งกันบอกชื่อสัญลักษณ์นั้นๆ ใครตอบได้เร็วที่สุดและถูกต้องจะได้คะแนนสะสมเป็นของกลุ่ม ดำเนินกิจกรรมประมาณ 15-20 นาที นักเรียนสรุปคะแนนของแต่ละกลุ่ม

3. **ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน** (Post-task)

3.1 ครูให้นักเรียนทุกคนกลับมานั่งรวมกันอีกครั้งในบริบทของห้องเรียนปกติ เพื่ออภิปรายผลของการปฏิบัติภาระงานที่เพิ่งสิ้นสุดลง โดยเริ่มจาก การนำเสนอข้อมูลของเพื่อนใหม่จากงานเลี้ยง ครูขออาสาสมัครคนแรกออกมา เสนอข้อมูลเพื่อนใหม่ 1 คน จากนั้นให้นักเรียนอาสาอีก 3-4 คน

3.2 ให้นักเรียนเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม School's Party และ กิจกรรม Bang Bang เกม

3.3 นักเรียนเสนอความคิดเห็น รวมถึงข้อจำกัดทางภาษา ที่ไม่สามารถทำให้การสื่อสารราบรื่นบางประการเช่น จำคำศัพท์ไม่ได้ และความเขินอาย ของเพื่อนบางคนที่ไม่ค่อยกล้าสนทนา

3.4 ครูให้นักเรียนนำข้อเสนอของเพื่อนทุกคนเขียนสรุปลงใน Peer's list และร่วมกันหาแนวทางแก้ปัญหา

3.5 นักเรียนนำข้อมูลเพื่อนที่ได้ไปสนทนาพูดคุยมาจากงานเลี้ยง มาเขียนเป็นเรื่องสั้นเกี่ยวกับเพื่อน ในใบงาน My new friend(s)

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. สื่อ

1.1 คลิปวีดิโอ Meeting people

1.2 ใบความรู้ที่ 1 Meeting people

1.3 รูปภาพสัญลักษณ์ภายในโรงเรียน

1.4 ใบงานที่ 1 Task plan

1.5 ใบงานที่ 2 Peer's list

1.6 ใบงานที่ 3 My new friend(s)

1.7 บัตรภาพเกมจับคู่

1.8 โทรทัศน์ขนาดใหญ่

1.9 ไมโครโฟนและเครื่องขยายเสียง(ถ้ามี)

2. แหล่งเรียนรู้

2.1 ห้องปฏิบัติการทางภาษา

2.2 ห้องสมุด

2.3 บริเวณภายในโรงเรียน

การวัดและประเมินผล

	ความสามารถ/สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้ในการวัด	เกณฑ์การ ประเมินผล
ฟัง	-เข้าใจคำและวลีง่ายๆที่ได้ฟัง -เข้าใจสำนวน การทักทายการกล่าวลา	-การสังเกต -งานเดี่ยว -งานคู่	- กิจกรรมสนทนา -แบบบันทึกหลังการสอน	ตอบถูกต้อง
พูด	-ทักทายและกล่าวลาง่ายๆได้ -โต้ตอบเพื่อถามและตอบคำถามง่ายๆ -ถามและตอบคำถามส่วนตัวง่ายๆ	-สังเกต - สนทนา -งานเดี่ยว -งานคู่	-กิจกรรมสนทนา - เกณฑ์ประเมินการพูด	มากกว่า 10 คะแนนถือว่าผ่าน
อ่าน	-จำชื่อคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่ายๆที่มีรูปภาพประกอบ -เข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่างๆในชีวิตประจำวัน	-การสังเกต -งานเดี่ยว -งานคู่	-กิจกรรมเกมโชว์	ตอบถูกต้อง

ความสามารถ/ สิ่งที่ต้องการวัด		วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้ ในการวัด	เกณฑ์การ ประเมินผล
เขียน	-เขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเองคนใกล้ตัว ที่อยู่อาศัย ด้วยวลีสั้น ๆ และง่าย ๆ ได้ -ข้อมูลของตนเอง ในแบบฟอร์ม	-การสังเกต -งานเดี่ยว -งานคู่ -งานกลุ่ม	- เกณฑ์ประเมินการเขียน	มากกว่า 10 คะแนนถือว่าผ่าน

การบันทึกการจัดการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

1.1 ด้านแผนการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

1.2 ด้านพฤติกรรมครู

.....

.....

.....

.....

1.3 ด้านพฤติกรรมนักเรียนและผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสุขุมาภรณ์ แคสิค)

ใบความรู้ที่ 1 Meeting people

คำชี้แจง : ศึกษาบทสนทนาและทำความเข้าใจคำศัพท์และรูปแบบประโยค

Transcript for Meeting people

Gemma:	Hello.
Makayla:	Hi.
Gemma:	Are you OK? You look lost.
Makayla:	Er, yeah. I'm new at this school. I don't know anyone.
Gemma:	What's your name?
Makayla:	Makayla.
Gemma:	That's a cool name. How do you spell it, with a 'k' or a 'c'?
Makayla:	With a 'k'. What's your name?
Gemma:	I'm Gemma ... with a 'g'! What year are you in?
Makayla:	I'm in Year 9 .
Gemma:	So am I. So, you're 13 ?
Makayla:	No, I'm 12. My birthday's in May.
Gemma:	Ah, OK. What class are you in?
Makayla:	I don't know yet. What class are you in?
Gemma:	I'm in 9B.
Makayla:	Oh no! I'm late!
Gemma:	Don't worry. Come with me, Makayla with a 'k', and we can ask my teacher about your class.
Makayla:	Really? Oh, thanks a lot.

http://learnenglishteens.britishcouncil.org/sites/teens/files/meeting_people_-_transcript.pdf

ใบงานที่ 1 Task plan

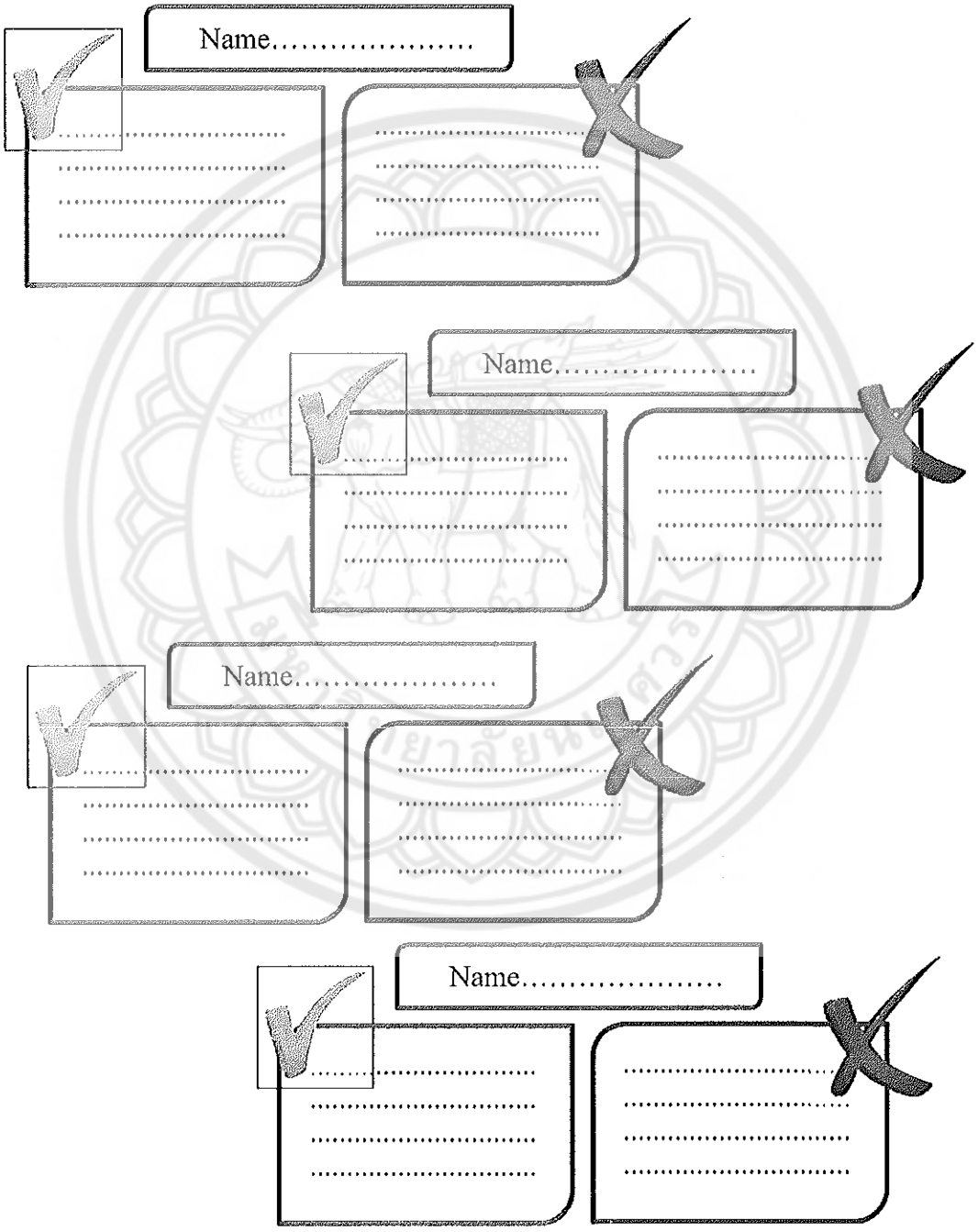
Instructions: Work with your partner. Write down your plan to complete to task.
คำชี้แจง: จับคู่กับเพื่อน เขียนขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

ใบงานที่ 2 Peer's list

Instructions: Work with your partner. Make a list about your friends' works.

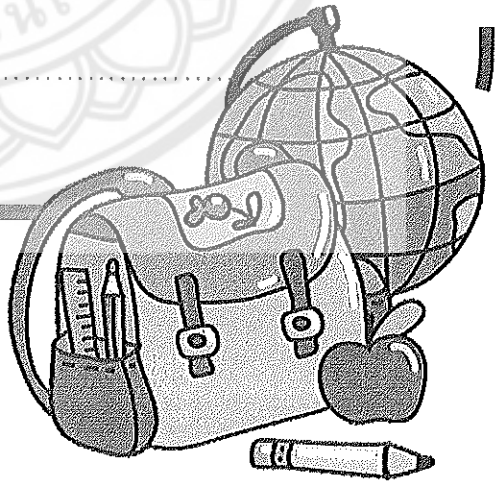
คำชี้แจง: จับคู่กับเพื่อน ข้อดีและข้อควรปรับปรุงจากการนำเสนอของเพื่อน

ใบงานที่ 3 My new friend(s)

Instruction: Write a 40-word essay about your new friends at the party.

คำชี้แจง: เขียนเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนใหม่ที่รู้จักในงานเลี้ยงโรงเรียน โดยเขียนไม่ต่ำกว่า 40 คำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 People and Places Around Me

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน **รหัสวิชา อ16101**

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ **ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

หน่วยที่ 1 Meeting People **เวลา 8 ชั่วโมง**

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

.....

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป.6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังหรืออ่าน

ตัวชี้วัด ป.6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ หรือ เรื่องเล่า

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ป.6/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

ป-6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดป.6/1 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

ตัวชี้วัด ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

ตัวชี้วัดตามเกณฑ์ของกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ระดับ A1

การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน
สามารถเข้าใจคำและวลีง่าย ๆ ที่ได้ฟัง	สามารถทักทายและกล่าวลาง่าย ๆ ได้	สามารถจำชื่อคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่าย ๆ ที่มีรูปภาพประกอบ	สามารถเขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเอง คนใกล้ตัว ที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้น ๆ และง่าย ๆ ได้
สามารถเข้าใจจำนวนนับและราคาสินค้า	สามารถซื้อของในร้านโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ	สามารถเข้าใจคำและวลีที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน	สามารถกรอกข้อมูลของตนเองในแบบฟอร์มของโรงแรม เช่น ชื่อ นามสกุล วัน เดือน ปีเกิด และสัญชาติ
สามารถจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ และชัดเจน	สามารถสนทนาเรื่องในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลขง่าย ๆ	สามารถเข้าใจข้อความสั้น ๆ ที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวัน	

สาระสำคัญ

- การทักทายเบื้องต้น ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว
- การสนทนาเบื้องต้นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัวเกี่ยวกับประเทศสัญชาติและภาษาต่างๆในโลก
- การอ่านข้อความสั้นๆ และป้ายประกาศ
- การเขียนข้อความสั้นๆ เกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัว

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้วนักเรียนสามารถ

ด้านความรู้

1. นักเรียนสามารถอธิบายการขอ/ให้ข้อมูลเรื่องประเทศ สัญชาติ ภาษาของตนเองและบุคคลใกล้ตัวเช่นเพื่อน หรือบุคคลในครอบครัวได้

2. นักเรียนสามารถสรุปข้อความสั้น ๆ ที่อ่านจากเรื่อง สื่อต่าง ๆ หรือป้ายประกาศได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ

1. นักเรียนสามารถพูดและเขียน เพื่อขอ/ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและบุคคลใกล้ตัวได้

2. นักเรียนมีความสามารถในการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆได้

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้

2. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน

สาระการเรียนรู้

ด้านเนื้อหาสาระ องค์ความรู้

1. หลักการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

2. รูปแบบของการพูดและการเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเทศ สัญชาติและภาษาของตนเองและบุคคลใกล้ตัว

ด้านทักษะกระบวนการ

1. ความสามารถในการพูดและเขียนสื่อสาร

2. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

ด้านเจตคติ

1. รักการเรียนภาษาอังกฤษและนำภาษาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

Language Functions:

1. Greetings and leave takings

2. Asking and answering about country nationality and language

3. Asking and answer with Yes/No questions

3. Reading text and non-text information

4. Writing short story about people and places

ภาระงาน/ชิ้นงานที่ต้องปฏิบัติ

1. ฟัง/ศึกษาศึกษาบทสนทนาจากคลิปวีดิโอ

2. เกม Hot potato

3. กิจกรรมถ่ายวีดิโอคลิป

4. กิจกรรมสำรวจสัญลักษณ์

5. กิจกรรมสนทนากลุ่มใหญ่

6. เขียนเรื่องสั้น

7. กิจกรรมสืบค้นข้อมูลด้วยเสียง

8. กิจกรรม Class Feedback

กระบวนการจัดการเรียนรู้

(ชั่วโมงที่ 1)

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

1. ครูเปิดภาพจากใน Internet ให้นักเรียนดูและตอบคำถามว่านักเรียนรู้จักบุคคลเหล่านี้หรือไม่บอกชื่อ และประเทศของบุคคลดังกล่าว (บุคคลที่มีชื่อเสียงได้แก่ Mr. Bean, ลีจุงกิ, Justin Bieber, และJacky Chan)

1.1 **การนำเข้าสู่เนื้อหา** (Lead in) ครูเปิดเพลงจาก YouTube ให้นักเรียนดู ชื่อเพลง Countries and Nationalities 1 รอบ แล้วอธิบายว่าให้ตั้งใจดูให้ดีอีก 1 ครั้งเพื่อจดจำข้อมูลให้ได้มากที่สุด

1.2 **การดึงความรู้เดิม** (Elicitation) หลังจากนั้นครูตั้งถามว่า ในเพลงที่เพิ่งได้ดูไปนั้น มีคนที่มาจากประเทศอะไรบ้าง ให้โอกาสนักเรียนได้ยกมือและตอบคำถามทีละคน หลังจากนั้นถามคำถามที่สองว่า ในเพลงให้ข้อมูลอะไรอีกบ้าง(ชื่อ/สัญชาติ/รูปภาพสิ่งของ-สถานที่ ที่เป็นสัญลักษณ์ของประเทศนั้น) ให้จับกลุ่มกับเพื่อน กลุ่มละ 3-4 คน เขียนคำศัพท์ลงในใบงานที่ 1 และให้นักเรียนสามารถไปสืบค้นข้อมูลจาก Internet ได้ ให้เวลาในการหาข้อมูลประมาณ 10 นาที

1.3 **การอธิบาย** (Explanation) ครูเฉลยคำตอบในประเทศบางประเทศที่นักเรียนตอบไม่ครบ หลังจากนั้นอธิบายว่าชื่อประเทศที่มีอยู่ในโลกที่เรารู้จักนั้น เมื่อเราพูดเป็นภาษาอังกฤษ จะไม่สามารถนำไปใช้แทนสัญชาติหรือแม้กระทั่งภาษาของประเทศต่างๆได้เหมือนกับเวลาเราพูด/เขียนภาษาไทย เพราะแต่ละที่มีชื่อเฉพาะ แล้วจึงยกตัวอย่างประกอบพอสมควร จากนั้นให้นั่งเรียนแยกย้ายไปนั่งกับเพื่อนกลุ่มเดิม ช่วยกันเติมเต็มข้อมูลจากที่ครูยกตัวอย่างให้ เมื่อนักเรียนทำใบงานเสร็จแล้วทุกคนช่วยกันเฉลยคำตอบ

2. หลังจากนั้นครูให้นักเรียนนั่งเป็นรูปวงกลม ครูแจกลูกบอลที่ทำมาจากกระดาษ A4 ภายในเขียนชื่อประเทศต่างๆไว้ รัดรอบลูกบอลด้วยหนังยาง แจกโดยสุ่มให้นักเรียนที่อยู่ห่างกันคนละฝั่งของวงกลม จำนวนคนละ 1 ลูก (Hot potato game)

3. ครูอธิบายว่าภายในลูกบอลนั้นมีชื่อประเทศต่างๆอยู่ การเล่นเกมจะดำเนินไปโดยครูเป็นผู้เปิดเพลงสนุกๆให้นักเรียนเต้นไปตามจังหวะ เมื่อเพลงหยุด ลูกบอลไปอยู่ในมือใครคนนั้นต้องยืนขึ้น เปิดลูกบอลกระดาษ 1 แผ่นพร้อมอ่านชื่อประเทศจากนั้นบอกสัญชาติของประเทศนั้น ๆ

4. ถ้าบอกได้ถูกต้องจะได้คะแนน เล่นวนไปเรื่อย ๆ จนลูกบอลถูกเปิดจนครบ

5. เมื่อเล่นเกมจบ ครูอธิบายทบทวนรูปแบบประโยคที่ใช้ในการทักทาย และการถาม/ให้ข้อมูลของตนเอง-เพื่อน และแจกใบความรู้ให้ไปศึกษากับเพื่อนในกลุ่ม

(ชั่วโมงที่ 2)

ขั้นที่ 2 ขั้นการฝึก (Practice)

1. ครูอธิบายว่า ในชั่วโมงนี้จะสมมติให้เป็นสถานการณ์ของโรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่งที่นักเรียนแต่ละคนไม่รู้จักกันมาก่อนและมาจากคนละประเทศ(กำหนดให้มีประเทศทั้งหมด 16 ประเทศ-1ประเทศมีนักเรียน 2 คนที่จะเหมือนกัน) จากนั้นจับฉลากแบ่งประเทศกัน และครูบอกกับนักเรียนว่าภาระงานของวันนี้คือเก็บข้อมูลของเพื่อนโดยการสัมภาษณ์บันทึกข้อมูลลงในตาราง (ใบงานที่ 2)

2. เริ่มการฝึกด้วยการทบทวนประโยค รูปแบบภาษาที่จำเป็นต้องใช้ในการถามคำถามและการตอบคำถามเพื่อนต่างชาติแบบประโยคสมบูรณ์ พร้อมกันทั้งห้อง ครูสอนการออกเสียงและอธิบายคำศัพท์ยากบางคำ

3. ให้นักเรียนแยกตัวไปศึกษาด้วยตนเอง ซักซ้อมการถามตอบ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อน ๆ คนอื่น ประมาณ 5 นาที

4. เมื่อครูเห็นว่านักเรียนพูดได้คล่องแคล่วแล้ว จึงให้นักเรียนยืนเป็นวงกลม 2 วง แบ่งเป็นวงกลมชั้นในและชั้นนอก หันหน้าเข้าหากันถือว่าผู้ที่ยืนตรงกันข้ามเป็นคู่ของเรา พร้อมกันนั้นครูอธิบายถึงกติกาการแลกเปลี่ยนข้อมูลว่า ผู้ที่ยืนอยู่วงกลมชั้นนอกให้ยืนอยู่กับที่ ไม่ต้องย้ายไปไหน แต่ผู้ที่อยู่วงกลมชั้นในต้องเลื่อนไปทางขวามือเมื่อหมดเวลา ให้แต่ละคู่สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูล และพยายามจำข้อมูลของเพื่อนให้ได้มากที่สุด โดยครูให้เวลาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลคู่ละ 1 นาที ครูจะมีนาฬิกาจับเวลาและกดกริ่งเป็นการให้สัญญาณเมื่อหมดเวลา และห้ามพูดภาษาไทยตลอดเวลาการดำเนินกิจกรรม

5. ในระหว่างที่นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนอยู่นั้น ครูเดินไปรอบ ๆ พร้อมกับสังเกตการใช้ภาษาของนักเรียน โดยไม่เข้าไปแก้ไข แต่คอยช่วยเหลือเมื่อนักเรียนไม่สามารถพูดบางประโยคหรือคำบางคำได้

(ชั่วโมงที่ 3 - 4)

Task 1 Recording video clips

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

ในขั้นตอนนี้จะเป็นการปฏิบัติภาระงาน โดยนำความรู้ที่ได้จากขั้นฝึก มาใช้ในการสนทนาในรูปแบบของการทำ Blog ใน Internet โดยกำหนดให้ทุกคนพูดในธีม My favorite friends

นักเรียนจะต้องเลือกเล่าถึงเพื่อนที่นักเรียนชอบมากที่สุด 2 คน จาก 2 ประเทศที่แตกต่างกัน หน้ากล้องวีดิโอ เพื่อไปตัดต่อทำ Blog เพื่อลง Facebook โรงเรียน

1. **ขั้นเตรียมภาระงาน** (Pre-task)

นักเรียนแยกย้ายกันไปฝึกพูดตามข้อมูลของเพื่อนที่ตนเองได้เลือก ให้จับกลุ่มกับเพื่อนคอยช่วยจับเวลาและคอยแนะนำเมื่อมีข้อผิดพลาด ครูคอยช่วยเหลืออยู่ห่างๆ ตลอดจนซ้อมนั่งหน้ากล้อง เพื่อลดความตื่นเต้นเวลาพูด

2. **ขั้นปฏิบัติภาระงาน** (During-task)

2.1 เมื่อครบตามเวลาที่ครูกำหนดให้เตรียมตัวแล้ว ครูให้นักเรียนมารวมตัวกันเพื่อทำการถ่ายทำ Blog เรียงลำดับการพูดตามความสมัครใจ ครูกำชับให้นักเรียนพูดนำเสนอข้อมูลของเพื่อนที่ได้สัมภาษณ์มาให้ครบทุกประเด็น ด้วยความกระชับ และภายในเวลาที่กำหนด

2.2 นักเรียนผลัดเปลี่ยนกันพูดไปเรื่อย ๆ คนละ 2 นาทีโดยประมาณ จนครบทุกคน

2.3 ในขณะที่เพื่อนพูดหน้ากล้อง ให้เพื่อนคนอื่น ๆ จับคู่กันบันทึกข้อดี และข้อควรปรับปรุงของเพื่อนแต่ละคนไว้ในใบงาน เพื่อนำมาอภิปรายตอนท้ายชั่วโมง

3. **ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน** (Post-task)

3.1 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ให้คำชม และคำแนะนำในการพูด เพื่อนำไปใช้ปรับปรุง พัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

3.2 นักเรียนช่วยกันเลือกคลิปวีดิโอของแต่ละคนในเวอร์ชั่นที่ดีที่สุด โพสต์ลง Facebook โรงเรียน

3.3 หลังจากนั้นครูให้เวลานักเรียนในการทำงานเขียนของตนเองในใบงาน ประเด็นที่นำมาเขียนคือ My favorite friends เช่นเดียวกับสิ่งที่ได้พูดไปในตอนต้น แต่ให้นักเรียนได้สามารถสอดแทรกความคิด หรือข้อมูลอื่นเพิ่มเติมได้ตามความชอบ

3.4 ครูตรวจงานเขียน ให้คะแนน และข้อเสนอแนะด้านการเขียน(ภายหลัง)

(ชั่วโมงที่ 5-6)

Task 2 Exploring places

ขั้นที่ 3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

ในขั้นตอนนี้จะเป็นการปฏิบัติภาระงาน โดยนำความรู้ที่ได้จากขั้นฝึก มาใช้ในการสนทนา โดยครูจะแจกแทปเล็ทให้นักเรียน 2 คน ต่อ 1 เครื่อง โดยอธิบายภาระงานว่านักเรียนจะได้รับภาระงานในการค้นคว้าข้อมูลของเมือง หรือประเทศต่าง อาจเลือกมาจากประเทศที่นักเรียนได้สนทนากันไปในชั่วโมงก่อนโดยให้นักเรียนใช้แทปเล็ทในการสืบค้นข้อมูล แต่มีข้อแม้คือต้องสืบค้นด้วยเสียงเท่านั้น (เข้า Google กดที่รูปไมโครโฟนและพูด-นักเรียนมีพื้นฐานการใช้ function นี้มาก่อน)

ครูช่วยทบทวนประโยคให้ โดยกำหนดคำในการสืบค้นคือ Take me to.....ชื่อประเทศ/เมือง โดยมีกติกาเพิ่มเติมว่าจะต้องได้ข้อมูลในด้าน จำนนประชากร ภาษา สัญชาติ และสภานที่ที่ได้รับความนิยม ส่วนอื่นให้แต่ละคู่เลือกมาตามความสนใจ

1. **ขั้นเตรียมภาระงาน** (Pre-task)

นักเรียนจับคู่กัน สลับกันใช้แทปเล็ท ฝึกพูดประโยคที่ใช้ในการสืบค้น และวางแผนรายละเอียดการปฏิบัติงานให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน บันทึกการวางแผนลงใน Task plan

2. **ขั้นปฏิบัติภาระงาน** (During-task)

2.1 เมื่อครบตามเวลาที่ครูกำหนดให้เตรียมตัวแล้ว ครูให้นักเรียนมารวมตัวกันเพื่อมอบหมายงานของส่วนรวมคือ เมื่อทุกกลุ่มได้ข้อมูลแล้วต้องมีการนำข้อมูลมาจัดลำดับ ด้วยวิธีการและหลักการใดก็ได้ โดยครูมีอุปกรณ์ให้คือ กระดาษชาร์ท และปากกาเมจิก ให้เวลานักเรียนในการหาข้อมูลประมาณ 25 นาที

2.2 นักเรียนจับคู่กันใช้แทปเล็ทหาข้อมูล และบันทึก จากนั้นจัดหมวดหมู่ข้อมูลของตนเอง

2.3 ครูคอยดูห่างๆและช่วยในการออกเสียงประโยคกับนักเรียนบางคนที่ไม่สามารถใช้คำสั่งเสียงกับ Google ได้

2.4 เมื่อหมดเวลาครูแจ้งให้นักเรียนทราบและให้ตัวแทนนักเรียนเป็นผู้ดำเนินการในการนำข้อมูลของแต่ละกลุ่มมานำเสนอ เน้อหาตามข้อตกลง จากนั้นให้นักเรียนจัดลำดับข้อมูลของเพื่อนทั้งห้อง ด้วยการร่วมกันคิด

2.5 นักเรียนได้ข้อสรุปว่าจะจัดลำดับตามจำนวนประชากร แล้วดำเนินการโดยตัวแทนนักเรียนออกไปเขียนชาร์ท เพื่อนคนอื่น ๆ ช่วยกันอ่านข้อมูลของทุกกลุ่ม และเขียนลงบนชาร์ท ได้ข้อมูลทั้งหมด 11 ประเทศ เนื่องจากมีบางกลุ่มซ้ำกัน

3. **ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน** (Post-task)

3.1 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ถึงปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติภาระงาน ให้นักเรียนเขียนข้อดี/ข้อควรพัฒนาของเพื่อนที่คู่กับตนเองลงในใบงาน Peer's list

3.2 ครูสรุปกิจกรรมและขอความเห็นจากนักเรียนในการช่วยกันวางแผนในชั่วโมงหน้า ให้ราบรื่นกว่านี้

3.3 หลังจากนั้นครูให้เวลานักเรียนในการทำงานเขียนของตนเองในใบงาน ประเด็นที่นำมาเขียนคือ The place I like อาจเลือกจากประเทศของตนเอง หรือของเพื่อนก็ได้

3.4 ครูตรวจงานเขียน ให้คะแนน และข้อเสนอแนะด้านการเขียน (ภายหลัง)

ชั่วโมงที่ 7-8 ทำการทดสอบหลังเรียน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. สื่อ

1.1 เพลง Countries and Nationalities

1.2 ใบงานที่ 1 Countries and Nationalities

1.3 ใบความรู้ที่ 1 Talking about personal information

1.4 ใบงานที่ 2 Friends' information

1.5 ใบงานที่ 3 Peer's list

1.6 ใบงานที่ 4 The place I like

1.7 ใบงานที่ 5 Task Plan

1.8 แทปเล็ท (เชื่อมต่อ Internet)

1.9 โทรทัศน์ขนาดใหญ่

2. แหล่งเรียนรู้

2.1 ห้องปฏิบัติการทางภาษา

การวัดและประเมินผล

ความสามารถ/สิ่งที่ต้องการวัด		วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้ในการวัด	เกณฑ์การประเมินผล
ฟัง	-เข้าใจคำและวลีง่าย ๆ ที่ได้ฟัง -สามารถเข้าใจจำนวนนับและราคาสินค้า	-การสังเกต -งานเดี่ยว -งานคู่	- กิจกรรมสนทนา -แบบบันทึกหลังการสอน	ตอบถูกต้อง
พูด	-ทักทายและกล่าวลาง่ายๆ ได้ -สามารถสนทนาเรื่องในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเลขง่าย ๆ	-สังเกต - สนทนา -งานเดี่ยว -งานคู่	-กิจกรรมสนทนา - เกณฑ์ประเมินการพูด	มากกว่า 10 คะแนนถือว่าผ่าน

ความสามารถ/ สิ่งที่ต้องการวัด		วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้ ในการวัด	เกณฑ์การ ประเมินผล
อ่าน	-จำชื่อคำและวลีที่ได้เรียนมาแล้วและสามารถนำไปใช้ในประโยคง่าย ๆ ที่มีรูปภาพประกอบ -สามารถเข้าใจข้อความสั้น ๆ ที่เพื่อนเขียนในสถานการณ์ประจำวัน	-การสังเกต -งานเดี่ยว -งานคู่	-กิจกรรมเกมโชว์	ตอบถูกต้อง
เขียน	-เขียนข้อความเกี่ยวกับตัวเองคนใกล้ตัว ที่อยู่อาศัยด้วยวลีสั้น ๆ และง่าย ๆ ได้ -ข้อมูลของตนเองในแบบฟอร์ม	-การสังเกต -งานเดี่ยว -งานคู่ -งานกลุ่ม	- เกณฑ์ประเมินการเขียน	มากกว่า 10 คะแนนถือว่าผ่าน

การบันทึกการจัดการเรียนรู้

1. ผลการเรียนรู้

1.1 ด้านแผนการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

1.2 ด้านพฤติกรรมครู

.....

.....

.....

.....

1.3 ด้านพฤติกรรมนักเรียนและผลการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสุขุมาภรณ์ แคสิค)

ใบงานที่ 1 Countries and Nationalities

Instructions: Watch the video and write nationality and sign of each country in the table.
คำชี้แจง: ดูวีดิโอแล้วเขียนชื่อประเทศ สัญชาติและ สัญลักษณ์ลงในตาราง

Item ข้อที่	Country ประเทศ	Nationality สัญชาติ	Sign สัญลักษณ์

Name.....Class.....No.....

ใบความรู้ที่ 1 Talking about personal information

Instructions: Study how to talk about personal information.

คำชี้แจง: ศึกษาการถาม-ให้ข้อมูลส่วนบุคคล

การถามข้อมูลจากชาวต่างชาติที่เราไม่เคยพบมาก่อนนั้น นักเรียนควรมีวิธีการถามที่สุภาพและเหมาะสมตามวัฒนธรรมสากล สืบเนื่องจากคำศัพท์ที่เราได้เรียนมาแล้ว จะเห็นได้ว่าถ้าเราทราบว่าเขามาจากประเทศไหน ก็พอจะเดาสัญชาติและภาษาหลักที่ใช้ได้ โดยทีเราไม่ควรจะใช้คำถามที่ถามตรงๆ เกี่ยวกับสัญชาติ เพื่อความสุภาพนะจ๊ะเด็กๆ

ตัวอย่างประโยค เช่น

A: Hello. I'm.....ชื่อ.....

B: Hello. My name's.....ชื่อ.....

A: I'm from Bangkok. What about you?

B: I'm from England.

ตัวอย่างประโยค เช่น

A: Hello. Where are you from?

B: I'm from Canada. What about you?

A: I'm from China.

นอกจากนี้ เรายังสามารถถามอายุของเพื่อนๆ ได้ดังนี้

A: How old are you?

B: I'm .....อายุ..... years old.

What about you?

A: I'm .....อายุ.....

ตัวอย่างประโยค เช่น

A: Hello. Where do you come from?

B: I come from Korea.

What about you?

A: I come from Spain.

หลังจากฝึกพูดคุยกับเพื่อนแล้ว ลองมาสรุปข้อมูลกันดูนะจ๊ะ

ตัวอย่างเช่น

James is from the England.

He's an English boy.

He speaks English and he's 12 years old.

Team members

1. .....
2. .....

ใบงานที่ 2 Friends' information

Instructions: Walk around, ask your friends some questions to complete the table.
คำชี้แจง:เดินรอบวงกลมและถามคำถามเพื่อน ๆเพื่อนำคำตอบมาเติมในตารางให้สมบูรณ์

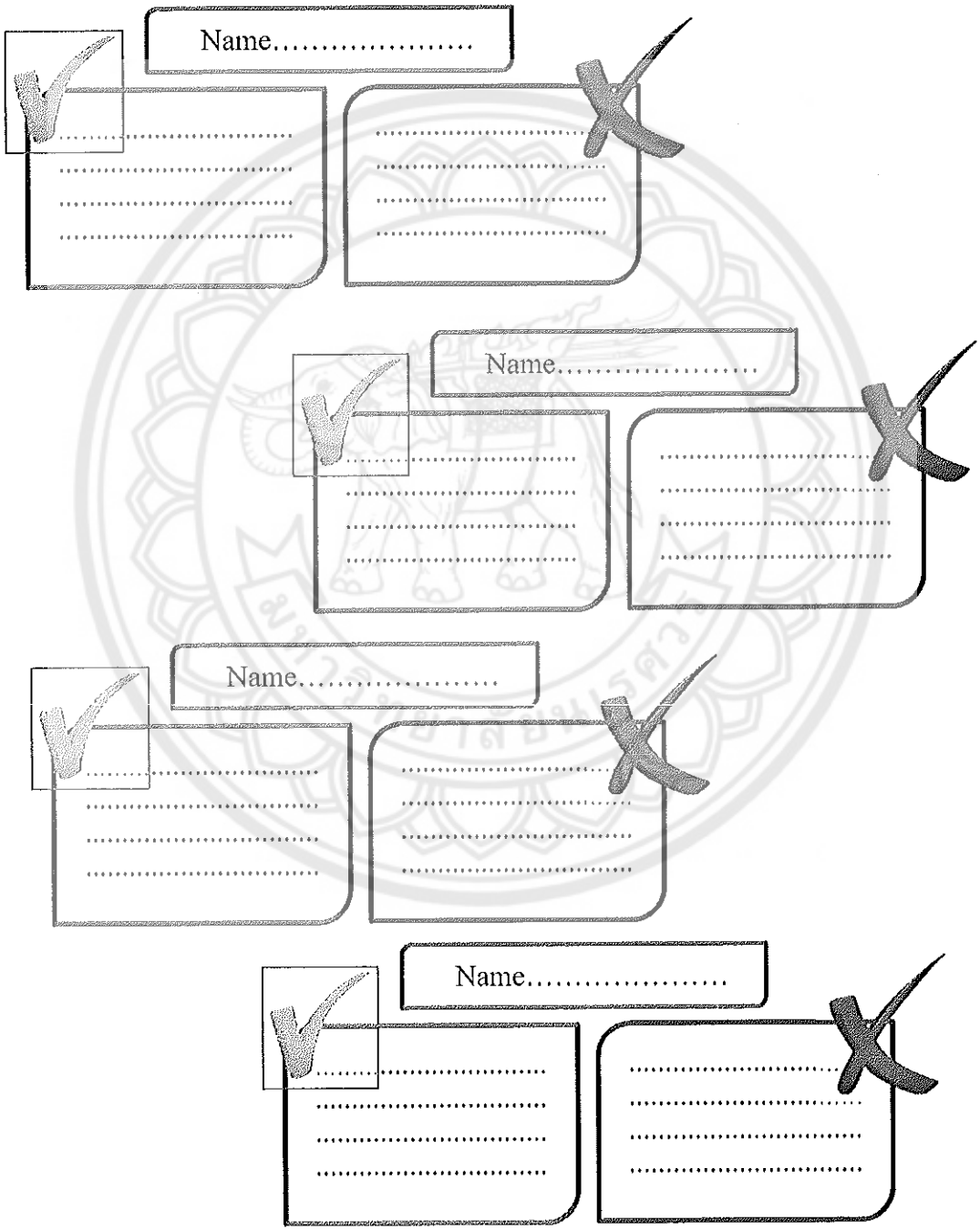
Name ชื่อ	Country ประเทศ	Nationality สัญชาติ	Age อายุ

Name.....Class.....No.....

ใบงานที่ 3 Peer's list

Instructions: Work with your partner. Make a list about your friends' conversations.

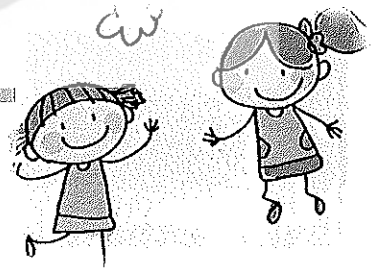
คำชี้แจง: จับคู่กับเพื่อน ข้อดีและข้อควรปรับปรุงจากบทสนทนาของเพื่อน

ใบงานที่ 4 The place I like

Instruction: Write about the place you like.

คำชี้แจง: เขียนเรื่องเกี่ยวกับสถานที่ที่นักเรียนชอบ

Name.....Class.....No.....

ใบงานที่ 5 Task plan

Instructions: Work with your partner. Write down your plan to complete to task.

คำชี้แจง: จับคู่กับเพื่อน เขียนขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

คู่มือการวัดและประเมินผลความสามารถในการสื่อสารของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

1. เป็นเครื่องมือสำหรับครูผู้สอนใช้ในการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบว่า การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีส่วนในการเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนอย่างไร

3. เป็นเครื่องมือในการศึกษาพัฒนาการ/ความก้าวหน้าในการสื่อสารของนักเรียนนักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

คำนิยามเชิงปฏิบัติการ

ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง คะแนนที่ได้จมาจากการวัดความสามารถการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบวัดความสามารถด้านการฟัง เป็นข้อสอบปรนัย มี 4 ตัวเลือก ซึ่งเป็นแบบวัดที่ให้นักเรียนได้ฟังไฟล์เสียงการสนทนากันในสถานการณ์ต่างๆ เกี่ยวกับการทักทาย การกล่าวลา การซักถามข้อมูลคู่สนทนา คำและประโยคสั้น ๆ ที่กล่าวช้า ๆ และชัดเจน และจับใจความประกาศหรือข้อความง่าย ๆ สั้น ๆ จากไฟล์เสียง ฟังแต่ละสถานการณ์จำนวน 2 ครั้ง แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือ ไม่ตอบ ได้ 0 คะแนน

ตอนที่ 2 แบบวัดความสามารถด้านการพูด เป็นการสอบปฏิบัติ โดยกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติและสนทนาเป็นภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการทักทายและการกล่าวลา การโต้ตอบ ถามคำถาม ขอให้พูดซ้ำ และขอความช่วยเหลือ ถามคำถามส่วนตัวง่าย ๆ ถาม-ตอบ เกี่ยวกับที่อยู่ของบุคคลที่รู้จัก ซื้อของโดยการพูดและใช้ท่าทางประกอบ สนทนาเรื่อง

ชีวิตประจำวัน จำนวน 1 ข้อ 20 คะแนน ใช้เกณฑ์การวัดแบบ (Rubric Score) ซึ่งปรับปรุงจากเกณฑ์ของสถาบันภาษาอังกฤษและตัวชี้วัดตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ใช้เกณฑ์การวัด 4 ระดับ คือ 1) ดีมาก 2) ดี 3) พอใช้และ 4) ปรับปรุง

ตอนที่ 3 แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน เป็นข้อสอบปรนัย มี 4 ตัวเลือก โดยเป็นแบบวัดที่ให้นักเรียนได้อ่านเรื่องสั้น และสัญลักษณ์เกี่ยวกับคำวลีและประโยคง่าย ๆ ที่ปรากฏบนป้ายสัญญาณต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน แบบฟอร์มและการให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล คำแนะนำง่ายๆ ที่คุ้นเคยที่มีหรือไม่มีรูปภาพประกอบ ข้อความสั้นๆ ที่ปรากฏในสถานการณ์ประจำวัน จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 20 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือ ไม่ตอบ ได้ 0 คะแนน

ตอนที่ 4 แบบวัดความสามารถด้านการเขียน เป็นแบบอัตนัยโดยกำหนดเป็นสถานการณ์เกี่ยวกับตัวเอง บุคคลใกล้ตัว การบอกความรู้สึก และที่อยู่อาศัย ให้นักเรียนเลือกแล้วนำมาเขียนเรื่องสั้น จำนวน 1 ข้อ ข้อละ 20 คะแนน ใช้เกณฑ์รูบริค (Rubric) ในการประเมิน การให้คะแนนปรับปรุงจากเกณฑ์ของสถาบันภาษาอังกฤษและตัวชี้วัดตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR) ใช้เกณฑ์การวัด 4 ระดับ คือ 1) ดีมาก 2) ดี 3) พอใช้และ 4) ปรับปรุง

จากนั้นนำคะแนนของทุกตอนมารวมกัน คิดเป็นคะแนนร้อยละ และเทียบกับเกณฑ์การประเมิน 8 ระดับ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนี้

ร้อยละ 80 - 100 หมายถึง ดีเยี่ยม
ร้อยละ 75 - 79 หมายถึง ดีมาก
ร้อยละ 70 – 74 หมายถึง ดี
ร้อยละ 65 – 69 หมายถึง ค่อนข้างดี
ร้อยละ 60 – 64 หมายถึง น่าพอใจ
ร้อยละ 55 – 59 หมายถึง พอใช้
ร้อยละ 50 – 54 หมายถึง ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
ร้อยละ 0 – 49 หมายถึง ต่ำกว่าเกณฑ์

วิธีการประเมินความสามารถในการสื่อสาร

ก่อนการประเมิน

ครูผู้สอนควรศึกษาตัวชี้วัด และเกณฑ์การประเมินความสามารถในการสื่อสารทั้งในด้านการฟัง-พูด และการอ่าน-เขียน ของนักเรียนโดยละเอียด โดยในส่วนของข้อสอบปรนัย มีด้านละ 20 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน หากนักเรียนตอบถูก ได้ข้อละ 2 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

ข้อสอบอัตนัย ทั้งในด้านความสามารถการฟัง-พูด และ การอ่าน-เขียน มีด้านละ 1 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน รวมทั้งฉบับ 100 คะแนน

ขณะทำการประเมิน

1. ดำเนินการประเมินความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนจากแบบวัดความสามารถที่พัฒนาขึ้น

2. บันทึกข้อมูลที่ได้จากการประเมินและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนรับทราบถึงระดับความสามารถของตน ทั้งข้อดีและข้อบกพร่อง เพื่อให้โอกาสในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารให้ดีขึ้น

หลังการประเมิน

1. นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาตรวจสอบ และสำหรับข้อสอบแบบอัตนัย นำมาวิเคราะห์ โดยเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนนการด้านต่างๆ ตามเกณฑ์การให้คะแนนแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (Rubric scores) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตารางเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการสื่อสารด้านการพูด (ภาคปฏิบัติ)

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนักความสำคัญ	คะแนนรวม
ความถูกต้องด้านเนื้อหา	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาถูกต้องตามหัวข้อที่กำหนด ออกเสียงถูกต้อง ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างภาษาถูกต้อง	สื่อสารได้ตรงประเด็นเนื้อหาถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ออกเสียงได้ถูกต้อง	สื่อสารได้ตรงประเด็นเป็นบางส่วนเนื้อหาและการออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน	สื่อสารได้เนื้อหาน้อย ออกเสียงไม่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	3	12

ตาราง (ต่อ)

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนักความสำคัญ	คะแนนรวม
ความสามารถในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางอย่างเหมาะสม	พูดได้คล่องแคล่ว พูดเป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟัง มีการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางบ้างเล็กน้อย	พูดได้คล่องแคล่วแต่ไม่เป็นธรรมชาติ ประสานสายตากับผู้ฟังน้อย	พูดเหมือนท่องจำ มีการประสานสายตากับผู้ฟังบ้างเป็นระยะ	2	8
		รวม			5	20

โดยเกณฑ์การประเมินการสอบปฏิบัติ มีการแปลผลดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558, น. 151)

16 – 20	ดีมาก
13 - 15	ดี
10 - 12	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ปรับปรุง

ตารางเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความสามารถในการสื่อสารด้านการเขียน (อัตนัย)

ระดับคะแนน ประเด็นการประเมิน	4	3	2	1	น้ำหนักความสำคัญ	คะแนนรวม
โครงสร้างทางไวยากรณ์	เขียนโดยใช้โครงไวยากรณ์ได้ถูกต้องทุกประโยค	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดเล็กน้อย	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดหลายแห่ง	เขียนโดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดพลาดเกินครึ่งหนึ่งของงานเขียน	1	4
การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดเล็กน้อย	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดหลายแห่ง	สะกดคำและใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดเกินครึ่งหนึ่งของงานเขียน	1	4
การใช้คำศัพท์	ใช้คำศัพท์และสำนวนเหมาะสมอ่านแล้วเข้าใจชัดเจนทั้ง	มักใช้คำศัพท์และสำนวนเหมาะสมแต่อ่านแล้วไม่เข้าใจบางแห่ง	มีปัญหาอยู่บ้างในการใช้คำศัพท์และสำนวน อ่านแล้วไม่เข้าใจหลายแห่ง	การใช้คำศัพท์และสำนวนผิดพลาดหลายแห่งอ่านแล้วไม่เข้าใจเป็นส่วนมาก	1	4
การนำเสนอเนื้อหา	เขียนได้ตรงประเด็นตามที่กำหนดและสามารถเรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับเหมาะสม	เขียนได้ค่อนข้างตรงประเด็นตามที่กำหนดและสามารถเรียบเรียงเนื้อหาได้ค่อนข้างเหมาะสม	เขียนไม่ค่อยตรงประเด็นตามที่กำหนดและเรียบเรียงเนื้อหาได้ไม่ค่อยเหมาะสมเท่าที่ควร	เขียนไม่ตรงประเด็นตามที่กำหนดและไม่เรียบเรียงเนื้อหาตามลำดับ	2	8
		รวม			5	20

โดยเกณฑ์การประเมินการข้อสอบอัตนัย มีการแปลผลดังนี้ (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558, น.153)

16 – 20	ดีมาก
13 - 15	ดี
10 - 12	พอใช้
น้อยกว่า 10 คะแนน	ปรับปรุง

สรุปการประเมินความสามารถในการสื่อสาร ผู้ประเมินควรดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนการประเมินความสามารถในการสื่อสาร

ภาคผนวก ฉ ภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

